

சீவமயம்

இலண்டன் கைவ மாநாடு

**THE 14TH SAIVA CONFERENCE OF
THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES-UK**

6th & 7th October 2012

WESTERN
Jewellers

வகை வகையான வடிவங்களில் தரமான தங்க நகைகளை குறைந்த விலையில் பெற்று கொள்ள நாடுங்கள் உங்கள் வெஸ்டன் ஜுவலர்ஸ்.

First Tamil Jewellery shop in UK

*Specialise in 22nd Gold, White Gold, Platinum
& Diamond Jewellery.*

Tooting Branch.

230 Upper Tooting Road
London SW17 7EW
Tel: 020 8767 3445

Wembley Branch.

5, Plaza Parade, 29-33 Ealing Road,
Wembley, Middlesex HA0 4YA
Tel: 020 8903 0909

SEASON'S BEST IS SUMMER, SAREE'S BEST IS SILK EMPORIM SAREES

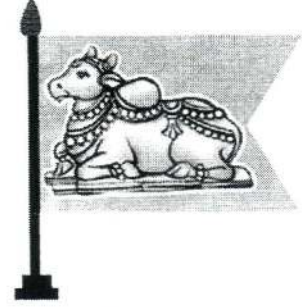

SILK
EMPORIUM

122 Upper Tooting Road
London SW17 7EN
Tel: 02086721900

OPENING HOURS : MONDAY - SATURDAY (10.30 am - 6.30pm) , SUNDAY (11.30am - 6.30pm)

14வது சைவ மாநாடு

FOURTEENTH SAIVA CONFERENCE

- நடராஜ தத்துவமும் மெய்ஞான விஞ்ஞான இணைப்பும் -
- Philosophy of Dancing Nadarajah -

Saturday
6th October 2012
9.00 am - 8.00 pm

HIGHGATEHILL
MURUGAN TEMPLE
200A, Archway Road
London N6 5BA
Tel : 020 8348 9835

Sunday
7th October 2012
9.00 am - 8.00 pm

LONDON
SIVAN TEMPLE
4A, Clarendon Rise
London SE13 5ES
Tel : 020 8318 9844

எமது சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியங்களைப் பேணிடுவோம் வாரீர்!
“Join Hands to Promote & Propagate our Saiva Tamil Heritage”

The Federation of Saiva (Hindu) Temples UK

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம்

200A Archway Road, London N6 5BA

தொலைபேசி இல : 020 8348 9835. தொலைநகல் இல : 020 8482 6508.

Web: www.saivafederation-uk.org | Email: admin@saivafederation-uk.org

Affiliated Temples

SHREE GHANAPATHY TEMPLE

125-133, Effra Road
Wimbledon,
London SW19 8PU
Tel : 020 8542 7482

Opening Times :
Mon-Thu & Sat – Sun
9.00 am to 10.00 pm
Friday
9.00 am to 11.00 pm

Pooja Times:
10.00, 12.00, 5.00, 8.00

HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE

200A, Archway Road
London N6 BA
Tel : 020 8348 9835

Opening Times :
Mon-Thu
8.00 to 2.00 & 5.00 to 9.00
Fri : 8.00 to 3.00 & 5.00 to 10.00
Sat & Sun:
8.00 to 3.00 & 5.00 to 9.00
Pooja Times:
8.00, 11.30, 5.00, 8.00

**SRI RAJARAJESWARY
AMMAN TEMPLE**
Dell Lane, Stoneleigh
Surrey KT17 2NE
Tel : 020 8393 8147

Opening Times :
Mon – Frid
8.30 to 2.00pm & 5.30 to 9.30
W/Ends : 8.30 to 9.30pm
Pooja Times
8.30, 12.00, 8.00

**SRI KARPAHA
VINAYAGAR TEMPLE**
2-4 Bedford Road
WALTHAMSTOW
LONDON E17 4PX
Pooja Times:
9.00 am, 12.00 noon
7.30pm
Tel : 020 8527 3819

SRI SELVA VINAYAGAR TEMPLE

299 – 303 Ley Street,
Ilford, Essex IG1 4BN
Tel : 0208 911 8934
Opening Times :
8.00am – 2.00pm, 5.00pm – 9.30pm
Pooja Time
9.00am, 12.00pm, 7.30pm

SRI KANAGA THURKKAI AMMAN TEMPLE

5, Chapel Road, West Ealing
London W13 9AE
Tel : 020 8810 0835

Opening Times:
Mon, Wed & Thu
8.00 to 3.00 & 5.00 to 10.00
Tue & Fri
8.00 to 4.00 & 5.00 to 10.30
Pooja Times
8.00, 12.00, 5.00, 8.00

**SRI SIVAKAMI SAMETHA
SITHAMBARESWARAR TEMPLE**
SAIVA MUNNETTA SANGAM
2 Salisbury Road
Manor Park, E12 6AB
Tel : 0208 514 4732

LONDON SIVAN KOVIL

4A, Clarendon Rise
Lewisham, London SE13 5ES
Tel : 020 8318 9844
Opening Times:
Mon to Thurs
8.00 am to 2.30 pm
5.30 pm to 9.00 pm
Fri, Sat & Sun: 800 am – 9.00 pm
Pooja Times:
8.00am, 10.00am, 12.00noon,
5.30pm, 7.30pm, 9.00pm

SHRI SITHI VINAYAGAR THEVASTHANAM

Charisma Building
59B Rear of Station Road
Harrow
Middlesex HA1 2TY

CRAWLEY AMMAN TEMPLE

Unit 1B Stephensonway
Three Bridges
Crawley
West-Sussex RH10 1TN
Tel : 01293619918/07930494499

காலை 10.00 மணி முதல் 1.00 மணி வரை
பகல் பூசை 12.00 மணி

மாலை 6.30 மணி முதல் 9.00 மணி வரை
இரவு பூசை 8.00 மணி

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES UK

200A Archway Road, London N6 5BA

தொலைபேசி இல : 020 8348 9835. தொலைநகல் இல : 020 8482 6508.

Web: www.saivafederation-uk.org | Email: admin@saivafederation-uk.org

Chairman:

Dr. T. Sriskandarajah

Secretary:

Mr. K. Nagarajah

Treasurer:

Mr. R. Kunasingam

Vice Chairman

Mr.S. Selvarajah

Asst. Secretary

Mr.D. Rabindramohan

Asst.Treasurer:

Mr. R. Ramachandran

Members:

Dr. S. Maheswaran.

Mr. R. Kanesharajah

Mr. K. Ranganathan.

Mr T.G.V. Sritharan

Mr. K.V. Kanesamoorthy

Mr. E. Suntharalingam

Mr. M. Gopalakrishnan

Mr. V.C. Vamanananthan

AFFILIATED TEMPLES

SRI GHANAPATHY TEMPLE
123-125 EFFRA ROAD
WIMBLEDON
LONDON SW19 8PU.

SRI KANAGA DURKA AMMAN KOVIL
5 CHAPEL ROAD
WEST EALING
LONDON W13 9AE.

HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE
200 A ARCHWAY ROAD
LONDON N65BA.

SRI RAJARAJESWARI AMMAN TEMPLE,
4 DELL LANE,
STONELEIGH,
SURREY, KT17 2NE.

LONDON SIVAN KOVIL
4A CLARENDON RISE
LEWISHAM
LONDON, SE13 5ES.

CRAWLEY SRI SWARNA KAMADCHI
AMMAN TEMPLE
6 UNIT, 1B STEPHENSON WAY,
THREE BRIDGES, CRAWLEY,
WEST SUSSEX, RH10 1TN.

SRI KATPATGA VINAYAGAR TEMPLE
2-4 BEDFORS ROAD
WALTHAMSTOW
LONDON, E17 4PX.

ARULMIGU SRI SIVAGAMI SAMETHA
SITHAMBARESWARAR SANNITHI,
2 SALISBURY ROAD
MANOR PARK
LONDON, E12 6AB.

LONDON SRI SELVAVINAYAGAR TEMPLE
299-303 LEY STREET
ILFORD, IG1 4BN.

SRI SITHI VINAYAGAR THEVASTHANAM
CARISMA BUILDING
59B REAR OF STATION ROAD
HARROW
MIDDLEX, HA1 2TY.

Thiruchitrabalam

Chairman's Message

It is with the loving grace of the Almighty that I am pleased to provide this message for the 14th Saiva Conference on behalf of the Federation of Saiva (Hindu) Temples, United Kingdom.

The Federation, or 'Ondriam' as it is commonly known, was initially founded to establish unity and consistency in approach amongst the Saiva temples in the UK. They have strived collectively to provide Saivites in the UK with the opportunity to practise their faith and provide accessibility to the wisdom of the SaivaNayanmaars, Saiva scholars and Scriptures.

The 14th Saiva conference is an auspicious opportunity for devotees & followers living in the UK and beyond to meet and interact with Saiva spiritual leaders and scholars in an inclusive and nurturing environment. The conference provides a forum to discover, debate and ascertain the Saiva way of living and cultural aspects that are relevant for the current generations living here in the West.

As per the tradition of the annual Saiva Conference, we have invited scholars and spiritual speakers from India, Sri Lanka and United Kingdom to present on a variety of topical and fascinating subjects, such as the science of the "Dance of Lord Shiva".

I am pleased to inform you that this year, the Conference will be presided over by His Holiness Shree Mouna Suntharamoorthy Swamigal of Chidambaram, Tamil Nadu, who will also deliver the keynote address.

Additional highlights this year will include distinctive lectures to cater for the youth and non-tamil speaking devotees, in addition to evening traditional cultural programmes.

This year we were delighted to see such an exceptional standard for the Children's Pannisai and Speech Competitions. The elevated standard made it a particularly difficult task for the judges to decide winners. I would like to warmly thank the judges, parents and children for making the competition the most successful to date.

On behalf of the organising committee, I would like to express my sincere thanks to all the member Temples, office bearers and contributors to the wonderfully informative souvenir. May the Almighty Lord bless us all.

Anbe Sivam

Dr T Sriskandarajah

**Chairman of the Federation & President,
London Sivan Kovil Trust**

28thSeptember 2012

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES U.K

200A Archway Road, London N6 5BA

தொலைபேசி இல : 020 8348 9835. தொலைநகல் இல : 020 8482 6508.
Web: www.saivafederation-uk.org | Email: admin@saivafederation-uk.org

Chairman:

Dr. T. Sriskandarajah

Secretary:

Mr. K. Nagarajah

Treasurer:

Mr. R. Kunasingam

Vice Chairman

Mr.S. Selvarajah

Asst. Secretary

Mr.D. Rabindramohan

Asst.Treasurer:

Mr. R. Ramachandran

Members:

Dr. S. Maheswaran.
Mr. R. Kanesharajah
Mr. K. Ranganathan.
Mr T.G.V. Sritharan
Mr. K.V. Kanesamoorthy
Mr. E. Suntharalingam
Mr. M. Gopalakrishnan
Mr. V.C. Vamanananthan

AFFILIATED TEMPLES

SRI GHANAPATHY TEMPLE
123-125 EFFRA ROAD
WIMBLEDON
LONDON SW19 8PU.

SRI KANAGA DURKAI AMMAN KOVIL
5 CHAPEL ROAD
WEST EALING
LONDON W13 9AE.

HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE
200 A ARCHWAY ROAD
LONDON N65BA.

SRI RAJARAJESWARI AMMAN TEMPLE,
4 DELL LANE,
STONELEIGH,
SURREY, KT17 2NE.

LONDON SIVAN KOVIL
4A CLARENDON RISE
LEWISHAM
LONDON, SE13 5ES.

CRAWLEY SRI SWARNA KAMADCHI
AMMAN TEMPLE
6 UNIT, 1B STEPHENSON WAY,
THREE BRIDGES, CRAWLEY,
WEST SUSSEX, RH10 1TN.

SRI KARPATHA VINAYAGAR TEMPLE
2-4 BEDFORS ROAD
WALTHAMSTOW
LONDON, E17 4PX.

ARULMIGU SRI SIVAGAMI SAMETHA
SITHAMBARESWARAR SANNITHI,
2 SALISBURY ROAD
MANOR PARK
LONDON, E12 6AB.

LONDON SRI SELVAVINAYAGAR TEMPLE
299-303 LEY STREET
ILFORD, IG1 4BN.

SRI SITHI VINAYAGAR THEVASTHANAM
CARISMA BUILDING
59B REAR OF STATION ROAD
HARROW
MIDDLEX, HA1 2TY.

செயலாளரிடமிருந்து..

சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் பதினான்காவது சைவ மாநாடு ஒக்ரோபர் ஆறாம் திகதியும் ஏழாம் திகதியும் நடைபெறுவதனை முன்னிட்டு உயர்வாசற்குன்று முருகன் கோவில் சார்பில் வாழ்த்துச்செய்தி அனுப்புவதிற்பேரானந்தம் அடைகின்றோம்.

நாம், ஈழ நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து எட்டுத் திக்குகளுக்கும் சென்று எமது கலை கலாச்சாரங்களை மறக்காமல் இருப்பதற்காக ஆலயங்கள் அமைப்பதும், சங்கங்கள் உண்டாக்குவதுடன் நிற்காது, வருங்காலச் சந்ததியினர் பயனடைவதற்காகப் பலவிதமான தமிழ் சமயப் போட்டிகள் வைத்து எல்லோருக்கும் பரிசில்கள் வழங்குவதனையிட்டு பெருமைப்படுகின்றோம். அத்துடன் இங்கு வாழ் கலைஞர்களின் பேச்சுக்களை ஏற்பாடு செய்வதுடன் தாய் நாட்டிலிருந்தும், ஈழ நாட்டிலிருந்தும் கலைஞர்களை வரவழைத்து அவர்களின் ஆசிரியப் பெறுவதுடன் பேச்சுக்களையும் கேட்டுப் பயன்பெறுகின்றதற்கு இம்மாநாடு வழிவகுக்கின்றது. தமிழ் மொழி கொழிக்க சைவநெறி செழிக்க வருகின்ற மாநாடு குறித்து வாழ்த்தும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக எல்லாம் வல்ல முருகப் பெருமானின் இறையருளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

தமிழும் சைவமும் இரண்டு கண்கள் என்பர். முதன்மை மொழியான தமிழுக்கும் புராதன மதமாகிய சைவத்துக்குமுள்ள பிணைப்பையும் இணைப்பையும் இவ்வுலகம் நன்கறியும். சைவ மலர்ச்சிக்கு தமிழ் செய்த தொண்டும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு, சைவம் ஆற்றிய சேவையும் காலத்தால் அழியாதவை என்பர்.

“வைதாரையும் வாழ வைப்பான் எம் வேலன்”, அன்பே சிவம் என்றும் கூறிவார்கள் அறிஞர்கள். இன்று எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு, எல்லோரும் சகோதரர்கள் என்னும் மனப்பாங்குடன் வாழ முற்படுவோம்.

வரலாற்று எல்லைமீறி வாழ்வாங்கு வாழும் சைவத்தினை வளர்க்க, செம்மொழியாகிய தமிழை வளம் பெறச்செய்ய நடைபெறுகின்ற ஆன்மீக மாநாடு அறிவு வழியில் அருள் மழை பொழிந்து அகிலத்தின் அமைதிக்கு வித்திடவேண்டி, ஒவ்வொருவரும் முன்னையதனைவிட அதிசிறப்பாக நடைபெற உயர்வாசற்குன்று முருகப்பெருமானை வேண்டி விடைபெறுகின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் ”

வணக்கம்

க.நாகராசா

செயலாளர்,

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம்

திருக்கயிலாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழி
கயிலைக்குருமணி சீர்வளர்சீர்

சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

பேநராஜீனம், பேநர்,

கோயமுத்தூர்-641 010, தமிழ்நாடு

தொலைபேசி : 0422-2607995, 2608678, நகலி : 2607994

webpage: www.sivasiva.in,

peruratheenam.blogspot.com

சாந்தலிங்கர் தான் மணி வாழ்க

Holy Kailasa heritage Meikandar
heritary - Kailai Guru Mani - Seervalarseer

Santhalinga Ramasamy Adigal

Peruraatheenam, Perur,
Coimbatore -641 010, Tamilnadu.

Telephone:0422-2607995,2608678, Fax: 2607994

Email : peruradigal@yahoo.com

: perurmutt@yahoo.com

வாழ்த்து

செல்வ வளஞ்சேர் இலண்டனதில் சேரும் லூசியமதனில்
நல்லோர் முயன்று சிவன்கோயில் நலம்சேர் அடியார் பலர்போற்ற
கல்லால் சிற்பக் கலைசிறப்ப கட்டிக்குடநீர் ஆட்டியுள்ளார்
ஒல்லும் வகையால் திருமுறைகள் ஒதிப்போற்ற வாழ்த்துகின்றோம்

பலகோயில்கள் ஒருங்கிணைந்து பதினான்காம் உலக சைவ மாநாட்டை
உலகம் போற்றும் அருளாளர் அறிஞர்வந்து அங்கு உரையாற்றி
நலங்கள் பெற்று சிவநெறியில் நாளும் குடும்பத்துடன் போற்றி
நிலவு கல்வி செல்வமுடன் நெடிது வாழ வாழ்த்துகின்றோம்

தமிழகத்தில் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே சிவநெறி
வளர்ந்திருந்தது.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப”

எனும் இலக்கண நூற்பாவாய் தொல்காப்பிய காலத்திற்கு முன்பே ஆணையிற்
கிளந்த மறைமொழி மந்திரம் என்பதைக் கூறுவதால் அறியலாம்.

வழிபாடு குற்றம் நீங்குதற்குரிய சிறப்பினது. அது கொடிநிலை, கந்தழி,
வள்ளி என்ற அருவம், அருவுருவம், உருவம் என விளங்கின. அருவுருவத் திருவுருவம்
சிவலிங்கம், அது கந்தழி எனப் போற்றப்பெற்றது. இதைச் சேக்கிழார்

“காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்குங் காரணமாய்
நீணாகம அணிந்தார்க்கும் நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்கம்
நாணாது நேடியமால் நான்முகனுங் காணநடுச்
சேணாருந் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய்”

என அருளியுள்ளார்.

வாழ்வில் உயர்ந்தோர் சிறந்தது பயிற்றல் வாழ்வின் பயனாகக் கருதினர். வடுநீங்கு
சிறப்பின் மற்றனவற்றை உணர்ந்தோராகிய அவர் சிறந்தது பயிற்றலாகக் கருதிப்
போற்றினர். காலகாலமாக வளர்ந்த இதனைத் தமிழ்மறையாகிய திருக்குறள்
சிறப்பென்னும் செம்பொருள் எனக்கூறி அப்பொருள் காண்பது அறிவின் பயன்
எனக்காட்டுகிறது.

காலத்தால் மூத்தவழிபாடு உலகமெங்கும் பரவியிருந்தது என்பதைத் தொல்பொருள்
வரலாற்று ஆய்வுகள் மூலம் அறிகிறோம்.

வேண்டும் தங்களன்பு,
அன்புள்ள
சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்.
26.09.2012

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

☎ 04144 - 222075

ஸ்ரீ மௌன மடாலயம்,

39, சபாநாயகர் தெரு, சிதம்பரம் - 608 001.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மௌன சந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள்

ஆசீர்யரை

30.09.2012

சிற்சபை பொலியத் திருநடம் புரியும்
அற்புதக் கூத்த னடியிணை மறவாத

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில்களின் ஒன்றியத் தலைவர் செயலர் உள்ளிட்ட இலங்கை-யாழ்ப்பாணத்திலே வாழ்ந்த தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து இலண்டன் முதலான உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் வாழ்கின்ற அன்பர்கள் அனைருக்கும் சிவஞானப் பெருஞ்செல்வம் முதலியன மேன்மேலாகுக. திருவருளாலும் குருவருளாலும் நலம் வளர்க.

விம்பிள்டனில் விநாயகப்பெருமான் ஆலயம், வாரியார் சுவாமிகளால் வழிபடப்பட்ட முருகன் கோயில், மாநகரம் இலண்டனிலே மலர்ந்த சிவன் கோயில் என்று இன்னோரன்ன வகையில் ஏராளமான இந்து சமயக்கடவுளர்களுக்கெல்லாம் பலப்பல திருக்கோயில்களை எடுப்பித்து அவ்வக்கோயில்களுக்கு எல்லாம் அறக்கட்டளைகளை நிறுவி நித்திய நைமித்தியங்கள் முட்டின்றி நடைபெற முறை செய்திருப்பது பாராட்டுதலுக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய ஒன்றாகும்.

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் சார்பாக நடைபெறும் பதினான்காவது இலண்டன் சைவ மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள அழைத்த தலைவர் கலாநிதி திரு து. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்களுக்கும், செயலாளர் திரு க. நாகராஜா அவர்களுக்கும் இலண்டன் சிவன் கோயில் செயலாளர் நண்பர் திரு வி. கணேசமூர்த்தி அவர்களுக்கும் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் செவ்வனே நடைபெற உதவியும் உறுப்பொருள் கொடுத்தும் உதவிகள் பல புரியும் ஏனைய எல்லோருக்கும் நிலமிசை நீடு இனிது வாழ எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீமந் ஆனந்த நடராஜப்பெருமான் திருவருளையும் ஸ்ரீ மௌன தேசிகக் குருவருளையும் நீள நினைந்து வாழ்த்தும்

(Handwritten signature in Tamil)

உருபாதம்

முனைவர். ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள் எம்.ஏ., எம்.பி.எல்., பி.எச்.டி.,
கட்டளை விசாரணை
தருமையாதீனம் ஸ்ரீ பஞ்சநதீஸ்வரஸ்வாமி தேவஸ்தானம்
திருவையாறு-613204. ☎ 04362-260332 📠 94431 50332 mounathambiran@gmail.com

தேதி 26.09.2012

வாழ்த்துரை

நணியானே சேயானே நம்பானே செம்பொன்னின்
துணியானே தோலானே சுண்ணவெண் நீற்றானே
மணியானே வானர்க்கு மருந்தாகிப் பிணிதீர்க்கும்
அணியானே ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் 14வது இலண்டன் சைவ
மாநாடு நடைபெறுவது அறிந்து மகிழ்ச்சி.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக என்ற மகா வாக்கியத்திற்கு ஒப்ப,
உலகமுழுவதும் சிவபூமி என திருமூலரால் போற்றப்பெற்ற இலங்கை வாழ் தமிழர்கள்
சைவத்தையும், தமிழையும், பண்பாடு கலாச்சாரத்தையும் பரப்பி வருகிறார்கள். நாம்
கண்ணால் கண்டு உவந்த காட்சியாகும்.

அவ்வகையில் இலண்டன் வாழ் தமிழர்கள் தொடர்ந்து சைவ மாநாடு நடத்துவது
தங்கள் சமயத்தின் மீது கொண்ட உணர்வைக் காட்டுவதாகும்.

விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், விழாமலர் சிறக்கவும் பிரித்தானிய சைவத்
திருக்கோயில்கள் ஒன்றிய 14 வது இலண்டன் சைவமாநாட்டின் தலைவர் கலாநிதி
து. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, செயலாளர் க. நாகராசா, பொருளாளர் இ. குணசிங்கம் உள்ளிட்ட
பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் சார்ந்த பொறுப்பாளர்கள், அன்பவர்கள் யாவர்க்கும்
செந்தமிழ்ச்சொக்கநாதப்பெருமான் திருவருளையும் தருமையாதீன குருமணியின்
குருவருளையும் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

சுவாமிநாதர்

உ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை

ஆசீர்யரை

அன்புசார் பெருந்தகையீர்,

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் பதினான்காவது சைவ மாநாடு நடைபெறவிருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

அகிலமெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்ற ஆதியும் அந்தமுமில்லா எம்பெருமானுக்கு சைவப் பெருமக்கள் வாழுமிடமெல்லாம் கோயிலமைத்து வழிபாடாற்றி வருகின்றமை பெருமைக்குரியது. இவ்வண்ணம் பிரித்தானியாவில் அமைந்ததோடு நின்றுவிடாது அவற்றிற்கு ஒன்றியம் அமைத்து மாநாடு நடத்துவது போற்றுதற்குரியதாகும்.

இளைய தலைமுறையினருக்கு எமது சமய சம்பிரதாயங்களையும் கலாச்சார விழுமியங்களையும் எடுத்துச் செல்வதற்கு இவ்வாறான மாநாடுகள் பேருதவியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உலமெல்லாம் பரந்து வாழுகின்ற சைவ மக்களுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக அமைகின்ற இம்மாநாடு சிறப்புற நடைபெற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இம்மாநாட்டினை நடாத்துகின்ற பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தினருக்கும், பிரித்தானியா வாழ் சைவ மக்களுக்கும் இறைவன் ஆசீர்வதிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க
பூத பரம்பரை பொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீத வளவயல் புகலித் திருஞானசம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர
தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்
26.09.2012

தவத்திரு மருதாசல அடிகள்

இளைய பட்டம்
பேரூர் ஆதினம், பேரூர்
கோயமுத்தூர் 641010, தமிழ் நாடு
Web : www.sivasiva.in
Email : peruratheenam.blogspot.com

சாந்தலிங்கர் தாண்மலர் வாழ்க

ஆசியுரை

மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தத் தோன்றயி வழிதான் சமயங்கள். சமயம் என்றால் சமைத்தல், அதாவது பக்குவப்படுத்தல் என்று பொருள். நம் நாட்டில் பலவகைச் சமயங்கள் இருந்தாலும் தொன்மைக்கும் பழமைக்கும், எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் சமயம் சைவ சமயம். எனவே தான் நம் முன்னோர்கள் சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறில்லை அதில் சார் சிவமாம் தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் வேறில்லை என்று சைவத்தின் மேன்மையை பாடிச்சென்றுள்ளனர். இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் பலர் புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் தாய் நாட்டையும் பண்பாட்டையும் விட்டுச் சென்றாலும் அதனை என்றும் மறவாதவர்களாய் கடைப்பிடித்து வருவதுடன் திருக்கோயில் அமைத்து வழிபாடுகள் செய்தல் ஆண்டுவிழாக்கள் எடுத்தல், சைவ மாநாடுகள் நடாத்துதல் போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளின் மூலம் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்து வருகிறார்கள். அவ்வகையில் இவ்வருடம் இலண்டனில் நடைபெறும் 14வது சைவ மாநாடு அயல் நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களிடையே சைவத்தின் மேன்மையை எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமையும் என்பது திண்ணம்.

இம் மாநாடும், இம்மாநாட்டு நினைவாக வெளியிடப்படும் மலர் சிறக்கவும் மாநாட்டுப் பணிகளில் முனைந்து செயற்பட்டிருக்கும் அனைவரது குடும்பங்கள் சிறக்கவும் எல்லாம் வல்ல சாந்தலிங்கப் பெருமான் இன்னருளையும் அருள்மிகு அம்பலவாணப்பெருமாள் தன்னருளையும் திருக்கைலாய மரவு மெய்கண்டார் வழி வழி பெயரூர் ஆதினம் கைலைக்குருமணி திருப்பெருந்திரு அடிகள் பெருந்தகையின் குருவருளையும் நினைந்து வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

வேண்டுந்தங்களன்பு
மருதாசல அடிகள்
26.09.2012

ஸ்ரீ கணபதி ஆலயம்**SHREE GHANAPATHY TEMPLE**

125-133 Effra Road, Wimbledon, London SW19 8PU.

Tel: 020 8542 7482 or 020 8542 4141 (Service Bookings & Priest)

020 8542 2267 (General Enquiries in Tamil or English)

Website: <http://www.ghanapathytemple.org.uk> e-mail: wimbtempqueries@gmail.com

28.09.2012

பிரதம குரு சிவமூர்த்தி நா. விக்னேஸ்வரக் குருக்கள்
விம்பிள்டன் பிள்ளையார் கோவில்

ஆசியுரை**மேன்மை**

இங்கிலாந்தை நோக்கி ஈழத்தமிழர்கள் வரத்தலைப்பட்ட காலந்தொட்டே, அவர் தம் வாழ்க்கை முறைகளை பொருளாதார நிலைகளை சீரமைத்ததோடு மட்டுமின்றி தாய் தந்தை பழக்கிய விடயங்களை மறவாது இளம் வயதில் ஈழத் திருநாட்டிலே ஆலய வழிபாட்டினை மனதில் இருத்தி, இங்கிலாந்திலே ஆலயங்களை அமைத்து வேறு மொழி வேற்று மனிதர்கள் மத்தியில் போராடி ஆகம மரபுகளுக்கு உட்பட்டு ஆலயங்களை நடாத்தி வருகிறார்கள்.

எதிர்காலத்திலும் இவ்வாலயங்கள் சிறப்பாக நடாத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு சைவ சமய அறிவும் தமிழ் மொழியும் இன்றியமையாதவை என்பதை உணர்ந்து, இளந்தலைமுறை மாந்தர்கள், சிறார்கள் உணரும் பொருட்டும், ஊக்குவிக்கும் பொருட்டும் அனைத்து ஆலய அறங்காவலர்கள் இணைந்து தம் சொந்த வேலைப்பளு மத்தியிலும், ஆலய பணியிலும் சைவ சமய மாநாட்டினை மிகச் சிறப்பாக கடந்த 13 வருடங்களாக நடாத்தி வருகிறார்கள்.

எதிர்கால சந்ததியினர் சைவ அபிமானிகளாகவும் ஆன்மீகவாதிகளாகவும் உருவாவதற்குக் காரணமான இவ்வறங்காவலர்கள் போற்றத்தக்கவர்கள். வாழ்க அவர் தம் தொண்டு. மேலும் 14ம் வருட சைவ மாநாடு அறிஞர்களால் சிறப்புறவும் ஆன்மீக வள்ளல்களால் வளம் பெறவும் சிறார்கள் எதிர்கால மேன்மை நலம் பெறவும் யானை முக அண்ணல் பாதம் பணிகிறோம்.

சுபம்

உ
Love is God

LONDON SIVAN KOVIL TRUST

இலண்டன் சீவன் கோயில் அறக்கட்டளை

Charity Registration No: 1051516

4A, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel : 020 8318 9844 | Fax : 020 8318 2108

சர்வம் சிவமயம் ஐகத்

அருளாசியுரை

‘வித்தியாபூஷணம்,
சிவப்பிரதிஷ்டா ஞானதிலகம்,
சிவாகமரத்தினம், ஜோதிடர் கணிதர்,
குருமணி சிவஸ்ரீ.சபா.மகேஸ்வரக் குருக்கள் (B.A)
(பிரதம சிவாச்சார்யார் - இலண்டன் சிவன் கோயில்)

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் 14வது சைவமாநாடு 6. 10. 2012 சனிக்கிழமை உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலய திருமண மண்டபத்திலும், 7. 10. 2012 ஞாயிற்றுக்கிழமை இலண்டன் சிவன்கோயில் திருமண மண்டபத்திலும் நடைபெறவிருப்பதையிட்டு மிக மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் ஆரம்பமான காலத்திலிருந்து இன்றுவரை சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் ஆற்றிய சேவைகள் பல உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமாக இந்நாட்டில் வாழும் சைவமக்களிடையே ஆன்மீகச் சிந்தனைகளை ஊன்றச்செய்து அவர்களது மனதிலே இறையணர்வை வலுப்படுத்தியும், எம்சிறார்களுக்கு சமயம், தமிழ், கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றோடு கூடிய எம் பாரம்பரியங்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் மூலம் அவர்களை நல்வழிப்படுத்தியும், அவர்களது திறமைகளை ஊக்குவித்தும், இந்நாட்டில் நம் பாரம்பரியங்களை அழியவிடாமல் பாதுகாக்கும் ஓர் களஞ்சியமாக சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் விளங்குகிறது. இந்நாட்டில் உள்ள சைவ ஆயலங்கள் அனைத்தும் சமயத்திருநாட்களை வித்தியாசமின்றி ஒரே நாளில் நடாத்த வேண்டும் என்ற நோக்குடன் இலண்டன் நேரத்தின்படி கணிக்கப்பெற்ற திருக்கணித பஞ்சாங்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தியமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

இன்றைய நிலையில் இலண்டனில் உள்ள பல ஆலயங்கள் ஒன்றியத்தில் அங்கம் வகிப்பது அதன் வளர்ச்சியையும், சேவையையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. எனவே சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும், எமது பாரம்பரியங்களுக்கும் தொண்டாற்றி விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து இது போன்ற பல மாநாடுகளை நடாத்தியும் மற்றும் பல வழிகளிலும் எமது பாரம்பரியங்களை வளர்த்தும் பணி புரிய வேண்டும் என இறைவனை நினைத்துப் பிரார்த்தனை செய்து எங்கும் அன்பும் சமாதானமும் நிலவ வேண்டும் எனவும், எல்லோருக்கும் இறைவனது திருவருள் பரிபூரணமாகக் கிடைக்க வேண்டும் எனவும் இலண்டன் லூயிஷம் சிவபுரம் பதியுறையும் ஸ்ரீ அபீதகுஜாம்பாள் சமேத ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரப் பெருமானது பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்து வணங்கி எமது நல்லாசியினைக் கூறுகிறோம்.

“லோகா சமஸ்தா சுகிநோ பவந்து”

21.09.2012

“Ammanai Saran Addainthal Athika Varamperalam”
SHRI KANAGATHURRKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST
 5, CHAPEL ROAD, LONDON. W13 9AE. TEL: 0208 - 810 0835
 Founded on 10-08- 1991 Charity No: 1014409 0208 - 840 0485
 www.ammanealing.com Email: info@ammanealing.com

ஆசீர்யரை

சிவஸ்ரீ கனகபாலகுமார குருக்கள்
 ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்மன் ஆலயம்
 ஈலிங் - லண்டன்

எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருவருளினால் பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் அயரா முயற்சியினால் வருடாவருடம் நடாத்தி வரும் சைவ மகாநாட்டின் 14வது மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற வாழ்த்துகின்றோம். வெளியூர், உள்ளூர் அறிஞர்களை அழைத்து ஆன்மீக அருள் உரைகளை நிகழ்த்தி வருவதுடன் இளைஞர்களையும், சிறுவர்களையும் ஊக்குவிக்குமுகமாகவும் எமது பாரம்பரிய கலை, கலாச்சாரங்கள் மறைந்து போகாமலும், தமிழும் சைவமும் தழைத்து ஓங்க அவர்களிடையே தேவாரம், திருமுறைகள், சொற்பொழிவு போன்றவற்றில் போட்டிகள் மூலம் ஈடுபடவைத்து தமிழ், சமய அறிவையும் வளர்த்து வரும் அரும்பணியைச் செய்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

சமய, சம்பிரதாய, சடங்கு, சாஸ்திரங்கள் என்று இல்லாமல் அவற்றின் தத்துவக் கருத்துக்களை இவ்வாறான மாநாட்டு கருத்தரங்கு மூலம் தெரியப்படுத்தும் முயற்சியைப் பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் விடாது செய்து வருவது பெருமைக்குரியதும், பாராட்டுதற்குரியதும் ஆகும்.

இம்மாநாடானது சிறந்து நடைபெற ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்பாளின் அனுக்கிரகமும் குருமார்களுடைய ஆசியும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து அமைகின்றோம்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

29.09.2012

Aum Murugo
BRITANIA HINDU (SHIVA) TEMPLE TRUST

Established 1974, Registered Charity No : 269067

HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE

200A, Archway Road, London N6 5BA

Tel : 020 8348 9835 Fax : 020 8482 6508

E-mail : admin@highgatehillmurugan.org | website : www.highgatehillmurugan.org

BOARD OF TRUSTEES

Chairman:

Mr. K.Ranganathan

Secretary:

Mr. K.Nagarajah

Treasurer:

Mr. A.Vairavamoorthy

Dr. V.P.Narayana Rao

Mr. K.Nithianathan

Mr. S.Sothilingam

Mr. S.M.Srikantha

ADVISORY COUNCIL:

Chairman:

Mr. K.Ranganathan

Secretary:

Mr. M.Perinpanathan

Temple Admin:

Mr. S.Kesavan (Part Time)

Technical Director:

Mr. A.Vairavamoorthy

Bankers:

Nat West Bank Plc

Barclays Bank Plc

State Bank of India

Solicitors:

M/S Wimal & Co.

உ

சிவஸ்ரீ ஜெயராம் குருக்கள்

எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருவருளோடு பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் நடத்தும் சைவ மாநாடு வருடாவருடம் இடம்பெற்று வருகின்றது.

அந்த வகையில் 14ம் ஆண்டு விழா மிகமிக சிறப்பாக இடம்பெற இறைவன் அருள் புரிவாராக.

தமிழ்நாடு மற்றும் உள்ளூர், வெளியூர் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் சேர்ந்து சிறப்புரை ஆற்ற சிறுவர்களுக்கு ஊக்குவிக்கும் வண்ணம் தேவாரம், பண்ணிசை, சொற்பொழிவுகள் வரும் காலத்தில் இருந்து சமயத்தை உலகமெங்கும் பரப்புவதற்கு வழிசெய்யும் இம்மாநாடு சிறப்புற அமைய எல்லாம் வல்ல உயர்வாசற்குன்று முருகபெருமான் அருள்புரிவார் ஆக.

“மேன்மை கொள்சைவ நீதி
விளங்குக உலகம் எல்லாம்”

LONDON SRI SELVA VINAYAGAR TEMPLE

299-303 Ley Street, Ilford, Essex IG1 4BN Tel : 0208 911 8934

இலண்டன் ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் ஆலயம் - இல்ஃபர்ட்

அருள்மிகு ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் துணை
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

முழுமுதற்கடவுளாம், மூலப் பெருளாம் எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்ற சைவ சமயத்தின் ஆதிமுதற்கடவுளாம், அகார, உகார, மகார வடிவான ஓங்காரப் பொருளாம் ஆணைமுகனின் அடிபணிந்து செல்வ விநாயகரின் பெருமைகளை எடுத்து இயம்ப விழைகிறேன்.

விநாயகர் வழிபாடு தோன்றிய விதம்:

சூரியனுக்குரிய ஓரை சிங்க ஓரை அதற்குரிய மாதம் சிம்ம மாதம் (ஆவணி மாதம்) ஆவணி தொடங்கிய மாதங்களை எண்ணுமுறை பழங்காலத்தில் இருந்து வந்தது. இவ்வுண்மையை “காடும் மலையும் முல்லை எனவரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் நச்சினார்க்கினியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆவணி சதுர்த்தியே சிறப்பாக பிள்ளையார் திரு அவதாரம் செய்த நாளாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

திருக்குறளில் பிள்ளையார் வழிபாடு காணப்படுகிறது. “ஆதிபகவன்” என்று பிள்ளையாரை நயமாக குறிப்பிடுகின்றார் என்று பெரியோர்கள் சொல்வதுண்டு. “முன்னவனே யானை முகத்தவனே” என வள்ளலாரும் பாடியுள்ளார். உலகம் முழுவதும் விநாயகர் வழிபாடு பரவியிருக்கிறது என்பதற்கு சான்று, கிரேக்கநாட்டில் தொலைவின் அளவைக்குறிக்கும் மைல்கள் கணபதி உருவில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதை இன்றும் காணலாம். அதன் பலன் நீண்ட பயணத்திற்கு கணபதிதுணைவருவார் என்பது பர்மாவில் புத்த பிரானைக் காக்கும் காப்புத் தெய்வமாக விநாயகரை வழிபடுகின்றனர். சீனாவில் பிள்ளையார் நான்கு கைகளுடன் பைஜாமா உடையில் இருக்கிறார். கிழக்கு இலண்டனின் மத்தியப்பகுதியில் இல்பேட்டில் வலம்புரி செல்வ விநாயகராக வீற்றிருந்து அனைவருக்கும் அருள் பாலிக்கின்றார்.

விநாயகருக்கு எல்வாகனம் ஏன்?

பெருந்த உடலை உடைய விநாயகருக்கு முஞ்சூறு (எலி) வாகனம் இருப்பதன் தத்துவம் முற்றும் அறிந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் விநாயகப் பெருமானை “முஷிக வாகனனே” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். முஷிகம் என்றால் யோக சாஸ்திரத்தில் “முச்சு” என்று பொருள் நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத முச்சுக்காற்று நம் வினையாகிய உடலை தூக்கிச் செல்ல வாகனமாக இருக்கிறது. அதே போல சிறியவரான முஞ்சூர் விநாயகர் பெரிய வடிவமாக இருந்தாலும் அவரைத் தேடிவரும் பக்தர்களுக்கு எளிமையானவர், லேசானவர், எனவே எலியும் வாகனமாக எளிதில் தூக்கிச்செல்கிறது.

விநாயகரை வழிபட உத்தமமான 11 பத்திரங்கள் (இலைகள்)

1. மருத இலை -	மகப்பேறு கிடைக்கும்
2. அரசு -	எதிவாக்கு அடங்குதல்
3. அகத்தி இலை -	துயரம் நீங்குதல்
4. அரளி இலை -	அன்பு பெருகுதல்
5. கண்டங்கத்திரி -	லட்சுமி கடாச்சம்
6. தாழை இலை -	கோபம் நீங்குதல்
7. துளசி -	நல்வாழ்வு
8. மாதுளை இலை -	நற்புகழ்
9. வில்வம் -	இன்பம் பெருகுதல்
10. வன்னி இலை -	முகத்தெளிவு
11. வெள்ளெருக்கு -	சௌபாக்கியம்

மேற்கண்ட 11 இலைகளால் செல்வ விநாயகரை வழி பட்டு சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற எல்லாம் வல்ல செல்வ விநாயகர் திருப்பாதங்களை பணிந்து வாழ்த்தி வணங்குகிறோம். தங்கள் சைவப் பணி மேலும் மேலும் வளர வாழ்த்துகிறோம்.

இங்ஙனம்
அருள் மிகு ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் ஆலய குருமார்கள்.

SRI KARPAHA VINAYAGAR TEMPLE
கற்பக விநாயகர் கோயில் - வோல்தம்ஸ்ரோ
 2-4 Bedford Road, Walthamstow, E17
 Tel : 020 8527 3819

“அற்புத அருள்புரி கற்பக கணபதி பொற்பதம் போற்றின் நற்பலன் பெறலாம்”

சைவ மாநாடு சிறப்புடன் நடக்கட்டும் சைவமும் தம்மும் செழுமை பெறட்டும்

உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் சைவ மக்களின் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களை, சமய மரபுகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் நல்ல பல முயற்சிகளில் மக்களை ஒன்று கூட்டும் மாநாடுகள் மிக மிக அவசியம். பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோவில் ஒன்றியம் தளராது கடந்த பதின்மூன்று வருடங்களாக மாநாட்டை அயராது பாடுபட்டு நடாத்தி வருவதுடன் இளம் பிள்ளைகளை பேச்சு பண்ணிசை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மூலம் ஈடுபடுத்தி வருவதும் நாம் அறிந்ததே. இதனால் இளம் சமுதாயத்தில் சைவ சமய நாட்டமும் ஆர்வமும் அதிகரித்து வருவதை அவதானிக்கலாம்.

சமயம் என்பது வெறும் வழிபாட்டுடன் நில்லாது, வரலாற்றுத் தொடர்புகளை, விளக்கங்களை அறிய வேண்டும் என்ற அவா எழுந்துள்ள இக்கால கட்டத்தில் பல்வேறு அறிஞர்களை தாயகத்திலும் இந்தியாவிலும் இருந்து வரவழைத்து, அத்துடன் ஐரோப்பிய நாட்டு அறிஞர்களும் கலந்து பல்வேறு விடயங்களை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தும் இப் பதினான்காவது மாநாடும் சிறப்புடன் நடக்கட்டும்.

சைவத்தமிழ் மக்கள் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் கோவிலைக் கட்டி இளைய சமுதாயத்தை எப்படியாவது எமது பண்பாட்டுடன் வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் இருப்பதையும் நாம் காணலாம். இதற்கு மூல காரணமாக விளங்குவதில் இவ்வாறான ஒன்று கூட்டும் மகாநாடுகள் கரம் கொடுக்கும்.

பிற மத தாக்கங்கள் பல்வேறு இன மக்களின் சூழல் என்பவற்றின் மத்தியில் எமது சைவ வழிபாட்டு சம்பிரதாயங்கள் கடைப்பிடிப்பது கஷ்டம் போன்று தோன்றும். ஆனால் உடல் நலத்தையும் உயிர் நலத்தையும் உள்ளடக்கி இருக்கும் இச் சமயத்தின் உண்மை நிலையை உணர்த்தும் பல விடயங்கள் ஒவ்வொரு மாநாட்டிலும் எடுத்து கையாளப்பட்டுள்ளன. வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் சைவசித்தாந்தம் திருமுறைகள் அருட்பாக்கள் என்ற பல்வேறு தலைப்பில் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

ஆனால் விழாக்களுக்கு கூடும் மக்கள் மகாநாட்டுக்கு வருவதில்லை. இது பெரும் கவலைக்கு உரிய விடயமாகும். இளம் சிறார்களும் தங்கள் நிகழ்வுகள் முடியப் போய் விடுகிறார்கள். பெற்றோரும் ஒரு சிலர் தமது பிள்ளைகளின் நிகழ்ச்சி முடியச் சென்று விடுகிறார்கள். அனைவரும் இருந்து முழு நிகழ்வையும் கண்டு கேட்டுப் மகிழப் பழக வேண்டும். இந்த நிலை தொடர்ந்தால் இன்னும் ஒருபடி எமது சமயம் மேலோங்கி நிற்கும். மக்களுக்கும் சமயத் தெளிவு உண்டாகும்.

மக்கள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ மாநாட்டு குழுவினர் அறிஞர்கள் தங்களுடைய கடமையை மிக அர்ப்பணிப்புடன் செய்து வருகிறார்கள் என்பது மட்டும் கடந்த மகாநாடுகளில் அனைவரும் கண்ட உண்மை. பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோவில் ஒன்றியமும் மனம் சோர விடாது நடத்தி மாநாட்டு மலரையும் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறது. இவ்வாறான மலர்கள் சைவ மாநாட்டின் பதிவுகளாக என்றும் இருந்து எமது விழுமியத் தெளிவை உலகுக்கு உணர்த்தும்.

மாநாடு சிறப்புடன் நடைபெறுவதுடன் சைவமக்கள் அனைவரும் இளைய சந்ததிகளையும் அழைத்து வந்து சமய உண்மைகளை நன்மைகளை விளங்கி கொள்ள அற்புத அருள் புரி கற்பக கணபதி பொற்பதம் பணிந்து வேண்டுகிறோம்.

நிர்வாக சபை,
 சிவாச்சாரியார்கள்.
 28.09.2012

EXECUTIVE COMMITTEE**Chairman**

Mr.S Ramachandran

Vice Chairman

Dr Mrs S Radhakrishnan

Secretary

Mr.K Baskeran

Joint Secretary

Mr.Raj Paramakumar

Treasurer

Mr.T. Joganathan

Asst Treasurer

Mr. K Sarvananthan

Committee MembersMr N Balasubramaniam
Mr R. D Ratnasingam
Mr S Thedchanamoorthy**BOARD OF TRUSTEES****Chairman**

Mr. R. Kanesharajah

Secretary

Mr. S. Abayalingam

Mr. Pon Theivendram

Mr. T. Thevaraajan
Dr. V. Paramanathan
Mr. S. Premachandra
Dr. A. Thevasagayam
Mr. S. Sri Rangan**Solicitor**Mrs. G. Kathirgamanathan
72 Chestnut Drive
Pinner, Middlesex
HA5 1LY**Accountants**TAMSONS
177, Kingsley Road
TW3 4AS, Hounslow,
Middlesex

"Ammanai Saran Addainthal Athika Varamperalam"
SHRI KANAGATHURKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST
 5, CHAPEL ROAD, LONDON. W13 9AE. TEL: 0208 - 810 0835
 Founded on 10-08- 1991 Charity No: 1014409 0208 - 840 0485
 www.ammanealing.com Email: info@ammanealing.com

" மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
 எண்ணின்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலை
 கண்ணினல் ல.துறங் கழுமல வளநகர்ப்
 பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே"

சைவத் திருக்கோவில்களின் ஒன்றியத்தின் பதினாண்டுகாவது சைவமாநாடு வரும் அக்டோபர் 6ம், 7ம் திகதிகளில் நடைபெறுவதையிட்டு அகமகிழ்கின்றோம்.

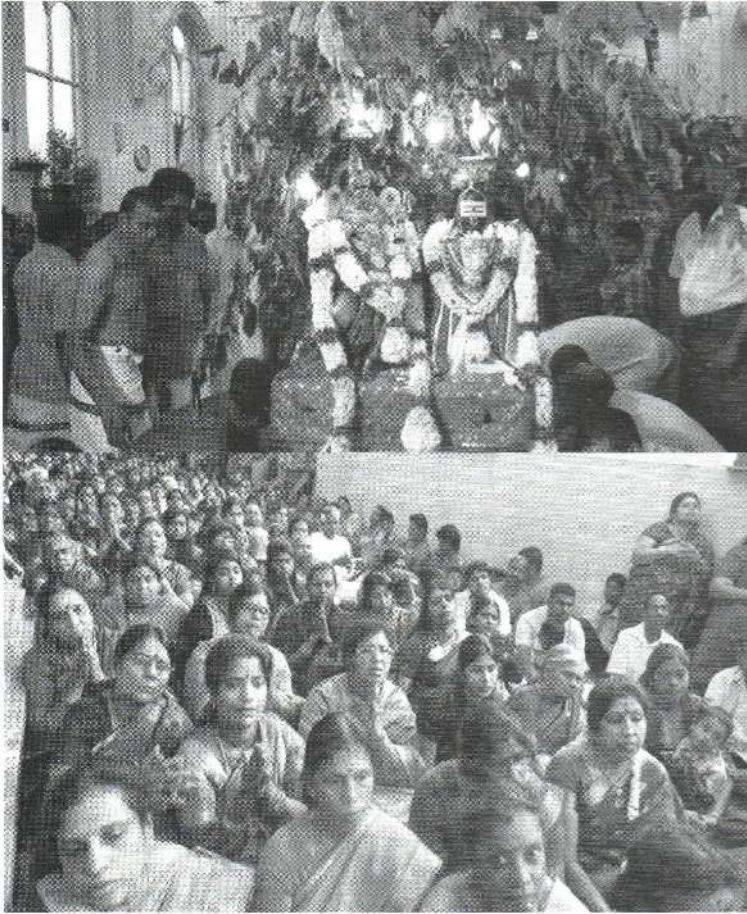
புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து சமய கலாச்சார விழுமியங்களைப் பாதுகாக்கும் பணிகளில் ஆலயங்கல் தங்களாலான பங்கினை ஆற்றிவருகின்றனர். அதன் வெளிப்பாட்டில் ஒன்றுதான் திருக்கோவில்கள் ஒன்றியம். இன்னும் ஏராளமான பணிகளை இன்றைய காலகட்டத்தில் தாயகத்திலும், புலம் பெயர்ந்த நாம் இங்கும் செயற்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளமையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒற்றுமையும், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் சமய வழிபாட்டில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முக்கிய விடயங்களாகும். அதுமட்டுமல்லாது, காலத்தின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு திறம்பட செயல்படும் மகாநாடாக அமைவதுடன் எம் இனத்தின் இன்றைய அரசியல் நீரோட்டத்தைத் தெளிய வைக்கும் மகாநாடாகவும் அமைய வேண்டும். மேலும் இதற்கு ஆலயங்களின் பங்களிப்பு எந்தவகையில் உதவும் என்பதை விளக்கும் விதமாக அமைய வேண்டும். அத்தோடு சைவ ஈடேற்றத்திற்கான வழிகளை விளக்கும் மகாநாடாக அமையவேண்டும் என்று மனதார விரும்புகின்றோம்.

இம்மகாநாட்டையொட்டி வெளிவரும் இம்மலரும் சிறந்து பொலிந்திடவும் அனைத்துக் குறிக்கோள்களும் வெற்றி பெறவும் அகிலமெல்லாம் அரசாட்சி செய்யும் அன்னை ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்மன் பாதம் பணிந்து அமைகிறோம்.

"மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

செ. இராமச்சந்திரன்
 தலைவர் - நிர்வாகசபை
 ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்மன் ஆலயம்
 ஈலிங் - லண்டன்

இ. கணேசராஜா
 தலைவர் - அறங்காவலர் சபை
 ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்மன் ஆலயம்
 ஈலிங் - லண்டன்

ஸ்ரீ சுவர்ண காமாட்சி அம்பாள் ஆலயம் — குறோளி SRI SORNA KAMADZI AMBAL TEMPLE

UNIT 1B STEPHENSON WAY, THREE BRIDGES, CRAWLEY, RH10 1TN

PHONE: 01293 619 918/ WEB: WWW.CRAWLEYAMMAN.ORG

Opening Time: 6.30 PM to 9.00 PM Daily | 10.00 AM to 1.00 PM DAILY | POOJA TIME: 12NOON AND 8PM

ஸ்ரீ சுவர்ண காமாட்சி அம்பாள் துணை

சுவர்ண காமாட்சி அம்பாள் திருக்கோயில்
அறங்காவலர் சபை
குறோளி.
21.09.2012

தமிழ் மக்களுடைய பண்பாடு, நாகரீகம், கலாச்சாரம் என்பவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வழிநடத்தும் சீரிய பணியை எமது இந்து மதமும், இந்துமதம் சார்ந்த ஆலயங்களும், சமயத்தொண்டு நிறுவனங்களும், தமிழ் கலாச்சார மையங்களும் ஆற்றி வருகின்றன. அவ்வாறு தொண்டாற்றும் ஆலயங்களையும் நிறுவனங்களையும் ஒன்றிணைத்து வழிநடத்தும் பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்களின் ஒன்றியம் தனது 14வது சைவ மாநாட்டினைக் கொண்டுவந்து குறித்து குறோளி ஸ்ரீ சுவர்ண காமாட்சி அம்மன் திருக்கோயில் சார்ந்த அறங்காவலர், நிர்வாக சபையினர், ஆலய நலன் விரும்பிகள், குருமார்கள், எல்லோரும் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைவதோடு சைவ மாநாடு சிறப்புடன் நடைபெற காமாட்சி அம்பாளையும் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

இவ்வமைப்பு பிரித்தானியாவுடன் மட்டும் நின்று விடாது தேசத்தின் எல்லைகளைக் கடந்து உலகளாவிய ரீதியில் தமது சேவையை விரிவுபடுத்தி பரந்துபட்ட உலகில் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதே தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் எல்லோரினதும் எதிர்பார்ப்பாகும். எமது எதிர்கால சந்ததியினரை எமது சமய விழுமியங்களுக்கு அமைய வழிநடத்த வேண்டுமானால் சைவத் திருக்கோயில்கள் அனைத்தும் இவ்வமைப்பின் கீழ் ஒன்று சேர்ந்து இது போன்ற விழாக்களை நடத்தி எமது மதம் சார்ந்த நெறிமுறைகளை பரப்பும் முகமாக கற்றறிந்த பெரியோர்களையும் ஆலய அறங்காவலர்களையும், அந்தணப் பெருமக்களையும் அழைத்து சைவமும் தமிழும் எங்கே உள்ளதோ அங்கெல்லாம் விழாக்களை நடத்தி எமது மதத்தின் புனித தன்மையை உலகறிய செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வகையில் குறோளி சொர்ண காமாட்சி அம்மன் ஆலயமும் துரித வளர்ச்சி கண்டு எம்மதம் சார்ந்த சடங்குகளை சிவாச்சாரியார்களைக் கொண்டு செய்வித்தும் ஆனி, ஆடி மாதங்களில் பத்துத் தினங்கள் மஹோற்சவத்தை கொண்டாடுவதோடு மூன்று இரதங்களில் பிள்ளையார், முருகன், காமாட்சி அம்மன் வலம்வர அடியார்கள் வடம்பிடிப்பது ஓர் கண் கொள்ளாக்காட்சியே!. அம்பாள் அருளுடன் இவ்வமைப்பின் கீழ் எமது ஆலயமும் உள்ளதையிட்டு பேருவகை அடைகின்றோம். வியாச மகரிஷியின் வசனத்திற்கமைய (சத்யம் வத தர்மம் சர) உண்மையை பேசி தர்மத்தின் வழி நடப்போமாக.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவருக்கும் இறைவா போற்றி”

Aum Muruga

BRITANIA HINDU (SHIVA) TEMPLE TRUST

Established 1974, Registered Charity No : 269067

HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE

200A, Archway Road, London N6 5BA

Tel : 020 8348 9835 Fax : 020 8482 6508

E-mail : admin@highgatehillmurugan.org | website : www.highgatehillmurugan.org

BOARD OF TRUSTEES

Chairman:

Mr. K.Ranganathan

Secretary:

Mr. K.Nagarajah

Treasurer:

Mr. A.Vairavamoorthy

Dr. V.P.Narayana Rao

Mr. K.Nithianathan

Mr. S.Sothilingam

Mr. S.M.Srikantha

ADVISORY COUNCIL:

Chairman:

Mr. K.Ranganathan

Secretary:

Mr. M.Perinpanathan

Temple Admin:

Mr. S.Kesavan (Part Time)

Technical Director:

Mr. A.Vairavamoorthy

Bankers:

Nat West Bank Plc

Barclays Bank Plc

State Bank of India

Solicitors:

M/S Wimal & Co.

உ

28.09.2012

பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் ஆரம்பித்து 15 வருடங்களாகின்றன. ஒரு மாநாடு விடுபட்டதினால் இவ்வருட மாநாடு 14வது மாநாடாக நடைபெறுகிறது. அம்மாநாட்டின் மலர் வெளிவரும்போது எங்கள் ஆலயத்தில் அறங்காவலர் சபையின் சார்பில் வாழ்த்துரை கூற முயல்கின்றேன்.

நம் தேசத்திற்கு ஆலயங்கள் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் பராமரிப்பும் நிர்வாகமும். தேசத்தைப் பராமரிக்க சட்டதிட்டங்கள் இருப்பதுபோல் ஆலயங்களைப் பரிபாலித்து நடாத்தவும் பூஜைகள் முதலியவற்றை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று உணர்த்தவும் சட்டதிட்டங்களை நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அதுதான் ஆகமங்கள்.

இந்த ஆகம விஷயங்களில் மெய்ஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமும் எப்படிக் கலந்து இரண்டும் அவசியம் என நம் முன்னோர்கள் சிந்தித்து இந்த விதிமுறை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும்போது ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

ஒன்றைப் பலவாறாகக் காண்பது விஞ்ஞானம். முருகன் மயில் மீது ஏறி உலகத்தைச் சுற்றிவந்து ஒன்றைப் பலவாகக் கண்டார். பலவற்றை ஒன்றாகக் காண்பது மெய்ஞ்ஞானம். விநாயகர் சிவன் சக்தியிடம் எல்லாவற்றையும் கண்டார். பல்லாண்டுகளாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வரும் மதச்சடங்குகளுக்கு இன்று விளக்கம் தேவைப்படுகிறது.

இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஒன்றியத்திற்கு எடுத்துக்காட்டி மாநாடு சிறப்பாக நடந்தேற வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல எம் சிவசண்முகனை வேண்டி வாழ்த்தி எழுதும்

அன்பன்
க. ரங்கனாதன்
தலைவர்,

பிரித்தானியா இந்து சைவக் கோயில் அறக்கட்டளை.

SHREE GHANAPATHY TEMPLE

125-133 Effra Road, Wimbledon, London SW19 8PU.

Tel: 020 8542 7482 or 020 8542 4141 (Service Bookings & Priest)

020 8542 2267 (General Enquiries in Tamil or English)

Website: <http://www.ghanapathytemple.org.uk> e-mail: wimbtempqueries@gmail.com

Opening Hours - 7 Days a Week: 9am – 10pm

Daily Services: 10am, 12noon, 5pm & 8pm.

Special Abishekams (Ritual bathing of deity):

Fridays & Auspicious Days - 6.30pm, Sundays – 11am, Other days by request.

Weddings, Civil Marriages (Registrations), Punyavaachanams (House cleansing ceremony),

Funeral Services & Last Rites, Thivasam (Death Anniversary Service)

and Blessing Ceremonies for Babies – all by request.

**Guided tours for schools, teacher-training colleges,
other educational establishments & religious groups, by appointment.**

Religious instruction classes, Hinduism GCSE & AS Levels, Pann Isai (religious music classes), Tamil language, Karnatic Vocal, Violin, Flute, Keyboard, Bharathanatyam (classical dance) & Miruthangam as well as yoga & meditation classes and other religious-based cultural activities are available.

A library of religious books is also available for lending and for reference.

In 1979, the Churchill Halls in Effra Road were purchased by Mr. & Mrs. A.T.S. Ratnasingham and internal alterations carried out to transform it into a traditional South Indian Hindu Temple. The adjoining church hall was converted into a Sai Mandir – a prayer hall dedicated to Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, which was opened on 1st January 1981. Lord Ghanapathy is the deity who is worshipped by all Hindus throughout the world and, on 11th September 1981, the Shree Ghanapathy Temple was opened with a grand and lavish Maha Kumbabishekham, making it the first fully consecrated Hindu Temple in the whole of Europe.

From its first service in 1981, the Temple has grown and adapted to the changing needs of our Hindu Community. Our focus has shifted from that of purely ritualistic worship, to a more holistic approach - providing for the spiritual, moral and emotional needs of our devotees. So, although we perform all the services of a traditional Hindu Temple e.g. daily religious services, celebrating Hindu festivals, births, weddings and death ceremonies etc., we also arrange talks and discussion groups by experts in religion, and philosophy, we conduct meditation classes and also health seminars. Emotional and psychological counselling is also available at the Temple, via the NHS, throughout the year.

Volunteers from the Merton Sai Centre, who meet regularly at the Sai Mandir for worship and other religious activities, form a core group of volunteers from the Mandir and the Temple who help with many community projects within the London Borough of Merton, including meals on wheels, food for the homeless, hampers for the elderly and conservation work. Thanks to their dedicated efforts, we have also been able to start the first ever official Scout Group in a Temple in the UK. We also have over 3,000 local school children, students, teachers and members of other faiths, who come to the Temple each year to learn more about Hinduism.

The Temple administration has a good balance of young men and women who bring new ideas and a fresh approach to the Temple, and also a group of older, more experienced members of the community, who help to keep the traditions and original vision of the Temple alive. This Temple was created to serve our people, to give spiritual and emotional comfort to all those who need it. We have no fixed rates for basic religious services at the Temple – thus allowing people to give what they wish or what they can afford. Our basic principle is that the Temple is open to all who wish to come and pray, regardless of wealth or status, social background or creed. We have gained a reputation for being an un-materialistic temple, and the Lord has rewarded us by always giving us the money and resources whenever we need it for His work. The principle ethos that runs through all our work is that “Makkal Sevai Mahesan Sevai” - “Service to Man is Service to God”.

**In humble service to our beloved Lord Ghanapathy,
Mrs. Geetha Maheshwaran
Co-ordinator.**

SHREE GHANAPATHY TEMPLE WIMBLEDON

Shree Ghanapathy Temple - 2012

ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில்

SRI RAJA RAJESWARY AMMAN TEMPLE

4 Dell Lane, Stoneleigh, Surrey KT17 2NE Tel: 020 8393 8147 www.rajarajeswary.com

TEMPLE OPENING HOURS

Monday - Thursday	8.30am - 2.00pm 5.30pm - 9.30pm
Friday & Weekends	8.30am - 9.30pm
Daily Poojas	8.30am, 12.00 noon 6.00pm & 8.00pm

Chariot Festival 2013 - Sunday 26th May 2013

SRI RAJARAJESWARY AMMAN TEMPLE**ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம்**Parasakthi Hindu Temple Trust
No 4 Dell Lane, Stoneleigh, Surrey KT17 2NE
Tel: 020 8393 8147**Trustees****Chairman**

R.Kunasingam

Vice Chairman

Dr.T.G.V.Sritharan

Secretary

Dr.S.Srirangalingham

Treasurer

Mrs.S.Vinayakamoorthy

BankersNatwest Bank
16 Wimbledon Hill Road
Wimbledon
London SW19 7ZD**Solicitors**Wimal & Co
727B London Road
Thornton Heath
Surrey CR7 6AUஓம்
சிவமயம்
அம்பள் துணை

அன்றும் இன்றும் நிலைத்திருக்கும் சமயம்

இ.குணசிங்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மக்களை மக்களாக வாழ்வதற்கு வழிகாட்டுவது சமயம். சமயம் என்பது நம்பிக்கையை அடிப்படையாக கொண்டது. மனித நேயத்தை வளர்ப்பது, தன்னுயிர் போல் மன்னுயிர் இடத்து அன்பு செலுத்துவது, இவை அனைத்துக்கும் ஆதாரமாகவுள்ள இறைவனிடத்து நம்பிக்கை வைத்து செயலாற்ற வைப்பது, இந்த உணர்வு தான் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும், செம்மைக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் மூலகாரணங்கள். மலையிலும், ஆற்று ஓரத்திலும், கடற்கரையிலும், வனாந்திரங்களிலும் வாழ்ந்த பாமர மக்கள், அவர்கள் வாழ்நாளில் சந்திக்க நேர்ந்த, இயற்கைச் சிற்றத்தால் உண்டான அச்ச உணர்வு தான், தமக்கு மேலே ஏதோ ஒரு பெரும் ஆற்றல் உள்ளது, என்ற அனுபவ உணர்வையும், அந்த உணர்வுகளுக்கு பணிவதன் மூலம் இடர்ப்பாடுகளை கடக்கலாம் என்ற உறுதிப்பாட்டையும் ஏற்படுத்தியது என்றே கூறலாம். அந்தப் பாமரமக்கள் வளர்த்துக் கொண்ட உறுதிப்பாடுதான் சமயம். பாமரத் தன்மையினால் மனிதன் இறையுணர்வை உணரலாம் என்ற தீர்க்கதரிசனத்தையும் ஞானிகள் கண்கூடாக கண்டார்கள்.

உலகில் முதல் முதலாக தத்துவ சிந்தனை வளர்ச்சி அடைந்த சில நாடுகளில், இந்தியாவும் ஒன்று. இன்று விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் முன்னேறியுள்ள அமெரிக்காவும், ஐரோப்பாவும் மிகவும் பின் தங்கியிருந்த காலத்தில், இறை பற்றிய தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் அளவிற்கு இந்தியா ஆன்மீக வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது. கி.மு எழுந்த சங்க இலக்கியத்தில் சிவபிரானை முழுதற் கடவுளாக போற்றி வழிபட்டனர். பாரதம் பாடிய பெரும் தேவனார் சங்க இலக்கியமான அகநாநூலுற்றில் கடவுள் வாழ்த்தில்

“முதிராத் திங்களொடு சுடரும் சென்னி

மூவா அமரரும் முனிவரும் பிறரும்

யாவரும் அறியாத் தொல் முறை மரபின்

வரி கிளர் வயமான் உரிவை தைஇய

யாழ் கெழு மணி மிடற்று, அந்தணன்”

என்று அந்தணான சிவபெருமான் சிவந்த வானத்தைப் போன்ற திருமேனியுடையவன், அந்த வானத்தில் விளங்கும் பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற வளைந்த வெண்மையான கூரிய பற்களை உடையவன், தீயானது கொழுந்து விட்டு எரிவதைப் போன்று வீரிந்து விளங்குகின்ற முறுக்கேறிய சடை, இளம் பிறையுடன் ஒளிரும் சென்னியை உடையவன், முதுமைத் தன்மை அடையாத தேவரும் முனிவரும் பிறரும் ஆகிய யாவரும் அறியாத பழமையான தன்மையுடைய கோடுகள் விளங்கும் புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தவன், யாழ் நரம்பின் இசையுடன் இரண்டறக் கலக்கும் குரலையும், நீலமணியைப் போன்ற நிறத்தையும் கொண்ட திருக்கழுத்தையும் உடையவன் என்று பாடிச் செல்கிறார்.

எனவே சைவசமயம் சங்க காலத்திற்கும் முற்பட்டது. சங்க காலத்தை ஒட்டி சமண சமயத் துறவியான இளங்கோவடிகள் பாடிய சிலப்பதிகாரத்தில்,

“பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்” என்று சிவபிரான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலைப் பாடியுள்ளார். அதையடுத்து வந்த புத்தமதக் காவியமான மணிமேகலையில்

“நுதல்விழி நாட்டத்து இறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கத்து தெய்வம் ஈறாக” என்ற சிவபெருமான் பற்றிய வரிகள் இடம் பெறுகின்றன. சங்க காலத்திற்கு முன்பே நிலைத்திருக்கும் மதம் சைவம் அன்றோ. அந்த இறைவனோ இசைப்பிரியன். சாத்திரங்களும் சடங்களும் நிரம்பி வழிந்த காலகட்டத்தில் பக்தி இசை மூலம் மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்தவும், நல்வழிப்படுத்தவும் முடியும் என்பதை சைவம் தந்த சிரோன்மணிகள் உணர்ந்தார்கள். பண்கமந்த பாடல்களினால் அப்பரும், சுந்தரரும், சம்பந்தரும் தெய்வமணம் கமழும் திருப்பதிகங்கள் பாடி பக்தி இசைவெள்ளத்தைப் பரப்பி பாரமர மக்களை ஆண்டவனை இசைமூலம் அடையலாம் என்று உணரவைத்தனர்..

கடவுளிடம் மனிதரையும், மனிதரிடம் கடவுளையும் இணையவைப்பது இசைதான். இறைவன் இசைவடிவானவன். அதனால் தான் சிவபெருமானை நாதப்பிரமம் என்று கூறுவர். அப்பர் சுவாமிகள்,

“ஓசை யொலியெலா மானாய் நீயே
உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மானாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி.”

என்று பாரமர மக்கள் மனதில் பதியும் வண்ணம் பக்தி மணம் கமழும் தெய்வீக இசைமூலம் இறைவனை அடையலாம் என்று வழிகாட்டினார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோ,

“ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யும் துரிசுகளுக்கு இடனாகி
மாமழைஒண்கண் பரவையைத்தந்து ஆண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆநூர் இறைவனையே.”

என்று மேலும்

நாளும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும்
ஞான சம்பந்த னுக்குஉல கவர்முன்
தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக்கு இரங்கும்
தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றாடும்
அங்க ணன்தனை எண்கணம் இறைஞ்சும்
கோளி லிப்பெருங் கோயிலு ளானைக்
கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

என்று ஆழ்ந்த இறையுணர்வுடன் பாடினார். இறைவன் இசை வடிவானான். அவன் இசைக்கு ஆள்பட்டு தமிழ் வளர்த்த சம்பந்தனின் பாடலில் ஆழ்ந்து பொற்றாளம் அளித்தவன் என்றும் தன் பதிகத்தில் பாடுகிறார். இவர்கள் பாரமர மக்களிடம் பரப்பிய தெய்வீக இசைமூலம், அவர்கள் வாழ்வில் தடம் புராமல் காத்தனர். இவர்கள் பரப்பிய தெய்வமணம் கமழும் திருப்பாடல்களால், சைவம் எங்கும் நிலைபெற்றது. தமிழர் பண்பாடு ஆடல், பாடல், கலைகள் வளர்ந்தன. மக்கள் வாழ்வில் மறு மலர்ச்சி ஏற்பட்டது.

,தற்கு உதாரணமாக காரைக்கால் அம்மையார் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் சிவபெருமானின் ஆனந்தக்கூத்தை தரிசிக்கும் பாக்கியம் காரைக்கால் அம்மையாருக்கு கிடைத்தது. சபையில் இசை முழங்க, நந்தி மத்தளம் இசைக்க, நாரதர் யாழ் மீட்ட, சிவகணங்கள் துதிக்க தில்லையம்பதியில் நடராஜப் பெருமான் ஆடிய திருநடனத்தை திருவாலங்காட்டில் கண்டு களித்தார். சிவபெருமான் ஆடிய ஊர்த்துவ தாண்டவத்தில் அவன் திருப்பாதம் விண்ணை எட்டி உயர்ந்ததையும் கண்டார். அவர் ஆடிய திருநடனத்தில் ஈடுபட்டுப் பாடிய பாடலில்

“துத்தம் கைக்கிழை விளரி தாரம்
ஊழை இளி ஓசை பண் கெழும்பாடி
சச்சரி கொக்கரை தக்கையொடு
தகுணிதம் துந்துபி தாளம் வீணை
மத்தளம் கரடிகை வன்கை மென்தோல்
தமருகம் குடமுழா மொந்தை வாசித்
தத்தனை விரைவினோ டாடும் எங்கள்
அப்பலிடம் திருவாலங்காடே”

என்று பதினொராம் திருமுறையில் உள்ள திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார். இங்கு அவர் அன்று வாழ்ந்த மக்களிடம் இருந்த தமிழ் இசைக்கருவிகள் பற்றியும் எமக்கு தெரிவித்துள்ளார்.

பிறப்பு இல்லாத ஈசனுக்கு அம்மை என்று யாரும் இல்லை. அவனே தாயுமானவனாக வந்து தொண்டு செய்கிறான். அந்த ஒப்பிலி யாரையும் ‘அம்மையே’ என்று அழைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் ஈசனால் ‘அம்மையே’ என்று அழைக்கப்பெற்றவர் காரைக்கால் அம்மையார். இதனால் தனக்கு நிகரில்லாத ஒரு இடத்தை சைவ இலக்கியத்தில் பெற்றவர். சிவபெருமானைப் பணிந்து முத்தி பெற்ற அறுபத்து மூவர் நாயன்மார்களிடையே மிக உயர்ந்த இடத்தை பெற்றுள்ளார். இதை

‘ அம்மை தமக்கில்லாதவர்,
அம்மைதாமாய் இருந்தார்
அம்மையே என்றுரைக்கும் அம்மை’ என்று காரைக்கால் அம்மையாரை வழிபடுகிறார்கள்.

எனவே வாழ்வியலுக்கும், மனித ஈடேற்றத்திற்கும், ஆன்மீக மேம்பாட்டிற்கும் நெறிகாட்டும் சைவநெறி தமிழினமும், தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப்பண்பாடும் தரணியில் தழைத்திருக்கும் காலம்வரை உடன் நிலைபெற்று விளங்கும் ஆற்றல் பெற்ற சமயம் சைவசமயம் என்று கூறுதல் ஏற்படையதே.

‘வாழ்க என்றும் நிலைத்திருக்கும் காக்கும் சைவசமயமும் அதன் நெறிகளும்’

இ.குணசிங்கம்

தலைவர்

ஸ்ரீஇராஜ ராஜேஸ்வரி ஆலயம்

ஸ்ரீரோன்லி

LONDON SRI SELVA VINAYAGAR TEMPLE
299-303 Ley Street, Ilford, Essex IG1 4BN Tel : 0208 911 8934

வீழா சீறக்க எமது வாழ்த்துக்கள்

திரு. செல்வா

ஸ்தாபகர்

அறங்காவலர்

ஸ்ரீசெல்வவிநாயகர் ஆலயம்

இல்போர்ட் ஸ்ரீ செல்வவிநாயகப்பெருமானின் பாதம் பணிந்து வரவிருக்கும் 14வது சைவமாநாடு மிகுந்த சிறப்பாகவும், பயனுள்ளதாகவும் அமைய வேண்டுகின்ற அதே சமயம், சைவம் என்றால் உண்மை என்று ஒரு அர்த்தமும் கண்டிப்பாக இருந்தே ஆக வேண்டும் என்கின்ற எனது பலமான நம்பிக்கைக்கு காரணம் சைவ மதம் ஒன்றுதான் ஒருவனுடைய வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்கின்ற வரலாற்றை நெற்றியில் பட்டயம் போட்டுக் காட்டி நிற்பது.

ஒருவன் பிறந்து வளர்ந்து வாலிபனாகி தந்தையாகி, பேரனாகி, பூட்டனாகினாலும் இறுதியில் ஒரு பிடி நீறாகி விடுகிறான் என்கின்ற உண்மையைத் தான் நெற்றியில் இடும் திருநீற்றுப்பட்டை குறிப்பிட்டு நிற்கிறது. இதன்படி வாழ்க்கைச் சக்கரத்தின் உண்மையைப் பொதித்து நிற்பது எமது சைவ சமயம். அப்படிப்பட்ட உண்மையைக் கூறுகின்ற ஒரு சைவ சமயத்தவனாக பிறந்ததற்கான நாம் ஒவ்வொருவரும் பெருமைப்பட வேண்டும்.

உலகம் உருண்டையா தட்டையா என்றறிவதற்கு முன்னேயே மேன்மை கொள் சைவநீதி உலகமெல்லாம் விளங்க வேண்டும் என்று அன்றே நம் முன்னோர்கள் கூறிய கூற்று இன்று நிதர்சனமாகி சைவத்திருக்கோயில்கள் உருவாக்கப்பட்டதற்கும் அப்பால் சைவ மகாநாடுகள் நடாத்தப்படும் அளவுக்கு எமது சைவ சமயம் மேன்மை பெற்றுள்ளது என்பதை நினைக்கும்பொழுது நாம் சைவர்களாகப் பிறந்ததற்காகப் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

சைவமும் தமிழும் இரண்டு கண்களைப் போன்றது. தமிழர்கள் வேறு சமயத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சைவர்கள் அனேகமாகத் தமிழர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். இருந்தும் இருப்பார்கள். சைவம் வாழும் வரை தமிழும் வாழும். தமிழ் வாழும் வரை சைவமும் வாழும். இரண்டும் அழிக்கவோ பிரிக்கவோ முடியாதவை.

இனி இப்படிப்பட்ட பெருமை மிக்க சைவ சமயத்தை நாம் உலகெல்லாம் கொண்டு சென்றாலும் எமது இளம் சந்ததியிடம் கொண்டு சென்று அதன் பெருமையை உணர வைக்காவிடில் நாம் எமது வரலாற்றுக்கடமையில் இருந்து வழுகியவர்கள் ஆகவே கணிக்கப்படுவோம். தற்போது பிரித்தானியத்திருக்கோவில் ஒன்றியம் நடாத்தும் சைவ மகாநாடு இதற்கான ஒரு முதற்படி என நாம் கொள்ளலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சைவ மகாநாட்டைப் பிரித்தானியாவில் மட்டும் அல்லாமல் உலகச்சைவ மகாநாடு என்று எங்காவது ஓரிடத்தில் மட்டும் நடாத்துவதற்குப்பால் உலகத்தில் தமிழர்கள் வாழுகின்ற அனைத்து நாடுகளிலும் சைவ மகாநாடுகள் நடாத்தப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் தான் எமது சிறார்களும் அதில் பங்கு கொண்டு எமது சமயத்தின் பெருமையைப் புரிந்து அதைத் தொடர்ந்து பற்றிச் செல்ல நாம் வழிசமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு எம்மிடம் இருப்பதை உணர்ந்து அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் இதே போன்ற சைவ மகாநாட்டை இன்னொரு நாட்டிலும் நடாத்த நாம் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட இலண்டன் ஸ்ரீசெல்வ விநாயகப்பெருமானின் பேரருளோடு எமது முயற்சியும் தொடர சங்கல்பம் பூணுவோமாக

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

நன்றி

Registered Charity
No 292085

“மேன்மை கொள் சைவநதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)
Saiva Munnetta Sangam (UK)
Community Service Through Hindu Concern
2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB
Tel/fax: 0208 514 4732 Fax: 01268 561805

அறிஞர் பலர் கூடி சைவத்தின் சிறப்புக்களை மக்கள் அறிந்து அற நெறியில் வாழ வழிசெய்து வரும் சைவ மாநாட்டின் பங்கிற்கு முதற் கண் எங்களது பாராட்டினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற்
பவனவன் வைத்த பழுவழி நாடி
இவனவன் என்ப தறியவல் லார்கட்
சுவனவ னங்குள தாங்கட னாமே

திருமந்திரம்- 1560

என்கின்ற திருமந்திரக் கூற்றிற்கிணங்க எம்மை நாம் உணர்ந்து வளர்ச்சியடைய எங்கள் பரம் பொருள் சிவபொருமானோ மிகப் பழமையான செம்மை வழியை காட்டித் தந்துள்ளான். முனிவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் செம்மைப் படுத்தப்பட்ட இந்தப் பண்பாட்டைப் பின்பு வந்த சமய குரவர்கள் நிலை நாட்டிச் சென்றனர்.

தாச மார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சக மார்க்கம், சன் மார்க்கம் எனப்படும் நான்கு பாதைகளைக் காட்டிய நால்வர் வழியே கடந்த முப்பத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக தொண்டு செய்து வரும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் தன் வளர்ச்சிப் பாதையில் பல மைல் கற்களைக் கடந்து வந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சிக்கும் வெற்றிக்கும் தளராமல் ஆதரவளித்த சைவ மக்கள் சங்கத்தின் பணிகளை எண்ணிப் பெருமைப்படக் கூடிய வழியே எமது பணிகள் தொடர்கின்றன.

எங்கள் வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய கட்டம் எங்களுக்கென்று அமைந்த கட்டிடமாகும். வெவ்வேறு நகரங்களில் சங்க அன்பர்களின் வீடுகளில் பல ஆண்டுகளாக நாம் செய்து வந்த கூட்டு வழிபாட்டின் பலனாலும், சைவ முன்னேற்றத் திட்டங்களின் பரிசாகவும் அமைந்தது நால்வர் மண்டபம். எமது பணிகள் ஒருமுகப்பட்டு சிறப்பாக இயங்க சங்க மண்டபம் பெருந்துணை செய்தது - செய்கின்றது. இந்த மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற குருபூசைகள், சமய விழாக்கள், சமூகப் பணிகள், ஆன்மிக ஒன்று கூடல்கள் என்பவற்றிற்கு எம்பெருமான் கருணை புரிந்தார். நாயன்மார்கள் நால்வரின் காகிதப் படங்களை அழகான ஐம்பொன் விக் கிரங்களாக்கித் தந்தார்.

ஈசனெதிர் நின்றாலு மீசனருள் பெற்றுயர்ந்த
நேசரெதிர் நிற்ப தரிதாமே - தேசவளர்
செங்கதிர்முன் னின்றாலுஞ் செங்கதிர் வன்கிரணத்
தங்குமண லிற்கரிதே தான்

ஒளவையார்- நீதி வெண்பா

சூரியனின் வெப்பத்தைத் தாங்கிக் கொண்டாலும் அவ் வெப்பத்தைத் தாங்கி நிற்கும் மண்ணின் சூட்டைத் தாங்க முடியாது. அது போல் சிவனை வணங்காவிட்டாலும் சிவனருள் பெற்ற அடியாரைப் புறக்கணிப்பது என்பது முறையற்ற செயலாகும். இவ்வுண்மையின் சாரம்தான் எங்கள் சங்கம் கொண்டாடும் நால்வர் நெறியாகும். இந்தச் சிவனடியார்களின் அருளால்தான் எங்களுக்கு சிவபெருமானின் நடராஜ மூர்த்தம் கிடைக்கப்பெற்றது. எமது சமயத்தின் குருமார்களாக விளங்கும் நால்வர்களின் அருளால் எங்கள் சங்கத்திற்கு அருள் மிக்க நடராஜப் பெருமானின் பொற் கோயில் கிடைக்கப் பெற்றது.

சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானின் பொன்னம்பல விமானத்தை ஒத்த வகையில் பொலிவுடன் காட்சி தரும் இந்த மண்டபத்தில் அழகிற்கழகு சேர்க்கும் பேரெழிலுடன் சிவகாமி அம்மையுடன் இருந்து அருள்பாலித்து வருகிறார் சிதம்பரேஸ்வரர். பல ஆண்டுகளாக சங்கம்

செய்த தொண்டிற்கு இறைவனே அளித்த பரிசுதான் எங்களது சிதம்பரேஸ்வரர் சந்நிதியாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியுடன் இணைந்து சங்கத்தின் மற்றைய சமூக, கலை, கலாச்சார, மொழி, சமயப் பணிகள் தொடர்கின்றன. இச்சந்நிதியில் இடம்பெரும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் எங்கள் சிவாச்சாரியாரின் ஈடுபாட்டினாலும், உபயகர்த்தாக்களின் உதவியாலும் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக நடராஜப் பெருமானிற்குரிய ஆறு அபிஷேகங்களும் எங்கள் ஆலயத்தில் விரிவாகவும் விமரிசையாகவும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இவ்வபிஷேகக் காட்சியை நீங்கள் இன்னும் பார்க்கவில்லையா? பரமத்தாவுடன் ஜீவாத்மா இரண்டறக் கலந்து பேரானந்தத்தில் திளைத்திருக்கும் அதீத ஆனந்த நிலையை எப்படி வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியும்? காற்றில் கரைந்து தன் நிலையை இழந்து ஆகாய வெளியில் ஒன்றாகி ஒளியைத் தந்து நிற்கும் கற்பூர ஜோதியின் முன் புனிதத் திருநீற்றில் நடராஜப் பெருமான் குளித்து குளிர்ந்து சிரித்துக் காட்டுவதை எப்படி என்னால் விளக்க முடியும்? இதுவரை பார்க்காதவர்களை ஒரு முறை வந்து கண்டு தரிசித்து இவ்வுண்மையை அறிந்து மகிழும்படிப் பணிவுடன் வேண்டுகின்றோம்.

இகழ்ந்ததும் பெற்றதும் ஈசன் அறியும்
உகந்தருள் செய்திடும் உத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல் லார்க்கு
மகிழ்ந்தன்பு செய்யு மருளது வாமே

திருமந்திரம் - 280.

என்னும் பாடலுக்கு ஏற்ப அன்பு செய்வாரை சிவன் அறிவான். எங்கள் வழிபாட்டை ஏற்று அதற்கேற்ப மகிழ்ந்து கொழுந்து விட்டு தளைக்கும் தன் அருளை புரிய வல்லவர்களுக்குக் கொடுத்து ஆனந்தமாக்கியுள்ளான் ஈசன். எமது சங்கத்தின் வளர்ச்சியில், எமது நடராஜர் சந்நிதியின் ஆக்கத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்கள். நல்ல உள்ளம் கொண்ட சிலர் வழிபடவரும் அடியார் பக்தியுடன் தரிசித்து மனவமைதி பெற்று ஆனந்தமடைய வழி செய்து தந்துள்ளனர். இவ்வடியார்களின் பெரு விருப்பம் இவ்வாலயம் வளர வேண்டும் என்பதே.

சிவலிங்க மூர்த்தமும், உமா மகேஸ்வரர் எழுந்தருளி மூர்த்தியும், ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளும் இச்சந்நிதியில் அமைந்து இவ்வாலயம் எல்லா வகையிலும் மேன்மையடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்படும் அடியார்களின் ஆவலை இறைவன் திருவருள் நிறைவாக்கித்தரும் என்பது எமது எதிர்பார்ப்பு. இப் பரிசினைத் தந்து அவனருளால் அவனை வணங்கி நன்றி சொல்லும் நன் நாள் விரைவில் அமையும் என்று நம்புகின்றோம். உங்கள் நல்ல வாழ்த்துக்களையும், ஆசிகளையும், உதவியையும் நாடுகின்றோம்.

சங்கத்தின் எல்லாப் பணிகளும் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கும் என்றும் இப்பணிகளுக்குத் துணை நிற்கும் உங்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

**இரை தேடுவதோடு இறையும் தேடுவோம்
இறை தருவதை இரைக்கும் தருவோம்.**

சங்க ஆட்சிக் குழுவின் சார்பில்

Love is God

LONDON SIVAN KOVIL TRUST

இலண்டன் சிவன் கோயில் அறக்கட்டளை

Charity Registration No. 1051516

4a, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel: 020 8318 9844

Fax: 020 8318 2108

www.londonsivankovil.org.uk

Board of Trustees:

President:

Dr. T. Sriskandarajah

Vice President:

Dr.(Mrs.) V.M.Karunaharan

Secretary:

Mr. K.V.Kanesamoorthy

Asst Secretary:

Mr. V.Krishnanandharaj

Treasurer:

Mr. T.Arulthas

Asst Treasurer:

Mrs. V.Gengatharan

Building & Finance.

Sub Committee Chairman

Dr. S.Rajasundaram

Community Service.

Sub Committee Chairman

Dr. S.Somasegaram

Cultural Activity

Sub committee Chairman

Mr. S.Yograjah

Dr. S.Navaratnam

Dr. S.Sivathasan

Mr. N.Sivasubramaniam

Mr. S.Sukumar

Mr. S.Parameswaran

Mrs. R.Sritharan

Mr. S.Suthaharan

Bankers:

1. Barclays Bank plc
Dartford Branch
2. Lloyds Bank plc
Billericay Branch
3. Natwest
Kingston Upon Thames

Auditors:

B.W.Chatten
Brentwood

Solicitors:

Nathan(KP) & Co

அகில புவன நாயகராக விளங்குகின்ற சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் மீதுள்ள அளப்பெரும் கருணை காரணமாக திருவுருவத் திருமேனி தாங்கி கோயில் கொண்டருளி ஆன்மாக்களுக்கு இன்னருள் பாலித்து வருகிறார்.

அவ்வகையில் இலண்டனில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கி நிற்கும் லூயிஷம் பகுதியில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்துள்ள சிவபுரம் என்னும் புண்ணிய ஷேத்திரத்தில் அழகிய கருங்கற்களினால் அமைக்கப்பெற்ற திருக்கோயிலில் ஸ்ரீ அபீதகுஜாம்பாள் சமேத ஸ்ரீ அருணாலே ஸ்வரப் பெருமான் வீற்றிருந்து அருள் பாலித்து வருகிறார். இவ்வாலய மஹா கும்பாபிஷேகமானது கரவருஷம் வைகாசி மாதம் 29ம் நாள் (12.06.2011) ஞாயிற்றுக்கிழமை இறைவனது திருவருள் துணையுடன் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து மஹோற்சவம் பதினெட்டு தினங்களோடு சிறப்பாக நடைபெற்றது. முதல் ரதோற்சவத்திற்கு எம்பிரான் புதிய சித்திரத்தேரில் ஆரோகணித்து அருளாகாட்சி வழங்கினார். அதன் பின்பு இவ்வருடம் இரண்டாவது மஹோற்சவம் எம்பிரானது கிருபையினால் சிறப்பாக நடைபெற்றது. விக்கினங்களைத் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமானுக்கும் ஒரு புதிய சித்திரத்தேர் அமைக்கப்பெற்று தேர் உறம் கோலாகலமாக இடம்பெற்றது. ஆலயத்தில் மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற நாளிலிருந்து ஆறுகாலப் பூஜை கிரமமாக நடைபெற்றுவருகிறது. அத்துடன் பிள்ளையார், சிவன், அம்மன் முருகன், நாராயணன், பைரவர் நவக்கிரகம் போன்ற தெய்வங்களுக்க் குரிய விசேஷ தினவழிபாடுகள் யாவும் குறைவின்றி நடைபெற்று வருகின்றன.

ஐரோப்பாக் கண்டத்திலே அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடைய திருவுருவங்கள் இருப்பது இவ் ஆலயம் ஒன்றே தான். அத்துடன் ஒவ்வொரு நாயன்மார்களது குரு பூஜையும் சிறப்பாக குறிப்பிட்ட நாட்களில் நடைபெற்று வருகிறது. அத்துடன் அறுபத்து மூவரின் வரலாற்றினைக் கூறும் பெரிய புராணத்தொடர் சொற்பொழிவு ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை மாலைப் பூஜையுடன் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இத்துடன் இவ்வாலயத்தில் கடமையாற்றும் ஓதுவார் அவர்களினால் பண்ணோடு இறைவனுக்குப் பாமாலை சூட்டப்படுகிறது. அத்துடன் பெரியவர்கள் சிறியவர்கள் யாவரும் பண்ணிசை பயின்று வருகிறார்கள். அத்துடன் வேத ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சகல விதிமுறைகள் யாவும் இவ்வாலய சிவாச்சாரியார்களினால் பின்பற்றப்பெற்று ஆலய வழிபாடுகள் யாவும் சிறப்பான முறையில் நடைபெறுகின்றன. பக்தர்களின் வேண்டுகோளின் பிரகாரம் வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு நாட்களில் காலை 8.00 மணி தொடக்கம் இரவு 9.00 மணிவரை ஆலயக் கதவுகள் திறந்திருக்கின்றன. மேலும் ஆலயத்தில் தமிழ்ப்பாடசாலைகள் நடாத்தப்படுகின்றன. அங்கு பண்ணிசை, தமிழ் சமயம், கலைப்பாடங்கள் என்பன மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் ஈழநாட்டில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இயற்கை அழிவின்போது அதற்குரிய நிவாரணமாக ஆலயம் பல வழிகளில் உதவிகளைச் செய்துள்ளது.

OUR SERVICES: Temple Activities - Meditation - Library - Community Hall for Social Activities, Weddings and Cultural functions - Free Education for Language, Music & Culture - Funeral Religious Services.

மட்டக்களப்பு பகுதியில் இலண்டன் சிவன் இல்லம் அமைக்கப்பெற்று பிள்ளைகளை அங்கு ஆதரித்துப் பராமரிக்கப்பட்டு வரப்படுகின்றது. பாடசாலைப் படிப்புக்குரிய வகுப்புகள் மேலைத்தேய இசை, கராட்டி போன்ற வகுப்புகளும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. சகல வசதிகளோடு அமைக்கப்பட்டுள்ள திருமண மண்டபத்தில் திருமணம், பூப்புனித நீராட்டுவிழா, வகுப்புகள், அரங்கேற்றம், இசை நிகழ்ச்சிகள், பொது மக்களுக்குரிய சந்திப்புக் கூட்டங்கள் இவ்வாறாகப் பல நிகழ்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பஐனை மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர், வெளியூர்வாசிகள் இங்கு வந்து சிவன் ஆலய அமைப்பினையும் அழகினையும் ஆலயம் இயங்கும் முறைமையையும் பார்த்து மகிழ்ந்து பாராட்டியுள்ளார்கள்.

இவையாவும் எங்களுக்கு உரியதல்ல. எல்லாமே அருணாசலப் பெருமான் செய்வித்துள்ளார். இதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. தன்னை நினைப்பவர்களையும் நாடி வருபவர்களையும் தனது திருவருளினாலே ஆட்கொண்டு சகல வரங்களையும் அருளி காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் எம்பிரானது கிருபையை எழுத்தில் எழுத முடியாது. உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன் என்ற தெய்வ வாக்கின்படி நாம் எழுதுவதற்கு வார்த்தையில்லை. இறைவனது கருணையினால் நாளுக்கு நாள் பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகரிப்பதும், பக்திப் பிரவாகம் நிறைவாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்நாட்டில் ஆலயங்கள் மூலம் எம்பாரம்பரியங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு எம் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு அவை சென்று சேர வேண்டும்.

எமது காலத்தோடு மாத்திரமின்றி காலங்காலமாக பாரம்பரியங்கள் வாழ்வதற்கு ஆலயங்களே தேவையாக இருக்கின்றன. எனவே இவ் ஆலயத்தை பொறுத்தவரை இறைவன் அருளாலயாவும் நிறைவாக நடைபெறுகின்றன. எனவே இவ்வாலயம் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி பெறவேண்டும். எல்லோருக்கும் எம்பிரான் ஸ்ரீ அருணாசலப் பெருமான் திருவருள் எப்பொழுதும் குறைவின்றி கிடைக்கவேண்டும் என நாம் சிவபெருமானைப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

உ
Love is God

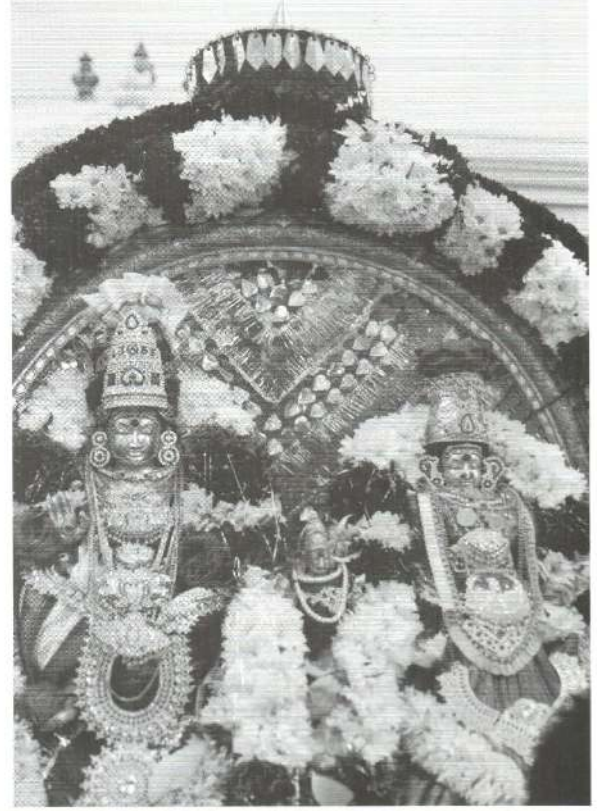
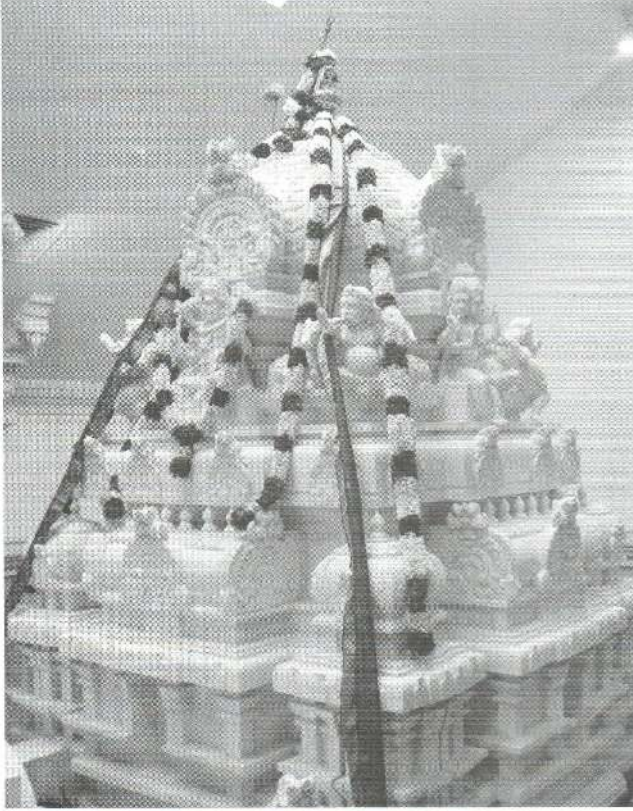
LONDON SIVAN KOVIL TRUST

இலண்டன் சிவன் கோயில் அறக்கட்டளை

Charity Registration No: 1051516

4A, Clarendon Rise, Lewisham, London SE13 5ES

Tel : 020 8318 9844 | Fax : 020 8318 2108

வோல்தம்ஸ்ரோ கற்பக விநாயகர் ஆலய பண்ணிசை மாணவர்கள்

வோல்தம்ஸ்ரோ கற்பக விநாயகர் ஆலய முத்தோர் நலன்புரிச் சங்கம்

வோல்தம்ஸ்ரோ கற்பக விநாயகர் ஆலய உதவும் உள்ளங்கள் ஊடாக தாயகத்தில் பராமரிக்கப்படும் ஆதரவற்ற குழந்தைகள்

சைவ வழிபாட்டில் வேதங்கள்

சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்த பண்டிதர்
சிவஸ்ரீ.பா.வசந்த குருக்கள் B.A (Hons)
ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் கோயில்
வோல்தாம்ஸ்ரோ.

சைவசமய முதல் நூல்களில் போற்றப்படுவது வேதங்கள் ஆகும். வேதம் என்பது “வித்” என்னும் வடமொழி வேர்ச்சொல்லில் பிறந்தது. வித் என்றால் அறிவு என்பது பொருளாகும். இதனால் அறிஞர்களை வித்துவான்கள் என்று கூறும் வழக்கமும் இருந்தது. எனவே வேதம் என்பது அறிவு நூல் என்பதே கருத்தாகும். வேதங்கள் இறைவனால் அருளப்பட்டவை என்ற கருத்தை சைவமக்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதனால் எழுதாமறை எனவும் சிறப்புப் பெயர் பெறுகிறது. செவி வழியாக ஆக்கப்பட்டு வந்தமையால் சுருதி என்னும் பெயரும் நிலவி வரலாயிற்று. இவ்வேதங்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் இருப்பதால் ஒரு சில தமிழர்களில் குறைகூறும் வழக்கம் இருந்தாலும் அருளாளர்கள் நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் மற்றும் தமிழ் மொழியல்லாத சைவ சமயத்தினர் ஒரே மனதாக ஏற்றுக்கொண்டு எந்தவித ஓசை மாற்றமும் உச்சரிப்பு மாற்றமும் இல்லாமல் அப்படியே ஓத வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் இதனை ஓதும்மரபை நன்கு பயிற்சி பெற்ற ஆசார அனுஷ்டான பாரம்பரிய சைவ உணவு உடைய குழுவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

வேத இலக்கியங்கள் பல்வேறு அறிவியல், வாழ்வியல், கணிதவியல், வானவியல், மருந்து இயல், இசையியல், கட்டிடவியல் போன்ற அம்சங்களை உடையது என மேல்நாட்டு அறிஞர்கள் பலர் நிரூபித்துள்ளனர். மாக்ஸ் முல்லர் என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவை புரியாத மொழி என நாம் கூறுவது தவறானது. ஏனெனில் மேலைநாட்டவர்களே மொழிபெயர்த்துள்ளனர். நல்ல இலக்கண வளம் கொண்ட மொழி, வேதங்கள் மட்டுமன்றி சிவாகமங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களும் பல வந்துள்ளன. ஆனாலும் விளங்கிக் கொள்வதற்காக மட்டும் மொழிபெயர்ப்புக்களை பயன்படுத்திக் கொண்டு மூலங்களை சமஸ்கிருத ஓசை நயத்துடன் ஓதி வழிபாடு ஆற்றும் மரபு மாற்றமின்றி பின்பற்றப்படுகிறது. இதில் உள்ள சிறப்பின் முக்கியத்துவம் என்ன என்று நாம் அவதானித்தால் வெவ்வேறு நாடுகளில் அல்லது ஒருநாட்டின் வெவ்வேறு மாநிலங்களில் இருந்து வரும் வேத வித்துவான்கள் அப்பொழுது தான் சந்திப்பார்கள். ஆனால் வேதம் ஒன்றை ஓதும்போது ஒரேமாதிரி உச்சரிப்பு ஓசை நயத்துடன் சொல்லுவதைக் காணலாம். எனவே எந்த மாற்றமும் இன்றி இருந்து வருகிறது என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

வேதங்கள் திரயிவித்யா என்ற பெயரால் முதல் மூன்று வேதங்கள் சிறப்பு பெறுகின்றன. நான்காவது வேதமாகிய அதர்வ வேதத்துடன் சேர்த்து நால்வேதம் என கூறப்படுகிறது. அத்துடன் வேத அங்கங்கள் பற்றியும் சொல்லப்படுகிறது. வேதங்களை மறை என்றும் வேதம் முறையாக பயின்று ஓதுபவர்களை மறையவர்கள், வேதியர்கள், அந்தணர், பார்ப்பனர் எனக் குறிப்பிடும் சொற்கள் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் சைவ சித்தாந்தங்களிலும் அருட்பாடல்களிலும் அதிகமாகக் காணலாம். ஒரு சில தமிழ் பிரிய அறிஞர்கள் நால் வேதங்கள் என்பன அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்று குறிப்பிட்டு வேதங்களை மறுக்க முயல்கின்றனர். அவர்களுக்கு நல்ல பதிலடியாக அப்பர் சுவாமிகளின் ஆறாம் திருமுறை ஒன்று இவ்வாறு கூறுகிறது. ஆலதன் கீழிருந்து அறம்பொருள், இன்பம், வீடு, ஆறங்கம், வேதம், தெரித்தானை. எனவே இங்கு வேதம் என்பது தனியாகவும் அறம் பொருள் என்பன தனியாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. அறம்பொருள் என்பன புருடார்த்தங்கள் என்று உண்மை அறிஞர் கூறுவார்.

தொல்காப்பியம் போன்ற பழைய நூல்களில் அந்தணர் மறை என்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவை பற்றிய கருத்துக்கள் அறிஞர்கள் பார்வையில் வேறு கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. இருப்பினும் சங்க கால நூல்கள் மற்றும்

திருமுறைகள் சைவசித்தாந்தங்கள் என்பன நால்வகை வேதங்கள் ஆறு அங்கங்கள் மறையவர் பற்றிய செய்திகளை ஆணித்தரமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பரிபாடலில் விரிநூல் அந்தணர் விழவு தொடங்க புரி நூல் அந்தணர் பொலம் கலம் ஏற்ப எனவும் சிலப்பதிகாரத்தில் மாமுது பார்ப்பான் மறை வழி காட்ட என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு பல இடங்களில் குறிப்புக்கள் உண்டு. அத்துடன் வேதம் வேள்வி பற்றியும் செய்திகள் உண்டு. வேத வேள்வி துறை முடித்து-புறம் 15 வேள்வி முற்றிய கேள்வி அந்தணர்க்கு - பட்டினப்பாலை இவை ஒரு சில இவ்வாறு பல சங்க இலக்கியக்களில் உண்டு என்பதை மறைக்க முடியாது.

திருமுறைகள் பல வேதங்களின் உணர்வைப் போற்றுகின்றன. அதேவேளை திருமுறைகளைப் போற்றும் எம்மில் சிலர் வேதங்களை பழிப்பது பாவம் மாத்திரமன்றி திருமுறை ஆசிரியர்களையும் அவமதிப்பது போன்ற செயலாகும். அங்கமும் வேதமும் ஒதும் நாவர் அந்தணர் நாளும் அடி பரவ என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

முதலாம் திருமுறை - மந்திர வேதங்கள் ஒரு நாவர், மறையும் பல வேதியர் ஓதஒலி சென்று அறையும் புனல் அன்பி லாலந் துறையாரே- விதியது வழுவா வேதியர் வேள்வி செய்தவர் வாயடைந்த நான் மறையாறங்க மோடை வேள்வித் தீ அடைந்த செங்கையாளர்.

இரண்டாம் திருமுறை - வேதியர்கள் வேள்வியொழி யாதுமறை நாளும் ஓதி அரன் நாமமும் உணர்த்திடும் நள்ளாறே வேதமொலி சொல்லி மறை யாளரிறை வன்றன் பாதமிவை ஏத்த நிகழ்கின்ற பழுவூர்.

நான்காம் திருமுறை - அந்தணர்க்கு அருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம், சாமத்து வேதமாகி நின்றதோர் பாடினார் சாமவேதம் பைம்பொழில் பழனை மேயார் ஓதிய ஞானமும் ஞானப்பொருளும் ஒலிசிறந்த வேதியர் வேதமும்

ஆறாம் திருமுறை - நால்வேதம் ஆறங்கம் ஆனாய் போற்றி ஆய்ந்தவன் காண் அருமறை யோடு, அங்கம் ஆறும் அருமறைகள் ஆறங்கம் ஆனான் கண்டாய்

ஏழாம் திருமுறை - அங்கம் ஆறும் மா மறை ஒரு நான்கும் ஆய நம்பனை அங்கம் நான்மறையான் நிறைகின்ற அந்தணாளர்

எட்டாம் திருமுறையில் வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு. அருவாய் மறை பயில் அந்தணனாய்

ஒன்பதாம் திருமுறை மறைகள் நான்கும் கொண்டு அந்தணர் ஏத்த ஓவா முத்தீ அஞ்சு வேள்வி ஆறங்க நான் மறையோர்

பத்தாம் திருமுறையில் பல உண்டு. வேதமோடாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல் முதலாகும் வேத முழுதாகமப் பதியான வசையில் விழுப்பொருளும் வானும் நிலனும் எனும் திருமந்திரத்தில் விசையம் பெருகிய வேதம் முதலாம் அசைவிலா அந்தணர் ஆகுதி வேட்கிலே ஆகவே என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே என்பதை மட்டும் பார்க்கக்கூடாது மற்றும் திருமந்திரப் பாடல்களையும் பார்க்க வேண்டும்.

வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துக்கு ஆதியானை என பதினோராம் திருமுறை கூறுகிறது.

பெரியபுராணத்தில் வேத மரபு பற்றி நிறைய உண்டு. அருமறை நான்கினோடா றங்கமும் பயின்று வல்லார் இவ்வாறு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட எடுத்துக்காட்டுக்கள் திருமுறைகளில் உண்டு. எனவே திருமுறை ஆசிரியர்கள் பக்தி உள்ளத்தின் உச்சியினால் பாடினார்கள். அவர்கள் திருமுறைகளால் கிரியைகளோ வேள்வியோ செய்ததாக சான்றுகள் இல்லை. பாடி அருள்பெற்றார்கள் அல்லது அருள்பெற்று பாடினார்கள். அத்துடன் வேத வழிபாட்டுடன் மறையவர்களையும் தொடர்புபடுத்தி பாடியருளினார்கள். மந்திரங்கள் அன எல்லாம் அருளிச் செய்து மற்று அவற்றின் வைதிக நூல் சங்கின் வந்த சிந்தை மயக்குரும் ஐயம் தெளிய எல்லாம் செழுமைறையோர்க்கருளி என சேக்கிழார்பெருமான் மந்திரங்களையும் மந்திரங்களையும் வெத வழிபவைத்திகத்தையும் சுட்டி காட்டகிறார். நடுத்து சைவசித்தாந்தத்தில் சிவஞான சித்தியார் சித்தியார் வேதநூல் சைவநூல் இரண்டே

நூல்கள் வேறுரைக்கும் நூல்கள் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் ஆதி நூல் ஆதி நூல் அநாதி அமலன் தருநூல் என்று முலநூலாகிய வேதம் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு நாம் பார்க்கும்போது வேதங்கள் சமஸ்கிருதமாகிய வடமொழியில் இருந்தாலும் இறைவனால் அருளப்பட்டது என்ற நம்பிக்கை மாத்திமன்றி சைவநூற் சான்றுகளும் ஏராளம் உள்ளதால் வடமொழியும் சைவத்தின் ஆணிவேர்.

வடமொழியும் தென்மொழியும் ஆனான்காண் என்ற வகையில் இரண்டையும் போற்றுவோம் எனவே சைவ சமயத்திற்கு வேதம் அடிப்படையானது.

தமிழ்ப்பற்று காரணமாக வடமொழிதுவேசமும் சமஸ்கிருதமந்திர வெறுப்பும் சைவ சமயத்திற்கு உகந்ததல்ல. சைவ சமயம் வேதம் உபநிடதம் புராணம் இதிகாசம் என்ற வடமொழி இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் திருமுறைகள் சைவ சித்தாந்தம் ஆழ்வாருடைய பாடல்கள் போன்ற பல அருள் பாடல்கள் உள்ளடக்கிய பெரியசமயம் இதனால் தான் தமிழ் நாட்டு நாயன்மார்கள் வேதசிவாகமங்களை தமது திருமுறையில் பல இடங்களில் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

சைவ வழிபாட்டில் வேதம் மிக மிக அவசியமானது அது இறைவன் சொல் அதனால் தான் பெரியர்கள் சொல்லை வேத வாக்கு என்கிறோம் வட மொழி பயன்பாட்டாளர்கள் திருமுறையை போற்றுகின்றனர் ஆனால் என்ன ஆச்சரியம் திருமுறையை மட்டும் போற்றும் தமிழ் பற்றாளர்கள் திருமுறை போற்றும் வேதங்களை அல்லது சமஸ்கிருதத்தை அவமதிக்கின்றனர்.

வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்யக் கூடாது என நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்மந்த சுவாமி கூறியருளினார். அதையாவது செவிமடுக்கக் கூடாதா? வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துமூல் ஆதமில்லி அமனொடு என்றும் மந்தி போற்றிரிந்து ஆரியத்தொடு செந்தமிழ்ப் பயனறிகிலா என்றும் வேதங்களை வெறுப்பவரை வெறுக்கிறார்.

மேலும் சில திருமுறைகள் குறிப்பிடும் வரிகளை தருகிறோம் ஆரியன்கண்டாய் தமிழன் கண்டார் அப்பர்.

தொகுத்த வடமொழி தென்மொழியாதொன்று தோன்றியதே திருமுறைகளை வகுத்த நம்பியாண்ட நம்பி

தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டும் உணர்த்தும் அவனை உணரலுமாமே என திருமந்திரம் கூறுகிறது.

வடமொழி வேத வெறுப்பை விலக்கி திருமறையும் திருமுறையும் இணைந்த சைவத்தை வளர்ப்போம்.

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் 14வது இலண்டன் சைவ மாநாடு

கூடம் : உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலயம்

நாள் : 06.10.2012 சனிக்கிழமை

நிகழ்ச்சி நிரல்

- 09.00 வழிபாடு - உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலயம்
- 09.20 மங்கள விளக்கேற்றல்
- 09.30 நந்திக் கொடி ஏற்றல், இறைவழிபாடு
- 09.40 வரவேற்புரை - திரு E. சுந்தரலிங்கம்
- 09.50 ஆசி உரை - சிவாகமரத்தினம் ப. ஜெயராம குருக்கள்
- 10.00 தலைவர் உரை கலாநிதி து. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
- 10.10 சிறப்பு உரை - சிவஸ்ரீ இ. கமலநாதக்குருக்கள் B.A Hons “நடராஜரின் பஞ்ச கிருத்தியம்”
- 10.20 உரை - திரு க. ரங்கநாதன்
- 10.30 மாநாட்டு மலர் ஆய்வும், வெளியீடும் - வைத்திய கலாநிதி S. ராஜசுந்தரம்
- 10.40 முதல் பிரதி பெறுபவர் திரு. வ. சிவசுந்தரம் - வெஸ்ரன் ஜுவலர்ஸ்
- 10.55 உரை - திரு மனோகரன், உலக சைவப் பேரவை
- 11.05 சிறப்புரை - திரு சபா சண்முகசுந்தரம் B.A, “பரமனையே பாடுவார்”
- 11.30 சிறப்புரை - திரு ஆறுதிருமுருகன்
- 12.00 பேருரை - ஸ்ரீலக்ஷ்மி மௌன சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்கள்
“நடராஜர் தத்துவம்” முதலாம் பாகம்
- 12.30 மகேஸ்வர பூசை
- 13.30 திருமுறை ஓதல், தமிழ், ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டிகள் பரிசளிப்பு
தலைமை வைத்திய கலாநிதி S. மகேஸ்வரன், ஒருங்கிணைப்பாளர் - திருமதி P. முரளிதரன்
- 14.35 உரை - ஜேய் லக்ஷ்மினி - “சைவ பாரம்பரியத்தின் வெவ்வேறு நிலைகள்”
- 14.55 உரை - திருமதி ஹீரா பற்றிமாகரன் - “தமிழ் படிப்பித்தலுக்குச் சைவ அறிவின் அவசியம்”
- 15.10 உரை - திரு க. இராஜமனோகரன் - “சைவத்திற்கு எது நூல்?”
- 15.20 உரை - திரு S.T.குணாளன் - “சைவ சித்தாந்தம்”
- 15.35 உரை - திரு குமாரசாமி சிதம்பரப்பிள்ளை
“பிரித்தானிய வாழ் சைவமக்களின் எதிர்பார்ப்பு”
- 15.45 உரை - செந்தூரன் ராஜா - “புதிய தொழில்நுட்பங்களை பிரயோகித்து
இளைஞர் இடையே சைவத்தை வளர்த்தல்”
- 16.00 உரை - பிரம்மகுமார் சகோதரர். சங்கர் “கர்ம தத்துவத்தின் ஆன்மீக இரகசியம்”
- 16.30 உரை - திரு சிவலிங்கநாதன் - கொலன்ட்
- 16.40 பட்டி மன்றம் -
“சமயம் மெஞ்ஞானத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றதா? விஞ்ஞானத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றதா?
நடுவர் திரு சிவபாதம் கணேஷ்குமார்
- 17.30 கேள்வி, பதில் “சைவ சமய கோட்பாடுகளும் வழக்கங்களும்”
- 19.00 கலை நிகழ்ச்சிகள் - “பாரத்திய வித்யா பவன் மாணவ மாணவிகள்”
- 20.00 நன்றி உரை - திரு. க. நாகராஜா
- 20.10 நந்திக்கொடி இறக்கமும் சைவ வாழ்த்தும்
- 20.15 இராப்போசனம்

- 14வது இலண்டன் சைவமாநாடு முதலாவது தினம் நிறைவு -

THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES U.K
FOURTEENTH SAIVA CONFERENCE
HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE

Saturday 6th October 2012 - 9.00am-8.00pm

Programme

- 09.00 Prayer – High Gate Hill Murugan Temple
09.20 Lighting of Managala Vilakku
09.30 Hoisting of Nanthi Kodi & Prayer
09.40 Welcome Speech - *Mr. E. Suntharalingam*
09.50 Blessing - *Sivagamarithinam P.Jeyarama Kurukkal*
10.00 Chairman's Speech - *Dr. T. Sriskandarajah*
10.10 Speech - *Sivasiri R Kamalanatha Kurukkal B.A Hons*
"Lord Nadarajah's Pancha Kirithiyam"
10.20 Speech - *Mr. K. Ranganathan*
10.30 Review of Conference Proceedings and Release – *Dr. S.Rajasundaram*
10.40 1st Copy Received – *Mr. V. Sivasundaram – Western Jewellers*
10.55 Speech – *Mr. Manoharan -World Saiva Council*
11.05 Speech – *Mr. Saba Sanmugasundram B.A "Paramanaiye Paadivaar"*
11.30 Speech – *Mr. Aaru Thirumurugan*
12.00 Perurai – *Srilasri Mouna Suntharamoorthy Suwamigal*
"Principle & Philosophy of Lord Nadarajah" – Part I
12.30 Lunch
13.30 Presentation of Prizes and Certificates, Winning Speeches & Thirumurai Recital
Chair Dr. S.Maheswaran, Coordinator Mrs P.Muralitharn
14.35 Speech - *Mr. Jay Lakani "Facets of Saiva Tradition"*
14.55 Speech - *Mrs. Reetta Fatimaharan "Importance of Saiva knowledge in learning Tamil"*
15.10 Speech *Mr. K.Rajamanoharan "If there any Primary book for Saivism"*
15.20 Speech - *Mr. St. Gunalan "Saiva Sithantham"*
15.35 Speech - *Mr. C. Sithamparapillai "Expectation of British Saivites"*
15.45 Speech - *Mr. Senthoran Rajah*
"Modern Technology and its used to promote Saiva Awariness among youth"
16.00 Speech – *Brother Shankar "Spiritual Secret of Karma"*
16.30 Speech – *Mr. Sivalinganathan - Holland*
16.40 Paddimantram *"Is the religion gives direction to true way of life to reach God?*
or Is the religion gives direction to Science?"
Judge Mr. Sivapatham Kaneshkumar
17.40 Questions & Answer *"Saiva way of life and Principles"*
19.00 Cultural Programme – *Students of Bharatiya Vidya Bhavan*
20.00 Vote of Thanks - *Mr. K. Nagarajah*
20.10 Lowering of the Nanthikodi & Saiva Vazthu
20.15 Dinner
- "The 14th London Saiva Conference's First Day Concludes" -

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம்**14வது இலண்டன் சைவ மாநாடு**

கூடம் : இலண்டன் சீவன் கோயில்

நாள் : 07.10.2012 ஞாயிற்றுக்கிழமை

நிகழ்ச்சி நிரல்

- 09.00 வழிபாடு - இலண்டன் சீவன் ஆலயம்
 09.20 மங்கள விளக்கேற்றல்
 09.25 நந்திக் கொடி ஏற்றல், வழிபாடு
 09.30 திருமுறை ஓதல் - சாமி தண்டபாணி அவர்களும், மாணவர்களும்
 09.50 வரவேற்புரை - திரு செ. இராமச்சந்திரன்
 10.00 ஆசியுரை - சிவஸ்ரீ ச. பா. மகேஸ்வரக் குருக்கள்
 10.10 தலைவர் உரை - கலாநிதி து. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
 10.20 உரை - இளையதம்பி ஸ்ரீரஞ்சன் "திருமந்திரத்தில் யோகம்"
 10.40 உரை - திரு செல்வராஜா
 10.50 சிறப்புரை - சைவசித்தாந்தப் பண்டிதர் சிவஸ்ரீ பா. வசந்தக் குருக்கள் BA Hons. "சைவ வழிபாட்டில் ஒளியும் ஒலியும்"
 11.10 சிறப்புரை - திரு ஆறு திருமுருகன்
 11.30 மாநாட்டு மலர் வழங்குதல்
 11.40 சிறப்புரை - திரு சபா சண்முகசுந்தரம் BA "சைவம்"
 12.05 பேருரை - ஸ்ரீலக்ஷ்மி மௌன சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்கள் "நடராஜ தத்துவம்" இரண்டாம் பகுதி
 12.30 மகேஸ்வர பூசை
 13.30 திருமுறை ஓதல், தமிழ், ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டிகள் பரிசளிப்பு
 தலைமை வைத்திய கலாநிதி S. மகேஸ்வரன், ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு சி பத்மமோகன்
 14.35 உரை - ஜேய் லக்ஷ்மினி - "சிவயோகம்"
 14.55 உரை - செல்வி ரஜீதா தவீந்திரன் "விரதங்களின் வழிமுறைகள்"
 15.05 உரை - வைத்திய கலாநிதி நிருஷா கெங்காதரன் "கர்மத்தின் விதிகள்"
 15.15 உரை - செல்வி அஸ்வினி அருள்ஞானசீலன் "சைவ விழாக்கள்"
 15.25 உரை - செல்வன் சாய்ஆனந் யோகநாதன் "இந்து மதத்தையும் சைவ சமயத்தையும் பற்றிய தவறான கருத்துக்கள்"
 15.35 உரை - செல்வி யசீகா விநாயகமூர்த்தி "ஆலயத்திற்குச் செல்லும்போது அணிந்து செல்லவேண்டிய பாரம்பரிய உடைகள்"
 15.55 உரை - செல்வி மீரா பாகு & திருமதி சிகைனா சம்பியன் சாமுவேல் "தமிழ்ச் சமூகத்திற்கான மனநல சேவை"
 16.05 உரை - திரு ஸ்ரீரங்கன் "பிணி தீர்க்கும் பிஞ்ஞுகன்றன்"
 16.15 சிறப்பு உரை - ஆய்வாளர் சூ.யோ. பற்றிமாகரன் "இன்றைய காலப்பட்டத்தின் சைவ சித்தாந்தத்தின் தேவை"
 16.35 பட்டிமன்றம் "மேற்கத்திய உடைகளை அணிந்துகொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்வது தவறா? நடுவர் ஆய்வாளர் திரு S.J பற்றிமாகரன் பங்குபற்றுபவர்கள்:
 பிரவீன் குகன் கீமலதன் செல்வரத்தினம்
 சங்கீதன் சிவராஜா சங்கவி சிவராஜா
 சாய்ஆனந் யோகானந்தன் நிக்ஷன் அன்ரன்
 யசீக்கா விநாயகமூர்த்தி அஸ்வினி அருள்ஞானசீலர்
 ரெஜீதா தவீந்திரன் சாய்வைஸ்ணவி யோகானந்தன்
 17.35 கேள்வி பதில் - சைவ சமய கோட்பாடுகளும் வழக்கங்களும்
 18.30 கலைநிகழ்ச்சிகள் : -இலண்டன் சீவன் கோயில் இளையோர்கள்
 -திருமதி மாலதி ஜனநாயகத்தின் மாணவிகள்
 20.00 நன்றி உரை - திரு க. வி.கணேசமூர்த்தி
 20.10 நந்திக்கொடி இறக்கமும் சைவ வாழ்த்தும்
 20.15 இராப்போசனம்

- 14வது இலண்டன் சைவமாநாடு இனிதே நிறைவு -

THE FEDERATION OF SAIVA (HINDU) TEMPLES U.K
FOURTEENTH SAIVA CONFERENCE
LONDON SIVAN TEMPLE
Sunday 7th October 2012 - 9.00am-8.00pm

Programme

- 09.00 Prayer – London Sivan Temple
09.20 Lighting of Managala Vilakku
09.25 Hoisting of Nanthi Kodi & Prayer
09.30 Thirumurai Oathal - *Samy Thandapani & his students*
09.50 Welcome Speech *Mr. S. Ramachandran*
10.00 Blessing - *Sivasri S. P. Mageswara Kurukkal*
10.10 Chairman's Speech - *Dr. T. Sriskandarajah*
10.20 Speech – *Mr. Ilayathamby Sriranjana "Thirumanthirathil Yogam"*
10.40 Speech – *Mr. Selvarajah*
10.50 Speech – *Saiva Sithantha Pandithar Sivasri P. Vasantha Kurukkal BA Hons*
"Saiva Valipaaddil Light & Sound"
11.10 Speech - *Mr. Aru Thirumurugan*
11.30 Book Release
11.40 Speech - *Mr Saba Sanmugasuntharam BA "Saivam"*
12.05 Perurai - *Srilasri Mouna suntharamoorthy Swamigal*
"Principle & Philosophy of Lord Nadarajah" Part II
12.30 Lunch
13.30 Presentation of Prizes & Certificates, Wining Speeches & Thirumurai Recital
Chair Dr S. Maheswaran, Cordinator Mr. S. Pathmamohan
14.35 Speech – *Jay Lakshani – "Sivayogam"*
14.55 Speech – *Mis Rejitha Thaveenthiran " The Essential of Fasting"*
15.05 Speech – *Dr. Nirusha Gengatharan "The Law of Karma"*
15.15 Speech – *Miss Ashviny Arulgnanaseelan "Saiva Festivals"*
15.25 Speech- *Mr Saiananth Yoganathan "The misconceptions about Saivaism and Hindusim"*
15.35 Speech – *Miss. Yaseeka Vinayagamoorthy*
"The appropriate clothing when entering the temple"
15.45 Speech – *Miss Meera Bahu & Mrs Shikainah Champion-Samuel*
"Psychological Services for the Tamil Community"
16.05 Speech - *Mr. Srirangan "Pinni Theerkkum Pingnahanran"*
16.15 Speech – *Researcher J.Fatimaharan "Need of Saiva Sithantham at Present"*
16.35 Pattimandram "Is it wrong to wear western clothes to the Temple?"
Judge: Researcher Mr. S. J. Fatimaharan
Participants: Praveen Kugan Kemalathan Selvarathinam
Shankeethan Sivarajah Shangavy Sivarajah
Saiananth Yoghanathan Nickzen Anton
Yasika Vinayakamoorthy Ashviny Arulgnanaseelan
Rejitha Thavendran Saivaishnavi Yoganathan
17.35 Questions & Answer "Saiva way of life and Principles"
18.30 Cultural Programme -
Youth of London Sivan Temple -Students of Mrs. Malathy Jananayaham
20.00 Vote of Thanks *Mr. V.K. Kanesamoorthy*
20.10 Lowering Nanthikodi & Saiva Vazthu
20.15 Dinner

- "The 14th London Saiva Conference's Concludes" -

இல்போர்ட் ஸ்ரீ செல்வநாயகர் ஆலயத்தின் சேவை

எமது ஆலயம் ஆரம்பித்து இற்றைக்கு எட்டு ஆண்டுகள் கடந்தோடிவிட்ட நிலையில் அதன் வயதுக்கு மீறிய வளர்ச்சியை எம்மால் உணர முடிகின்றது. அதற்குக் காரணம் சிறந்த முகாமை, சிவாச்சாரியார்களுடைய பரந்த சேவை, தொண்டர்களுடைய கடும் உழைப்பு, பக்தப் பெருமக்களின் அபரிமிதமான ஒத்துழைப்பு இவற்றிற்கும் மேலாக எம்பெருமான் ஸ்ரீசெல்வநாயகப்பெருமானின் பேரருள். தன் முன்னால் வந்து நின்று மனமுருகி வேண்டுவார்க்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் அள்ளி வழங்கும் பேரருள் ஆகும்.

எமது ஆலயத்திற்கென்றே பல பெருமைகள் உண்டு. ஆலயத்திற்கான இடம் கிடைத்து 114 நாட்களில் அதாவது மூன்றரை மாதத்தில் ஆலயத்தை நிறுவி, கருங்கல்லினாலான தெய்வங்களான பிள்ளையார், காசி விஸ்வநாதர், வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப்பெருமான், துர்க்கை அம்மன், நவக்கிரகங்கள், ஆஞ்சநேயர் வைரவர் போன்ற தெய்வங்களை முறைப்படி பிரதிட்டை செய்து சும்பாபிசேகமும் செய்த ஆலயம் உலகத்திலேயே எமது ஆலயமாகத்தான் இருக்கும் என்பதும் ஆலயம் ஆரம்பித்த அதே ஆண்டு ஏறத்தாள நான்கு மைல்கள் தேரோடிய ஆலயமும் ஐரோப்பாவில் எமது ஆலயமாகத்தான் இருக்கும் என்பதும் எமது நம்பிக்கை.

இப்படிப்பட்ட பல புதுமைகள் படைத்த இந்த ஆலயத்தில் சட்டம் நூறு வீதம் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றதோ இல்லையோ தர்மம் நூறு வீதம் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. வருபவர்களுடைய கையைப் பார்த்து வரவேற்பது கிடையாது. அவர்களுடைய முகத்தைப் பார்த்து வரவேற்கும் சிறப்பு எம்மிடம் உள்ளது. எமது தலைவருடைய இறுக்கமான கட்டளை ஆலயங்களுக்கு வரும் பக்தர்கள் கண்காட்சி பார்ப்பதற்கு வருவதில்லை. தமது நெஞ்சிலே இருக்கிற பாரத்தை இறக்கி வைப்பதற்காகவே ஆலயத்திற்கு வருகிறார்கள். எம்மால் முடிந்தால் அவர்களுடைய பாரத்தை இறக்கி வைக்க முயற்சிப்போம். முடியாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பாரத்தை ஏற்கவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. அதுமட்டுமல்ல எமது ஆலயத்தின் அர்ச்சனையில் இருந்து அன்னதானத்திற்கான வரிசையில்மக்களோடு மக்களாய் எமது தலைவரும் நிற்பது எமது ஆலயத்திற்கு மக்கள் அலையலையாக வருவதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கின்றது.

கடந்த ஆறு மாத காலமாக அறுபது வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் எந்த வரிசையிலும் நிற்கத்தேவையில்லையென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து எமது முதியோர்க்கு மதிப்பளித்து பலராலும் பாராட்டப்படுகின்றது.

1. முதியோருக்கான சங்கம்	2. பண்ணிசை வகுப்புகள்
2. தமிழ் வகுப்புகள்	3. நடன வகுப்புகள்
3. சங்கீத வகுப்புகள்	4. யோகாசன வகுப்புகள்
5. திருக்குறள் மனனப்போட்டிகள் ஆகியன நடைபெறுகின்றன.	

அத்துடன் முதியவர்களுக்காக ஒரு மகிழூர்தி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு ஆலயங்களுக்கும் பிற இடங்களுக்கும் முதியவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். விசேடமாக எமது மண்டபம் பல நல்ல விழாக்களுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றது. தாயகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட எமது ஆலயங்களுக்கு பல உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றது. இப்படி பல வசதிகள் ஆலயத்தால் வழங்கப்படுகிறது. இன்னும் பல சேவைகள் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் செய்வதற்கான திட்டங்கள் எம்மிடம் உண்டு. அதற்கான ஆலோசனைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இறுதியாக இதுவரை அதாவது கடந்த எட்டு ஆண்டுகளிலும் ஆலயச் செலவுக்காக ஒரு பெனி கூட சந்தாப்பணமாகவோ அன்பளிப்பாகவோ கேட்டு வாங்காத ஆலயம் உலகத்திலேயே எமது ஆலயமாகத்தான் இருக்கும் என்கின்ற அந்தப்பெருமை எமது ஆலயத்திற்குண்டு. அப்படி ஒரு பெனி கூட கேட்டு வாங்காத போதும் நாடி வரும் பக்தர்களுக்கு பல சேவைகளை செய்வதோடு தாயகத்திற்கும் தன்னாலான சேவைகளைச் செய்வது எம்பெருமான் ஸ்ரீ செல்வ விநாயகப் பெருமானின் பேரருளே அன்றி வேறொன்றில்லை.

நல்லதையே நினை நல்லதையே செய் நாளை உலகம் உன்னைப் போற்றும்

நன்றி
எம்பெருமான் தொண்டன்

உ-
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மெளன சுந்தர முர்த்தி சுவாமிகள்

ஸ்ரீ மெளன மடாலயம்

39, சபாநாயகர் தெரு, சிதம்பரம் 608 001- தமிழ்நாடு, இந்தியா. போன் : 04144222075

மக்கள் உடம்பும் தல்லை தருக்கோயிலும்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மெளன சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் - சிதம்பரம்.

முன்னுரை

தமிழகத்தில் பொதுவாக ஆலயத்துக்கு மக்களுடம்பை உவமையாகக் கூறுவர்.

உள்ளம் பெருங்கோயில், ஊன் உடம்பு ஆலயம்

வள்ளல்பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல்

தெள்ளித்தெளிவார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப்புலன் ஐந்தும் காளாமணி விளக்கே - திருமந்திரம்

ஆலயத்தின் கருவறை முதல் துஜஸ்தம்பம் வரை உள்ள உறுப்புகளுக்கு மக்கள் உடம்பின் தலை முதல் பாதம் வரை உள்ள உறுப்புக்களை உவமையாகக் கூறுவர். இது தில்லை நகரில் 40 ஏக்கர் நிலப் பரப்பளவில் அமைந்துள்ள சிற்றம்பலவனின் ஆலயத்திற்குப் பெரிதும் பொருந்தும். இத்தகைய அமைப்புடைய தில்லைக் கோயிலின் அமைப்பு, தனிச் சிறப்பு, நாற்றிசை வாயில்கள், பெருமானின் நடனம், தோற்றப் பொலிவு முதலியன பற்றி இந்தக் கட்டுரையில் சிறிது எழுதுவோம்.

விராட்புருடனின் இதயம்:

உலகத்தை ஒரு மனிதனாகக் கூறுவர். அவனுக்கு விராட் புருடன் எனப்பெயர் கூறுவர். அவனுக்கு இதயத்தானமாக இருப்பது தில்லை என்பர். எனவே தில்லை பூமியின் ஆதாரத் தானங்கள் ஆறனுள் அநாகதத் தானம் எனக் கூறுவர். 'விராட் புருடன் உள்ளக் கமலத்தின் ஊறு பைந்தேறல்' என்று ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானைப் பாராட்டுவார். (சிதம்பர மும்மணிக்கோவை -28).

ஒன்பது வாயில் :

மக்கள் உடம்பில் இறைவனால் ஒன்பது வாயில்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கண்கள் இரண்டு, காதுகள் இரண்டு, மூக்குத்துளைகள் இரண்டு, உணவு கொள்ளும் வாய் மட்டும் ஒன்று, கருவாய் ஒன்று, எருவாய் ஒன்று, ஆக ஒன்பது. தில்லையில் அம்பலக்கூத்தனின் ஆலயமும் ஒன்பது வாயில்களை உடையது.

நாற்றிசை வாயில்கள்:

கிழக்கு வாயில் - இது திருவாசகத்தை ஸ்ரீநமச்சிவாயவா அழக" என ஒதித் தொடங்கிய மணிவாசகப் பெருமான் வழிபாடாற்ற வந்த வாயில் இந்த இடத்தில் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்தி ஒன்று உண்டு. திருவாசகத்தை மணிவாசகப் பெருமான் சொல்லச் சொல்ல ஆடல்வல்லான் அதனை ஏட்டில் எழுதித் தில்லை திருச்சிற்றம்பலம் உடையான் என்று கையொப்பம் இட்டு வைத்தான். அந்த ஏட்டுச் சுவடி இன்றளவும் வெள்ளிப் பேழையில் வைத்து அம்பலத்தாரும் திருமடத்தினரால் வழிவழியாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதாம். இங்ஙனம் ஆடல்வல்லான் எழுதினான் என்பதைச் ஸ்ரீகடையூழி வரும் தனிமை கழிக்க அன்னேரு அம்பலத்துள் ஆடுவான். உன் வாசகத்தின் ஒரு பிரதி கருதினனே" என்று மனோன்மணியம் என்னும் நாடக நூல் எழுதிய பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் கூறிப் பாராட்டினார்.

மேற்கு வாசல் :

இது இடையறாப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணை விழியும் உழவாரத்தின் படையறாத்திருக்கரமும் சிவ பெருமான் திருவடிக் கே பதித்த நெஞ்சம் நடையறாப் பெருந்துறவும் வாகீசப் பெருந்தகைதன் ஞானப்பாடல் தொடையறாச் செவ்வாயும் சிவ வேட்பொலிவழுகும்" வாய்ந்த வாகீசப் பெருந்தகை ஆடல் வல்லானை வழிபட வந்த வாயிலாகும். (மாதச்சிவஞான முனிவர் - காஞ்சிப்புராணம் - (பாயிரம் - 11))

தெற்கு வாயில்

இது மழலைப் பருவத்தே திருத்தோணிச் சிகரம் பார்த்து அம்மே அப்பா என்று அழைத்து அழுதருளிய ஆளுடையபிள்ளையாருக்கு அம்பிகை திருமுலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் அருளி எண்ணரிய சிவஞானத்து இன்னமுதம் குழைத்தருளி உண் அடிசில் என ஊட்ட உவமையிலாக் கலைஞானத்தையும் உணர்வரிய மெய்ஞானத்தையும் பெற்ற தவ முதல்வர் எனத் தெய்வச் சேக்கிழார் சுவாமிகளால் சிறப்பித்துப் பாடப் பெற்ற (பெரியபுராணம் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம் - (62-70)) திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் கூத்தப் பெருமானை வழிபடவந்த வாயில்.

வடக்கு வாயில்

இது நெஞ்சில் நடுக்கம் ஒன்றின்றித் திருவாரூர்ப் பெருமானை நடுநடையில் திருவடி நிலந்தோயப் பரவை நாச்சியார்பால் தூது போகச் சொன்ன (ஷை (ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் - (383-385)) ஆலால சுந்தரர் நடராசப் பெருமானை வழிபடவந்த வாயில் இவர் ஐந்து. பேரறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பருங்கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையேயாகப் குணம் ஒரு மூன்றும் திருந்து சாத்துவிகமேயாக வழிபட்டு" தனிப்பெருங்கூத்தின் வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்". (பெரிய புராணம் (தடுத்தாட் கொண்ட - புராணம் 106))

ஏனைய ஐந்து வாயில்கள்

மேலைக் கோபுர வாயில் வழியே வந்து அம்பலத்துள் புகும் அன்னக்கடைவாசல், பெருமான் திருவிழாக் காலங்களில் மாடவீதிக்கு எழுந்தருளும் 21படிவாயில், இந்த இருவாயில் வழியே வந்தவர்கள் உள்ளே புகும் கொடிக்கம்ப வாயில், 4 5-பொற்சபையில் எஞ்ஞான்றும் இடையறாது இடப்பாதம் தூக்கி நின்றாடும் பெருமானை நாம் நின்று வழிபடச் செல்லும் சிற்சபை வாயில்கள் - ஆக தில்லை கோயிலுக்கு ஒன்பது வாயில்கள், மக்கள் உடம்பிலும் ஒன்பது வாயில்கள் இது வியக்கத்தக்க ஒப்புமை.

பெருமான் ஆட்டம் - குருதி ஓட்டம்

வழிபடுவார் உள்ளத்தில் தோன்றுவது பெருமானின் ஆட்டம். அது அவர்களுடைய உடம்பில் ஓடும் குருதி ஓட்டத்துக்கு ஆதாரமாய் அமைந்து இதயத் துடிப்புக்கு லயம் சேர்ப்பது.

பெருமானின் தோற்றப் பொலிவு

பெருமானுடைய எழிற்கோலம் அனைவரையும் கவர்ந்து இழுக்கக்கூடியது. இது அக்கோலத்துக்குரிய தனிச்சிறப்பு அதனால் தான் தில்லை சிற்றம்பலவன் சிரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக்காண்பது என" எனப்பாடினார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் (திருமுறை 4 -கோயில்)

தரிசிக்க முத்தி தரும் தலம்

திருவாரூரில் பிறக்க முத்தி என்பர். காசியில் இறக்க முத்தி என்பர். அங்ஙனம் பிறத்தலும் இறத்தலும் நம் கையில் இல்லை. தில்லை தரிசிக்க முத்தி தில்லை சென்று தரிசித்தல் அனைவருக்கும் எளிதில் கைகூடுவது.

முடிவுரை

இதுவரை தில்லைக் கோயிலும் நம் உடம்பும் அமைப்பில் ஒத்திருப்பதும், அக்கோயில் நாற்றிசை வாயிலின் சிறப்பும், பெருமானின் நடனமும், பெருமானின் தோற்றப் பொலிவும் கட்டுரையின் பக்க அளவு கருதி மிகச் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டன. பிறவிப்பெருங்கடலினை நீந்தி முத்திக்கரை பெறும் விருப்பம் உடைய அனைவரும் தரிசிக்க முத்தி தரும் இத்தலத்திற்கு வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது வழிபட்டு உய்தல் வேண்டும் எனக் கூறி இக்கட்டுரையினை நிறைவு செய்வோம்.

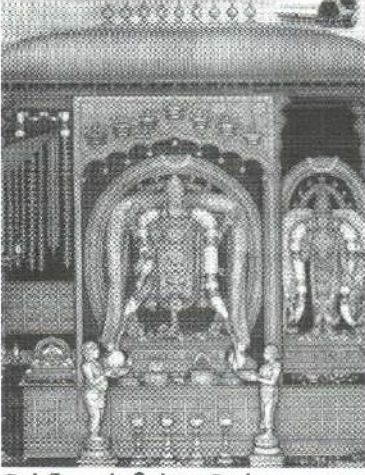
தில்லை மாநகர் போற்றி தில்லையுள்
செம்பொன் அம்பலம் போற்றி, அம்பலத்து
ஆடும் நாடகம் போற்றி, என்றாங்கு
என்றும் போற்றினும் எந்தனக்கிறைவ
ஆற்றல் இல்லையாயினும்

போற்றி போற்றி நின் பொலம்பூவடிக்கே (11ம் திருமுறை - கோயில்நான்மணி மாலை -40).

தீர்த்தம் என்பது சிவகங்கையே

மூர்த்தி அம்பலக் கூத்தனது உருவே

ஏத்தருந்தலம் எழிற் புலியூரே ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் (சிதம்பரச் செய்யும் கோவை - 45)

**‘கடவுள் துணிக்கை’க் கண்டுபிடிப்புக்கு
வழிகாட்டிய ‘சிவநடனம்’ நூலுக்கு நூற்றாண்டு
கலாயோக ஆனந்தக் குமாரசுவாமியை பீர்த்தானிய திருக்கோயில்கள்
ஒன்றியத்தின் 14வது சைவமாநாடு நன்றியுடன் நினைவு கூர்கிறது**

‘செந்நெறிச் செம்மல்’

சூ.யோ. பற்றிமாகரன் BA, Special Dip(Oxford), BSc, PG Dip, MA

இலண்டனில் பிரித்தானிய திருக்கோயில்கள் ஒன்றியத்தின் 14வது வருடாந்த மகாநாடு 2012ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 06ம் 07ம் திகதிகளில் இடம்பெற இறையருள் கைகூடியுள்ள இந்நேரத்தில் இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் பெரிதாகப் பேசப்படும் விடயம் ஐரோப்பிய இயற்பியல் ஆய்வு மையத்தில் 2012 யூலை மாதத்தில் புரோத்தன்களை மோதவிட்டுக் கண்டறிந்த நுண்துணிக்கை பெரும்பாலும் “கடவுள் துணிக்கையே” என்ற அறிவிப்பு. இந்த அறிவிப்பு, ‘அணுக்களின் உபதுணிக்கைகளின் நடனமே சிவநடனம்’ என்ற விஞ்ஞான உலகின் கூற்றை, அண்மிக்கின்ற அறிவியல் எழுச்சியாக அமைகிறது. இந்த அறிவியல் எழுச்சிக்கு வித்திட்ட நூலாக 1812ல் வெளிவந்த கலாயோகி ஆனந்த கென்டி’

குமாரசுவாமியின் ‘சிவநடனம்’ நூல் அறிவியல் வரலாற்றில் திகழ்கிறது.

இலங்கையின் சட்டசபையில் தமிழர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களின் மகனும் தோரியம் என்னும் மூலகத்தினைக் கண்டறிந்ததின் மூலம் விஞ்ஞானியாக விளங்கியவருமான கலாயோகி ஆனந்த கென்டி’ குமாரசுவாமி அவர்கள் 1812ல் எழுதிய “சிவநடனம்” (The Dance of Siva) என்னும் தலைப்பில் எழுதிய ஆங்கில நூலை, அனைத்துலக மட்டத்தில் அதுவும் அறிவியல் உலகில், “நடராஜர் நடனத் தத்துவத்தை முதலில் அறிமுகம் செய்தது - நிலைப்படுத்தியது” என்பது வரலாறு.

அதுவரை ஒடுக்குதல் என்னும் இறைசக்தியின் சின்னமாகவே கருதப்பட்ட நடராஜர் திருவுருவின் அனல் ஏந்தும் இடது திருக்கரத்தை, உற்பத்தியின் குறியீடாக விளக்கியமையே, கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள், சிவநடனத்தில் செய்த மிகப்பெரிய சிந்தனைப் புரட்சி. இது அதுவரை அனல் ஏந்திய திருக்கரத்திற்கு சைவசித்தாந்தத்திலும் வேதங்களிலும் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே காணப்பெற்றது.

“பொய்ப்பித்தலால்தான் விஞ்ஞானம் வளர்கிறது” என்ற விஞ்ஞானத் தத்துவ ஆசிரியர் கார்ள் பொப்பரினுடைய கூற்று இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கதாக உள்ளது. “பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றி போதானந்தப் பொருளாம் மெய்காட்டும் மெய்கண்டாய்” என்கிற திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தாரின் உண்மை விளக்கம் சைவசித்தாந்த நூலின் விளிப்பு மொழியும், இவ்விடத்தில் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் “ பொய்ப்பித்தலால் மெய்யுணர்தல்” என்பதில் இணைகின்றது.

ஆனால் விஞ்ஞானம் இந்த பொய்ப்பித்தல் மனித அறிவின் ஆளுமை என்று சொல்வதுடன் நின்றுவிட, மெய்ஞ்ஞானம் அதனில் ஒருபடி மேலே போய் “எண்ணமே வடிவம்” என்கிற விஞ்ஞானத்தை ஏற்றுக் கூடவே “எண்ணுவது நானல்ல” என்கிற பேரறிவினையும் அளிக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் சிந்திக்கும் பொழுதுதான் காலத்திற்கேற்பச் சைவநெறியினை விளக்க இறைசித்தமே, கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களின் உள்ளத்தில், “அனல் ஏந்திய திருக்கரத்தில் இருந்துதான் உலகினதும் உயிர்களினதும் உற்பத்தி நிகழ்கிறது” என்ற கருத்தைத் தோன்ற வைத்து, விஞ்ஞான ஏற்புடையது சிவநடனம் என 21ம் நூற்றாண்டை நோக்கிச் சைவத்தை நகர்த்தியது என்பது என் எண்ணம்.

சைவத்துவத்தின் அடிப்படையிலும் சிவத்திருமேனியின் இடது பாகம் சக்தியினுடையது. இப்பக்கத்தில் இருந்து திருவருள்தான் தோற்றம் பெற இயலுமே தவிர ஒடுக்குதலை அப்பகுதி குறிக்க இயலாது என்பது கலாயோகி அவர்களின் வாதமாக அமைந்தது. இவ்வகையில் அனல் ஏந்திய திருக்கரத்திலிருந்து தோன்றும் உயிர்களின் இயக்கம் உடுக்கு ஏந்திய வலது திருக்கரத்தில் காலத்திற்கு கட்டுப்பட்ட நியதிக்கு உட்பட்ட உயிர் வாழ்வாகப் பரிணமிக்கிறது என்பது, இவரின் விளக்கமாக அமைந்தது. எனவே கலாயோகி அவர்களின் எண்ணம் சைவசித்தாந்தத்துடன் மாறு கொள்ளவில்லை. சைவசித்தாந்தத்தை வீறு கொள்ளவைத்தது எனலாம்.

இதனை உறுதி செய்வது போல இன்றைய விஞ்ஞானமும் அண்டசராசரங்களின் 4 வீதத்தை மட்டுமே விஞ்ஞானிகள் கருவிகள் கொண்டு கண்டறிந்துள்ளனர். மிகுதி 30 வீதம் கருமைச்சக்தி அல்லது கறுப்புப்பொருள் என்கிற தன்மை கொண்டதாக உள்ளது, அதில் ஏற்படும் கவர்ச்சி விசைகளைத் தள்ளல் விசைகளை அறிவால் விளக்க முடியாது உள்ளது என்கிறது. இதனை விளக்குவது போல் திருவாசியின் அனல் ஏந்திய திருக்கரத்திலிருந்து ஊன்றிய திருவடி, குஞ்சிதபாதம் வழி, உடுக்கை ஏந்திய திருக்கரம் வரை செல்லும் 66 வீதமான பகுதி எவராலும் விளக்கவோ விளங்கவோ முடியாத இறைசக்தியினைக் குறிப்பதாக உள்ளது. அதே வேளை உடுக்கை ஏந்திய திருக்கரத்திலிருந்து மேற்புறமாக அனல் ஏந்திய திருக்கரம் மட்டும் உள்ள பகுதியே உலகினதும் உயிர்களினதும் தோற்றலையும் நிலைப்படுத்தலையும் ஒடுக்கலையும் செய்யும் இறைசக்தியை விளக்குகிறது. இதுதான் பிரம்மாவும் திருமாலும் உருத்திரனும் என மும்மூர்த்திகளாக சிவப்பரம்பொருள் திகழும் பகுதியாக உள்ளது. அதிலும் 30 வீதம் சக்தியின் தன்மையினைக் குறிக்கும் கருமைச்சக்தி அல்லது கறுப்புப் பொருளாக உள்ளது. இது சிவம் நினைப்பாற்றல் என்பதையும் அந்த நினைப்பாற்றலைச் செயற்படுத்தும் சக்தி செயலாற்றல் என்பதையும் உறுதி செய்கிறது.

அனல் ஏந்திய திருக்கரத்திலிருந்து, சுழற்சி நிலையில், மீளவும் ஒடுங்கிய உயிர்களும் உலகமும் தோன்றித் தோன்றி ஒடுங்கி இறுதியாக ஊழிக்காலம் அல்லது மகாசங்கார காலம் எனப்படும் காலத்திலேயே அனைத்தும் சிவத்தில் ஒடுங்கும், என்பதை விளக்கும் கலையுருவாக ஆனந்த நடராஜர் திருவுருவம் திகழ்கிறது. இந்தப் பின்னணியில் சிவநடனம் என்பது உலகினதும் உயிர்களினதும் தோற்றம் நிலைப்படுத்தல் ஒடுக்குதல் என்பதனை விளக்கும் விஞ்ஞான அறிவின் கலையுருவம் என்கிற எண்ணத்தைச் சிவநடனம் நூலின் மூலம் கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி எழுப்பினார்.

‘ஞாலம்’ என்னும் தமிழ்ச் சொல் தொங்குதல் என்பதைக் குறிக்கும் சொல். பூமி அண்டத்தில் நிற்கும் நிலையின் விஞ்ஞான விளக்கத்தை உள்ளடக்கிய தமிழ்ச்சொல். அண்டசராசரம் என்பதில் சராசரம் என்பது மாறுகின்ற அதிர்கின்ற என்கிற பொருட்களில் அமைகிறது. அதாவது எல்லாமே மாறுகிறது என்ற இயங்கியல் வாதத்தினை வெளிப்படுத்தும் சொல் அண்டசராசரம். அதுமட்டுமல்ல உள்ளதே தோன்றும், தோன்றியது அழியாது என்கிற விஞ்ஞான உண்மையின் வெளிப்பாடகத்தான் நடராஜரின் வீசுகரம் குஞ்சிதபாதத்தை இறுதி அடைவிடமாகச் சுட்டிக்காட்டிச், சைவசித்தாந்தம் தாடலையாக ஆன்மா சிவத்தில் அமைவதினால், சுழற்சியற்ற பிறப்பற்ற நிலை பேரமைதிநிலை பேரின்பநிலை உயிர்க்கு அமைகிறது என விளக்கியது.

சைவனாகத் தன் நடுவயது வரை வாழ்ந்த கௌதம புத்தர் “மாற்றமே நிரந்தரமானது” என்ற கணபங்கவாதத் தத்துவத்தை மொழிந்து, ‘நிர்வாணத்தின்’ மூலம் பிறப்பில்லா நிலை தோன்றும் என்றார். ஆனால் தாக்கத்துக்குச் சமனான எதிர்த்தாக்கம் உண்டென்னும் விஞ்ஞானத்திற்கு அமைய, ஒவ்வொரு உயிர்களினதும் வினைக்குச் சமனான பயன் எதிர்வினையாக உள்ளது, என்ற சைவ உண்மையை ஏற்கும் கௌதமர், வினைப்பயன் தானாகவே நீங்கக் கூடியது என்கிற, தவறான எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திக் கடவுள் என்கிற மூலத்தை மூடிமறைக்க முயல்கின்றார். ஆன்மா இல்லை என்று கூறிவிட்டு, மறுபிறப்பைக் குறித்துப் பேசும் கௌதமர், அப்பிறப்பில் எது பிறப்படைகிறது என்பதில் தெளிவற்ற விளக்கங்களைத் தருகிறார்.

அவ்வாறே ஆதிசங்கரரால் முன்வைக்கப்பட்ட அத்துவைத தத்துவம், வைணவத்தின் அடிநாதம் ஜீவாத்மாவே பரமாத்மாமகவோ பிறப்பறுகையில் மாறுகிறது என்கிறது. ஆயிரம் நீர்நிலைகளில் தெரிகின்ற சந்திரன் போன்று உயிர்களில் பரமாத்மா ஜீவாத்மாக்களாக உயிர்களில் பதிகின்றது என்றும், ஜீவாத்மா தான் பரமாத்மா என்று ஆன்மா என்று உணர்கிறதோ, அன்று குடத்தினுள் மண்ணால் ஆன குடத்துச் சுவரால் குடத்தின் ஆகாயமாக அடைபட்டு விளங்கு பரஆகாயம், குடம் உடைந்ததும் பரஆகாயமாகவே மாறிவிடுவதுபோல, இறப்பின் பின் ஆன்மா உடலிருந்து விடுபட்டுப் பிறப்பறுத்து பரமாத்மாவாக மாறிவிடுகிறது என்றும் அத்வைதம் பேசுகிறது.

கயிற்றை இரவில் பாம்பென நினைக்கும் கயிற்றரவு நிலையே ஜீவாத்மாவின் இயல்புநிலை எனவும், இறைவனில் சரணாகதி அடைவதின் வழி ஜீவாத்மா மெய்யுணர்ந்து உய்வுபெறும் எனவும், வைணவம் கூறினாலும், பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் ஒன்றென்னும் நிலை தோன்றுகையில் ‘ஜீவாத்மாவாகப் பரமாத்மா எவ்வாறு மாறியது? என்ற கேள்விக்கு விடையில்லை, அதுபோல ஜீவாத்மாவாக இருக்கையில் பரமாத்மா செய்யும் தவறுகள், பரமாத்மாவின் ‘அமலன் விமலன் நிமலன்’ என்ற இயல்புகளுக்கு எதிரானதாகிறது, மேலும் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாகவே மாறிவிடுகிறது என்றால், எது வேதங்கள் சொல்லும் பேரின்பத்தை நுகர்கிறது?, என்ற கேள்விக்கும் விடையில்லாது போய்விடுகிறது. இந்தச் சிக்கல்களிலிருந்து கடவுள் தத்துவத்தை விடுவித்த சிந்தனைதான் சைவசித்தாந்தம்.

சைவ சித்தாந்தத்தம் ‘இறைவன் உயிர் உலகம்’ என்னும் மூன்றும் என்றுமே உள்பொருள் என்கிற விளக்கத்தின் மூலம் ஆன்மாவின் வினைப்பயனை ஆன்மா நுகர்வதற்காகவே (நுகர்தல் என்ற சொல்லுக்குச் சமானமான சொல்லாக வேதனை என்ற சொல்லே சித்தாந்தத்தில் கையாளப்படும்), இறைவனின் திருவருள் மாயையிலிருந்து உலகினை உருவாக்கி, ஆன்மாவை உயிருடன் சேர்த்து, உயிர் வாழும் காலம் கொண்டதாய் காலத்தில் பிறப்பாக்கி, வாழ்கையில் நியதியால் வினைப்பயனை நுகரவைத்து, மெய்யுணர்த்தி உயிர்களுடன் எக்காலத்தும் நீங்காத தன்மையுடன், உயிருடன் ‘ஒன்றாயும் உடனாயும் வேறாயும் உள்ள இறைவனை’ உணரவைத்து உயிர்கள் பாசத்திலிருந்து விடுபட்டு உய்வடையச் செய்கின்றார். இதுவே ஏற்புடைய இறையியலாக கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமியாலும் முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

இந்த (1) அணுத்துகள்களின் இயக்கமே சிவநடனத்தின் போக்கு என்பதும் (2) உயிர்களுக்கு வீடளிக்கும் பேரன்பினையும் விளக்குவதுதான் சிவநடனத்தின் நோக்கு என்பதும், கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களின், ‘சிவநடனம்’ நூலின் விளக்கமாக அமைந்தது.

இதனால் ஈர்க்கப்பட்ட மேற்குலகத்தவர்கள், இந்திய மெய்ஞ்ஞானத்தினை விஞ்ஞானத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கும் அறிவியல் பாரம்பரியம் ஒன்றைத் தொடங்கினர் எனலாம். இந்த அறிவியல் பாரம்பரியத்தை ஊடகத்தின் வழி, மக்கள் மயப்படுத்தியவராக கார்ல் சகன் என்னும் ஊடகவியலாளர் திகழ்கிறார்.

கார்ல் சகன் 'கொஸ்மொஸ்' தொலைக்காட்சித் தொடரின் 10வது தொடரில் "என்றுமுள்ள அந்தம்" (The edge for ever) என்னும் தலைப்பில் சிவநடனம் உலகினதும் உயிர்களினதும் தோற்றலையும் ஒடுக்கலையும் குறிக்கிறது என்பதை உலகறியச் செய்தார். இவர் இந்த தொலைக்காட்சிப் படப்பிடிப்புக்காக சிதம்பரம் சென்று இருக்கையில் குளக்கரை ஒன்றில் நிற்கையில் திடீரென ஒரு சிறுவன் அவரைப்பார்த்துச் சிரித்தபடியே ஓடிவந்து குளத்தில் குதித்து தாமரை மலர் ஒன்றைப் பறித்து இவரிடம் கொடுத்து விட்டு ஓடி மறைந்தான் என்றும் இது தனக்கு மறைஞான அனுபவம் என்றும் கார்ல் சகன், நியூடைஜஸ்ட்டுக்கு அளித்த செவ்வியில் தெரிவித்திருந்தார். இதனை சிவநடனம் குறித்த அவரின் தொலைக்காட்சித் தொகுப்புக்கான இறையாசியாக அவர் கருதினார் என்பது அவரின் செவ்வியில் தொக்குநின்றது.

இதனை அடுத்து 1975ல் பிரிட்ஜாஃப் காப்ராவின The Tao of Physics என்னும் நூல் 23 மொழிகளில் 43 பதிப்புக்களாக வெளிவந்து இந்நூலில் "மேற்குலகின் இயந்திரத் தன்மையான பார்வையை விட கீழைத்தேயத்தின் ஞானிகளின் பார்வை உயிருள்ள முழுமையான ஒன்று. சூழலைப் பேணும் தன்மையானது. பொருட்களை எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருக்கிற சூழல் தன்மையுள்ள ஒன்றாகவே கருதினர். அண்டசராசரங்களை எப்பொழுதும் அதிர்ச்சி உள்பொருள் என்றனர். அன்று இவர்கள் கூறிய கருத்துக்களே இன்று இயற்பியல் விஞ்ஞானத்திலும் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. இன்றைய இயற்பியல் விஞ்ஞானம் அணுக்களைத் தொடர்ந்து நடனமிடும் துகள்களாக கருதுகின்றது. இந்த அணுக்களின் அதிர்வின் நடனம் சிவனின் ஆனந்ததாண்டவம் போலவே உள்ளது", என பிரிட்ஜாஃப் காப்ரா உலகிற்கு எடுத்து விளக்கினார்.

அணுவின் அசைவை சிவநடனத்தின் பிரதியாகவே விளக்கிய இவர் 29.08.1977ல் அமெரிக்க லாஸ்ஏஞ்சலஸ் நகரில் நடந்த "இயற்பியலும் அதீத இயற்பியலும்" (Physics and Meta Physics) என்ற கருத்தரங்கில் "இன்றைய இயற்பியலில் விஞ்ஞானிகள் பொருட்களை இயக்கமில்லாத சடப்பொருளாக எண்ணவில்லை. நடனமிடும் துடிப்பும் தொடர்ச்சியும் கொண்ட ஒன்றாகவே எண்ணுகின்றனர். இந்தியக் கலைஞர்கள் சிவநடனத்தைச் சித்திரிக்கும் அருமையான ஓவியங்களையும் சிற்பங்களையும் படைத்துள்ளனர். இவை அண்டசராசர நடனத்தின் கலைவெளிப்பாடுகளே. மேற்குலக விஞ்ஞானக் கருவிகளைக் கொண்டு இன்று நாம் கண்டறிந்தவை சிவநடனத்தின் புதிய பிரதியே. இந்துச் சிற்பங்களில் உள்ள பிரமாண்டமும் அழகும் இதிலும் உள்ளன என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே அவை இரண்டையும் இணைத்துள்ளேன்." என உரைநிகழ்த்தினார்.

பிரிட்ஜாஃப் காப்ராவின 'சிவநடனம் : நவீன இயற்பியலின் வெளிச்சத்தில் சடத்துவம் குறித்த இந்துமதப் பார்வை' ('The Dance of Shiva: The Hindu view of matter in the light of Modern Physics') என்ற 'நவீன சிந்தனையின் முக்கிய ஓட்டங்கள்' (Main currents in Modern Thought) என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை சிவநடனம் குறித்த புதிய தேடலை விஞ்ஞான உலகில் தொடக்கியது. தொடர்ந்து 1975ல் வெளிவந்த இவரின் நூல் சீன இந்திய மேற்குலகத் தத்துவ இணைப்பாகவும் விளங்கியதும் அல்லாமல் தமிழரின் ஆன்மீகத் தத்துவங்களில் ஒன்றான நடராஜ தத்துவம், இன்றைய நவீன இயற்பியல் விஞ்ஞானத்தினை விளக்கும் மெய்யியல் தத்துவம் என்ற புதிய பரிணாமத்தைப் பெறவும் உதவியது.

இவைகளின் பின்னணியும், கல்கத்தாவில் பிறந்த சத்தியேந்திரநாத் போஸ் என்னும் விஞ்ஞானி இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஹிக்ஸ் என்னும் விஞ்ஞானியுடன் இணைந்து நடாத்திய ஆய்வால் கண்டறியப்பட்ட 'ஹிக்ஸ் போசான்' என்னும் நியூத்திரனுக்கு நிறையினை அளிக்கும் உபதுணிக்கை கொடுத்த இயற்பியல் விஞ்ஞானத்தின் நுண்துணிக்கைகள் குறித்த அறிவியல் வளர்ச்சியும், ஆனந்ததாண்டவம் குறித்த அறிவியல் பார்வை வலுப்பெறச் செய்தது. சத்தியேந்திரநாத் போஸ் என்னும் பெயரில் உள்ள போஸ் மற்றும் ஹிக்ஸ் என்னும் இரண்டும் இணைந்தே ஹிக்ஸ்

போசன் என்ற சொல் உருவானது. 'ஹிக்ஸ் போசன்' துணிக்கையை லெடர்மான் (Lederman) என்னும் நோபெல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானியே "கடவுள் துணிக்கை" (God's Particle) என்று அழைத்தார்.

இந்தப்பின்னணியிலேயே 2004ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 18ம் நாள் ஆறு அடி உயரமுள்ள ஆனந்த தாண்டவத் திருவுருவை ஐரோப்பிய இயற்பியல் நுண்துணிக்கைகள் ஆய்வு மையத்தின் நுழைவாயிலில் அமைத்தனர். ஆயினும் தமிழர்களின் தத்துவமாக இலங்கிய "கூத்தர்பிரான்" "ஆடல்வல்லான்" தத்துவம் இந்தியத் தத்துவமாக பிலங்ஹரி லகரியில் உள்ள சிவநடனம் குறித்த வடமொழிச் சுலோகம் பொறிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இந்த நடராஜர் திருவுருவம் இந்திய அமைப்பால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பது குறித்து சைவத்தமிழ் உள்ளங்கள் சிந்தித்து உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

மேலும் 2011 அக்டோபர் மாதத்தில் ஐரோப்பிய இயற்பியல் நுண்துணிக்கைகள் ஆய்வு மையத்தின் பேச்சாளர் பாவ்லோ குபிலினோ "இந்திய ஞானம்தான் 'கடவுள் துணிக்கை' யைக் கண்டறியும் விஞ்ஞான முயற்சிக்குத் தாய்ச்சிந்தனையாக அமைந்தது" என்று பிரகடனப்படுத்தினார்.

இவ்வாண்டு (2012) யூலை மாதம் 4ம் திகதி நிலத்தின் கீழ் 300 அடி ஆழத்தில் உள்ள 27 கி மீற்றர் நீள பாரியஹார்டன் மோதல் குழாயினுள் புரோத்தன்களை மோதவிட்ட பொழுது இந்தக் "கடவுள் துணிக்கை" கணப்பொழுதுக் காட்சிப்பொருளாகத் தோன்றி மறைந்து "கடவுள் துணிக்கை" கண்டறியப்படலாம் என்ற நம்பிக்கையை அறிவுலகில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் பின்னணியில் "பெரு வெடிப்பொலி கேட்ட கணத்தில் எவ்வாறு உலகும் உயிர்களும் தோற்றம் பெற்றன? எவ்வாறு சக்தி நிலையில் நாதம் (ஓசை) விந்து (ஒளி) என்னும் சக்தியலைகள் நிறையுடைய சடத்துவப் பொருட்களாக மாறின? போன்ற விஞ்ஞானத்தின் தேடலுக்கான மெய்ஞ்ஞான விளக்கமாக ஆனந்த தாண்டவம் விளங்கும் என்னும் நம்பிக்கையும் வலுப்பெற்று வருகிறது.

"தாண்டவ இயற்பியல்" என்று அணுவியலில் நடராஜர் ஆனந்ததாண்டவத்தை மையப்படுத்திய அறிவியல் தோன்றிவிட்டது என்பாரும் உளர். ஆனால் இவைகளுக்கு எல்லாம் ஆதாரமான கூத்தர்பிரான் திருக்கூத்து தமிழரின் ஆன்மீகத் தத்துவம் என்பதை வெளிப்படுத்தத் தமிழர்கள்தான் இன்னும் பெரிதாக முயற்சிக்கவில்லை. இந்த நிலைமாற இந்த பிரித்தானிய திருக்கோயில் ஒன்றியத்தின் 14வது வருடாந்த மகாநாடு சிவனருளால் புதிய பலத்தைத் தமிழர்க்கு அளிக்கட்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி விடைபெறுகின்றேன்.

அப்பரும் ஆடல்வல்லாரும்

“சித்தாந்த வித்யாநிதி” “சித்தாந்த ஞான தேசிகர்”
முனைவர் திருமதி.ஞானப்பூங்கோதை மோகனசுந்தரம் M.A., M.Phil., Ph.D.,
மதுரை.

மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தான் அந்தமான இடத்தே தங்கிடும் - ஆனந்தம்
மோண்டு அருந்தி நின்று ஆடல் காணும் அருள் முர்த்தியாக்
கொண்ட திரு அம்பலத்தான் கூத்து.

முன்னுரை

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் “ என்னும் திருமுலர் கூற்றினுக்கு இணங்க அருளாளர்கள் தாம் பெற்ற இறை இன்ப அனுபவத்தைப் பாடல்களில் பதிவு செய்து பிறரும் அதனை அனுபவிக்கச் செய்துள்ளனர். இயல்பாகவே சார்ந்ததன் தன்மையை உடைய உயிர்கள் அருளாளர்களின் அனுபவத்தைச் சார்ந்து இறை இன்பத்தை அனுபவிக்கும்.

செல்வம் உயர்கின்ற செல்வர் வாழ் தில்லைச்சிற்றம்பலமே சைவர்க்குக் ‘கோயில்’ எனப்படும் சிறப்புத் தலமாகும். பஞ்ச சபைகளில் ஒன்றாக, பொற்சபையாகத் திகழும் அத்திருத்தலத்தில் நடடம் பயிலும் நாதனை நால்வர் பெருமக்களும் அனுபவித்து ஆனந்தம் பெற்றனர். அவர்களுள் அப்பர் பெற்ற அனுபவத்தைக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் மையக்கருத்தாகும்.

சேக்கிழார் காட்டும் ஆனந்தக் காட்சி

கல்வித்துறை பல கரை கண்ட நாவுக்கரசராம் அப்பர் பெருமான் அன்பால் இன்புறு குணம் பெறவரு நிலை கைகூடுமாறு தில்லையில் நெடிய மதில்கள் சூழ்ந்த குடதிசை (மேற்கு) மணி வாயிலில் உள் புகுகின்றார். குணமணித் திருமாளிகையினை வலம் வந்து ஏழ்நிலைக் கோபுரம் முன்பாக பணிந்தெழுந்து உள்புகும் அப்பர் நேர் எதிரே கனக சபையைக் காண்கிறார். அளவிடமுடியாது பெருகுகின்ற ஆர்வத்திடை எழும் அன்பின் கடல்நிறை உடலெங்கும் புளகாங்கிதம் அடையச் செய்கின்றது. அங்கங்களின் ஒவ்வொரு அணுவும் ஆனந்தத்தை அள்ளித் தருகிறது.

தில்லையில் எம்பிரான் ஆடும் கூத்து ஆனந்தக் கூத்து. இக்கூத்து காணும் அடியவரை ஈர்த்து எடுத்து ஆனந்தத்தின் எல்லைக்கே இட்டுச் செல்லும். இதனை மோனந்தமாமுனிவர் என்று துவங்கும் உண்மை விளக்கப் பாடல் விளக்குகிறது.

“அன்பே அன்பே என்று அன்பால் அழுது அரற்றி

அன்பே அன்பாக அறிவு அழியும் -

என்கிறது திருக்களிற்றுப்படியார். அருளை அள்ளி வழங்கும் அந்தத் தூக்கிய திருவடியையே கண்டு நிற்கும் அப்பர் பெருமானுக்கு ஆனந்த வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடுகிறது. அதனை மோண்டு மோண்டு அருந்தி நிற்கும் அவர் உச்சி மீது கூப்பிய கையோடு, கண்ணீர் மழை பொழிய, கரணங்களெல்லாம் உருகி நிற்க, தரை மீது விழுந்து வணங்கி அஞ்சலி செலுத்த வேண்டும் என நினைக்கிறார். ஆனால் விழும் முன்பாக எழுந்து விடுகிறார். சடையோடு நின்று ஆடும் ஐயன் திருநடனத்தை விட்டுக் கண்ணை அகற்ற முடியவில்லை. அவன் ஆடலை எதிர் கும்பிடும் ஆர்வம் மிக அதிகமாகப் பெருகி எழுதலால் கீழே விழுமுன்பு எழுந்து விடுகிறார். இதனைச் சேக்கிழார்,

கையுந் தலைமிசை புனை அஞ்சலியன கண்ணும் பொழிமழை ஒழியாதே
பெய்யுந் தகையன கணங்களும் உடன் உருகும் பரிவின பேறெய்தும்
மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரும் மின்தாழ் சடையோடு நின்றாடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர்கும்பிடும் அவர் ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால்”
என்று காட்டுகிறார்.

எம்பெருமான் திருக்குறிப்பும் அப்பரின் மறுகுறிப்பும்

கண்ணைவிட்டு அகலாத எம்பெருமான் திருமுகம் அப்பருக்குப் பலப்பல குறிப்புகளைக் காட்டுகிறது. அதில், 'என்று வந்தாய்?' என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பின் தனிச்சிறப்பை,

“ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனமில்லை
கன்றிய காலனைக் காலால் கடிந்தான் அடியவற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பே”
என்ற பாடலிலே காட்டுகிறார் அப்பர் பெருமான்.

நாமும் ஆடல்வல்லாளை எத்தனையோ முறை சென்று காண்கிறோம். நமக்கு அத்தகைய உணர்வு வருவதில்லையே. இதை அறிந்த அப்பர், “அடியவர்க்காகக் காலனைக் காலால் கடிந்த அப்பேரருளாளனை ஒன்றிய மனத்துடன் நினைந்து தொழுங்கள். அப்போது உங்களுக்கும் அவன் என்று வந்தாய்? என்று கேட்கும் முகக்குறிப்புத் தோன்றும் என்று நமக்கு வழி காட்டுகிறார்.

இக்கேள்விக் குறிப்பிற்கு அப்பர் அளிக்கும் பதில் மிக அற்புதமானது. “அணிதில்லைச் சிற்றம்பலத்து அரனே! படைக்கலமாக உன் நாமத்து எழுத்து அஞ்சை என் நாவில் கொண்டேன். எழுபிறப்பும் உனக்கே ஆட்செய்கின்றேன். நீ என்னைத் துடைக்கினும் போகேன். நான் உன் அடைக்கலம். காண்பாயாக. நான் எதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறேன் என்று நினைத்தாய்? உன்னுடைய ஆடலைக் காணவே வந்திருக்கிறேன். நடுப்பட என் நெஞ்சினுள்ளே நின்தன் பாதத்தை நாட்டியுள்ளேன். கூட்டமாகக் குவிமுலையாளொடு நீ ஆடுவதைக் காணவே வந்துள்ளேன். ஒருவராலும் அறியவொண்ணாத் திருவுரு உடைய சோதியே நின் நிருத்தம் காணவேண்டி நான் நேர்பட வந்திருக்கிறேன். மூவர்க்கும் முதலாய மூர்த்தியே! நின்னை ஏத்துவார் இடரைத் தீர்ப்பாய் என்றறிந்து தில்லையம்பலத்துள் நின் கூத்து காணுமாறு நான் வந்திருக்கிறேன். திண்ணுண்ட திருமிக்கத் தில்லை அம்பலத்தே பண்ணுண்ட பாடலோடு அஞ்சொலாள் காண நின்று ஆடும் அழகனே! நின் ஆடலைக் காணுமாறு அல்லவோ வந்திருக்கிறேன்” என்று ஒரு கேள்விக்குப் பல பாடல்கள் மூலம் பதிலளிக்கும் அப்பரின் மறுகுறிப்பு எண்ணி எண்ணி இன்புறத்தக்கதாகும்.

மற்றினிக் காண்பதென்னே?

ஆட எடுத்திட்ட பாதமன்றோ நம்மை ஆட்கொண்டதே என்று அந்த கருநட்டக் கண்டனை - பெருநட்டமாயிதைத் தில்லையில் வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்து நிற்கும் அப்பர் பெருமான், ஆடும் இக்காட்சியைக் கண்ட கண் கொண்டு இனி வேறு எதையும் காணமுடியாது என நினைக்கிறார்.

நில்லாத நீர் சடைமேல் நிற்பித்து, வேகங்கெடுத்தாண்ட வித்தகத்தைப் பனித்த சடையில் கங்கையுடன் காண்கிறார். தன்னை அடைந்தார் வினை தீர்த்துத் தாங்கி அடைக்கலம் அளித்த கருணையை அவன் சடையில் இருந்த பிறையில் காண்கிறார்.

அடியார்களின் குறையைக் கூர்ந்து கேட்கும் அவன் அருள்திறத்தைக் குனித்த புருவத்தில் காண்கிறார். தன்னிடத்து வந்தவரை 'வா' வென்று வரவேற்கும் அன்பின் திறத்தைக் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் தோன்றும் குமிழ்சிரிப்பில் காண்கிறார்.

தம்பால் எய்தும் பொருளைத் தூய்மை செய்யும் நெருப்பு போன்று பவள நிறமுடைய அவன் திருமேனியின் புனிதத்தைப் பார்க்கிறார். அழிவிலாத் தன்மை கொண்ட நீற்றின், பால்வெண்மையை அப்பவள மேனிமேல் காண்கிறார்.

ஞானத்தை உமிழும் நெற்றிக் கண்ணை நோக்குகிறார். விண்ணோர் அமுதுண்டு சாவ, ஒருவரும் உண்ணா நஞ்சுண்டும் இருந்து அருள்புரியும் பெருந்தகையின் திருநீலகண்டம் காண்கிறார். எண்திக்கும் வீசி ஆடும் பிரானின் எண்தோள்களைக் காண்கிறார்.

ஓலியை எழுப்பி அணுத்துகள்களைத்திரட்டி உலகைப் படைக்கும் நோக்குடன் நாதத்தை எழுப்பும் உடுக்கை ஏந்திய கையை நோக்குகிறார். "அஞ்சற்க" என்று ஆறுதல் அளிக்கும் அபய கரத்தையும் இவ்வுலகிலிருந்து மீட்டு இளைப்பாறச் செய்யும் அனல் ஏந்திய கையையும் பார்க்கிறார்.

அன்பரை எடுத்து ஆனந்த சாகரத்தில் அழுத்தும் அம்மையின் இடப்பக்கத் திருவடியாம் தூக்கிய திருவடியைக் காண்கிறார். இத்திருவடியைப் பற்றுக என்று காண்பித்துக் கொண்டிருக்கும் வீசிய கரத்தின் விரல் நுனியைக் காண்கிறார்.

ஆணவமாம் முயலகனை நன்கு மிதித்து நசுக்கி விடாமலும், மிதியாமல் விட்டுவிடாமலும், அவனை அடக்கும் வகையில் மெல்லென நிற்கும் ஊன்றிய பாதத்தைப் பார்க்கிறார். அதோடு, பொடி கொண்டணிந்து பொன்னாகிய அவன் உடுத்த துகில் , உந்தியின் மேலசைத்த கச்சின் அழகு, நெய் விட்டு ஏற்றிய விளக்கொத்த நீலமணிமிடறு, அம்மிடற்றிலங்கும் ஏனத்து எயிறு, முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கமும் தன்னுள் விளங்கிய தூமத்த மலர் என்று இவற்றையும் காண்கிறார்.

அரக்கன்(இராவணன்) அணிமுடி பத்தும் நெருக்கி மிதித்த விரலொடு, தரித்த அடியவர் மனத்தில் சிரித்த முகத்தைக் கண்ட கண் கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே? என்று பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் வைத்துப் பாடியுள்ள அப்பரின் பக்தியை என்னென்று சொல்வது?

அப்பர் காட்டும் அதிசயக் காட்சி

எம்பெருமான் ஆடும் கூத்து அண்டபேரண்டங்களையும் இம்மி பிசகாமல் கட்டுக்குள் நிறுத்தும் அருட்கூத்து. இதனை,

வேதங்கள் ஆட மிகு ஆகமம் ஆட

கீதங்கள் ஆட கிளர்அண்டம் ஏழாட

பூதங்கள் ஆட புவனம் முழுதாட

நாதங் கொண்டாடினான் ஞானானந்தக் கூத்தே

என்கிறது திருமந்திரம். காரைக்கால் அம்மையாரும், "ஐயனே! உன் அடி சிறிது பிசகினாலும் பாதாளம் அனைத்தும் பெயர்த்துவிடும். உன் முடி சிறிது மாறி நின்றாடினாலோ மாமுகடு அனைத்தும் பெயர்ந்து விடும். கடகம் அணிந்து ஆடும் உன் கைவீச்சுப் பெயர்ந்தாலோ வான்திசைகள் அனைத்தும் உருமாறிவிடும். இந்த அரங்கு ஆற்றாது. அதனால் அறிந்து ஆடுக." என்று உரிமையுடன் பகர்கிறார்.

"விண்ணுக்கும் மேல்வியன் பாதலக்கீழ், விரிநீர் உடுத்த

மண்ணுக்கு நாப்பண் நயந்து தென்தில்லை நின்றோன். . .

என்று திருக்கோவையாரும் இதனை எடுத்துரைக்கிறது. இப்படி அண்டமனைத்தும் அசையுமாறு ஆடும் பேரம்பலவன் அனைத்து உயிர்களின் உள்ளத்திலும் (சித்தஅம்பலத்திலும்) நின்று ஆடுகின்றான். நோக்கரிய நோக்காய் நுணுக்கரிய நுண்ணியனாய் உயிருள் நின்று ஆடுகின்றான்.

அயனும் மாலும் வேற்றுருக் கொண்டு ஊழிஊழி தோறும் தேடியும் அறியப்படாத எல்லை காணமுடியாத அடியும் முடியும் தில்லையில் ஒரு சிறு மன்றினுள் தெரியும்படி ஆடுதல் மிக அதிசயமே.

செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத் திளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி. . . - என்று ஆரம்பித்து, நஞ்சடைக் கண்டராய், நீறுமெய்ப்பூசி, தலையில் பிச்சை ஏற்று, மையரிக் கண்ணியாளும் மாலுமோர் பாகமாக, காதில் வெண்குழை தாழ், பூதங்கள் சூழ், அருத்த மேனி தன்னோடு அறைகழல் ஆர்க்க நின்று அனலெரி ஆடும் கூத்தை, அடியையும் முடியையும் ஒருங்கே காணும் அதிசயத்தை,

"மதியந்தோய் தில்லைதன்னுள் மல்கு சிற்றம்பலத்தே

அதிசயம் போல நின்று அனலெரி யாடுமாறே"

என்று காட்டி, பதிகத்தை நிறைவு செய்கிறார் அப்பர் பெருமான்.

மன்றுளாடியை மறந்து உய்வனோ?

தில்லையில் கை உழவாரத்தொண்டு செய்து பலநாள் தங்கியிருந்த அப்பர் பெருமான், அருகே திருவேட்களத்துச் சேஷியர் கொடியாரையும், திருக்கழிப்பாலை மணவாள நம்பியையும் வணங்கி மகிழ்ந்து மீள்கையில் தில்லைச் சிற்றம்பலவனை மறக்க முடியாமையை நினைந்து உருகுகிறார். அந்நிலையில்,

“பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்தனைப் பொழுதும் மறந்து உய்வனோ”

என்று பாடுகிறார். புரம்பு, கபாலம், மான், மறி ஏந்தி இட்டமாய் காட்டில் எரியாடுபவனை எட்டனைப் (எள்தனைப்) பொழுதும் மறக்கமாட்டேன் என்கிறார். இவ்வாறாக அப்பதிகம் முழுமையும் தம்முடைய மறக்க இல்லாத தன்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளமை எண்ணி எண்ணி இன்புறத்தக்கதாகும்.

தாண்டகத்தில் தாண்டவர்

தில்லைக்கு மற்றொரு பெயர் புலியூர். இது புலிக்கால் முனிவர் வழிபட்டதால் வந்த பெயராகும். அப்பர் தாண்டகத்தில், “பெரும்பற்றப்புலியூராணைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இறைவன் ஏனைய தலங்களிலும் எழுந்தருளி அருள் செய்கிறாராயினும், தில்லைச் சிற்றம்பலமே அவர் புகுந்து நிற்கின்ற இடமாகக் குறிப்பிட்டுப் புகக்கிருத்தாண்டகம் என்ற பதிகத்தைப் பாடியருளுகிறார்.

கருமானின் உரியதளே உடையா வீக்கிக்
கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப அனல்கையேந்தி
வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித்தாட
வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மானேர் நோக்கி
அருமான வாண்முகத்தாளமர்ந்து காண
அமரர்கணம் முடிவணங்க ஆடுகின்ற
பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூராணைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே”

என்னும் பாடலில் அம்மை காண இறைவன் நின்றாடிய தன்மையைச் சுட்டுகிறார். அம்மையே உயிர்களின் பக்குவத்திற்கேற்ப உடனாய் நின்று இன்பத்தை ஊட்டுகிறாள். பச்சிளங்குழந்தைக்கு நோய் வந்தால் நேரிடையாக அக்குழந்தைக்கு மருந்து கொடுப்பதில்லை. தாயே அம்மருந்தை உண்டு பின் பால் மூலமாக அம்மருந்தை ஊட்டுவாள். அவ்வகையில் அம்மையே ஞான நடனமாகிய மருந்தைத் தான் கண்டு அருந்திப் பின் நமக்கு உலகபோகமாகிய பாலாக ஊட்டுகிறாள். இக்கருத்தினைக் குமரகுருபரரின்,

“பாலுண்குழவிப் பசங்குடல் பொறாதென
நோயுண் மருந்து தாயுண்டாங்கு
மன்னுயிர்த்தொகுதிக் கின்னருள் கிடைப்ப
வையம் ஈன்றளித்த தெய்வக் கற்பின்

என்னும் சிதம்பர மும்மணிக்கோவைப் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

முடிவுரை

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துப் பொன்னம்பலவனை அன்புடன் கண்டு இன்புறுவதற்கு மனித்த பிறவியை வேண்டும் அப்பர் சுவாமிகள் என்றும் இறைவனுக்கே அடிமை பூண்டு கிடப்பதையும் விரும்புகிறார். அவ்வாறு இருப்பவர்களுக்கு அல்லல் வாராது அருவினை வாராது தொல்லை வல்வினைத் துன்பமும் வாராது என்று தாம் பெற்ற அனுபவத்தோடு எடுத்துரைக்கிறார். நாமும் அப்பர் வழிநின்று அம்பலவன் அருள் பெற்று இன்புறுவோம்.

படைக்கலமாக உன் நாமத்து எழுத்தைந்தும் என் நாவில் கொண்டேன்- திருநாவுக்கரசர்

சிவஞானச் செல்வி, சமூக சீலர்,
வைத்திய கலாநிதி, கண்சத்திர சிகிச்சை நிபுணர்
திருமதி இந்திரா. சிவயோகம்

உலக வாழ்க்கையில் நிலைபெற்ற இன்பம் அனுபவிப்பதற்கு மார்க்கமொன்றுண்டு. அது பற்றற்றானாகிய சிவப்பரம்பொருள் மீது இடையறாத பக்தி கொள்வதே.

பக்தி நிலை

பக்தி எனும் செயல் யாதென எழும்பும் பிரேரணைக்குப் பதில் மணிவாசகப் பெருந்தகையின் திருவாய் மூலம் பின்வருமாறு தெளிவாகியுள்ளது.

“சிந்தனை நின்தனக்காக்கி நாயினேன் தன்
கண்ணிணை நின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம் மலர்க்கே ஆக்கி வாக்கு உன்
மணிவார்த்தைக் காக்கி ஐம் ஐம்புலன்கள் ஆர
வந்தெனை யாட்கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சைமால் அமுதப்
பெருங்கடலே, மலையே உன்னைத்
தந்தனை செந்தாமரைக் காடனைய மேனித்
தனிச் சுடரே யிரண்டுமிலித் தனியனேற்கே.”

இறைவன்பால் திருவாதவூர் சொல்வது யாதெனின், “இறைவா என் தன் மனதில் தோன்றும் எண்ணங்கள் யாவும் உன் வசமாகவும், என் தன் கண்கள் காணும் காட்சிகளும் மென்தளிரின்ன நின்தன் திருவடிகளேயாகவும், என் தன் வாயுடாக வெளிப்படும் மொழிகள் நின் தன்மகிமையை விளக்குவதாகவும், என் தன் புலன்கள் யாவும் நின் வசமே ஈர்க்கப்பெற்ற நிலையில் என்னை ஆட்கொண்டு என்னுள் புகுந்த தத்துவாதீனான பெரும் சமுத்திரமே! மலையே! செந்தாமரை மலர்கள் அன்ன செம்மேனிப் பிரகாசம் உள்ளவரே” என்கிறார். இவ்வகை மனவறுதி கொண்டவருக்கு மேலும் உள்ளத்தில் உருவெடுக்கும் பேரின்ப நிலை, மீண்டும் மணிவாசகப் பேரருளாளர் மூலம் தென்படுகின்றது.

“உள்ளந்தாள் நின்று உச்சியெல்லாம் நெஞ்சாய் உருகாதால், உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா வெள்ளம் தான் பாயாதால், நெஞ்சம் கல்லாம் கண்ணிணையும் மரமாம் தீவினையினேன்கே”

சிவப்பரம்பொருளாகிய இறைவன்பால், ஒருவர் தம் சித்தத்தின் ஆழத்தில் தூய அன்பும் ஈர்ப்பும் ஏற்பட்ட நிலையின் எதிர்பார்ப்பை விஸ்தரிக்கும் கூற்றே இங்கு குறிப்பிடப் பெற்றது. அதாவது இறையனுபவம் என்பது சொல்லால் விவரிக்கக் கடினமானதென்பது யாம் அறிந்ததே. “பெருமானே! என்னுடைய தேகத்தில் உள்ளங்கால்தொட்டு என்னுடைய உச்சி வரையுள்ள அங்கங்கள் யாவும் நெஞ்சாக உருவெடுத்து உருகமாட்டாதா, என்னுடைய சரீரமெங்கும் கண்கள் உருவெடுத்து கண்ணீர் வெள்ளமாகப் பாயாதா என, வருந்துகின்றார், பரம பக்தனாகிய மாணிக்க வாசகப் பெருந்தகை.

“சித்தத்தெழுந்த தெழுங்கமலத்தன்ன சேவடிகள் வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லை” என்ற திருநாவுக்கரசருடைய கூற்று, தில்லை வாழ் அந்தணருடைய பரிபக்குவத்தை விளக்குகின்றது.

என்னும் ஒருவர், சிவப்பரம்பொருளின் செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளை சித்தத்தில் தரிக்கத் தகுதி பெற்றவராவதற்கு, பக்தி மட்டும் போதாது எனவும், காமம் குரோதம் பகைமை, வெறுப்பு பொறாமை ஆகிய துர்க்குணங்கள் அற்ற நிலை, அத்தியாவசியம் என்பதுமே. இறை அனுபவம் ஏட்டில் படித்தோ, ஐம்பொறியளவில் பொருந்தியோ வருவதல்ல.

சமய குரவர்களாகிய நால்வராதியர் பக்குவம் பெற்ற பெருந்தகைகள். அவர்கள் சித்தங்களிலிருந்து தேவார திருமுறைகள் உற்றெடுத்துப் பாய்ந்தன என்றால் மிகையாகாது. தித்திக்கும் தமிழ் மொழிக்குத் தனி மகிமையாதெனில், ஒரு சொல்லுக்கு பல்வேறு கருத்துக்கள் அமையக்கூடும். அவற்றில் பொருத்தமானது யாதெனத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏதுவாக சூழல் ஆகிய பரிணாமங்களை உபயோகிப்பதற்கும் உள்ளிருக்கும் இறையருள் உந்திப்பதை அறிவோம். அத்தோடு பண்ணிசையும் நெகிழ்ச்சிக்கு ஆதரவு செய்வதால் அடியார்க் கூட்டங்கள் ஈர்க்கப்பெற்றனர். அதன் விளைவாக சமயப்பற்று மக்களில் அதிகரித்த நிலை ஏற்படவும், முக்கண் மூர்த்தியின் பாதமலர் சென்னிமேல் தாங்கியவர்களாகும் மன நிலை ஏற்பட, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை பிரகாசம் ஈசன்தன் கிருபை தென்பட்டது. அதன் விளைவாக சைவ சமுதாயம் உற்சாகம் பெற்றது.

பக்திப் பரவசம்

“மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்ந்து உன் விரையார் கழற்கு என் கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம், பொய்தான் தவிர்ந்து போற்றி சய சய போற்றி, என்னுகைதான் நெகிழ்விடேன், உடையாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளே!” - திருவாதவூர் அடிகளார்.

இங்கு விவரிக்கும் பரிபூரண அனுபவம் மெய்யடியார் எவராயினும், உணரக்கூடிய நிலை. அதாவது இப்பரிபூரண முழுமையான அனுபவத்தை நெகிழ்விடேன் என்பதேயாகும். சொல்லப்போனால், இறையனுபவ வேளையில், அவ்வடியாரின் தேகம் முழுதும் பூரித்து, மயிர் சிலிர்த்து, ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகி, இன்சுவை அருந்திய தெவிட்டாத மகிழ்ச்சியுடன் நிற்கும், அந்நிலையைக் கைவிடேன், என்கிறார்.

அச்ச வேற்றுமை

எனினும் எப்பவோ ஏற்பட்ட அச்சுப்பிழை காரணத்தால், “என்னுகைதான்” என்ற சொல் மாறி - - என்னும் கைதான் - எனப் பதிவுற்று, வந்துள்ளது. அடிகளார் குறித்த அதி அற்புத சம்பூரண அனுபவத்தின் சாராம்சத்தை மாற்றி, அதன் ஒரு அற்ப பகுதியை (கையைத்தான் நெகிழ் விடேன்) என்ற தப்பான விளைவை ஏற்படுத்தி யுள்ளதென்று தோன்றுகிறது. அவ்வச்சுப்பிழையும் என்ற எழுத்தை உட்கொண்டு அன்று தொட்டுப் பிரதிகளில் தொடர்ந்து வருவது வருந்தத்தக்க விடயமாயிற்று.

தாம்பத்திய தர்மம்

இதுகாறும் குறிப்பிட்ட மனோநிலைகள் துறவறதாரிகள் வாயால் பகரப் பெற்ற குறிப்புக்கள் எனினும், அதே மகத்துவம் நன் நெறி நின்று வாழும் இல்லறத்தவருக்கும் கிட்டும். இணை பிரியாத மனப்பக்குவ ஒற்றுமை மிகுந்த தம்பதிகள் நடாத்தும் இல்வாழ்க்கை, பெரும் தவ வலிமையுள்ளது எனச் சான்றோர் புகழ்ந்தேற்றுவது யாமறிவோம். மணாளன் குறிப்பு அறிந்து அதற்கேற்ப தன் செயல்பாடுகள் ஒத்துவர இயங்கும் பதிவிரதை இல்லறதர்மத்தின் மகத்துவத்தைத் தெளிவாக்குகின்றாள். அகத்திய மாமுனியின் பதிவிரதையான லோபாமுத்திரையின் உச்சநிலை பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் தோறும் ஆகமத்தொகுப்புகள் பலவற்றில் எப்படிப் போற்றப்பட்டு வருவதோ, அதை நிரூபிக்கும்.

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கலம் நன் மக்கட்பேறு” என வள்ளுவப் பெருந்தகை குறிப்பிட்டது மிகையாகாது. எனவே தாம்பத்திய வாழ்க்கையினூடாகப் பரம ஏழை எளியவர்க்கும் துறவிகளுக்கும் செய்யும் பல்வேறு சேவைகளாகிய, பசிப்பிணி தீர்த்தல், வஸ்திரம் வழங்குதல், மருத்துவ சேவை, ஆலய சேவை, போன்ற கைங்கரியங்களைக் கையாளலாம்.

மலர் மாலை புனைதல் போன்ற துறைகளிலும், இல்லக்கிழத்தி இணைந்து இயங்க, துறவறம் பூணாமலே சானித்தியம் பெற்று முக்கணம்மானுடைய அருள்வளாகத்தில் பரிணமிக்கலாம். தண் இதழ் மலர் சேவையை சிந்திக்கும் கால், பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதர்களாகிய முனி சிரேஷ்டர்கள், நடனசபாபதிப் பெருமானுடன் இணைந்து, வேண்டிய வரம் யாதெனில், வண்டினம் எச்சிப்படுத்துவதற்கு முன், குரியோதயத்திற்கு முன்பாக, மரங்களில் சுலபமாக ஏறி மலர் கொய்வதற்கு ஏதுவாக, பதஞ்சலி, தன் பாதங்கள் பாம்பின் வால் போலவும், வியாக்கிர பாதர் தன் பாதங்களில் புலியின் நகங்கள்

போல் மரங்களை இதுகப்பற்றி வழக்காது மலர் கொய்யும் பாக்கியமும் பெற்றனர். எனவே கணவன் மனைவி இணங்கி மலர்க்கன்றுகளை வளர்த்து அவற்றை இறைசிந்தனையுடனேயே பராபரித்து அவை பால் தோன்றும் புஷ்பங்களை இறைவன்பால் அர்ப்பணிக்கும் எண்ணத்துடனேயே கொய்து, மலர்த் தொடை புனையும் வேளை சிவசக்தி ஐக்கிய சிந்தனையிலேயே மனம் லயித்து, ஈடுபடுவதுடன், இறைசன்னதிக்கு ஏகி சமர்ப்பிப்பது சாலச்சிறந்தது.

சோழமண்டலத்திலே புகழ்ச் சோழ மன்னனுடைய அரசாட்சி காலத்தில் இடம்பெற்ற திருவிளையாடல் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சிவகாமி ஆண்டார் எனும் பரம பக்தர் மலர் கொய்து, அவற்றை மாலையாய் புனைந்து, கூடையில் கொண்டு ஆலயம் செல்லும் வேளையில் மன்னுடைய பட்டத்து யானையும் பாகரும் பராமரிப்பாளர்களும் அவ்வழி வந்து கொண்டிருந்தனர். காரணம் யாதூமில்லாமல் யானை மதம்பிடித்தது போல் சிவகாமி ஆண்டாருடைய மலர்க் கூடையை சிதறி அவருக்கும் அங்க சேதம் ஏற்படுத்தியது. அதைக் கண்ணுற்ற எறிபத்த நாயனார், சிவனடியாருக்கு பட்டத்து யானையால் ஏற்பட்ட பெரும் அவலத்தை நிவிர்த்தி செய்ய எண்ணி, வாளால் பட்டத்து யானையையும், பாகர்களையும் பணியாளர்களையும் வெட்டி விழுத்தினார். அச்செய்தியை மன்னன் அறிந்ததும் பரிவாரங்களுடன் அவ்விடம் ஏகினான். அங்கு வந்து நடந்த சம்பவ விபரம் அறிந்ததும் எறிபத்தரிடம் மன்னிப்புக் கோரி, தன் உடைவாளை எறிபத்தரிடம் நீட்டி, தன் பட்டத்து யானையால் சிவகாமி ஆண்டாராகிய சிவனடியாருக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்துக்கு தானே பொறுப்பேற்று, அவ்வாளால் தன்னைச் சிரச்சேதம் செய்யுமாறு பணித்தார். அவ்வேளை பட்டத்து யானையும் பாகர்களும் உயிர் பெற்றெழும்பி, வானத்தில் பராசக்தி சமேத சர்வேஸ்வரனும் ரிஷபாருடராக காட்சியளித்து திருவிளையாடலை நிரூபித்தனர். என்னே மலர்தொண்டின் மகிமை! இவ் வகையில், இராட்சிய பொறுப்பேற்க உரிய சேரமான் பெருமான் என்ற சேர இளவரசனும் பூந்தோட்ட பராமரிப்பும் அத்துடன் மலர்ச் சேவையிலும் மிக ஊக்கம் செலுத்தினார் என்பதும், சேக்கிழாரின் மகா காவியமாகிய பெரிய புராணத்திலிருந்து தெளிவாகிறது.

சற்புத்திரப்பேறு

சற்புத்திரப்பேறும் இல்வாழ்க்கைக்கு மெருகூட்டுவதும், நெறி தவறாத வகையில், குடும்ப வாழ்க்கை நடாத்த வழி வகுக்கின்றது. அறுபத்தி மூவருளொருவரான சிவனடியார் மானக்கஞ்சாறனார், சோழநாட்டில் கஞ்சாளுர் எனும் கிராமத்தில் வசித்து வந்தார். அப்பெரியார் சோழமன்னரின் படைத்தலைவராகப் பணிபுரிந்து, பெரும்போரில் சோழ மன்னருக்கு எதிர்பாராத வகையில் பெரும் வெற்றியை ஏற்படுத்திய காரணத்தால் அவருக்குப் பாரிய நன்கொடை அரசன் வழங்கி இளைப்பாறவும் பணித்தார். அன்னார் அதிசிவபக்தியுடன் சிவனடியார்களுக்கும், துறவிகளுக்கும் ஒப்பற்ற தொண்டு செய்துவரும் தயாளனான அறிந்த இறைவன், அவரை சோதிக்க திருவுளங்கொண்டு, மாவிரதியாரான கடும் தவசி வேடம் பூண்டு அன்னாரின் இல்லத்தை அணுகின்றார். அங்கு வந்த மாவிரதியாரை மானக்கஞ்சாறனார் பணிவுடன் பாதபூஜையும் பல சலுகைகளும் செய்து வரவேற்று, அத்தினம் திருமணம் நடைபெறுவதற்கு சோடனை செய்யப் பெற்ற, ஏக புத்திரியை வரவழைத்து அங்கு விஜயம் செய்திருந்த மகானுடைய திருவடிகளில் வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெறுமாறு அன்புடன் ஏவ, புத்திரியும் அதற்கு இணங்கி பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்ய, அவள்தன் அழகிய நீண்ட கூந்தலைக் கண்ணுற்ற மாவிரதியார் தன் பஞ்சவடிக்கும் அம் மண்பெண்ணின் கூந்தல் உதவும் என்று தெரிவிக்க, சற்றும் தயக்கமில்லாமல் தந்தையார் அரிந்து கொடுக்க, புத்திரியும் பூரணசம்மதம் தெரிவித்து, ஒத்துழைக்க, மாவிரதியார் மறைந்து, மண்பெண்ணின் கூந்தலும் திரும்ப உருப்பெற்று வானத்தில் அம்பாள் சமேத ரிஷபாருடராகக் இறைவன் காட்சிகொடுத்து மானக்கஞ்சாறனாரையும் சற்புத்திரியையும் இரட்சித்தனர்.

இவ்வகையில் சற்புத்திரம், இறைவன் கொடுக்கும் பெரும் பாக்கியமெனக் கொண்டு, தாம்பத்திய வாழ்வுக்கும், அதன் மூலம் ஆன்மீகத்துக்கும், உறுதுணையாய் உதவுமென்பதற்கு ஆட்சேபனையே இல்லை.

“இரும்பு ஒரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்து, என் என்பு உருக்கி, கரும்புதரு சுவை ஈதெனக் காட்டினாய் நின் கழலிணைகள்.” - மாணிக்கவாசகர்

இறைவா! என் மனமோ இரும்பு போன்றதாய் இருந்தும், அதனை நீ ஈர்த்து (Magnetic Attraction) ஈர்த்து, என்னுடைய எலும்பைக்கூட உருக்கக் கூடிய அனுபவத்தை

ஏற்படுத்தி, உன் திருவடிகளை அற்புதமாக எனக்குக்காட்டி, இவை உன்பால் கரும்பு தரக்கூடிய இனிமையை ஏற்படுத்தும் எனக் கூறினாய், யான் ஏது கைமாறு செய்வேன்! மாணிக்கவாசகர், அரச ஆணையின்படி, குதிரை வாங்குவதற்குப் புறப்பட்டு பயணிக்கும் வேளை, திருப்பெருந்துறையில் குரு வடிவு தாங்கி, குருந்த மர நிழலில் அமர்ந்து அடியார் கூட்டத்திற்கு உபதேசிப்பவர்போல் காட்சி கொடுத்த செம்மேனியானாகிய சிவப்பரம்பொருள் ஏற்படுத்திய அனுபவமாகும் இங்கு குறிப்பிடப் பெற்ற திருவாசகம்...

இறைவனின் சக்தி அம்சம்

இறைப்பரம்பொருள், தன் வல்லமையையும் கருணையையும் பராசக்தி உருவமாக்கி, ஜீவாத்மாக்கள், பெற்ற தாயை சலபமாக அணுகத் துணிவதுபோல், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கருணை மழை பொழிகின்றார். "ஸ்வாஹா ஸ்வதா மதிர் மேதா, ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி அனுத்தமா, புண்ய கீர்த்தி புண்யலப்பா புண்யஸ்வரண கீர்த்தனா" - ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம்

வேத தத்துவமே உருவொத்தவளாயும், பாராயணத்துக்குரிய ஞாபகசக்தி முனிஸ்ரேஷ்டர்களுக்கும் பாமர பக்திமான்களுக்கும் வேற்றுமை காட்டாது அருள் சொரிபவளும், ஒப்பார் மிக்காரற்றவளும், புண்ணியம் செய்பவர்களை இரட்சிப்பவளும், தன் பெருமையைக் கேட்பவர்க்கும், கீர்த்தனம் செய்பவற்கும் புண்ணியம் கொடுப்பவளுமாய் விளங்குகின்றாள் ஆதிபராசக்தி என்று மேல் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்லோகம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அத்துடன் ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் "ஸ்ர்வ வ்யாதி ப்ரசமனீ ஸர்வ ம்ருத்யு நிவாரணி" என சகல நோய்களையும் தீர்ப்பவள், பக்தர்களின் மரணத்தைத் தடுப்பவள் எனவும் ஸ்லோகம் உண்டு. அபிராமிப்பட்டரின் அந்தாதியில் "விரும்பித் தொழும் அடியார் விழிநீர் மல்கி, மெய்ப்புளகம் அரும்பித் ததும்ப ஆனந்தமாய அறிவிழந்து, கரும்பில் கசிந்து மொழி தடுமாறி, முன் சொன்னவெல்லாம் தரும் பித்தராவரென்றால் அபிராமி சமயம் நன்றே!" என அரச தண்டனைப் பிரகாசம், மூட்டிய தீயின் மேல் உயரத்தில் கட்டிய உறியில் உட்கார்ந்தபடி பாடுகின்றார்.

ஒருவர் இங்கு குறிப்பிடப்பெற்ற மனநிலையுடன் (உறி, அனல் அனாவசியம்) பராசக்தியைத் தொழுவாரானால் அவ்வேளை செய்யப்படும் வேண்டுகல் பயனளிக்கும் என்பது உறுதி!

சொல்லும் பொருளுமென நடமாடும் துணைவருடன் புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புது மலர்த்தாள் அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே, அளியா அரசும் செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே, என்றும் அபிராமிப் பட்டர், இறை அருளின் உந்துதலால் அந்தாதியில் தெளிவாக்கியுள்ளார். அதாவது, அச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்களின் ஒலி-சக்தி. அதன் பொருள்-சிவம். ஒலியும் பொருளும் கூடிய நிலை வடிவே சிவத்திருமேனியாகும். ஒலி அலைகள் வளைவுகளாகப் பரவும் தன்மையுடையன.

சிவகாமசுந்தரியின் திருமேனியில், கழுத்து, இடுப்பு, முழங்கால் என மூன்று வளைவுகள் உள. அம்மை ஒலி வடிவாக, பொருள் உருவாகிய சிவனில் பிணைக்கப்பட, எங்கும் வியாபித்து, பல உருவங்களை எடுக்கும் தகைமை சிவசக்தி ஐக்கியதிற்கு உண்டு. அதில் ஒன்றே கூத்தப் பெருமான் ஆகிய நடராஜர் வடிவம்.. கூத்தப் பெருமான் தன் திருமேனி பஞ்சாஷ்ரா உருவம். டமருகம் தாங்கிய வலக்கை "சி", வீசிய இடக்கை "வ", அபயம் அளிக்கும் வலக்கை "ய", அனலேந்திய இடக்கை "ந", ஊன்றிய திருவடி "ம", திருவாசி ஓம்காரம். எனவே ஓம் நமசிவாய என பஞ்சாட்சரம் முற்றுப் பெறுகின்றது.

எண்ணுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவான் ஈசன்

முழு நம்பிக்கை வைத்து இறைவன்பால் அடைக்கலம் புக எண்ணிய வேளை தொட்டு, ஐம்புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி எம்பெருமான் பெருமாட்டியை சித்தத்தில் வைத்து சிவ பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி ஆராதிக்க,

"கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை, வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக் கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன் கருணை வெள்ளத் அழுத்தி வினைகடிவான் வேதியன்" என்பது உறுதியே!

ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய ஓம் நமசிவாய

“பாட்டும் பொருளும்”

இலக்கியச்சுடர் புலவர். இரா.இராமமூர்த்தி - திருச்சிராப்பள்ளி

சகலகலாவல்லிமாலையில் கலைமகளிடம், குமரகுருபரர் வேண்டுகிறார். “பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனும் என்பால், கூட்டும் படிநின் கடைக்கண் நல்காய்!” என்பது அவருடைய வேண்டுகல். “சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரும் ஏத்தப்பணிந்து” என்பது மாணிக்கவாசகரின் மணிவாசகம். இறைவனைப் போற்றும் பாடல்களைத் “தோத்திரம்” என்று சைவம் வரையறுக்கும். அவற்றைப் பிறந்து மொழி பயின்ற போதே கேட்டுப்பாட வேண்டும். பின்னர் காலப்போக்கில் அதன் பொருள் புரியும். பொருள் புரியப் புரிய சமய ஒழுக்கம் தலைப்படும்.

“எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை, தீர மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானாகும் மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்த நல்லோன் முதல்நூல் பொருள் உணர்ந்து கட்டறுத்து வீடு பெறும்” என்பது பழந்தமிழ் வாசகம். இதனைச்சுருக்கமாகக் “கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல்” என்று சைவசித்தாந்தம் வகுத்துரைக்கும்.

இங்கே நாம், அருணகிரிநாதர் வழங்கிய கந்தரலங்காரப் பாடல் ஒன்றன் பொருளை முழுமையாக அறிந்து, உணர்ந்து கொள்ள முயல்வோம். முருகப்பெருமானின் பெருமைகளையும் திருவருள் சிறப்பையும் அருணகிரிநாதர் “கந்தரலங்காரம்” என்ற சிறுநூலில் அழகாகப் பாடுகிறார். அந்நூலின் பாடல்களுள், “நாள் என் செய்யும்” என்று தொடங்கும் பாட்டு உள்ளது. இப்பாடலில் “முருகப்பெருமானின் திருவுருவக்காட்சியை நாம் காணும் வாய்ப்பை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டால் நம் பிறப்பால் நமக்கு வந்த துன்பங்கள் நீங்கும்” என்கிறார்.

அசுவதி முதல் ரேவதி ஈறாக இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் ஏதேனும் ஒரு நட்சத்திரத்தில் நாம் பிறக்கிறோம். அதனால் நம்பிறப்பின் அடையாளங்களுள் நாம் பிறந்த நாள் - அதாவது நட்சத்திரம் (ஜென்ம நட்சத்திரம்) ஒன்று. இவற்றுள் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்திற்கும் நன்மை, தீமை சமத்தன்மை ஆகியன உண்டு. தாம் பிறந்த நட்சத்திரத்தால் நமக்குத் தீமை வருவதாக சோதிடக்கலை கூறும். நமக்குத் தீமை வரக்காரணமாகிய நட்சத்திரத்தைப் பழிப்பவர்களும் உண்டு. இதனை ஆங்கிலேயர் “CURSING THE STARS” என்பார்கள்.

அடுத்து நாம் செய்த செயல்களின் விளைவாக நம்மை வந்தடையும் புண்ணிய, பாவங்களை நல்வினை தீவினை என இரண்டாக்குவர். அதனைப் பிராரத்தம், சஞ்சிதம், ஆகாம்யம் என்ற மூன்றாகவும் பிரிப்பர். இவை நமக்கு நன்மை, தீமைகளை உருவாக்கும் வினைகள்.

நாம் பிறந்த மாதத்திற்கேற்ப நம்மை நாடி வந்து நமக்குரிய வாழ்க்கை நிலைகளைத் தருவன பன்னிரண்டு ராசிகள். இவற்றைத்தவிர ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், பதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது எனப்படும் நவக்கிரகங்களும் நம்வாழ்க்கையில் இணைந்து அவற்றிற்குரிய நன்மை தீமைகளை நல்கும். ராசிபலன் என்றும் கிரகச்சாரம் என்றும் இதனை மக்கள் தம் வாழ்வில் பயன்படுத்துவர்.

“பாலத்து ஜோசியனோ - கிரகம் படுத்தும் என்று விட்டான்” என்று மகாகவி பாரதியார் பாடுவார். நம்வாழ்வில் நாம் மிகவும் அஞ்சுவது மரணபயத்தால் தான். இன்று வருமோ, நாளைக்கே தான் வருமோ, என்று வருமோ? அறியேன் நான்” என்று சாவை எண்ணிக் கணந்தோறும் நடுங்குபவர் உலகில் உள்ளனர்.

இவை அனைத்தையும், நாள், வினை, கோள், கூற்று என்று வகைப்படுத்துகிறார் அருணகிரிநாதர். அவர் "நாள் என் செய்யும்? வினை தான் என் செய்யும்? நம்மை நாடிவந்த கோள் என் செய்யும்? கொடும் கூற்று என்செய்யும்?" என்று பாடுகிறார்.

நாளும் வினைகளும், கோளும் கூற்றும் நம்வாழ்க்கையின் இடையில் தம் ஆட்சியை நடத்தி நம்மை அலைக்கழிக்கின்றன. அருணகிரிநாதர் "நாள்" என்று குறிப்பிடும் நாம் பிறந்த ஜென்ம நட்சத்திரத்தினால் வரும் தீமைகள் நம்மை பாதிக்கமாட்டா!" என்கிறார். எப்போது? "நாம் திருக்கோயிலில் முருகப்பெருமான் திருமுன்பு நின்று, அப்பெருமான் தரும் காட்சியைக்கண்டால், கண்டு மகிழ்ந்தால் மனம் நெகிழ்ந்தால் அந்த நட்சத்திரங்களின் தீமைகள் நம்மை பாதிக்கமாட்டா என்கிறார்.

அவர் காட்டும் முருகனின் காட்சி யாது? குமரேசனின் இருபாதங்கள்; அப்பாதங்களில் அணிவிக்கப்பெற்ற சிலம்புகள் இரண்டு, அதன் மேல் காணப்பெறும் இரண்டு சதங்கைகள்; அதன்மேல் தோன்றும் இரண்டு தண்டைக் கொலுசுகள், இவற்றோடு முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்கள், அடுத்து அவருடைய பன்னிரண்டு திருக்கரங்கள் அவர் தம் மார்பில் அணிந்திருக்கும் கடம்பமாலை. இவற்றை முருகப்பெருமானுக்கு "தீப ஆராதனை" நிகழும்போது படிப்படியாக நாம் காணலாம். இவற்றைக் கண்ணார்க் கண்டு, பின்னர் ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து அத்திருக்காட்சியை நம் தியானத்தில் கண்மூடி, உள்ளே கண்டால், நம் பிறவிப்பாவங்கள் விலகும்" என்கிறார் அருணகிரிநாதர். இனி, இப்பாடலின் பொருளைச்சற்று பொருளுணர்ந்து சுவைப்போம். அருணகிரிநாதர் முதலில் "நாள் என் செய்யும்?" என்கிறார். முருகப்பெருமானின் தாளும், சிலம்பும், சதங்கையும் தண்டையும், சண்முகமும், தோளும், கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே, "நாள்" என் செய்யும்? என்கிறார். நாள் என்பது இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களை. இரு நாளும், இரு சிலம்பும், இரு சதங்கையும், இரு தண்டையும், (4X2=8), ஆறு திருமுகங்களும் (8+6=14) பன்னிரண்டு தோள்களும் (14+12=26) ஒரு கடம்பமாலையும் (26+1=27) ஆகிய இருபத்தேழு உறுப்புக்களுடன் கூடிய அணிகலன்களை நாம் நேரே கண்டு தரிசனம் செய்து தியானித்தால், நாம் பிறக்கும் "நாள்" எனப்படும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களால் நமக்கு உண்டாகும் பாதிக்கு நிகழாது என்று இப்பாடல் பட்டியல் இடுகிறது. முருகனின் அருட்காட்சி தரும் பயன் இது.

அது மட்டுமா? "வினை தான் என் செய்யும்?" என்கிறார் அருணகிரிநாதர். இப்பாடலில் முருகப்பெருமானின் திருவுருவத்துடன் ஒன்றிக் காட்சியளிக்கும் இரு பாதங்களை "குமரேசர் இரு தாளும்!" என்கிறார். நம் நல்வினை, தீவினையாகிய புண்ணிய பாவங்களின் பாதிப்பு நம்முடைய பொன் விலங்கு, இரும்பு விலங்காகி நம் பாதங்களில் தளையாகிக் கட்டுகின்றன. இத்தளைகள் விலக, நாம் திருமுருகனின் இரு தாள்களைக் கண்டு தொழ வேண்டும் என்பது இதன் பொருளும், பயனும் ஆகும். இரு தாள் தாள்கள், இரு வினைகளைப் போக்கும் சிறப்பு இங்கே புலப்படுகிறது.

வினையையே நாம் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறோம். கடந்த பிறவியில் நாம் புரிந்த பாவங்கள் பிராரத்தம் (பழவினை) எனப்படும், பல பிறவிகளில் நாம் செய்த வினைகளின் தொகுப்பு, சஞ்சிதம் (வினைத்தொகுப்பு) எனப்படும். இப்பிறவியில் இனிச் செய்யப்போகும் வினைப்பயன்கள் ஆகாம்யம் (செய்வினை) எனப்படும். பிராரத்தம், சஞ்சிதம், ஆகாம்யம் ஆகியவை நம் ஆன்மாவுக்குப் புறத்தேயிருந்து பூட்டப்பெறும் வினைகள். முருகப்பெருமானின் திருவடிகளில் சிலம்பு, சதங்கை, தண்டை ஆகியவை புறத்தே செய்து பூட்டப்பெறும் அணிகள், பெருமானின் திருவடிகளில் புறத்தேயிருந்து பூட்டப்பெறும் மூவகை அணிகளை நாம் தரிசித்துத் தொழுதால் நம்பிறவியில், புறத்தேயிருந்து பூட்டப்பெறும் மூவகை வினைகளும் நம்மைத் தீண்டமாட்டா என்று இப்பாடல் அடிகளில், நுட்பமாகப் புரிந்து கொள்கிறோம். "நம்மை நாடி வந்த கோள் என் செய்யும்? என்பது அருணகிரிநாதரின் அடுத்த கேள்வி.

கோள்கள் நாம் பிறந்த மாதங்களின் இராசிகளாகிய மேடம் முதல் மீனம் வரை உள்ள பன்னிரண்டையும் குறிக்கும். முருகப்பெருமானின் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும்.

அவை புரியும் அருட்செயல்களும் நம் பன்னிரண்டு ராசிகளின் பலாபலன்கள் நம்மை பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளும். அவர் “பன்னிருகையும் பாற்பட வியற்றும்” அருட்செயல்களை நாம் புரிந்து கொண்டு பெறும் பயன் இது.

அடுத்து, பிரபஞ்சத்தில் சஞ்சாரம் செய்யும் நவகோள்களாகிய சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது ஆகிய நவக்கிரகங்களின் சாரம், ‘கோட்சாரம்’ எனப்படும். ‘இவை நம்வாழ்க்கையாகிய ஆயுளுடன் ஊடாடி நமக்குரிய நன்மை தீமைகளை உருவாக்குகின்றன’ என்பது சோதிட விதி.

தாளும், சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையும், கடம்பமாலையும் ஒன்பதாகக் கணக்கிடப்பெறுகின்றன. இந்த ஒன்பதும் காட்டும் திருக்காட்சி நவக்கிரகச் சாரப்பலன்கள் நம்மை நாடவிடாமல் தடுத்துக் காக்கின்றன. இவற்றைக் கருதியே அருணகிரிநாதர் ‘நம்மை நாடி வந்து கோள் என்செயும்?’ என்ற தொடரால் புலப்படுத்துகிறார்.

அடுத்து ‘கொடும் கூற்று என்செயும்?’ என்பது அருணகிரிநாதரின் கேள்வி. நம் ஆயுளை முடிக்க வரும் இயமனைக் குறிப்பது அத்தொடர். ஒவ்வொரு உயிரிலும் இறுதியாக ஒரே ஒருமுறை வருவது மரணம். சாவினை எண்ணி வருந்தாத மனித உயிர்கள் பல. ஆனால் இறைவனருனைப் பெற்றவர்கள் சாவைக்கண்டு அஞ்சமாட்டார்கள். இதனை மாணிக்கவாசகர், ‘யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்? என்கிறார். ‘மரணப்பிரமாதம் நமக்கிலை’ என்கிறார் அருணகிரிநாதர். ‘உறங்குவது போலும் சாக்காடு’ என்கிறார் திருவள்ளுவர். எவரும் உறங்க அஞ்சுவதில்லை. கடம்பமாலை நம் களைப்பைப்போக்கும்; அமைதியை உருவாக்கி அயர்ச்சியை நீக்கும். கூற்றுவன் நம்மிடம் வரும்போது முருகப்பெருமானின் கடம்பமாலை நமக்கு அஞ்சாமையைத் தரும். அதனால் இப்பாடலில் அருணகிரிநாதர் ‘கொடும் கூற்று என்செயும்?’ என்கிறார்.

நிறைவாக நாள் என்பது நாம் பிறந்த கிழமைகள் ஏழினுள் ஒன்றைக் குறிக்கும். ஞாயிறு முதல் சனிவரை ஒரு கிழமையில் தான் நாம் பிறப்போம். இந்த ஏழு கிழமைகளையும், தாளும், சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையும், சண்முகமும், தோளும், கடம்பும் என்ற தொடரில் வரும் ஏழு தொகுப்புகள் குறிக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொண்டால், அருணகிரிநாதரின் கந்தரலங்காரப் பாடலில் முழுமையான பொருளை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதோ, அந்தப்பாடல்.

“நாளென் செய்யும்வினை தானென்செயும் எனை நாடி வந்த
கோளென்செயும் கொடுங் கூற்றென்செயும் கும ரேசரிரு
தாவளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண் முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.”

திருமுருகன் திருவருள் எங்கும் விளங்குக.

சுபம்

தமிழ்வை Thamizhavai

14 Elmer Gardens Isleworth Middlesex TW7 6HB

Telephone: 07801383920

www.thamizhavai.com

admin@thamizhavai.com

நீவிர் யாவரும் நிறைவுடன் வாழிய!

30/09/2012

இறைமை வழியில் இளையோர் சிறக்க
இந்து சைவச் சிவநெறி தளைக்க
இங்கி லாந்து மண்ணிலே இணைந்து
இனிய மாநாடு ஒன்றினை நிகழ்த்தும்
இந்து சைவ ஆலய ஒன்றிய
அன்பு நண்பர்கள் தொண்டர்கட் கெல்லாம்
நெஞ்சு கனிந்த இனிய வாழ்த்துக்கள்!
நீவிர் யாவரும் நிறைவுடன் வாழிய!

பத்தொடு நான்கு ஆண்டுக ளாகப்
பக்தி நெறிதனைப் பண்புடன் பரப்பி
நற்கடன் புரியும் நோக்குடை யோராய்
நனிமா நாடு நடத்துதல் இன்பம்!

சத்தியப் பொருளாம் சதாசிவ சக்தித்
தத்துவம் போற்றிடச் சங்கற்பம் பூண்டுளீர்!

சத்தியம் வாய்மை சமத்துவ நீதி
சகலரும் வாழும் சனாதன தருமம்
நித்திய அமைதி நிரந்தர சமாதானம்
அத்தனை தகைமையும் அமைந்த உலகினைப்
பெற்றிடக் கருதிய பண்பாட்டு விழுமியம்
சொத்தெனக் கொண்ட சுதந்திர இனம் யாம்!
மற்றவர் மகிழ்ச்சியில் மனங்குளிர்ந் திடவும்
கற்றவர் நாமெனிற் கற்பனை யல்ல!
நற்றவம் செய்தே நாமில் வினத்திடை
உற்றனம் வந்தென உறுதியாய் உரைப்பேன்!

இத்தகை சிறப்புகள் எம்மிடை யிருந்தும்
ஒற்றுமை மட்டும் ஒரு சற்றுக் குறைவே!
பெற்றவர் கொடுத்த பெருமைகள் தம்மைப்
பேணிதா திருத்தல் பெருந்தவ றன்றோ?

இக்குறை போக்கிட எல்லோரும் இணைந்து
இறைவன் பணியை முன்னெடுத்த துள்ளீர்!
பக்குவப் படுத்தும் பண்பே இறைநெறி!
பாரினை யணைப்பதே பழந்தமிழ் அறநெறி!
மன்னுயி ரோம்பலும் மனித்துவ மார்க்கமும்
தன்னளி தர்மமும் தானமும் மதநெறி!

ஆன்றோர் அறிவும் சான்றோர் சால்பும்
தோன்றாத் துணையாய்க் கொண்டது அவையே!

தானெனும் ஆணவ அகந்தையைச் சாய்த்துத்
தன்னுள் இறைவனைத் தரிசித்தல் அருள்நெறி!
வானுறை தெய்வ மாகிட வாழ்வாங்கு
வாமுத லன்றோ வையத்தின் தவநெறி!

இத்துணை ஞானம் எம்முளே விதைத்த
எம்மவர் தம்மை இதயத்தில் இருத்திப்
பின்வரும் வரிகளைப் பிரார்த்தனை யாக்குவேன்!

சான்றோர் சரணே!

உலகின் தலைவன் முதலென வழத்தி
உமையை அவன்தன் இடமாய்த் துதித்து
நிலவும் கங்கை நதியும் அவன்தன்
சடையில் அமர்த்திய சான்றோர் சரணே!

உலகம் கடந்த அறிவின் ஒளியில்
உண்மைப் பொருளை உலகுக் குணர்த்தி
அலகிற் சோதி அம்பலத் தானைச்
சிவமாய்க்காட்டிய சித்தர்சரணே!

கலையும் விந்தும் நாதமும் கலந்து
காலத் துளியிற் கருவாய் உயிர்க்கும்
நிலையும் நித்திய பதி பசு பாச
மூலமுங் காட்டிய முன்னவர் சரணே!

புலனும் பொறியும் பூதமோ ரைந்தின்
புணர்வும் பிரிவும் புரிவும் அறிவும்
அலசி யறிந்து ஆய்ந்தே மருத்துவத்
துறைநூல் தொகுத்த திறனோர் சரணே!

உளமும் மனமும் உணர்வும் அதிர்வும்
உடலுள் உதிரத் தணுவும் கலனும்
கலமும் நாடியும் கவ்விய நரம்பும்
கற்றே கணித்தவர் கழலடி சரணே!

நிலமும் வளியும் அனலும் புனலும்
நீண்டு அகன்று விரிந்தகல் வானும்
அலையும் அணுவும் அண்டமும் கோளும்
பலவும் பகர்ந்தோர் பாதங்கள் சரணே!

தலமும் மூர்த்தமும் தழுவிடு தீர்த்தமும்
தரையிற் கடலிற் தலைப்படு குன்றில்
நலமுடன் நிறுவி நானிலம் யாவினும்
வரைபடம் செய்தவர் வான்புகழ் சரணே!

மலரும் தீபமும் மறையும் கீதமும்
மல்கு நீர்வழி விழிகளும் வாய்மைசேர்
ஒழுக்க சீலமும் ஈசனார்க் குகந்த
வழுத்தற் பூசனை யென்றவர் சரணே!

கொலையொடு களவு பொய்மை பொறாமை
குணமிலார் கேண்மை குடிபேணா ஆட்சி
வில்லைசெலும் நேர்மை விழிப்பிலர அமைச்சு
இவையெலாம் தவிர்க்க விதிசெய்தோர் சரணே!

ஆன்றோர் அறிவும் சான்றோர் சால்பும்
தோன்றாத் துணையாய்க் கொண்டது அவையே!

உலவும் உயிரும் உடலாம் மெய்யும்
ஒலிக்கும் ஓசைக் குறிலும் நெடிலும்
அலகும் அளபும் அளவும் பொதிந்த
மொழியாம் தமிழை மொழிந்தவர் சரணே!

களவு நுதலிய கவினுறு செம்மொழி
காசினி யணைத்துக் காதல்செய் திருமொழி
குலவு மன்பிசை பண்ணுடன் கூத்தொடு
பழகு நாடகம் பயந்தவர் சரணே!

வலமும் இடமும் வான் குறி கோள்களின்
புலமும் பலமும் பலனும் பார்வையும்
நலமும் கேடும் நட்டமும் நயமும்
செலவும் வரவும் செப்பியோர் சரணே!

இலனிங் கிலமெனும் ஈதற் பேரறக்
குலமும் குணமும் குவலயப் பண்பாய்
நிலவும் நெறிதனை நிலத்தினிற் காட்டிய
நெறியோர் தங்கள் நெடும்புகழ் சரணே!

சிலையும் சிற்பமும் சீர்நிறை கட்டடக்
கலையும் காவியச் செழுமையும் வாழ்வதன்
விலையில் அறமும் விறலும் மாண்பும்
வழியாய் வகுத்தநல் வல்லவர் சரணே!

நிலைத்த பொருளாய் நிறுவிய பொருளும்
நிறைவாய் அகமும் நித்திய வீடும்
தலைப்பேர் முதல்வன் தாளடி சேரும்
இறவாக் கல்வியும் ஈன்றவர் சரணே!

தொலையா நிதியும் தோற்காத் துணிவும்
கலையா ஞானக் கலையும் வித்தையும்
வளையா நீதியும் வற்றாத அன்பும்
வாழ்வின் நோக்காய் வடித்தவர் சரணே!

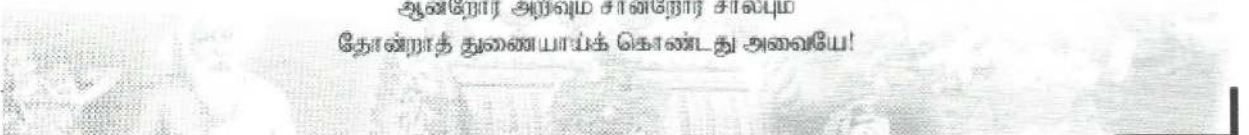
முன்னோர் வகுத்த முழுமை வாழ்வ

அழவேண் டிவரின் நன்கு அழு!
ஆனந்தப் படவரின் அகம்பொங்கி யெழு!
தொழவேண் டிவரின் நின்று தொழு!
தோஷங்கள் துயர்கெடும்! தொல்வினை அறும்!
நிழல் ஈசன் கழல் என்று விழு!
நினதென்றும் எனதென்றும் நினைப்பதை விடு!
தழல் வெந்து தணிகின்ற வரை
தலைகொண்டு தர்மத்தின் வழிநிற்ப மாமே!

தங்கள் மாநாடு இனிதே நிகழ்ந்து நிறைவுபெற
எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளையும் எந்தாய் பராசக்தியையும்
வேண்டி விடைபெறுகின்றேன்!

அன்புடன்
புலவர் நல்லதம்பி சிவநாதன்

ஆன்றோர் அறிவும் சான்றோர் சால்பும்
தோன்றாத் துணையாய்க் கொண்டது அவையே!

வாரீர், வ்ஸ்த்ர வெளியன் (Space) தத்துவம் தெளவீர்

வைத்தியகலாநிதி, சபாபதி சிவயோகம்

தமிழ் மறைகளில் “வெளிகளைக்” குறிப்பிடும் சொற்கள் மிகவும் பயன்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆகையால் இதனை ஆராய்ந்து பார்ப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும். வெளியை, ஆகாயம், வெற்றிடம், விசம்பு, சூனியம் என்றும் கூறுவதுமுண்டு. ஆனால் உண்மையில் வெற்றிடம் இப்பிரபஞ்சத்தில் இல்லை.

“பாரொடுவிண்ணாய்ப் பரந்த எம் பரனே” என்று மாணிக்கவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுவதின் விளக்கம், சிவப்பரம்பொருளாகிய கருணைக்கடல் நீக்கமற எங்கும் பார்த்திருப்பதே.

தத்துவம் என்பது தத்வம். ‘தத்’ எனின் “அது”. அது என்பது சிவத்தைக் குறிக்கும். “த்வம்”- அதன் தன்மை. ஆதலால் “தத்துவம்” சிவத்தன்மை. தத்துவம் எனும் சொல் “சாரம்” எனவும் உட்பொருள் எனப்படும்.

ஐம் பூதங்கள் எம்பெருமான் தன் சிருஷ்டியில் ஐந்து பூதங்கள் பின்னப்பட்டும், இணையிரிந்து தனியாகவும் விளங்குகின்றன. இதில் ஆகாசம் முதல் கூறாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரண மந்திரத்தல் அ+உ+ம் என்பதில் அ - ஆகாயத்தைக் குறிக்கும். ஸ்தூல பஞ்சாஷரத்தில் ந-மண், ம-நீர், சி-நெருப்பு, வா-காற்று, ய-ஆகாயம் ஆகும்.

வெளிகளின் பிரிவுகள்

வெளிகளை இரு பிரதான பிரிவுகளாகக் கருதலாம்.

1. அண்டவெளி (Outer Physical Space)
2. பிண்டவெளி (Inner Space)

அண்டவெளி

அண்டவெளியில் எம் கண்ணுக்கு எட்டுவது மிகச்சிறிய கூறே. அண்டவெளியின் எல்லையைக் கணக்கிட முடியாது. நாமிருக்கும் அண்டத்தைப் போல அனந்த கோடி கோடி அண்டங்கள் உள்ளதாக வான்வெளி நிபுணர்கள் நம்புகிறார்கள். வான்வெளி இன்னும் விரிந்து கொண்டிருப்பதாகவும், தெரிவிக்கிறார்கள்.

புறத்துள் ஆகாசம் புவன உலகம்

அகத்துள் ஆகாசம் எம் ஆதியறிவு, (ஞானம்)

சிவத்துள் ஆகாசம் செழும் சுடர் சோதி

சகத்துள் ஆகாசம் தானஞ் சமாதியே... திருமந்திரம் 2812

பர உலகமே புறத்திலுள்ள ஆகாசமாகவும், நம் உள்ளத்திலுள்ள ஞானம் அகத்தின் ஆகாசமாகவும், சிவப்பரம்பொருள் நம்முள் வசிக்கும் ஸ்தானம் ஆகிய புருவமத்தி ஜோதிமயமாகவும், நாம் சஞ்சரிக்கும் உலக ஆகாசம் பக்குவமான ஆன்மீக வாழ்வே. சிதம்பர தரிசனம் கோயில் என்றாலே தில்லைச் சிதம்பரமாகிய பெரும் பற்றப் புலியூரையே குறிக்கும். அத்தலத்தில் அருளாட்சி செய்துவரும் தெய்வம் மூன்று நிலையில் காட்சி அளிக்கின்றார்.

1. ஆனந்த நடராஜர் - உருவக்காட்சி
2. ஸ்படிக லிங்கம் - அருவுருவக்காட்சி
3. ஆகாச வெளி - அருவக்காட்சி

பாமரமக்கள் சிதம்பரம் சென்று பூஜை நேரத்தில் தொழும்போது, அங்குள்ள பூசகர், சிவகாமி அம்பாள் சமேத நடராஜப் பெருமானைத் திரை நீக்கிக் காட்டுவார். அவ்வேளை ஸ்படிகலிங்கமும் தென்படும். அதன்பின் வலது புறத்திலுள்ள சிறிய திரைநீக்கி வெட்டவெளியைக் காட்டி இதுவே சிதம்பர இரகசியம் என்பார். எனினும் மக்களுக்கு சிதம்பர இரகசியத்தின் தத்துவத்தை தெரிவிப்பார் யாருமில்லை.

1823ம் ஆண்டில் திரு அவதாரம் செய்த மகான், இராமலிங்க வள்ளலார் இதனை அவதானித்து, சிதம்பர இரகசியத்தின் தத்துவத்தை மக்களுக்குத் தெளிவாக்கும் நோக்கத்துடன் சத்திய ஞானசபையை வடலூரில் 1872ம் ஆண்டில் நிறுவி, அகத்தே காணுதற்குரிய அனுபவத்தை புறத்தே பாவனையாகக் காட்டினார். அருட்பெரும் ஜோதியை மறைக்க ஏழு வெவ்வேறு நிறத் திரைகளை அமைத்து, நம்மிடமுள்ள அஞ்ஞானமாகிய ஏழு திரைகள் நீக்கப்பெற்றால், ஆன்ம ஒளியாகிய இறையருளைப் பெறலாம் என்பதைத் தெளிவாக்கினார். பெருமானால் ஐந்து திங்கள் பாலகனாக இருந்த வேளை, அவர் பெற்றோர் அவரைத் தில்லையம்பலவாணர் சன்னதிக்குக் கொண்டு சென்றனர். அங்கு சிதம்பர இரகசிய தரிசனம் முடிந்ததும், அன்னையார் கையிலிருந்த குழந்தை சிரித்தது. யாவரும் அதிசயித்தனர்.

இராமலிங்க வள்ளலார் தனது 49ம் வயதில் தான் தில்லையில் குழந்தைப் பருவத்தில் கண்ணுற்ற சிதம்பர இரகசிய தத்துவத்தின் சாராம்சத்தை சத்திய ஞான சபையாக அமைத்துத் தெளிவாக்கினார்.

பிண்டவெளியின் விளக்கம்

பிண்டத்து வெளியென்பது யாது?

இவ்வினாவுக்கு விடைகாண முயற்சிப்போம் மனிதனுடைய சிரசிலுள்ள மூளை மிக ஆற்றல் வாய்ந்த நுட்பமான பொருள். இந்த அற்புதமான பொருளை, உரிய வகையில் நாம் பயன்படுத்தத் தவறுகின்றோம். நாம் பிரசவித்தவேளை தொட்டு நமது இந்திரியங்களாலும் (மெய், வாய் கண், மூக்கு, செவி) கரணங்களாலும் (மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்) அறிந்தும் அனுபவித்தும் பல விஷயங்களை கணினி (ஊழ்அிரவநச) போலச் சேகரித்து, மூளையை நிரப்பியுள்ளோம். மனதில் இடைவிடாது எண்ணங்கள் சமுத்திரத்தின் அவைகள் போல உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. எண்ணங்கள் கூறுகூறாகவும், தொடர்ச்சியாகவும், ஒன்றன் மேலொன்றாகவும் எழுந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இத்தகைய மனத்துள் இறையொளி பாய்வதற்கு இடமேயில்லை.

அகவெளி

மனதில் எண்ணங்கள் நிறைந்திருப்பதால் இறைவனுக்கு அங்கு இடமில்லை. ஆகையால் இறைவனை வரவழைக்க வேண்டுமாகில் மனதில் அவனுக்கு இடம் தயாரிக்க வேண்டும். எண்ணங்களுக்குத் துணை புரிவது மனம். ஆகையால் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால் எண்ணங்கள் தானாகவே கட்டுப்படும். மனதைக் கட்டுப்படும் சாதனையை மேற்கொண்டால், முதல் எண்ணங்கள் தளர்ச்சியடைந்து குறையத் தொடங்கும். இப்படிக் குறைந்து போகும் பொழுது ஒரு கட்டத்தில் பிழந்து போகும். அதாவது இரண்டு எண்ணங்களுக்கு இடையில் இடைவெளி தோன்றும். இரண்டு எண்ணங்களுக்கு இடையில் தோன்றும் வெற்றிடம் தான் அகவெளி எனப்படும். மனதை அடக்கும் சாதனை அதிகரித்துவர, அகவெளி விரிந்துகொண்டு வரும்.

திருப்பள்ளி எழுச்சி

இறைவன் நம் ஆன்மாவில் சிற்றணு ஜோதிவடிவில் இருக்கின்றான். இதைத் திருவடி என்று, ஊன்றிய திருவடியென்றும் கூறுவார்கள். “ஏகன் அனேகன்” என்று மணிவாசகப் பெருந்தகை விவரித்தது. “ஏகன்” ஊன்றிய திருவடியும் “அனேகன்” தூக்கிய திருவடியென்றும் கருதப்படும். அதாவது ஏனைய உயிரினங்களின் உள்ளங்களிலும் இறைவன் திகழ்கின்றான். விதையிலுள்ள முளைபோல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பெருமானைத் தூக்கத்திலிருந்த அகவிழிப்பை ஏற்படுத்தி அருட்

ஜோதிக் கனலைப் பரப்ப முயல்கின்றனர் அடியார்கள். இறைவன் எழுந்த பின் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்.? இறைவனுடைய வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டுமா, அல்லது இறைவனை நம் வீட்டிற்கு அழைப்போமா? இப்பேற்பட்ட கேள்விகளுக்குத் திருமூலர் பதிலளிக்கிறார்.

பதி பசு பாசம் பகர் மூன்றில்
பதியினை ப்போற் பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணு கிற்பசு பாசநில் லாவே.... திருமந்திரம் 115

திருமூலர் எமக்கு ஒருதிசை மார்க்கத்தைக் காட்டி (Oneway Traffic) உள்ளார். நாம் இறைவன் வீட்டுக்குப் போக இயலாது. ஆனால் இறைவன் நம் வீட்டிற்கு விரும்பினால் வரலாம்.

வெளிகளின் சக்தி

சாதனையால் வெளிகளைப் பெருகச் செய்தால், ஒவ்வொரு பெருக்கத்திலும் அந்தத் தரத்திற்குரிய சக்தி வெளிப்படும். இந்த சக்தி அக அருள் அனுபவத்தால் கண்டுகொள்ளலாம். இன்னிலையில் சில சித்திகள் அடைவது தென்படும். ஆனால் அந்த சித்தி விளையாட்டில் ஈடுபட்டுத் தாமதித்தால் மேலே ஏறிச் செல்லுதல் தடைபெறும். ஆகையால் சித்திகள் வரும்போது, அவைகளைப் பொருட்படுத்தாது சாதனையின் குறிக்கோளையே பிரதானமெனக் கொள்ளவேண்டும்.

இறைவன் ஒளிவடிவமாய் இருக்கின்றான். இந்த ஒளி உள்வெளியில் சேரும்பொழுது உருவமாகக் காட்சி அளிக்கும்.

ஒளியிலிருந்து வரும் உருவக்காட்சி நாம் அன்றாடம் தொலைக்காட்சியில் காண்கிறோம். அதேபோல் ஞானியர்கள் வெளிகளில், இறை ஒளியிலிருந்து உருவங்களைக் கண்டனர், வெளிகள் வகுத்தனர். இதற்குச் சான்று-- "The rays emanating from the self born, they fashioned the bodies".... Arunopinishad.

1. பிரமவெளி
2. விஷ்ணு வெளி
3. உருத்திர வெளி
4. மஹேஸ்வர வெளி
5. சதாசிவ வெளி
6. பர வெளி
7. பரம் பர வெளி
8. பரா பர வெளி

இதற்கு மேல் வள்ளலார் பெருமான் இன்னும் இரண்டு வெளிகளைக் காட்டியுள்ளார். அவையாவன-

9. பெரு வெளி
10. பெரு சுகவெளி

வெளிகளும் அதன் விளக்கமும், இராமலிங்க வள்ளலார் அருளிய திருவருட்பா ஆகிய ம் திருமுறையிலுள்ள அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் காணலாம். வள்ளலார் வருகைக்கு முன் வாழ்ந்த ஞானியர்கள், பராபர வெளியே மிக சக்தி வாய்ந்த வெளியெனக் கருதினர்.

சிவ வெளியென்றும், சுத்த சிவ வெளியென்றும், தூர்கை என்றும் லலிதா என்றும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். பராபர நிலையை அடைந்தவர்கள் காதலாகிக் கசிந்து உள்ளம் உருகினார்கள். "முனிவர்கள் தேவி" என்று தூர்கா அஷ்டகத்தில் உட்கொண்ட மேலும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவளாக விளங்குகிறாள் ஸ்ரீ லலிதாம்பிகா. அவளுடைய திருநாமங்களை ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்தில் உச்சரிக்கும் பொழுது அந்த மந்திர ஒலி அலைகள் அவளை வந்த அடைகின்றன. கன்று தாயிடம்

பாலருந்துவதற்கு ஏங்கித் தவிக்கும் நிலையிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு தாய்ப்பசு கன்றுக்கு ஊட்ட ஏங்கிக்கிடக்கும் நிலையில், லலிதாம்பிகை கருணையுடன் தென்படுகிறாள். கோடிகோடி பதத் தலைவர்களாகிய, பிரமாக்களும் விஷ்ணுக்களும் உருத்திரர்களும் அவர்கள் சக்திகளும், லலிதையின் தரிசனம் பெறுவதற்கு பராபர வெளியில் வந்திருந்து காத்திருப்பதை ஸ்ரீலலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் தெரிவிக்கிறது. வெளிகளுக்குள் பிரவேசிக்கும் மார்க்கம் மனிதன் அண்ட பிண்ட வெளிகளுக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டுமாகில் தன்னைத் தகுந்த வகையில் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் ஏனெனில் ஒவ்வொரு வெளிக்கும் அதற்குரிய நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. (Microcosmic Mechanism) விண்வெளி வீரர்கள் சந்திர மண்டலத்திற்குப் பிரவேசிக்கும் வேளை, அப்பயணத்திற்குரிய ஆடையணிந்து (Space Suit) அத்துடன் பிராணவாயு போன்ற உபகரணங்கள், மேலும் பல ஏற்பாடுகளுடன் சென்று வெற்றிகரமாகத் திரும்பியுள்ளனர். அதேபோல பிண்டவெளிக்குச் செல்வதற்குப் பல நெறிகளை குானியர்கள், முனிவர்கள், ரிஷிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

காடே திரிந்தென்ன! காற்றே புசித்தென்ன
கந்தை சுற்றி ஏடே யெடுத்தென்ன
உள்ளன்பு இலாதவர் ஓங்கு விண்ணோர்
நாடே யிடைமருதீசார்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடே யிருப்பினும், மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே.
.. பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

என்று இறையன்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

யோகம் செய்ய வேண்டுமா?

யோகம் செய்தும் பயனில்லை என்று திருமூலர் செப்புகின்றார்.

“எண்ணாயி ரத்தாண்டு யோகம் இருக்கினும்
கண்ணா ரமுதினைக் கண்டறி வாரில்லை
உள் நாடி யுள்ளே ஒளிபெற நோக்கில்
கண்ணாடி போலக் கலந்திருந்தானே”. ...திருமந்திரம் 602

அதாவது யோகம் செய்து பயனில்லை. ஆனால் உள்நோக்கிப் பார்த்தால் அருள் ஒளி தெரியும். உள்நோக்கிப் பார்ப்பதென்பது - புருவ மத்தியில் கவனம் செலுத்துதல். எதற்காக புருவமத்தியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்? அதற்குத் திருமூலரும் வேறு மகான்களும் விடை அளித்திருக்கிறார்கள்.

கடவுள் வெளிப்படும் இடம்

நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடை வெளி
உற்றுற்றும் பார்க்க ஒளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் இருந்திடம்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்து கொண்டேனே! ...திருமந்திரம் 270

உச்சிக்கு நேரா யுண்ணாக்குக்கு மேல் நித்தம்
வைத்த விளக்கும் எரியுதடி
அச்சிள்ள விளக்க வாலையடி அவி
யாம லெரியுது வலைப் பெண்ணே! - கொங்கணச் சித்தர்

இப்பாடலும் புருவ மத்தியில், இறைவன் அருள் ஒளியாய்க் காட்சி தருவதைக் குறிக்கின்றது.

“ஒளவையாரின் வெளி அனுபவம்”

நிரவி அழலுருவாய் நீண்ட வெளி காணில்
அரவணைய னாகு உடம்பு - ஒளவையார்

தவத்தை மேற்கொண்டவர்கள் அடையும் அனுபவப் படிகள் சில

1. நெற்றிக்கண்ணைத் திறப்பித்தல்.
2. நெற்றிக் கண்ணில் நாட்டம் வைத்தல்
3. செவியில் மெல்லிய நாதம் தென்படுதல். சில நாட்கள் செல்ல சிலம்பொலியாகவும் தென்படும் - சேரமான் பெருமானின் அனுபவம்.
4. நாதம் வளர்ந்து தச நாதம் கேட்கும். இது பர நாத நிலை. இந்நிலையில் மனோலய நிலையிலிருந்து மனோ நாசம் ஏற்படும் - துர்ரெண்ணங்கள் விலகிவிடும்.
5. உடம்பில் மலர் வாசம் வீசத் தொடங்கும், கற்பூர வாசம் ஏற்படக்கூடும்.
6. உள்வெளியில் (புருவ மத்தியில் உள் கண்ணில் பேரொளி தோன்றும்).

இப்பேரொளி கோடி சூரியப் பிரகாசமாய் இருக்கும். இதுவே பர விந்து நிலை. இந்தப் பேரொளியைக் கண்டு அதன் மயமாய் இருக்கும் ஒருவன் அரவணையானாகிய பரம்பணையில் பள்ளிகொண்ட பரந்தாமன் திகழ்கிறானாம். வெளிநிறை ஒளியே திருமால் ஆகவும், அவ் வான் கலந்த காற்றே பாம்பாகவும், அக்காற்றின் பத் இயல் விளக்கமே அது தாங்கும் திருமாற் ஜோதிச்சூரிய தசாவதாரம் எனவும் புனைந்து - கூறியுள்ளனர். (திண்டுக்கல் சுவாமி சர்வானந்தா).

மனமும் சுவாசமும்

மனதின் செயல்பாட்டிற்கும் சுவாசத்திற்கும், நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இது எவ்வாறெனில் மனதிலிருந்து உற்பத்தியாகி இயங்கும் எண்ணங்களை இயக்குவிக்க சக்தி (Energy) தேவைப்படுகின்றது. இந்த சக்தி நாம் உட்கொள்ளும் உணவிலிருந்தும், நாம் சுவாசிக்கும் காற்றிலிருந்தும் வருகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் கோடிக்கணக்கான எண்ணங்களை உற்பத்தி செய்து இயங்க வைக்கின்றோம். ஆதலால் பெருமளவில் மூச்சுக்காற்றுத் தேவைப்படுகின்றது. மனதை அடக்கி எண்ணங்களைக் குறைத்தால், மூச்சும் குறைந்துவிடும். தியானத்தில் எண்ணங்களை நிறுத்தி மூச்சுக்காற்றை அவதானித்தால் சுவாசம் அடங்குதலை உணரலாம். சுவாசம் அடங்கினால் மனமும் அடங்கும். உள்வெளியோங்கும். இத்தொடர்பில் சிலர் வாசி யோகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். திருமூலர் இதுவும் அனாவசியம் என்கிறார்.

வாசியு மூசியும் பேசி வகையினால்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை
ஆசையும் அன்பும் அறுமின் அறுத்தபின்
ஈசன் இருந்த இடம்எளி தாமேதிருமந்திரம் 2613

நிறை உரை
உடம்பினைப் பெற்ற பயனா வதெல்லாம் -
உடம்பினில் உத்தமனைக் காண்

- ஓளவையார் ஞான உபதேசம்

மெய்யகத்தினுள்ளே விளங்கும் ஒளி
காணில் கையகத்தின் நெல்லிக்கனி - ஓளவையார் குறள்

ஆறு அறிவு பெற்ற மானிடராய்ப் பிறந்த நாம் இறைவனை அடைந்து, அவனுடன் கலந்தும் கலவாமலும் பெருவாழ்வில் வாழ்வதே, குறிக்கோளாக அமைய வேண்டும். வேத மகா வாக்கியங்களாகிய

அய மாத்மா பிரம்மா
அஹம் பிரம்மா அஸி
ப்ரக் ஞானம் பிரம்மம்
தத்துவம் அஸி

இதையே கூறுகின்றன.

ஈரமும் இறையன்பும் இருந்தால் சின்மயமாவது சக்தியும்.
(சின்மயம் - சித்து-ஞானம் - மயம்-தன்மை)

தருமுறைகளில் சைவசித்தாந்தம்

சிவஞானசுவாமிகள் அடிப்பொடி,
சு.குஞ்சிதபாதம், திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவர்,
திருவாவடுதுறை

(மூவர் தேவாரம், திருவாசகம், ஒன்பதாந்திருமுறை, திருமந்திரம், பதினோராந்திருமுறை, பெரியபுராணம் ஆகிய திருவருட் பனுவல்களில் விளங்கும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களுள் சிலவற்றை விளக்கி உரைப்பது இக்கட்டுரையாகும்.)

“பலகலை ஆகம வேதம் யாவையினும் கருத்துப் பதிபசு பாசம் தெரித்தல்” என்று சிவப்பிரகாசம் கூறுகிறது. எனவே முதல் நூல்களாகிய வேத சிவாகமங்களும் அவற்றின் வழிவந்த திருமுறை சாத்திரங்களும் முப்பொருள் குறித்து விளக்கம் தருவனையாம் என்பது தெளிவாகும். அம்முறையில் சாத்திரங்கள் முப்பொருள்களைப் பிரமாணம், இலக்கணம், சாதனம், பயன் என்னும் வகையில் விளக்கிச் செல்வன. திருமுறைகள் முழுமுதற் சிவபரம்பொருளின் மேன்மையினை எடுத்துரைக்கும் பொருள்சேர் புகழ் பாக்களில் முப்பொருள் குறித்த சித்தாந்த விளக்கங்களை அடக்கி உரைப்பன. அவ்வாறு திருமுறைகளில் அடங்கியுள்ள சித்தாந்த உண்மைகளுள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

சம்பந்தர் தேவாரம்

முதல்வனாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு ஐந்தொழில் இயற்றுகின்றான். எனவே ஐந்தொழில் இயற்றும் முதல்வனுக்குத் திருமேனி இருக்க வேண்டும். அவ்வாறாயின் முதல்வனது திருமேனி உருவமா அல்லது அருவுருவமா அல்லது அருவமா என்னும் ஐயம் எழும். இதற்குச் சைவ சித்தாந்தம் கொடுக்கும் விளக்கம் என்னவெனில், முதல்வன் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூவகைத் திருமேனிகளையும் கொள்ள வல்லவன். இஃது எவ்வாறு சாத்தியமெனில் உலகத்துப் பொருள்களைப் போன்றவனல்லன் முதல்வன். உலகத்துப் பொருள்கள் யாவும் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும் வடிவங்களுள் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தைக் கொண்டிருப்பன. உருவப் பொருள்கள் அருவ இயல்பு பெற்றிருக்கமாட்டா. அதுபோலவே அருவப் பொருள்களும் உருவ இயல்பினைப் பெறாமல் இருப்பனவேயாகும். ஆனால் முதல்வனோ அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூவகை இயல்பான வடிவங்களையும் மேற்கொள்ளவல்லவன். உலகத்துப் பொருள்களை விட முதல்வன் எவ்வாறு மேம்பட்டு விளங்குகின்றான் என்று நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அறிந்து கொண்டால் மூவகைத் திருமேனிகளையும் முதல்வனால் தாங்க முடியும் என்ற உண்மையினை நாம் உணரலாம்.

உலகத்துப் பொருள்கள் யாவும் தோற்றக்கேடுகளை உடையன. உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் கட்டு, வீடு என்னும் பதங்களுக்குரியனவாய் உள்ளன. உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் கட்டு, வீடு என்னும் பதங்களுக்குரியனவாய் உள்ளன. ஆனால் முதல்வனோ தோற்றக்கேடுகள் அற்றவன். கட்டு வீடு என்னும் பதங்களை உடைய உயிர் வர்க்கத்துள் ஒருவன் அல்லன். அளவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன். எனவே அவனால் மூவகை வடிவங்களையும் எடுக்க முடியுமா என்ற வினாவிற்கே இடமில்லை. நிச்சயமாக முடியும். இந்தச் சித்தாந்த உண்மைகள் சம்பந்தப்பெருமான் அருளிய திருப்பாசரம் ஒன்றில் அடங்கியுள்ளன.

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தி யாஎழு வார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தை யார்அவர் எவ்வகை யார்கொலோ.

தந்தையாரொடு தாய் இலர்” என்றதால் முதல்வனாகிய சிவபெருமானுக்குத் தோற்றம் இல்லை என்பது தெளிவாகின்றது. ‘வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே’ என்றதால் உலகம் ஒடுங்குவதற்கு ஆதாரமாக உள்ள பெருநிலை உணர்த்தப்பட்டு முதல்வன் சங்காரகாலத்திலும் அழிவின்றி நிற்பவன் என்னும் உண்மை தெளிவாக்கப்படுகின்றது. ‘சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்ப்பர்’ என்றதால் தன்னை வழிபடும் ஆன்மாக்களின் பந்தத்தினைப் போக்கி வீடுபேறு அருளவல்ல பெருநிலை உணர்த்தப்பட்டு முதல்வன்

பந்தம் வீடுகளைக் கடந்த அநாதி முத்தன் என்ற உண்மை தெளிவாக்கப்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய பெருநிலையில் முதல்வன் இருப்பதால் வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசி உருவத் திருமேனியுடன் விளங்கினாலும் எவ்வகையான வடிவத்திலும் முதல்வனால் விளங்கமுடியும் என்னும் கருத்து” எந்தையார் அவர் எவ்வகையார் கொலோ” என்று அருளியதால் பெறப்படுகிறது. எவ்வகையார் கொலோ” என்பது எந்த வடிவத்தில் தான் அடங்கக் கூடியவர் நம் பெருமான்; எல்லா வடிவங்களிலும் மேற்கொள்ளவல்லவர் என்னும் உண்மையினை உணர்த்துகின்றது.

மேற்கண்ட சித்தாந்த உண்மைகள் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துள் உணர்த்தப்படுகின்றன. அப்பாடல் வருமாறு

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்கள் அல்லான்
அந்தமும் ஆதி இல்லான் அளப்பிலன் ஆத லாலே
எந்தைதான் இன்னன் என்றும் இன்னதாம் இன்ன தாகி
வந்திடான் என்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே.

இப்பாடலுக்கான விசேட உரையில் மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் “எந்தையார் அவர் எவ்வகையார் கொலோ” என்றருளிச் செய்த பாசுரமும் இது என்று உரைத்துள்ளமை உளங்கொளத்தக்கது.

இனி, கன்மம் குறித்த செய்தி ஒன்றினைக் காண்போம். ஆன்மாக்கள் ஈட்டியுள்ள வினைகள் பிராரத்தமாக அனுபவத்திற்கு வரும்போது மூன்று வகையாக வரும். அவை ஆதிபௌதிகம், ஆதியான்மிகம், ஆதிதைவிகம் என்பன. ஆதிபௌதிகம் என்பது சடப்பொருள்கள் வாயிலாக வரும் இன்ப துன்பங்கள். ஆதிஆன்மிகம் என்பது சடத்தோடு கூடிய சித்துப் பொருள்கள் வாயிலாக வரும் இன்பதுன்பங்கள். அதாவது உடம்புடன் வாழும் உயிர்கள் வாயிலாக வருவது. ஆதி தைவிகமாவது வேறு வாயில்களால் அன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வரும் அனுபவங்கள். அவை இளமை, மூப்பு, நரை, திரை, தளர்ச்சி, நோய், மரணம், மறுமைப் பயன்கள் முதலியன. இவ்வுண்மை “...தெய்விகமுற்பௌதிகம் ஆன்மிகமாம் தகையிலும்” என்னும் சிவப்பிரகாசத்துத் தொடரின் மூலம் அறியத்தக்கது. (பாடல்:29)

இந்த முத்திற வினைகளும் அடியார்களை வருத்தமாட்டா என்று திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிச் செய்கின்றார். இதன்மூலம் இந்த முத்திற வினைகளையும் நம்மால் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. “...உருமிடியும் மின்னும் மிகையான பூதம் அவையும் அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியார் அவர்க்கு மிகவே” என்றருளியதால் ஆதிபௌதிக வினைகளையும், “கோளரி உழுவையோடு கொலை யானை கேழல் கொடு நாகமோடு கரடி, ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல அடியாரவர்க்கு மிகவே” என்றருளியதால் ஆதி ஆன்மிகவினைகளையும், “கொதியுறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர் கொடு நோய்களான பலவும் அதிகுணம் நல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல அடியாரவர்க்கு மிகவே” என்றருளியதால் ஆதிதெய்விக வினைகளையும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். (பாடல்கள்:கோளாறுபதிகம்:5,6,4)

துன்பம் தரக்கூடியவற்றை மட்டுமன்றி இன்பம் தரக்கூடிய “திருமகள் கலையதூர்தி” முதலியவர்களையும் குறிப்பிட்டு அவர்களும் அடியார்களுக்கு நன்மையே செய்வார்கள் என்றருளியது என்னவெனில், திருமகள் முதலியோரால் விளையும் இன்பபோகங்களால், அடியார்களை மயக்கி வாழ்வெனும் மையலில் அவர்களை விழச்செய்ய முடியாது என்னும் கருத்தில் ஆகும்.

அப்பர் தேவாரம்:

அண்டம் ஓர் அணு எனும்படிப் பெருமை கொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து விளங்கும் சிவபெருமான், அணுவும் ஓர் அண்டம் எனும்படி நுண்ணியனாக, ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு உடம்பினுள் இதயபங்கயத்தில் எழுந்தருள்வான் என்பது சைவசித்தாந்தம் கூறும் உண்மையாகும். இதயபங்கயம் தத்துவங்களால் ஆனது. “மண்முதல் நாளம்...” எனத்தொடங்கும் சிவஞானபோத

உதாரணவெண்பாவால் இவ்வுண்மையினை அறியலாம். இந்த அரிய சித்தாந்தக் கருத்தினை

பொள்ளலிக் காயம்தன்னுள் புண்டரீ கத்திருந்த
வள்ளலை”

என்று அப்பர் பெருமான் குறிப்பிட்டுப் பாடி அருள்கின்றார். (நான்காம் திருமுறை: திருத்துருத்தி- “அள்ளலைக் கடக்க வேண்டில்....”)

உடல் சார்ந்த உயிர் வாழ்க்கையின் இயல்பினை அறியாமல் மாந்தர் பலர் செருக்குற்று வாழ்கின்றனர். நாம் வினைப்போகங்களை நுகர்ந்து பண்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் சிவபிரானே உயிர்களாகிய நமக்கு உடல்கருவிகளை அருளி அவற்றோடு நம்மைச் சேர்த்துச்செலுத்தி வருகின்றார். இவ்வாறு வினைப்போகங்களை உயிர்களுக்குச் சிவபிரான் ஊட்டிவருதலே அவர் இயற்றும் ‘காத்தல்’ தொழிலாகும். “காத்தல் போகம் துய்ப்பித்தல்” என்பது சிவப்பிரகாசம். (பாடல்:18) சிவபிரான் இயற்றும் காத்தல் தொழிலாம் கருணைத்திறத்தினை உணராமல் தம் உடலினைப் பெரிதாக மதித்து மையலுறும் மாந்தர்களைக் கண்டித்து அப்பர் பெருமான் அறிவுறுத்தி அருள்கின்றார்.

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு(து) உண்டவர் கைவிட்டால்

உடலி னார்கிடந்(து) ஊர்முனி பண்டமே. - ஐந்தாம் திருமுறை

‘உடலினார்’ என்றருளியது இகழ்ச்சி குறிப்பு. மரணம் ஏற்பட்ட பின்னரே உடலானது ஊராரால் வெறுக்கப்படும் பொருளாகிறது. ஆனால், ஞானிகளாலோ உயிர் தங்கியுள்ள போதும் உடலானது வெறுக்கத்தக்க பொருளாகவே கருதப்படுகிறது. இவ்வுண்மை “பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழுமிடை முடைகொள் ஆக்கை” என்பது முதலான திருவாக்குகளால் உணரத்தகும் (நான்காம் திருமுறை) ஆதலால் “கைவிட்டால்..... ஊர்முனி பண்டமே” என்றருளினார்.

நிலையான பேரின்ப முத்தியினை அருளவல்ல நெறி சித்தாந்த சைவமாகும். ஆன்மாக்கள் படிமுறையில் பல சமய நெறிகளில் ஒழுகிப் பண்பட்டு முடிவில் சித்தாந்த சைவநெறியில் ஒழுகும். அப்போது சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து ஞானம் உணர்த்தப் பெற்றுச் சிவபெருமான் திருவடியினைக் கூடும். இவ்வுண்மையினை “புறச்சமய நெறி நின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்... சைவத் திறத்தடைவர் இதிற சரியை கிரியா யோகம் செலுத்திய பின் ஞானத்தால் சிவவடியைச் சேர்வர்” என்னும் சித்தியார் (சுபக்கம்) திருவிருத்தத்தால் உணரலாம். எனவே நிலைபேற்றுக்கு வழிவகுக்கும் சித்தாந்த முத்திக்கு முதல்படி நிலை சரியை. இது சிவாலயத்தில் தொண்டு செய்து வழிபாடு இயற்றும் நெறியாகும். முடிவான ஞானத்தினைப் பெற்ற அனுபூதிமான்களாலும் ‘ஞானத்தில் சரியை’ என்ற முறைமையில் சரியைத் தொண்டு இயற்றப்படுகின்றது. அப்பர் சுவாமிகளின் அருள் வாழ்க்கையே இதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும்.

எனவே நிலைபேறு வேண்டுமாயின் சரியை இன்றியமையாது இயற்றப்பட வேண்டும். அத்தொண்டு அடுத்த நிலைகளுக்கு நம்மை விரைவாக உயர்த்தி வீடுபேறாகிய நிலைபேற்றினைப் பெற வழிவகுத்திடும். இக்கருத்து “நிலைப்பெறுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா” என்று அழைத்து சிவலாயத் தொண்டுகளையும், வழிபாட்டினையும் இயற்ற ஆற்றுப்படுத்தி அருள்வதன் மூலம் தெளிவாக உணர்த்தப்படுவதாய் இருக்கிறது.

சுந்தரர் தேவாரம்:

சிவபெருமானோடு ஏகனாகி இறைபணி நிற்கும் சீவன் முக்தர்கள் வேறொன்றையும் அறியாது சிவபெருமானையே அறிந்து வருவர். அதனால் முத்தி இன்பத்தில் இடையறாது திளைப்பர். பிறபொருள்களை அறிதல் அவர்களுடைய முத்தி இன்பத்திற்கு இடையூறு விளைவிக்கும். இவ்வுண்மை, பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்... சீவன் முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் என்னும் சித்தியார் (சுபக்கம்) திருவிருத்தத்தால் அறியத்தகும். இந்தச் சிவானுபவ நிலையிலிருந்து நம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாடியருள்வார்.

“நள்ளாறனை அமுதை நாயினேன் மறந்து என் நினைக்கேனே” (திருநள்ளாறு பதிகம்). விண்ணுலக அமுதம் ஆயுளை நீட்டிக்கும். சிவமாகிய அமுதமோ இனி மரணமே இல்லை எனும்படிப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் உயிர்களை நிலைபெறச் செய்து பிறவாமை அருளும். எனவே பிறவாமை அருளும் சிவத்தை மறந்து பிறவிக்கு வழிவகுக்கும் வேறு எந்த விடயத்தையும் அறியமாட்டேன் என்ற கருத்தில் திருநள்ளாறு பதிகம் விளங்குவதை அறியலாம்.

“பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுக”. என்று சிவஞானபோதம் (சூத்திரம்:12, அதிகரணம்:3) உரைக்கும். “திருவேடம் சிவனுருவே ஆகும்... நேசத்தால் தொழுதிடு நீ பாசத்தார் விடவே” என்று சித்தியாரும் உரைக்கும். (சூத்திரம்:12, அறிவறியான் தனையறிய....) சீவன் முத்தரது இந்நெறி முறையினைத் திருத்தொண்டத் தொகையிலும், “ஆலங்காடா உன் அடியார்க்கு அடியேன் ஆவேனே” என ஈற்றடிதோறும் வரும் திருவாலங்காட்டுப் பதிகத்திலும் காணலாம். சீவன் முத்தருக்கு பிரார்த்த அனுபவம் உடல் ஊழாய்க் கழிந்து விடும். எனவே அவர்களுக்குச் சிவானுபவத்தில் நிலைத்திருக்கத் தடையில்லை. இவ்வுண்மை “ஏன்ற வினை உடலோடு ஏகும்” என்று திருவருட்பயன் (98) கூறுவதால் அறியத்தகும். இந்தச் சித்தாந்தக் கருத்தினை “திருவாஞ்சியத்து உறையும் ஒருவனார் அடியாரை ஊழ்வினை நலிய ஓட்டாரே” என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாக்கில் நாம் காணலாம்.

திருவாசகம்

பக்குவ ஆன்மாவினைச் சிவபெருமானே குருவாக எழுந்தருளி வந்து ஆட்கொள்வார் என்று சைவசித்தாந்தம் கூறும். “தம்முதல் குருவுமாய்” என்ற எட்டாஞ்சூத்திரத்துத் தொடரினால் (சிவஞான போதம்) இவ்வுண்மை அறியத்தக்கது. இதற்கு, “இதுகாறும் உள்நின்று உணர்த்திவந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமும் கொண்டெழுந்தருளிவந்து.....” என்ற சிவஞானசுவாமிகள் உரைகூறுவார்.

“இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நிங்காதான் தாள் வாழ்க கோகழியாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க” என்னும் அடிகளால் (சிவபுராணம்) இமைப்பொழுதும் அறிவில் நீங்காதிருக்கும் சிவமே குருமணியாகவும் எழுந்தருளி வந்து ஆட்கொள்ளும் என்ற உண்மை புலனாகுமன்றோ.

“அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும்....”

என்று அருளியிருக்கும் திருத்தெள்ளேணத்தில் (பாடல்:3) “நம்மை உருக்கும்” என்பதால் ஆன்மாவைத் தன்னோடு ஏகனாகச் செய்யும் என்ற உண்மையும், “பணிகொள்ளும்” என்பதால் இறைபணி நிற்கச் செய்யும் என்ற உண்மையும் உணரத்தக்கனவாய் உள்ளன.

மலம் நீங்கிய முத்தி நிலையில் ஆன்மா சிவத்தைச் சார்ந்து சிவமாகவே விளங்கும். அவ்வாறு சிவமாக விளங்குதல் சிவத்தின் கருணையினாலேயாம். அந்நிலையிலும் ஆன்மா சிவம் அறிவித்தாலன்றி அறியாது. ஆதலால் அந்நிலையிலும் ஆன்மா சிவத்திற்கு அடிமையாகும். இவ்வுண்மை “சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட” என்று அச்சோபதிகத்தில் அருளியிருப்பது கொண்டு தெளிவாக உணரத்தகும். ‘சிவமாக்கி’ என்று அருளிய பின்னும் “எனை ஆண்ட” என்று அருளியிருத்தல்

உணரத்தக்கது. இதனை அடியொற்றியே “மலம் அகற்றித் தானாக்கி மலரடிக் கீழ் வைப்பன்” என்று சித்தியாரும் உரைத்தருளும். (எட்டாஞ்சுத்திரம்) “தானாக்கி” என்று அருளிய பின்னும் “மலரடிக் கீழ் வைப்பன் என்று அருளியுள்ளமை திருவாசகத்துடன் இணைத்து நோக்கி இன்புறத்தக்கது.

ஒன்பதாம் திருமுறை:

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யும் உபகாரங்களை இரண்டாகக் கூறுவர். அவை காட்டும் உபகாரம், காணும் உபகாரம் என்பன. இந்த உபகாரங்களைச் சிவபெருமான் செய்தருள்வதை ஆன்மா முத்திநிலையில் உணரும். இவற்றுள் “காணும் உபகாரம்” என்பது முதல் நூலிலும், வழிநூலிலும் பதினோராஞ் சூத்திரங்களில் உணர்த்தப்படும் அரிய கருத்தாகும். இக்கருத்தினை “எவ்விடத்தும் இறையடியை இன்றி அமைந்து...” எனத் தொடங்கும் சித்தியார் திருவிருத்தத்தால் சிவஞானசுவாமிகளின் உரைகொண்டு அறியவேண்டும். இந்தக் காணும் உபகாரம் ஒன்பதாம் திருமுறையில் “தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே, கருதுமா கருதே, நுகருமா நுகரே” என்பன போன்ற திருவாக்குகளால் உணர்த்தப்படுகின்றதைச் (திருமாளிகைத் தேவர் - திருவிசைப்பா கோயில்) சிவஞானசுவாமிகள் தம் சிற்றுரையில் விளக்கியுள்ளார்.

திருமந்திரம்:

உணர்த்த உணரும் தன்மையுடைய ஆன்மா மலச்சார்போடு கூடிய பெத்தநிலையில் உலகத்தை அறியும். மலச்சார்பினின்றும் நீங்கிய முத்திநிலையில் சிவத்தை அறியும். இவ்வாறு இருதிறன் அறிவுளதாக ஆன்மாயிருப்பினும் குருவருள் தன் இயல்பினை உணர்த்தவே உணர்கின்றது. அறிவுமயமான பொருளாக ஆன்மா இருப்பினும் சிவகுருநாதன் உணர்த்தவே ஆன்மா தன்னை உணரும் என்பது சித்தாந்தம் கூறும் முக்கியமான கருத்தாகும். இவ்வண்மை

அறிவு வடிவென்று அறியாத என்னை
அறிவு வடிவென்று அருள்செய்தான்நந்தி
அறிவு வடிவென்று அருளால் அறிந்தே
அறிவு வடிவென்று அறிந்திருந் தேனே

என்று திருமந்திரத்தில் அழகுற விளக்கப்படுகின்றது.

உண்மை விளக்கம் நூலில் ஸ்ரீ மனவாசகங்கடந்தார் தம் குருவாகிய ஸ்ரீமெய்கண்டாரிடம் “என்னை எனக்கு அறியக்காட்டீர் (பாடல்:23) என்று விண்ணப்பஞ் செய்வதும் அதற்குக் குருநாதர் “.....அன்றே பகுத்தறிவது ஆன்மாவே” என்று விளக்கம் தந்து ஆன்மா உணர்வு அருளுதலும் ஈண்டு எண்ணத்தக்கன.

பதினொராந் திருமுறை:

ஆன்மாவானது குருவருள் உணர்த்தவே தன்னை உணரும் என்று பார்த்தோம். எனவே ஆன்மா தன்னை உணரவேண்டுமெனில் குருவாகிய சிவத்தை அவர் அருளால் முதலில் உணரவேண்டும். ஆன்மா பாசத்தையோ அல்லது சிவத்தையோ சார்ந்தே இருக்க முடியும். ஒருபோதும் தனித்திருக்க முடியாது. பாசத்தைச் சார்ந்திருக்கும் வரையிலும் ஆன்மா தன்னை அறியமுடியாது. சிவபெருமானின் திருவருளால் சிவபெருமானை அறிந்து அப்பெருமானோடு கலந்திருக்கும் நிலையில்தான் ஆன்மா தன்னை அறியும். ஆகையால் சிவத்தை அறிந்து ஆன்மா தன்னை அறியும் என்பது தெளிவாகின்றது. இந்தச் சித்தாந்த உண்மையினை,

“....நின்
தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்
மாயப் படலம் கீறித் தூய
ஞான நாட்டம் பெற்றபின் யானும்
நின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலும்
என்னையுங் கண்டேன்”

என்னும் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை பகுதியினால் தெளிவாக உணரலாம். “தன்னாலே தனை அறிந்தால் தன்னையும் தானே காணும் தானதுவாகி நின்றே”

(பாடல்:72) என்னும் சிவப்பிரகாசமும் ஈண்டு எண்ணத்தக்கது. (தன்னாலே தனை அறிந்தால் - திருவருளால் சிவத்தை அறிந்தால்)

பெரியபுராணம்:

சைவத்திற்கே உரிய சிறப்பான கருத்து ஒன்றினைத் தெய்வ சேக்கிழார் பெருமான் சாக்கிய நாயனார் புராணத்தில் தெரிவித்து அருள்கின்றார்.

செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் சேர்ப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக்கொண்டே

இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லையென

உய்வகையால் பொருள் சிவன் என்று அருளாலே

உணர்ந்தறிந்தார்”

(சாக்கியநாயனார் புராணம் -5)

சைவசித்தாந்தத்துள் அநாதிப் பொருள்கள் என விதிக்கப்பட்டவை மூன்று. அவை பதி, பசு, பாசம் என்பன. இம்மூன்றையும் பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், மாயை இரண்டு (சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை) என ஆறாக விரித்தும் கூறுவதுண்டு. இந்த ஆறுபொருள்களும் தம்முள் தொடர்பு பெற்று விளங்கும்போது செய்வான், செய்வினை, பயன், சேர்ப்பான் என நான்காய் விளங்குவன. இதனையே சேக்கிழார் சுவாமிகள் “விதித்த பொருள் நான்காகும்” என்று உரைத்தருளினார். திருவருட்பயனில் “ஏகன் அநேகன் இருள்கருமம் மாயையிரண்டு - ஆக இவை ஆறு ஆதி இல்” என்று குறிப்பிட்டு அதனை அடுத்து,

“செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வான் உள என்(று) உணர்”

என்று விளக்கி இருப்பதால் இக்கருத்து துணியப்படும்.

செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் சேர்ப்பானும் என்னும் இந்நான்கு பொருள்களும் மாயா உபாதி உள்ள வியவகாரிக நிலையில் இருப்பதாகத் தோன்றும். ஆனால் பரமார்த்திக நிலையில் இவ்வாறு நான்கு பொருள்கள் கிடையாது, என்று கூறுவாரும் உளர். அதனை மறுத்துரைப்பார் “மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள்” என்றருளினார்.

செய்வான் - ஆன்மா. இது “அநேகன்” என்று திருவருட் பயனில் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆன்மா தானே அறிந்து தானே செயல்படும் பொருள் அன்று. ஏகனாகிய சேர்ப்பானது அருளால்தான் ஆன்மாவின் அறிவு இச்சை செயல்கள் விளங்கும். ஆனால் இருள் மலச்சார்பினால் ஆன்மா தன்னையே கர்த்தாவாகக் கருதுகிறது. எனவே “செய்வான்” என்ற முறைமையில் ஆன்மா நிற்கிறது. ஆகையால் “செய்வான்” என்பதால் இருள்மலச் சார்பினால் யான் எனது என்ற உணர்வுடன் நிற்கும் ஆன்மா குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தகைய உணர்வுடன் நிற்கும் ஆன்மாவின் எண்ணம், சொல், செயல் யாவும் வினைகளே ஆகும். எனவே ‘செய்வினை’ குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்தச் செய்வினைக்குப் பயனை ஏகன் சேர்ப்பானாக விளங்கிச் சேர்க்கின்றான். இதன் மூலம் இருள்மல வலியினைக் கெடுத்துத் தான் உண்மையில் செய்வான் (கர்த்தா) அல்லன் என்று ஆன்மா உணரும்படிப் பண்படுத்துகின்றான்.

எனவே சிவனே அனைத்தையும் இயற்றும் பொருள்; இவன் திருவடியைச் சார்தலே வினைபிறவித் தொடர்ச்சியிலிருந்து உய்வதற்கு வழி என்று ஆன்மா திருவருளால் உணர்ந்து சிவவழிபாட்டு நெறியில் நின்று உய்யும். வினையின் பயன் மாய காரியம் மூலமே ஊட்டப்படுதலால் மாயை பெறப்படும். சுத்தமாயை வாக்குகள் வாயிலாகச் சகலான்மாக்களோடு தொடர்புகொண்டுள்ளது.

இதுகாறும் அறிந்தவற்றால் “செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் சேர்ப்பானும்” என்னும் நான்கு பொருள்களும் ஏகன், அநேகன், இருள், கருமம், மாயை இரண்டு ஆகிய ஆறு பொருள்களையும் உடன்படும் சமயங்களால் கூறப்படுவன என்பது தெளிவாகும். இந்த ஆறு பொருள்களையும் சித்தாந்த சைவத்தோடு ஒப்ப உடன்படும் சமயங்கள் பாடாணவாத சைவம் முதலிய சைவ அகச்சமயங்களே ஆகும். பிற சமயங்கள் எவையும் ஏகன் அநேகன் முதலிய ஆறு பொருள்களை முழுமையாக உடன்பட மாட்டா சிலவற்றையே உடன்படும். எனவே “இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லை” என்று அருளிச் செய்தார் சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

சைவசமயம் எதிர்ப்பாக்கும் இறைகூவல்களும் தீர்வுகளும்

(மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்)
சிவநெறிச்செல்வர் செ.மனோகரன்
தலைவர் - உலக சைவப்பேரவை
பிரித்தானியக் கிளை

“ஒன்றுகண்டீர் உலகுக்கு ஒரு தெய்வமும்,
ஒன்றுகண்டீர் உலகுக்கு உயிர் ஆவதும்,
நன்று கண்டீர் இனி நமச்சியவாய்ப்பழம்,
தின்றுகண்டேற்கு அது சித்தித்தவாரே
நமசிவாய, அன்பே சிவம்,
ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்”

என்பது நமது திருமூலநாயனார் வழிவந்த சைவத்தின் தாரகமந்திரங்கள். நிறைமொழிமாந்தர் ஆணையிற் கிளந்தமறை மொழிதானே மந்திரங்கள்.

நாம் வாழும் உலகம் சிவசக்தி மயமானது. இங்ஙனம் அமைந்துள்ள வாழ்க்கையில் “அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கும்” அரிய பேற்றினைப் பெற்றவர்கள் நமது சைவப்பெருமக்கள். இது உண்மை. வெறும் தற்புகழ்ச்சி அல்ல என்பதை பன்னாட்டு வரலாற்று அறிஞர்களும் சமயத்தத்துவத்துறை ஆராய்ச்சி வல்லுநரும், ஏன் விஞ்ஞானிகளும் கூட இன்று ஒப்புக்கொள்வதை உணர்ந்து உலக சைவர்கள் பெருமைப்பட வேண்டும், சைவத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். போற்றிப் பாதுகாக்க முன்வர வேண்டும். சமயம் என்பது இறைவனது அருளை எண்ணி அவனுக்கு நன்றி கூறுவதை மையமாகக் கொண்ட தொன்றாகும். பழமைக்கும் பழமையாய், புதுமைக்கும் புதுமையாய் மிளிர்வது சைவசமயத்தின் தனிச்சிறப்பு. கோயில்வழிபாட்டோடு சைவம் வளர்ந்திருந்தது என்பதற்கு நாயன்மார்களின் வரலாறு சான்று பகிக்கின்றது. சைவம் நலிவுற்ற காலத்தில் இறையருளால் நாயன்மார்கள் பலர் அவதரித்து ஊர்கள்தோறும் சென்று ஆலயவழிபாட்டின் மூலமும் சைவத்தை நிலைப்படுத்தினர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

நால்வர் பாடிய தேவார திருவாசங்கள் பிற சமயங்களுக்குச் சென்ற அரசன் முதல் ஆண்டிவரையானோரை மீண்டும் சைவசமயத்திற்கு வரச்செய்தன. அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் சைவசமயம் உண்மையான சமயம் என்பதை நாயன்மார்கள் பிற மதகுருமாருடன் வாதம்செய்து பல சந்தர்ப்பங்களில் மெய்ப்பித்தனர். உலகின் பல சமயங்கள் இருப்பினும் அவற்றின் அருளாளர்கள் யாரும் தம் இறைவனைக் கண்டதாக எச்சந்தாப்பத்திலும் கூறியதில்லை. எமது சைவசமய அருளாளர்கள் பலர் கடவுளைக் கண்டதாக பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளார்கள். கருவறையில் ஓதுவதற்குத் திருமுறைகள் ஏற்றவை என்பதற்கு சாட்சியாளர்கள் திருமுறைகளை ஓதிய நால்வர் பெருமக்களும் மற்றும் ஏனைய திருமுறை ஆசிரியர்களுமாவார். வடமொழிவேதத்தில் இருக்கு, யசூர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய நான்கிலும் எந்த இடத்திலும் இறைவனை முழுமுதற் கடவுளை, குறிப்பாக சிவபெருமானைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை. சிறு தெய்வங்களையே பாடித் துதிக்கும் வடமொழி வேதங்கள் கடவுளைக் கண்டேன் என்று எங்கும் சொன்னதாக இல்லை. ஆனால் தமிழ்வேதமான திருமுறைகளோ முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானைக் கண்டேன், கண்டேன் என்று களிதளும்பப் பாடுகின்றனர். நால்வர் பெருமக்களின் வாக்கான திருமுறைகளில் இதனைக் காண்போம்.

ஞானசம்பந்தக் குழந்தை ஞானப்பால் உண்டு இதோ சிவபெருமான் என்று “மெம்மான் இவன் அன்றே” என்று சுட்டிக்காட்டியது. இந்தக் குழந்தை சிவபெருமானை தான் கண்டதும் அல்லாமல் பிறருக்கும் காட்டியது. இறைவனைக்கண்டு காட்டிய பெருமை சம்மந்தரையே சாரும். சாதாரண மக்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் பக்குவம் பெற்ற அடியாரான நாவுக்கரசு பெருமானுக்கு திருவாமூரில் இறைவனைக் கண்டு காட்டியது இக்குழந்தை.

நாவுக்கரசு பெருமான்

“தேடித்தேடொனாத் தேவனை என்னுள்ளே தேடிக் கண்டு கொண்டேன்” என்று இறைவனைத் தாம் கண்டதாகக் கூறினார்.” கற்பனை கற்பித்த கடவுளை அடியேன் கழுமல் வளநகர் கண்டுகொண்டேன்” என்று இறைவனைத் தாம் கண்டதாகச் சுந்தரரும் பாடுகின்றார்.

“ஒளிக்கும் சோரனைக் கண்டனம்” என்றும் புவனியில் சேவடி தீண்டினான் காண்க, சிவனென யானும் தேறினன் காண்க” என்றும் இறைவனைத் தாம் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டதாக மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார்.

கருவறையில் திருமறை

வடமொழிவேதத்தில் சிவபெருமானைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை. அவை சிவபெருமானைக் கண்டதாக எங்கும் கூறவில்லை. ஆனால் தமிழ்வேதமான திருமுறைகளோ இறைவனை சிவபெருமானைக் கண்டதாகக் களிதளும்பக் கூத்தாடிப்பாடுகிறது. எனவே சைவத் திருக்கோயில் கருவறைகளில் ஒதுவதற்கும் வழிபாட்டிற்கும் ஏற்றதும் திருமுறைகளே என்பது பிரத்யட்ச வகையால் காண்டல் என்றும் பிரமாணத்தால் சாதிக்கப்பட்ட உண்மையாகிறது.

இறைவனைக் காணவேண்டுமானால் உள்ளம் உருக வேண்டும். உள்ள உருக்கம் வடமொழிவேதம் ஒதுவார்க்கே வருவதில்லை. ஆனால் திருமுறைகளில் ஒன்றான திருவாசகம் ஒதினால் அதை ஒதுவாரும் அன்றிக் கேட்கும் கல்லும் கரைகிறது. எனவே இதுவே சிறந்தது என்று துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் கூறுவதும் பிரத்யட்சம் என்னும் காண்டல் வகைச்சான்று.

வடமொழி பூசைகள் முடிந்தபின் கூறப்படும் வசனம் ஒன்று உள்ளது. அதாவது “சிவபெருமானுக்கு பரீதியான திராவிட சுலோகங்களைப் பாடு” என்பதே.

அதுவரை வடமொழியில் ஆற்றிய சடங்குகளில் சிவபெருமானுக்கு அவ்வளவு பரீதி இல்லை, திருப்தி மனநிறைவு இல்லை என்பது உண்மையாகிறது. சடங்குகள் அத்தனையும் தமிழ்மறைகளால் செய்தால் சிவபெருமானது திருவுள்ளம் அதிக நிறைவடைந்திருக்கும். எனவே கோயில் கருவறையில் ஒதப்பட வேண்டியவை திருமுறைகளே.

“சொற்றமிழ்பாடு கென்றான் தூமறைபாடும் வாயான்” என்பது பெரியபுராண வாக்கு. எனவே இறைவன் வாயில் இருந்து தூயமறைகள் வெளிவந்தன என்பது தமிழ் சித்தாந்தம். திருமுறைகளை ஒதி எலும்பு பெண்ணாகியுள்ளது. நஞ்சு அமுதாகியுள்ளது. பாம்பு தீண்டி இறந்தவர்கள் உயிர் பெற்று எழுந்துள்ளனர். கொல்ல வந்த யானை கும்பிட்டுச் சென்றது. கல் கடலில் மிதந்தது, செங்கல் பொன்னாகிறது. திருவீழிமிழலையில் இறைவன் காசு கொடுத்துத் தமிழைக் கேட்டான். முதலை உண்டபாலன் உயிர் பெற்றெழ, உண்ட முதலை கரையில் அப்பாலனை உமிழ்ந்தது. இன்னும் இது போன்ற அருளற்புதங்கள் பலவற்றை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

“தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும் முதலை உண்டபாலனை அழைத்ததும் எலும்பு பெண்ணுருவாக

கண்டதும் மறைக்கதவைத் திறந்தும் கன்னித்

தண்டமிழ் சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றிர்” என்று பாடுவது பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணம். எனவே இத்தனை அருளற்புதங்களைச் சாதித்த திருமுறைகளே இறையருள் பெற்றுத்தரும் சாதனையை எளிதில் சாதிக்கவல்லது என்பது ஆறாம் அறிவாகிய பகுத்தறிவு ஒஐங்காக வேலை செய்யும் எவரும் அனுமாகிக்கவல்லது. மேலும் இதில் ஒன்று கூடசாதிக்கமாட்டாத வடமொழி வேதங்களைக் கருவறையில் ஒதினால் ஒரு பயனும் இல்லை என்பதும் நன்கு விளங்கிக் கிடக்கிடக்கிறது.

“பாலனாம் விருத்தனாம் பசுபதிதானாம்”

எனவரும் பாடல் ஒன்றில் சம்பந்தர் தான் கூறியதெல்லாம் இறைவன் கூறியது என்ற பொருள்பட எனதுரை தனதுரையாக என்று கூறுகிறார். “ஒழுகலரிது” எனத் தொடங்கும் இன்னொரு பாடலில் “பழுதில் இறைஎழுது மொழிதமிழ் விரகன் வழிமொழிகள்” என்று தமது மொழியெல்லாம் இறைவன் தன்மனதில் எழுததாம் வழிமொழிந்தவை என்று கூறுகிறார். சம்பந்தரே தான் பாடியவையெல்லாம் தான் பாடியவையல்ல; இறைவன் பாடியது என்று கூறுகிறார். அதற்கு மறுப்பு ஏது? இதை ஆப்தவாக்கியமாக

ஏற்கிறோம் எனில், திருமுறைகள் இறைவனாகிய சிவபெருமானால் அருளப்பெற்றவை என்பது தெளிவாகிறது. இறைவன் அருளிய திருமுறைகளைக் கருவறையில் ஒதுவதுதானே சிறப்பு.

தில்லைக்கூத்தப்பெருமான் திருவிழா நெருங்கியது. திருவிழா தொடக்கத்திற்காக கொடியேற்றம் நடத்தும்போது கொடி மேலே ஏறாமல் தடைப்பட்டு நின்றுவிட்டது. தில்லைவாழ் அந்தணர்களின் வேண்டுகோளுக்காக இரக்கம் கொண்ட உமாபதி சிவசிவாச்சாரியார், திருவைத்தெழுத்து மந்திரத்தினை உட்பொருளாக, திருவருளாணையைச் செயல்படுத்துவதாக கொடிக்கவி என்னும் பதிகத்தை தமிழில் பாடினார். அந்நிலையில் கொடி ஏற்றுவாரின்றித் தானாகவே ஏறியது. பெத்தான் சாம்பான் உமாபதி சிவச்சாரியாருக்கு செய்துவந்த தொண்டு, அடைமழை காரணமாக விறகுக் கட்டை கொண்டு போய் வைக்க முடியவில்லை. தனது தொண்டிற்கு ஊறுவிளைந்தே எனக் கவலையுற்று இறைவனை வேண்டி, இறைவன் தோன்றி “கவலற்க” எனக்கூறி “அடியார்க்கெளியன்” எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டு தமிழில் எழுப்பட்ட ஓலைநறுக்கு ஒன்றைபெத்தான் சாம்பானிடம் கொடுத்து அதை உமாபதி சிவாச்சாரியாரிடம் கொண்டுபோய் கொடுக்குமாறு பணித்தார். திருச்சிற்றம்பலமுடையான் திருக்கரத்தால் எழுதப்பெற்ற பாடலைப் படித்து, இறைவன் திருவருளையும், பெத்தான் சாம்பானின் பக்குவப் பேற்றையும், அவனது திருத்தொண்டினது பெருமையையும் உணர்ந்து மகிழ்தார். பெத்தான் சாம்பானுக்கு தீட்டை செய்து இப்பிறவியிலே அவனுக்கு சிவப்பேறு கிடைக்குமாறு செய்தார்.

தாழ்குலத்தில் பிறந்த நந்தனானரின் வேண்டுகலை ஏற்க இறைவன் அவர்களில் தோன்றி “இப்பிறவி போய் நீங்க எரியினிடை நீ மூழ்கி நம் கோயிலினுள் புகுக” எனப்பணிந்து, அவ்வாறே தில்லை வாழ் அந்தணர்கட்கும் நந்தனுக்கு ஏரி அமைத்துத் தரப்பணிந்து மறைந் தருளினார். இறைவன் இங்கு தமிழில் தான் உரையாடினார்.

அடியார் சேந்தனாரின் பக்தியை உலகிற்கு காட்ட,

மார் கழி திருவாதிரை திருவிழாத்தேரை,

மழைச்சேற்றில் தேரை அழுந்துமாறு செய்து

“சேந்தாதேர் நடக்கப் பல்லாண்டு பாடுக” என இறைவன் கூற தேர் இழுக்கும் குழுவில் ஒருவராக நின்ற சேந்தனார் “மன்னுக தில்லை வளர்க நம்பக்தர்கள்” எனத் தொடங்கும் திருப்பல்லாண்டை பாடிப் போற்றினார். தேர் வடம் விடிக்காமலே ஓடி நிலையினை அமைந்தது.

சிவதீட்சை பெற்ற யாரும் கோயில் கருவறைகளில் திருமுறைகளைச் சிவச்சிந்தனை ஒன்றே உடைய தூயராய் அதன் வழிபாட்டையும், வழிபாட்டுச் சடங்குகளையும் ஆற்றலாம்: ஆற்றுவதே சிறப்பு; ஆற்றவேண்டும். இங்ஙனம் அவனருளாலே அவன் தான் வணங்குவோமாக.

திருமுறையே சைவநெறிக்கருவூலம் தென்தமிழின் தேன்பாகும்,

திருமுறையே கைலையின் கண்சிவபெருமான் செவிமடுத்த

தமிழ்நல் வேதம். திருமுறை நடராசன் கரம் வருந்த எழுதியருள் தெய்வநூலாம்

திருமுறையே சொக்கேசன் மதிமலிவாய் மலர்ந்தருளும் சிறப்பிற்றாமல்.

கனியிருக்க காய் கவர்ந்தது போல எமது அருளாளர்களின் தேவார திருவாசக

தாரகமந்திரங்கள் இருக்க வடமொழி மந்திரங்களை ஆலயங்களில் ஒலிப்பதால்

பெரும்பான்மையான மக்கள் ஆலய வழிபாட்டினை வெறுக்கின்றனர். ஆலயத்திற்கு

செல்லுகின்றோம் பூசை நடைபெறுகின்றது. ஐயர் வடமொழி தந்திரங்கள் கூறுகின்றார்.

ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இறுதியில் விபூதி தருகிறார் வாங்கிப்பூசிக்கொண்டு வீடு

திரும்புகின்றோம். இவை இன்றைய சைவசமய மக்களின் மனத்தாக்கம்.

ஆலயவழிபாட்டை வெறுக்கும் நிலை. அவை மாற வேண்டும். ஆலயத்தில்

நடைபெறும் பூசைகள் மக்களுக்கு விளங்க வேண்டும். பக்தர்களுக்கு இறைவனுக்கும்

இடையில் வடமொழி. விளங்காத மொழி கூறும் ஐயர். இது சைவத்தை வளர்க்குமா?

இல்லை. இவை சைவ மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள். இதில் நாம் கவனம்

எடுக்காவிட்டால் ஆலயவழிபாட்டில் மக்களுக்கு விருப்பமில்லாமல் போக இடம் உண்டு.

சைவசமய மக்கள் எதிர்நோக்கும் அறைகூவல்கள். இது தீர்க்கப்பட வேண்டிய

ஒன்றாகும்.

இவ்வாறாகவுலுக்கு தீர்வு முனெடுத்துக் கூறப்பட்ட நாயன்மார்களின் பாக்கள் கருவறையில் ஒதப்படுதலையேகும். இதை மக்கள் அடியார்கள் செவிமடுத்து மனதார உணர்ந்து இறைவனை மனமுருகி வழிபட வாய்ப்பு ஏற்படும். இத்தீர்வே சைவமக்களின் அறைகூவல்களுக்கு ஒரே மருந்தாகும். ஒரே தீர்வாகும், இதில் ஆலய நிர்வாகிகள் கவனம் எடுக்க வேண்டும். பக்தர்களின் குறைநிறைகளைக் கேட்க வேண்டும். மக்களின் இறைபக்தி ஓங்கிவளர, சைவசமயம் தழைத்தோங்க. மக்களின் வரவு ஆலயத்தில் பெருக ஆலய நிர்வாகத்தினர் ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்றைய ஆலய நிர்வாகிகள் தங்கள் நிர்வாக காலத்தில் சமய வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தோம் என்ற மகிழ்ச்சி அடைய, சைவசமயம் மக்கள் எதிர்நோக்கும் அறைகூவல்களை மனதிற்கொண்டு ஆவன செய்வார்கள் என மனதார நம்புகின்றோம்.

தாய்மொழியில் கடவுள் வழிபாடு செய்யும் எத்தனையோ சமயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை நாடி மக்கள் செல்ல வாய்ப்புண்டு. ஏன் அனேக மக்கள் சென்றும் உள்ளார்கள். பிறகுருமார்கள் மத சங்கங்கள் ஏழைமக்களுக்கு பணஉதவி, கல்வி வசதி, பிறமொழி வகுப்புக்கள போன்ற பல்வழிகளில் உதவி புரிகின்றார்கள். ஆனால் எமது சைவக் குருமார் இவை ஒன்றிலும் மக்களுக்கு உதவி புரிவதாக இல்லை. விளங்காதமொழி பூசை தான் செய்யமுடியும். இதனால் எமது சைவசமய மக்கள் எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சனைகளை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய காலகட்டத்தில் சைவமக்கள் எதிர்நோக்கும் இவ்வாறாகவுலுக்கு நாம் எப்படித் தீர்வு காணப்போகின்றோம். இதற்கு ஒரேதீர்வு தாய்மொழிப் பூசையே. எமது நாயன்மார்கள் காட்டிய வழியும் இதே என்று ஆலயங்களில் தமிழில் குருமார்கள் பூசை செய்கின்றார்களோ அன்று சைவமக்களுக்கு ஒரு விடிவு காலம் ஏற்படும். தேவார, திருவாச தமிழ் மந்திரங்கள் கருவறையில் ஒலிக்க நாம் ஆவன செய்தாலே, சைவமக்கள் இன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரே தீர்வாகும். இதனால் ஆலய வழிபாட்டினை புறக்கணிக்கும் சைவமக்கள் அனைவரும் ஆலயங்களை நாடி வருவார்கள். சைவசமயம் காப்பாற்றப்படும். நாயன்மார்கள் அருளிய பன்னிரு திருமுறைகளையும், பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் நாம் என்றும் மறக்கக்கூடாது. இவை சைவ ஆலயங்களில் ஒலிக்க வேண்டும்.

21ம் நூற்றாண்டுக்கு ஏற்ற கல்வீ நமக்கேற்றதாகவும் சிமைதல் வேண்டும்

கல்வியியலார் ஆசிரியை

நீற்றா பற்றிமாகரன் BA, BSc, PG Diploma(Social Policy, PG Diploma(Housing)

“ஒருவர் நடக்கமுடியாதனவற்றை நம்ப மறுத்தல்” (“One can't believe impossible things.”) என்பது 21ம் நூற்றாண்டின் இயல்புத்தன்மை. இந்நிலையில் ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கு நாளைய உலகுக்கு ஏற்றவகையில் கல்வியளித்தல் என்பது பெரும் சவாலாகவே திகழ்கிறது. எங்களின் பிள்ளைகளைக் கடந்த கால விழுமியங்களைப் பாதுகாக்க வைப்பதிலும் இன்றைய காலத்திற்கு உகந்த முறையில் வாழச் செய்வதிலும் நாளைய உலகிற்கு ஏற்ற முறையில் தயார்ப்படுத்துவதிலும் நாம் சில விடயங்களில் ஆற்றல் உள்ளவர்களாகவும் சில விடயங்களில் முரண்பாடுள்ளவர்களாகவும் காணப்படுகின்றோம். சைவஅறிவு சைவக்கல்வி என்னும் பாரம்பரியத்தின் முக்கியத்துவம் இந்நேரத்தில்தான் உணரப்படுவது அவசியமாகிறது. தமிழினத்தின் கடந்த கால விழுமியங்கள் என்பது சைவஅறிவுடனும் சைவக்கல்விடும் இணைந்த ஒன்றாகவே பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் 2வது பாண்டியஆட்சி சுந்தரபாண்டியன் வீரபாண்டியன் சகோதரச்சண்டையால் மதுரையில் இஸ்லாமிய அட்சி ஏற்படும் வரையிலும், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் காலனித்துவ ஆட்சி இலங்கையில் ஏற்படும் வரையிலும் தொடர்ந்து வந்தது. இதன் பின்னர் சைவசித்தாந்தமே இரு காலகட்டத்திலும் தமிழரின் கல்விக்கொள்கைக்கான அடித்தளத்தை அளித்தது. எப்படி காரைக்காலம்மையார் என்னும் தமிழ்த்தாயின் அகப்புறப் புரட்சிகள் கூத்தர்பிரானாக கடவுளை விளங்கச் செய்து எந்த ஈமப்புறங்காட்டைக் காட்டி நிலையாமை பேசி சமணமும் பௌத்தமும் தமிழர்களின் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் சுடுகாடாக்கியதோ அந்த ஈமப்புறங்காட்டை இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்று கூடும் பேரானந்தத் தளமாகக் காட்டி கடலையில் நடனமிடும் கூடலைப்பொடிபூசும் உள்ளங்கவர்கள்வன் இறைவன் என்று மரணபயத்தை நீக்கி மரணமில்லாத மனித குலம் ஒன்று இந்த மண்ணில் தோன்ற வைத்தது. கூத்தர்பிரானின் திருக்கூத்து உலகினதும் உயிர்களினதும் தோற்றம் நிலைத்தல் ஒடுக்கம் என்னும் இயற்கையினை விளங்கியது. கூடவே ‘உள்ளதே தோன்றும் தோன்றியது அழியாது’ என்கிற சற்காரியவாத தத்துவத்தின் வெளிப்பாடாகி என்றும் உள்ளவை பதி (இறைவன்) பசு (ஆன்மாவை இயக்குனராகக் கொண்ட உயிர்) பாசம் (உயிர் வாழும் உலகு) என்ற முப்பொருள் உண்மையின் அடிப்படையில் உயிர்கள் எல்லாமே தோன்றுதல் ஒடுங்குதல் என்னும் சுழற்சியில் இறைவனால் செலுத்தப்பட்டு அவற்றின் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்கிற மும்மலத்துடன் வாழ்ந்து வினைப்பயன் நுகரப்பட்ட நிலையில் திருவருளால் இறைவனில் தாடலையாக அமைதி பெறும் என்கிற சைவசித்தாந்த தத்துவம் விளக்கம் பெறவும் செய்தது. காரைக்காலம்மையாரின் வழி அப்பர் பெருமான் ‘நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்’ ‘அஞ்சுவது ஒன்றுமில்லை அஞ்ச வருவதும் யாதுமில்லை’ என்று இறைபலம் கொண்டு படைபலம் வென்று வாழும் சாத்வீக முறையினைத் தோற்றுவித்து உலகின் முதல் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை பாடலி புரத்திலே நடத்தி அந்த அகிம்சைப் போராட்டம் 20ம் நூற்றாண்டில் வள்ளியம்மை என்ற தமிழ்ப்பெண்ணின் ஊடாக மகாத்மா காந்தியின் வழி உலக அரசியல் தத்துவமாக மாறவும் வழிகாட்டினார். அவ்வாறே நடராஜ தத்துவம் இன்று உலகின் நுண்துணிக்கை ஆய்வின் விஞ்ஞான அறிவுக்கு மெய்ஞ்ஞான விளக்கமாக உள்ளது என அவுஸ்திரேலியாவில் பிறந்த அமெரிக்க விஞ்ஞானி பிரிட்ஜிப் காபரே பிரகடனப்படுத்தவும் செய்து நிற்கிறது. இது சைவஅறிவு இன்றைய 21ம் நூற்றாண்டுக்கான அறிவாகவும் உள்ளது என்ற உண்மையை உணர்த்தவும் செய்துள்ளது.

இந்நிலையில் இந்தக்கட்டுரை 21ம் நூற்றாண்டில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்து வாழப்போகின்ற நம் தமிழ்ச்சிறுவர்களுக்கு இன்று நாம் பின்பற்ற வேண்டிய கல்விக்கொள்கைகளில் சைவஅறிவு சைவக்கல்வி என்னும் இலக்குகளையும் எவ்வாறு இணைத்துக் கொள்ளலாம் என ஆராய்கின்றது. இதில் அவர்கள் வாழும் நாடுகளின் தேசிய அக்கறைகளும் போக்குகளும் உணரப்பட்ட நிலையில் சைவஅறிவு சைவக்கல்வி பேணப்பட வேண்டியதாக உள்ளது என்பதையும் நாம் மனதிருத்தல் அவசியம். ஒவ்வொரு

தமிழனும் தாம் வாழும் நாடுகளின் சட்டதிட்டங்களைப் பேணிய நிலையில் தமிழர்கள் என்கிற தங்கள் இனத்துவத்தையும் தமிழ்மொழியையும் தங்கள் சந்ததி தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான சிந்தனைகளை உலகத் தமிழினம் வேண்டி நிற்கிறது. கல்வியின் அடிப்படை நோக்கம் மனித புத்திஜீவித்தனத்தை அதன் எல்லாப் பரிணாமங்களிலும் சமூக கலாச்சார அறவியல் உணர்ச்சியியல் பௌதீகவியல் (social, cultural, moral, emotional and physical) நிலைகள் உட்பட வளர்ப்பதாகும். கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு வடிவங்களில் அதனை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையிலும், அந்த கலாச்சாரத்தின் முன்னேற்றங்களை மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பகிர்ந்து வாழ்வதற்கான ஆற்றலைப் பெறக் கூடிய வகையிலும், சமுதாயத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் உருவாக்குவதே, இது கல்வியளித்தலின் அடிப்படை நோக்கம் என்றால் என்ன என்பதற்கான மேலதிக விளக்கமாக அமைகிறது. இதனை தானும் வாழ்ந்து மற்றவர்களும் வாழவைத்தல் என்ற உயர் நோக்காகச் சைவஅறிவு எடுத்துரைத்தது. "எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்யாமை சைவம்" என்பது சுருக்கமான விளக்கம். இதற்கான சைவ அறிவையும் கல்வி முறைமையையும் நம்முன்னோர் வகுத்தளித்துள்ளனர் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

பெற்றோராக விளங்குதல், வீட்டுக்கடமைகளைச் செய்தல், வர்த்தகம், கைத்தொழில், சமூகவேலைகள், சமூக நலன்கள், உடல்நலம், கலைகள், சட்டம், விஞ்ஞானம், அரசியல், கல்வி, விவசாயம் உட்பட பல்வேறு வகையான சேவைகளுக்கும் தொழில்நுட்பங்களுக்கும் சுற்றுச்சூழலைப் பேணிய நிலையில் பொறுப்புள்ள வகையில் பொருளாதாரப் பங்களிப்பைச் செய்வதற்குச் சமுதாயத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக மாற்றுதல் இன்று கல்வியின் பொதுநோக்காக உள்ளது. இதற்கு நூல் கல்வி மட்டுமல்ல அனுபவ அறிவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இதனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை கூடல் என்கிற முறைமைகளின் வழி ஒரு மனிதன் பெறலாம் என்பதை பிரதானமான விளக்கமாக அமைகிறது. இவ்வகையில் கல்வி தனிப்பட்டவர்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஆற்றல் அளிக்கும், சக்தியளிக்கும் கருவியாக அமைகிறது. கல்வி ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட விழுமியங்களையும் ஆற்றலையும் அறிவையும் முன்னேற்றுவதன் மூலம் சமுதாயத்தின் கூட்டு முனைப்பலத்தையும் ஞானத்தையும் செயலாற்றலையும் வளப்படுத்துகிறது. அந்த வகையில் இன்று நாம் தமிழ்ச்சிறுவர்களின் கல்வி குறித்து எடுக்கும் முடிவுகளும் கல்வி வழிகாட்டல்களும் தனிப்பட்ட தமிழ்ச் சிறுவர்களின் வாழ்வியல் தன்மைகளை மட்டுமல்ல அவர்கள் வாழும் தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் அரசியல் சமூக பொருளாதார ஆன்மீக நிலைகளின் எதிர்காலத்தையும் முடிவுசெய்கிறது என்பது முக்கியமான ஒன்று. எனவே பழமையையும் புதுமையையும் இணைக்கின்ற பாரிய பொறுப்பு இன்று தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்கள் கல்வியியலாளர்கள் முன்புள்ள இனத்துக்கான வாழ்வியல் சவாலாகவும் மாறியுள்ளது.

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவின் பரிணாமமும் தகவல் யுகத்தின் தோற்றமும் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் அலைபேசிகளின் உலகளாவிய இணைப்பும் இன்றைய மனிதனைத் தூரங்களைக் கடந்த வாழ்வில் இணைத்துள்ளன. இதனை உலகமயமாக்கல் என்னும் பொருளாதார முறைமையாகப் பின் முதலாளித்துவ உலகு காண்கிறது. பொருட்களும் ஆட்களும் தம் தம் நாட்டுச் சந்தைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உலகெங்கும் தடையின்றி நகர்வதற்கான அரசியல் முறைமைகள் அனுமதிக்கப்பட்ட காலமிது. இக்காலத்தில் வாழும் சிறுவர்கள் நம்பிக்கைகள் மரபுகள் பாரம்பரிய ஒழுக்கங்கள் முக்கியமற்றன எனத் தோன்றும் உலகில் வாழ்கின்றனர். இவர்களுக்கான கல்வி முறைமை என்பது மிகவும் நுட்பமான முறையில் திட்டமிடப்பட வேண்டியுள்ளது. மனித நேயத்தைச் சிறுவர்களுக்கு அளித்தல் என்பது மனித அனுபவம் எனப்படும் வரலாறு இலக்கியங்கள் கலைகள் தத்துவங்கள் ஆன்மீகம் என்பனவற்றில் தங்கியுள்ளது. இவற்றின் விஞ்ஞான அணுகுமுறை என்பது இன்றைய உலகின் எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது. இவ்விடத்தில் விஞ்ஞான அணுகுமுறை என்ற சொல்லின் தன்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். விஞ்ஞானம் வேறு, விஞ்ஞான அணுகுமுறை வேறு. கலைத்துறை சார்ந்த அறிவு மெய்யியல் சார்ந்த அறிவு வரலாறுகள் இலக்கியங்கள் ஆன்மீகம் சார்ந்த அறிவு என்பன மனித அனுபவம். மனித அனுபவத்தைப் பகுத்தாய்வதோ கூறுபடுத்திப் பார்ப்பதோ உலகப்பொதுமைப்படுத்திய உண்மையாகப் பார்ப்பதோ சாத்தியமற்ற செயல். இதனாலேயே அத்தகைய உலகப்பொதுமை கூறுபடுத்திய பகுப்பாய்வு என்பனவற்றைக் கொண்ட சடத்துவம் சார்ந்த அறிவை விஞ்ஞானம் என்ற தனித்துறையாக வகுத்தனர்

முன்னோர். விஞ்சுதல் என்ற சொல் ஒன்றை முந்துவதைக் குறிக்கும். புறஉலகின் தடைகளை மனிதன் முந்தி வாழ்வதற்கான அறிவுமுறையின் தொகுப்பு விஞ்ஞானம். ஒருவகையில் பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் இது அடக்குவதால் சந்தைப் பொருளாதாரம் சார்ந்த சொல் எனலாம். அதற்கு அப்பால் அரசியல் போட்டிகள் ஆயுத யுத்தங்கள் என்பனவற்றின் வெற்றிகளுக்கு வழிகாட்டும் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் விஞ்ஞானம் திகழ்கிறது. இந்த வகையில் புதிய திசைகளில் கிளைவிடும் மனித அறிவு மனிதனின் உடலுழைப்பை மூளையின் உழைப்பைக் குறைப்பதற்கான கருவிகளின் கண்டுபிடிப்புகளின் துறையாகவும் விஞ்ஞானத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்துள்ளதால் நாளாந்த வாழ்வில் விஞ்ஞானத்தில் தங்கியுள்ளவனாக மனிதன் மாற்றப்பட்டுள்ளான். இதுவே 21ம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கிய பங்காக உள்ளது. அதே வேளை மனிதன் தொழில்நுட்பத்தில் விஞ்ஞானத்தில் தங்கிவாழும் தன்மையானது மனிதநேயத்திற்கு அவனைப் பழக்கப்படுத்தும் வழக்கப்படுத்தும் கல்வியாக அமையாது விடுவதினால் மனிதாயம் உலகில் பலசிக்கல்களைச் சந்திக்கிறது. (முரண்பாடுகளில் விட்டுக்கொடுக்காமை, படைபலம் கொண்டு பிரச்சனைகளைத் தீர்த்திட முனைதல், இவற்றின் வழி தோன்றும் கூறுபாடுகள் மாறுபாடுகள் வழி நாடுகளின் அமைதியும் வீடுகளின் அமைதியும் இழக்கப்படல் என்பன இன்றைய உலகின் நாளாந்த வாழ்வியலாகக் காட்சியளிக்கிறது. இதனை பாழ்படுத்தல் (Exploitation) எனக் கார்ன் மார்க்ஸ் கூறுவார்.

அவ்வாறே உழைப்பும் உழைப்பாளியும் அந்நியமாக்கப்படும் பொழுது மனிதன் உழைப்பினை உற்பத்தி செய்யும் கருவியாக மட்டுமே பார்க்கப்படுகின்றான். இதனால் மனிதனுக்கு வாழ்வுடனும் உலகுடனும் உள்ள இயற்கையான தொடர்பு அறுக்கப்பட்டு மனிதன் அந்நியமாக்கப்படுகின்றான் (யடநையெவழை) என்பது மார்க்சியம் தரும் மற்றைய விளக்கமாக அமைகிறது. இதனால் தனிமனிதன் மனமுறிவுகள், மணமுறிவுகள், வாழ்க்கை மீதான வெறுப்புக்கள், விரக்திகள், வன்முறைகள் என்பன அந்நியமாக்கல் மனநிலைக்கு உள்ளானவர்களின் வாழ்வாகிறது. இத்தொகை இன்று என்றுமில்லாத வகையில் பெருகி வருகிறது. சிறுவயதிலேயே பிள்ளைகள் மனவிரக்தி உள்ளவர்களாகின்றனர். பாசம், காதல், நட்பு போன்ற உணர்வுகளை உரிய முறையில் வெளிப்படுத்த இயலாத அளவுக்குத் தன்னலம் மிக்கவர்களாக இளையவர்கள் மாறிவிடுகின்றனர். பணம் உழைத்தலே வாழ்வு, பதவியை அடைதலே வாழ்வின் நோக்கு, அதிகாரம் செய்தலே வாழ்வின் போக்கு என்கிற தன்மையானதாக இளையவர் வாழ்வு மாறிவிடுகிறது.

இந்த அவலநிலையை அடையாதிருப்பதற்கு அல்லது இத்தகைய அவலநிலையில் இருந்து விடுபடுவதற்கு சைவஅறிவு சைவக்கல்வியே தலைசிறந்த தனிமனித துணையாகிறது. தலைசிறந்த பொதுவாழ்வின் உயர்ச்சிக்கான உந்துதலாகிறது. இந்நிலையில் காலத்திற்கேற்ற கல்வியின் அவசியமும் நமக்கேற்ற கல்வியாக அதனை அமைத்து நமது மொழியை இனத்துவத்தை வாழ்வாதாரநிலைகளைப் பேணும் பாதுகாக்கும் வலிமையை எமது இளைய சமுதாயம் பெறப் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், கல்வியாளர்கள் என்னும் முத்தரப்பினரும் மாணவரை மையப்படுத்தி சைவஅறிவை சைவக்கல்வியை ஒருங்கிணைதல் வேண்டும், திட்டமிடல் வேண்டும், திட்டத்தைச் செயற்படுத்தி மேலும் செம்மையாக்க வேண்டும். இதில் பெற்றோர் தொடக்கவாளராக மட்டுமல்லாது சிறுவர்கள் என்கிற நிலையைத் தாண்டும் வரை கூடவே பயணிப்பவர்களாகவும் அதன் பின்னரும் தேவைக்கேற்ப அனுசரணையாளர் உளவளத்துணையாளர் உடனுதவியாளர் என்னும் நிலைகளில் என்றும் உதவுபவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு மாணவனுக்கு அவனது பள்ளிக்காலத்தில் ஆசிரியர்கள் மாறலாம். கல்வியாளர்கள் வேறுபடலாம். ஆனால் பெற்றோர் மட்டுமே என்றும் மாறாத துணையாக இருப்பவர்கள். இதனால் இவர்களின் பங்களிப்பு மற்றைய இருவரையும் விட மிகமிக முக்கியமானதாகிறது. இதனால் பெற்றோர்க்கான வளர்ந்தோர்க்கான சைவஅறிவு சைவக்கல்வி வாழ்நாள் கல்வியாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருத்தல் அவசியம்.

நடராஜர் மூர்த்தம்

திரு கணேஷ்

சர்வதேச இந்து இளைஞர் பேரவை

ஆதியும் அந்தமில்லா இல்லா அருப்பெரும் ஜோதியாக திகழ்வது இந்துமதம். ஆரம்ப காலத்திலே இந்து மக்கள் இயற்கையே தெய்வமாக வழிபட்டனர். கால ஓட்டத்தில் அவ்இயற்கைக்கு உருவம், நாபம் கொடுத்து வழிபட்டனர். இதனையே “ஓர் உருவம், ஓர் நாபம் ஒன்றிமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் தெள்ளோனம் தொட்டாமே” என மாணிக்கவாசகரின் பாடலடி எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்துமதத்தில் 72 மதங்களுக்கு மேல் காணப்பட்டதாகும். பின்னர் சங்கரருடைய காலத்திலே 32மதங்கள் காணப்பட்டதாகவும் இதனையே சங்கரர் அறுவகை சமயங்களாக வகுத்தார் எனவும் இதனாலேயே இவரை “சண்மதஸ்தாபகர்” எனவும் அழைத்தனர். இவ் அறுவகை சமயங்களாவன சைவம், சாக்தம், வைணவம், சாணபத்தியம், சௌமாரம், சௌரவம் என்பனவாகும்.

சைவசமயத்தின் முழுமுதல் கடவுளே சிவனாகும். சிவன் என்பதன் பொருள் “மங்களகரமானவர்” எனப் பொருள்படும். சிவமூர்த்தங்கள் 25 ஆகும். அவற்றில் ஒன்றே “நடராஜர் மூர்த்தம்”. நடராசர் என்ற சொல் நடனத்திற்கு “அரசன்” என்று பொருள்படும். அத்துடன் நடத்தின் ஆடல் வல்லவனாகவும் உருவகிக்கப்படுகின்றான். ஆயகலைகள் அறுபத்திநான்கிலும் ஒன்றாக விளங்குவது நடனம் ஆகும். நடனக்கலை நூல்களில் கூறப்படுகின்ற 108 வகை நடனக்கலை ஆடல் வல்லவனாகவும் நடராஜர் கூறப்படுகின்றார். “சுவலய விழி” என கூறப்படும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள “நல்லூர் கந்தன்” ஆலயத்தில் இந்ம 108 நடனமும் ஓவியமாக வரையப்பட்டிருப்பதை காணமுடிகிறது.

நடராஜரின் தோற்றத்தினை இனி நோக்கின்றபோது அவன் ஆடல் வல்லவனாக மட்டுமன்றி “பஞ்சகிருத்தியம்” என்றும் நந்தொழிலையும் புரிபவனாகவும் புராணங்கள் விளங்குகின்றது. அவையாவன படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்பனவாகும். இதன் “தோற்றம்” உலகத்தின் தோற்றத்திற்கு ஒடுக்கத்திற்கு காரணமாக விளங்குபவன் இவனே என்பதை காட்டுகின்றது. நடராஜரின் கையிலுள்ள உடுக்குக்கு படைத்தலையும், அடைக்கலம் தரும் கை காத்தலையும், இன்னொரு கையில் தங்கியுள்ள தீச்சுவாலை அழித்தலையும், தூக்கிய திருவடி(பாதம்) அருளலையும், ஆன்மா ஈடேற்றின் இறுதி நிலையான முத்தி நிலையையும் குறித்து நிற்கின்றது. இதனை காரைக்கால் அம்மையார் புராணத்திலே இறைவன் அம்மையே உமக்கு என்ன வேண்டும் என்று வினாவ இறைவா நீ திருநடனம் புரிகின்றபோது உன் அடியின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்றான். இதனை சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தில் “அறவா நீ ஆரும்போது உன் அடியின் கீழ் இருக்கவேன்றார்” என பாடல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. நடராஜரின் ஊன்றிய திருவடி மறைத்தலை குறிக்கின்றது. நடராஜரின் வலது காலின் கீழே இருப்பவன் “அபஸ்மாரன்” என்னும் அசுரன். இது ஆணவத்தினால் மனித மனம் கொள்ளும் இருளைக் குறிக்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி இவ் அசுரம் இறைவனின் திருவடி பட்டதும் முத்தி கொடுக்கும் தூக்கிய திருவடியையும் நடராஜரின் தோற்றத்தினைஞ்சம் வேண்டி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதையும் காண முடிகிறது.

நடராஜரின் இருப்பை சுற்றியுள்ள பாம்பாகிய சேஷநாகம் உலகத்தின் கால சுழற்சியையும், கபாலம் சிவனின் இன்னொரு மூர்த்தமாகிய உருத்திரனையும், கங்கை இறைவனின் வற்றாத அருளையும் ஐந்தாம் நாள் பிறைச்சந்திரன் அழிப்பது மட்டுமல்ல ஆக்கத்திற்கும் இவனே பூரணகர்த்தா என்பதையும் விளக்குகின்றது.

நடராஜர் என்றாலே தில்லை என்று அழைக்கப்படும் “சிதம்பரம் தான் எல்லோருக்கும் ஞாபகம் வரும். நடனக்கலையின் தந்தையான சிவன் நடராஜர் நடனமாடும் தோற்றம் இங்கே காணப்படுகின்றது. இதனை “தில்லையில் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே” என்ற பாடல் வரி எடுத்துக்காட்டுகின்றது. நடராஜர் தில்லையிலே நடனமாடுவதற்கு முன்பு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள “திரு உத்தரகோசமங்கை” என்னும் தலத்தில் நடராஜர் தனிமையில் ஆடியதாகவும் புராணங்கள் சொல்கின்றன. மதுரையிலே மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்தில் சுவாமி சந்நிதியில் வலதுகாலை ஊன்றி இடது காலை தூக்கி ஆடும் நடராஜத்தினை பாண்டிய மன்னன் இறைவா ஒரே காலில் ஆடியால் கால் வலிக்கும் என மனவேதனையுடனும் பக்தியுடனும் வேண்டி இறைவன் கால் மாறி ஆடியதாகவும் புராணங்கள் விளக்குகின்றன. ஆகவே பஞ்சகிருத்தியத்தின் தெய்வதாகவும் ஆடல் வல்லவனாகிய நடராஜரை வழிபட்டு நாமும் நல்லாழ்வை பெறுவோமாக.

கடவுள்

திருமதி சுவர்ணமுகி மயூரன்

சைவசமய வழிபாட்டில் கடவுள் நம்பிக்கை மிகப்பழங்காலந்தொட்டே காணப்பட்டு வருகின்றது. மனம் வாக்கு காயம் எல்லாவற்றையும் கடந்த, அதேவேளையில் நம் உள்ளும் இருப்பவர் என்பதால், கடவுள் எனப்படுகின்றார் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் மேலானவர் என்பதனால் தான் அவர் தலைவன் என அழைக்கப்படுகின்றார். கடவுள் எல்லாம் வல்லவர். எங்கும் நிறைந்தவர் எல்லாம் அறிபவர், பிறப்பு இறப்பு அற்றவர் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர் துன்பங்களுக்கு உள்ளாகாதவர் கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவர் என்பதைத் திருவருட்பயன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும் நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து”

அகரவயிர் ஏனைய எல்லா எழுத்தொலிகளிலும் கலந்து நிற்பதை போன்று கடவுள் எல்லா உயிர்களிலும் அத்துவிதமாய்க் கலந்துள்ளான் என்பது அதன் பொருளாகும். சைவசித்தாந்தம் கடவுளுக்கு சொருபநிலை, தடத்தநிலை என இருநிலைகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. சொருபநிலை என்று கடவுள் எல்லாவற்றையும் கடந்த குணங்குறிகள் அற்ற நிலையாகும். தடத்தநிலை என்பது ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு ஒருபடி கீழே இறங்கி வருதல். நாமம் குணங்குறி தொழில்களோடு ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் நிலையாகும். கடவுள் ஒருவனே என்பதை இருக்கு வேதவாக்கியம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. “ஏகம் சத் விப்ரா வகிதாவதந்தி” என்பது அந்த வாக்கியமாகும். அதன்பொருள் உண்மைப்பொருள்(சத்) ஒன்றே. ஞானியர் அதனைப் பல பெயர்களால் அழைக்கின்றனர் என்பதாகும். கடவுள் ஒருவனே என்பதை மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் “ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க” என்றும் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவர் “ஏகனுமாகி அனேகனுமாகி நாதனுமானவன்” என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

அவன் ஒருவனாகவும் இருப்பான் பலராகவும் இருப்பான் என்பது அதன் பொருளாகும். கடவுள் இந்த உலகம் தோன்றுவதற்கும் ஒடுங்குவதற்கும் மூலகாரணமாக இருப்பவர். “அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்பது பழமொழி. கடவுளின் இச்சைபடியே அனைத்தும் நடக்கின்றன. கடவுள் எமது தலைவனாகவும் உறவாகவும் இருந்து எமக்கெல்லாம் அருள்பாலிக்கின்றார். இதனை அப்பர் தனது தேவாரத்தில், “அப்பன் நீ அம்மைநீ ஐயனும் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிவனொடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை”

இறைவன் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவன் என்பதையும் அவரது தனித்துவத்தையும் இவ்வாறு திருமூலர் விளக்கியுள்ளார்.

“எங்கும் எவையும் எரியுறுநீர்போல் ஏகம் தங்குமவன் தானே தனி”
கடவுள் எங்கும் கலந்துள்ளபோதும், அவரின் தனித்துவத்தன்மையினை, திருவருட்பயன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது. வெந்நீரில் சூடு சீராகப் பரவியிருப்பதைப் போல் கடவுள் எங்கும் மறைந்தும் வியாபித்தும் உள்ளார். கடவுள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என மூவகைத் திருமேனிகளை எடுத்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றான். கடவுள் உயிர்கள் மேல் கொண்ட பரிவு காரணமாக படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனும் ஐந்தொழில்களைப் புரிகின்றான். இவற்றை மேற்கொள்ள பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என்னும் மூர்த்தங்களையும் எடுக்கின்றான். கடவுள் எண்குணங்களைக் கொண்டவன். முற்றுமுணர்தல் தூய

உடம்பினராதல், தன்வயத்தனாதல், இயற்கை உணர்வினராதல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, வரம்பிலாற்றலுடைமை ஆகியவை அவையாகும்.

ஒரு பாணையை ஆக்குவதற்கு ஒருவன் தேவை. அதுபோலவே உலகத்தைப் படைப்பதற்கு ஒருவன் தேவை. அவனே கடவுள் என சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகின்றது. பகலில் நட்சத்திரங்களைக் காணமுடிவதில்லை. அதனால் அவை இல்லையென்று கூறக்கூடாது. நமது அஞ்ஞானத்தால் நாம் கடவுளைக் காணாது இருக்கின்றோம். அஞ்ஞானமாகிய மாயை நீங்கினால் நாம் கடவுளைக் காண இயலும்.

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருள்வாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெருமானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

தெளிந்ததேனின் சுவைப்போன்று உயிர்களுக்கு இனிமையானவன். எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டு நிற்கும் இறவாப் பேரின்பப்பொருள் என்பது இதன் பொருள்.

கடவுள் மீது எவரொருவர் பக்தி கொள்கின்றாரோ அவருக்கு வேடம் தாங்கி வந்து அருள்பாலிப்பார். எடுத்துக்காட்டாக, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருமணத்தின்போது கிழப்பிராமணராக வந்து தடுத்தாட்கொண்டார். திருஞானசம்பந்தரின் தந்தை நீராடுவதற்கு நீரில் மூழ்கியபோது தந்தையை காணாது சம்பந்தர் அழுதார். அப்போது உமையம்மையுடன் இடபாருடராகக் காட்சி கொடுத்து ஞானப்பால் ஊட்டினார். சுந்தரருக்கு சித்தவடம் என்னும் மடத்தில் வந்து தீட்சை கொடுத்தார். செம்மணச்செல்வியின் பங்குக்குரிய வைகை நதியின் அணையைக் கட்டுவதற்காகக் கூலியாளாக வந்து மன்னனிடம் அடிபட்டார். பன்றிக்குட்டிகளுக்கு, தாய் பன்றியாக வந்து பால் கொடுத்தார். இவ்வாறாக கடவுள் தமது பக்தர்களுக்கு இன்னல் வரும்போது அருள் பாலிப்பார். எனவே நாமும் கடவுள் உண்டு என்பதை நம்பி, அவர் மீது பக்தி கொண்டு வழிபடுவோம். அவர் வழி உண்மையுடையவராக வாழ்வோம்.

ஒரு நாமம் ஒருருவ மொன்று மில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ”

ஞானோதயம்

பொன்னுச்சாமி நாகராஜா
சுவத்தோல்

ஞானத்தின் முதலாம் படி பக்தியில் சரியையுமாம்
ஞானத்தின் இரண்டாம் படி பக்தியில் கிரியையுமாம்
ஞானத்தின் மூன்றாம் படி தன்னை சிவனுடன் இணைக்கும் இராஜயோகமாம்
ஞானத்தின் நாலாம் படி தன்னைத்தானாய் காணும் பேரறிவாம்

பேரறிவாய் விளங்குகின்றான் சிவனும்
கூறறிவாம் ஆறாம் அறிவை கருணையுடன் தந்தான்
ஓரறிவாய் ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி இமைமேல
பாரறிமின் என்று உரைத்திட்டான் இராஜயோகியாக இருந்தே

இருவிழி இழந்தாலும் குறை ஒன்றும் இல்லை எனக்கு என் தாய்
ஒருவிழிதான் ஞானவிழி தந்திட்டாய்
கருத்தினிலே உனை இருத்தி அகத்தினுள்ளே ஜோதியாய் கண்டு
பருகிடுவேன் பரமானந்தம் எப்போதும் உன் நினைவினில்

உன் முகம் என்றும் பௌர்ணமி போல் ஒளிந்திடுமே
என் முகம் உன்போல் பௌர்ணமி போல் ஆகிடவேண்டுமே
அன்றுமுதல் இன்றுவரை பக்தியில் திளைத்திருந்தேனை
என்தந்தை சிவன் வாரிசாக்கி யோகியாய் ஆக்கினானே

யோகம் தரும் வாழ்வு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமாமே
போகம் தரும் வாழ்வு இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பமாமே
தாகம் தீர்க்கும் தயாபரனாம் சிவனை எப்போதும்
ஏகாந்தமாய் நினைத்திருப்போருக்கு முத்தியும் இன்பமுமே

இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை மூவேழு பிறவிகட்கும்
துன்பமே தரும் இவ்வுலக வாழ்வின் இச்சைகளை ஒழித்திட்டு
அன்பும் அறிவும் அமைதியும் ஆனந்தமும் கொண்டு
என்புருவாய் உடலை கருணையுடன் ஆலயமாய் ஆக்கிடுவோமே

ஆக்குகின்றான் எம்மையெல்லாம் தேவதேவியராய் என் தந்தை சிவனே
தாக்குகின்ற மாயாவினின்றும் மீட்டிடே எம்மையெல்லாம் பிரமாவின்
வாக்கினாலே தத்தெடுத்தே மொழிந்திட்டான் கீதைதன்னை
போக்கிடுவோம் ஞான யோகத்தினால் வாழ்வில் சேர்த்திட்ட பாவக் கறையினையே

இளஞ் சந்ததியினருக்கு ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பது

சகோதரர் சங்கர்
இராஜயோக பயிற்சியாளர்
பிரம்ம குமாரிகள் ஆன்மீகப்பல்கலைக் கழகம்
லண்டன்

விவேகானந்தர் கூறினார் எனக்கு 100 இளைஞர்களைக் கொடுங்கள் இந்த உலகத்தை மாற்றிக் காட்டுகிறேன் என்று உலகத்திற்கு சூளுரைத்தார். ஏனென்றால் இளஞ் சக்தி அவ்வளவு மகத்துவமானது. இளைஞர்களிடத்தில் உடல் பலமும் மனோபலமும் இருக்கிறது. ஆகையால்தான் கூறுகின்றாடிகள் குழந்தைப் பருவமென்பது உதயசூரியன் போலவும் வயோதிகப் பருவமென்பது மறையும் சூரியன் போன்றது. இளமைப் பருவமென்பது முழுச் சூரியனைப் போன்றது. எப்படி மதியம் 12 மணியில் சூரியன் சக்திசாலியாகவும் அதிபிரகாசமாகவும் இருப்பது போன்று இளைஞர்களிடம் உடல் வலிமையும் மனோ வலிமையும் உள்ளது. ஆனால் அதை அவர்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்களோ அது உயர்ந்த குறிக்கோளை நோக்கி இருந்தாலும் சரி தவறான குறிக்கோளை நோக்கி இருந்தாலும் சரி அவர்கள் அந்த உச்சத்தை அடைவார்கள். ஏனென்றால் அந்தப்பருவம் அப்படிப்பட்டது. ஆகையால் நாம் எதை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது நமது கையில் உள்ளது. ஆனால் நம்மிடையே உள்ள கருத்து என்னவென்றால் ஆன்மீகமென்பது வயது சென்றவர்களுக்கு எனபது. இளஞர்கள் ஆன்மீகத்தை ஒதுக்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் வாழ்க்கையில் சாதிக்க வேண்டியதை சாதிக்க இளமைப்பருவந்தான் உகந்தது. அதைச் சாதிக்க வேண்டும் என்றால் உடல் பலமும் உள்ளத்து பலமும் வேண்டும். ஆனால் உடல் பலத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பது உள்ளத்தின் பலம்தான். ஆனால் எமது உள்ளம் என்ற மனம் கடிவாளம் இல்லாத குதிரை போன்றும் மரத்துக்கு மரம் தாவும் குரங்கு போன்றும் தாவக்கூடிய பருவம் குறிப்பாக இந்த இளமைப் பருவமாகும். அப்படி அலை பாயும் போது அதை கட்டுப்படுத்த முடியாமையால் தன்னம்பிக்கை இழக்கின்றனர். எப்பொழுது மனிதன் தன் நம்பிக்கை இழக்கிறானோ அப்போது அவன் சோர்வடைகிறான். மனஞ் சோர்வடையும் போது அவன் அடைய வேண்டிய இலக்கை அடைய முடிவதில்லை. சாதிக்க வேண்டியதை சாதிக்க முடிவதில்லை.

எனவே ஆன்மீகம் என்ன கற்பிக்கிறது என்றால் ஆன்மீகம் எனபது காட்டுக்குச் சென்று சந்நியாசி துறவி ஆவது அல்ல. தினமும் நாம் பலரை சந்திக்கிறோம் அதே போல என்னையே நான் சந்தித்து அதாவது எனது மனதை சந்தித்து எனது மனதின் சக்தியை அறிந்து அதை என் நண்பனாக்கி அதனுடைய முழுச்சக்தியையும் நல்வழியில் பயன்படுத்தி என் வாழ்வின் உயர்ந்த லட்சியத்தை அடைவது ஆகும். எவருக்கும் ஒரு நண்பனும் இந்த மனம்தான் எதிரியும் இந்த மனம்தான். கடுகு போன்ற விடயத்தை ஊதி ஊதி மலைபோல் ஆக்கி நம்மை துன்பத்தில் ஆழ்த்துவதும் அதே நேரத்தில் மலை போன்ற விடயத்தையும் கடுகாக்கி கடுகை பஞ்சாக்கி பறக்க விடுவதும் இந்த மனமே. ஆகவேதான் சொன்னார்கள் மனம்போல் வாழ்க்கை எண்ணம் போல் வாழ்க்கை என்று. ஆனால் இப்போது நினைக்கிறோம் பணம் தான் வாழ்க்கை என்று. பணமிருந்தால் பஞ்சு மெத்தை வாங்கலாம் தூக்கத்தை வாங்க முடியுமா? புத்தகத்தை வாங்கலாம் அறிவை வாங்க முடியுமா? மருந்து மாத்திரை வாங்கலாம் ஆரோக்கியத்தை வாங்க முடியுமா?

பணமிருந்தாலும் நல்ல மனமிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தப்பணத்தின் மூலம் சுகத்தை அனுபவிக்க முடியும். ஆகவேதான் ஆங்கிலத்தில் கூறப்படுகிறது. லுழர யசந ராயவ லழர வாமெ. நீ என்ன நினைக்கிறாய் நீ அதுவாக ஆகிறாய். ஆகவே இளையோர்களே வாருங்கள். உங்களை அறிந்து உங்கள் மனோ சக்தியை அறிந்து மனித வாழ்க்கையின் லட்சியமாகிய சுகம் சாந்தி சந்தோசத்தின் அனுபவத்தை அனுபவம் செய்துஇ பெரு வாழ்வு வாழ்வீர்களாக.

உலக நாடகமும் ஆன்மீக யாத்திரையும்

திருமதி பராசக்தி சந்திரசேகரி
(இளைப்பாறிய ஆசிரிய ஆலோசகர் - சைவ சமயம்)
இல்வோ(க)ட்

உலகம் ஒரு நாடக மேடை. நாமெல்லாம் அந்த மேடையில் நடிக்கும் நடிக்கர்கள் என்று ஷேக்ஸ்பியர் கூறியது யாவரும் அறிந்ததே. நாடகம் என்பது ஒரு கதையை ஒரு வரலாற்றை தயாரித்து அதற்குரிய பாத்திரங்களைத் தெரிவு செய்து நடிக்க பழக்கி ஒத்திகை பார்த்து பின் மேடை ஏற்றுவது அவரவர் தங்களுக்குரிய ஆடைகளை அணிந்து நடிப்பர்.

பார்வையாளர் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடியதாகவே நாடகம் தயாரிக்கப்படும். நடிக்கரும் மற்றவர்களின் வரவேற்பைப் பெறக்கூடியதாகத்தான் நடிப்பர். நாடகம் மேடையில் நடிப்பது. யாத்திரை என்பது தமது வீட்டிலிருந்து ஓரிடத்துக்கு சென்று பார்க்க வேண்டிய இடங்களைப் பார்த்து விட்டு பின் வீட்டுக்குத் திரும்பி வருவது. வீட்டில் இருந்து செல்லும் போது தங்களுக்குரிய பொருட்களை எடுத்துச் சென்று அவர்களே அவற்றைப் பாவிப்பர். தங்கள் பிரயாணம் முடிந்ததும் வீடு திரும்புவர் கதிர்காம யாத்திரை இந்தியா யாத்திரை தல யாத்திரை என்று பலவாறு செல்வார்கள்.

இங்கே கூறப் போகும் நாடகமும் யாத்திரையும் தனித்துவமானது. நாம் எல்லோரும் ஆத்மாக்கள். இந்த சரீரம் நாம் நடிப்பதற்கு கிடைத்த ஆடை. உலகமாகிய நாடக மேடையில் எங்களுக்குரிய சரீரமாகிய ஆடையை எடுத்துக் கொண்டு எங்களுக்குரிய வாழ்க்கையின் பாகத்தை நடிக்க வருகிறோம். குறிப்பிட்ட பாகம் முடிந்ததும் இன்னொரு ஆடையை தரித்துக் கொண்டு அடுத்த பாகத்தை நடிக்கச் செல்வோம். இதுவே பிறப்பும் இறப்பும் ஆகும். எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் என்றார் மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு” என்றார் வள்ளுவர்.

கூட்டில் இருந்த பறவை கூட்டை விட்டுப் பறந்தது போன்றதுதான் உடம்புக்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பு என்றான் வள்ளுவன்.

“குடம்பை தனித்தொழிய புட்பறந்தற்றே

உடம்போடு உயிரிடை நட்பு” என்றார்.

இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. அநாதியானது. “எப்பவோ முடிந்த காரியம்” என்று யோகர் சுவாமிகள் கூறியது யாவரும் அறிந்ததே. மேடையில் நடிக்கும் நாடகத்தில் ஒருவர் சுகவீனமுற்றிருந்தால் இன்னொருவரை நடிக்க பழக்கி மேடையேற்றுவார்கள். இந்த நாடகமானது ஒளிநாடாவில் பதியப்பட்டது போன்றது. நடிக்கர்களை மாற்ற முடியாது. அவரவர் பாகத்தை அவரவரே நடிக்க வேண்டும். நடிக்கும் போது எப்படி நடிக்க வேண்டும் என்று கடவுள் வழி காட்டுவார். கடவுள் காட்டிய வழிப்படி வாழ்ந்த பெரியோர்களும் எப்படி நடந்தால் நல்ல பயன் கிடைக்கும் எப்படி நடந்தால் நல்ல பயனைப் பெற முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவையே திருக்குறள் திருமறை திருமந்திரம் கீதை ஓளவையார் பாடல்கள் மற்றும் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் எல்லா சமய நூல்களும் ஆகும். சரியாக வாழாது தவறி நடந்தால் அவரவர் செய்தவற்றை அவரவர்களே அனுபவிக்க வேண்டும். கடவுளை நொந்து கொள்ளக் கூடாது.

“செய்தீவினை இருக்க தெய்வத்தை நொந்தக்கால்

எய்த வருமோ இரு நிதியம்” என்றார் ஓளவையார்

“அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை” என்றும்

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் அவரவர்

கருமமே கட்டளைக் கல்” என்றும் வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

நாடகத்தின்படி நாம் செய்த கருமத்தின் பலனை நாமே அனுபவிக்க வேண்டும். இந்த ஆன்மீக யாத்திரையும் தனித்துவமானது. மக்கள் சாதாரண யாத்திரை செல்லும் பொழுது தூய்மையான ஆசாரமான உணவு உண்டு கடவுளை தியானித்து விரதமிருந்து சில கட்டுப்பாட்டுடனிருந்து ஐந்து விகாரங்களைக் கூட தவிர்த்து நடப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்த குறிப்பிட்ட யாத்திரை முடிந்து வந்ததும் தங்கள் கட்டப்பாடு ஆசாரங்களை முடித்து முன்போல் நடந்து கொள்வார்கள். குறிகிய காலத்திற்கு தூய்மையாக இருப்பதற்குரிய பலனையும் பெறுவார்கள்.

இந்த ஆன்மீக யாத்திரையானது ஆன்மா தூய்மையாகி தூய உலகிற்கு செல்லும் யாத்திரையாகும். வாருங்கள் நாமெல்லோரும் அந்த யாத்திரைக்கு செல்வோம். வாருங்கள். இது ஒரு நாடகமும் யாத்திரையுமாகும். நடித்துக் கொண்டே யாத்திரை செய்கிறோம். இது ஒரு அற்புதமாகும். எங்கள் யாத்திரை எந்த வீட்டிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது என தெரியுமா? எங்கள் வீடு எது என்று தெரியுமா? சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இடமாகிய பரந்தாமம் ஆகும். பரந்தாமமே சாந்திதாமமே அமைதிதாமமே நிர்வாணதாமமே முக்திதாமமே பரலோகமே சிவலோகமே மேலுலகம் என்று அழைக்கப்படும் பிரமதத்துவமே எங்கள் சொந்த வீடாகும். நாங்கள் யார்? ஆத்மாக்கள். எங்கள் எல்லோருடைய தந்தையே பரமாத்மா. பரமாத்மாவின்னுடைய வீடும் அதுவாகும். அங்கே தந்தையுடன் அமைதியாக இருந்தோம். எல்லா ஆத்மாக்களும் தந்தையின் குழந்தைகள் அல்லவா? அவருடைய சக்திகள் இந்நகுணங்கள் எல்லாம் நிறைந்த சம்பூரணமான ஆத்மாவாக இருந்து அவரவர் பாகம் நடிக்கும் நேரம் வந்ததும் வீட்டிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து அதற்கென்று தயார் செய்யப்பட்ட தாயின் வயிற்றில் சரீரம் என்ற ஆடையை தரித்துக்கொண்டு தங்கள் பாகத்தை நடிக்க பூலோகத்தில் பிறவி எடுக்கின்றனர். எல்லோரும் ஒருமித்து வருவதில்லை. அவரவருக்கென்று குறிப்பிட்ட நேரத்திலே படிப்படியாக வந்து தங்கள் பாகத்தை நடிப்பர்.

முதல் முதல் குறைந்த அளவிலான ஆத்மாக்களே பிறவி எடுப்பர். முதல் வருகின்ற ஆத்மாக்கள் சதோபிரதானாக வந்து தங்க யுகம் என்று அழைக்கப்படும் சத்திய யுகத்தில் வந்து பிறப்பார்கள். அதுவே சுவர்க்கமாகும். பூலோகத்தில் ஆத்மாக்களின் யாத்திரை ஆரம்பமாகிறது. அங்கு சகல செல்வங்களும் நிறைந்து துன்பமென்றால் என்னவென்று தெரியாத சந்தோஷமான சுவர்க்க வாழ்வு. தூய்மையாக ஆத்ம உணர்வுடன் வாழ்வர். நீண்ட ஆயுள் நோய் நொடியில்லாத வாழ்க்கை. அங்கு அகால மரணமில்லை. பாம்பு செட்டையை கழற்றுவது போல ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொரு சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு தங்கள் பாகத்தை நடிப்பர். மரண ஓலம் கிடையாது. விகாரங்கள் சண்டை சச்சரவு கோடு கச்சேரி கொலை கொள்ளை எதுவும் இல்லை. இவ்வாறு சத்திய யுகத்திற்குரிய பிறவிகளை எடுத்து பின் திரேதாயுகத்திற்கு வருகிறோம். இது வெள்ளி யுகம். இங்கும் சந்தோஷமான சுவர்க்க வாழ்வு வாழ்வோம். ஆனால் சதோ குணமுடையவர்களாக இருப்போம். புதிய பொருட்கள் புதிய ஆடை புதிய வீடு பழைமை ஆகுவது போன்று காலம் செல்ல செல்ல பிறவிகள் எடுத்து வரும்போது நற்குணங்கள் சக்திகள் கலைகள் எல்லாம் குறைந்த நிலையில் வந்து பின் துவாபர யுகத்துக்க வருகிறோம். அந்த வகையில் நான் ஆத்மா என்ற உணர்வுடன் வாழ்ந்தவர்கள் தற்போது தான் சரீரம் என்ற உணர்வில் வாழத் தொடங்குகின்றனர். தங்களுக்குத் தேவைகள் உண்டு.

அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஆதாரம் தேவை என்ற நினைவு வருகிறது. அப்போதுதான் கடவுளின் நினைவு வருகிறது. கடவுள் ஒளி வடிவானவர் என்ற ஞாபகம் ஏற்பட சிவலிங்க வடிவம் அமைத்து வழிபட ஆரம்பித்தோம். கலப்படமில்லாத பக்தி ஆரம்பமாகிறது. விக்ரிமாதித்த மன்னன் சோமநாதர் ஆலயத்தை கட்டி வைரத்தால் சிவலிங்கமமைத்து மக்கள் வழிபட்டனர். இன்னும் பல சிவாலயங்களும் அமைக்கப்பட்டன. பக்தியும் வளர்ந்தது. இந்த நேரத்தில்தான் சமய ஸ்தாபகர்களும் வந்து தங்கள் தங்கள் சமயங்களை ஸ்தாபிக்க அதற்குரிய ஆத்மாக்களும் வந்து தங்கள் தங்கள் பாகங்களை நடிக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். இவ்வாறு மனித விருட்சம் வளர்கிறது. துவாபரயுகத்தில் ரஜோ குணத்துடன் காணப்படுகின்றோம்.

பிறவிகள் எடுத்து எடுத்து வரவே தமோ குணமுடையவர்களாகி வருகிறோம். இப்போது நடப்பதுதானே கலியுகம். அதன் நிலைமை எல்லோரும் அறிந்ததே.

பிரச்சினைகள் சண்டை சச்சரவு பஞ்ச பூதங்களின் குழப்பங்கள் கொலை கொள்ளை எல்லாம் நடக்கிறது. விகாரங்கள் தலை தூக்கி நிற்கிறது. இதனால் மக்களின் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு அதன் அதிர்வலைகள் எங்கும் பரவி இயற்கையும் சீற்றம் கொண்டு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆத்மாக்களின் அநாதியான குணங்களான அமைதி இ அன்பு இ சக்தி இ சந்தோஷம் குறைந்து விட்டன. தீய குணங்கள் இ விகாரங்கள் தலை தூக்கி விட்டன. எங்கும் பிரச்சினைகளும் துன்பங்களும் காணப்படுகின்றன. சிறிது சந்தோசம் சுகம் கிடைத்தாலும் அவை தற்காலிகமானவையே. பிரயாணம் செய்ய செய்ய தெய்வீக குணங்களும் சக்திகளும் எல்லாம் முடிந்து விட்டன. எல்லோரும் கடவுளை நோக்கி கூவி அழைக்கின்றனர். ஏன்? எங்கள் திருமுறைகள் பஐனைகள் மற்ற சமயத்தவர்களின் பிரார்த்தனைகள் கடவுளிற்கு கேட்கிறது. நிறைந்த பூரணமாக அனுப்பிய எனது குழந்தைகள் எல்லாம் இழந்து கூவி அழைக்கிறார்கள். தர்மம் கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கும் பொழுது நான் வருவேன் என்று கூறியபடி துன்பத்தை நீக்கி திரும்பவும் வீட்டுக்கு அழைத்து செல்ல வேண்டுமென்று தந்தை வந்து விட்டார். கலியுக முடிவிலேதான் தந்தை வந்துவிட்டார். வந்து ஆத்மாக்களாகிய எங்களுக்கு ஞானம் வழங்குகின்றார். “மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துவினை” என்றார் மாணிக்க வாசகர். “மூலபண்டாரம் என்பது ஞானம்.

கடவுளை அறியும் வழிகள் நான்கு என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்றது. அவையாவன சரியை கிரியை யோகம் ஞானம். பக்தி மார்க்கத்தில் நாங்கள் செய்த வழிபாடுகள் சரியையும் கிரியையும் ஆகும். இது ஞானமுமே யோகமும். இவற்றை கற்பித்து ஆத்மாக்களை துன்பத்திலிருந்து நீக்கி விடுதலையடையச் செய்ய கடவுள்தான் வரவேண்டும்.

“ஆரறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறியறியும்
பேரறிவான் வாராத பின்” என்றார் உமாபதி சிவாச்சாரியார்.

கடவுள் வராமல் ஞானம் தோன்றாது. பக்தியின் பலனைத் தரவே கடவுளாகிய தந்தை வந்துள்ளார். அவர் ஞானத்தை கற்பிக்கிறார். ஞானத்தை அறிந்து அதன் மூலம் தந்தையுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்துவது யோகம். அந்த யோக அக்னியால் ஆத்மாவிலுள்ள பாவத்தை எரித்து துன்பத்திலிருந்தும் விடுதலையாகி தந்தையுடன் கூட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். தந்தை வந்து ஆத்மாக்களாகிய எங்களை சந்திக்கின்ற காலம் சங்கமயுகமென்ற சிறிய காலப்பகுதியாகும். இது கலியுக முடிவிலுள்ளது. அதாவது ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவைச் சந்திக்கும் காலமாகும். மீண்டும் இந்த புருஷோத்தம சங்கம யுகத்தில் ஆத்மாக்களாகிய நாம் பரமாத்மாவாகிய தந்தையின் நினைவில் என்றும் நிலைத்துநின்று வரவிருக்கின்ற புதிய உலகத்தின் புதிய சுகம் இ சாந்தி இ சந்தோசம் எல்லாம் பெற்று எங்கள் பாகத்தை நடிப்பதற்கு தயாராகுவோமாக.

இதுவே உலக நாடக சக்கரமும் ஆன்மீக யாத்திரையுமாகும். இச்சக்கரம் மீண்டும் மீண்டும் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கும். எவ்வாறு நேரமே இரவு இ பகல் இ நாட்கள் கிழமைகள் இ மாதங்கள் இ வருடங்கள் இ பருவ காலங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வருகின்றனவோ அவ்வாறே உலக நாடக சக்கரமும் மீண்டும் மீண்டும் சுற்றிக் கொண்டே வருகிறது. இச்சக்கரத்தின் ஞாபகார்த்தமாகவே பக்தியில் திருவிழாக்கள் கொண்டாட்டங்கள் பண்டிகைகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன.

எங்களுடைய ஒரு வருடம் தேவர்களுடைய ஒரு நாள் என்று கூறப்படுகிறது. முதல் ஆறு மாதம் பகல் என்றும் அடுத்த ஆறு மாதம் இரவு ஆகும். பகல் பொழுதில் மக்கள் சந்தோஷக நடமாடிக் கருமங்களை செய்வார்கள். அந்தக்காலத்தில்தான் கோயில்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அடுத்த ஆடி-மார்கழி வரையுள்ள காலம் இருட்காலம். அந்தக் காலத்திலேதான் நவராத்திரி விரதம் மகிஷாசுரன் வதம் கந்தசஷ்டி விரதம் சூரன்போர் பிள்ளையார் கதை கஜமுகாசுரன்

வதம் வாழை வெட்டு விளக்கீடு போன்ற விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இருட் காலம் ஒளியேற்றி வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது. மக்களுக்கு அஞ்ஞான இருள் சூழ்ந்துள்ள காலம். அந்த அஞ்ஞான இருளாகிய தீய குணங்களை அழிப்பதற்கு ஒளியேற்றி வழிபாடு செய்த ஞாபகார்த்தமே அசுரர்கள் வதம் காட்டப்படுகிறது. மார்கழி மாதம் அதிகாலைவேளை நான்கு மணி திருவெம்பாவை கொண்டாடப்படுகிறது. தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. புது உலகம் புது வாழ்வு பிறக்கிறது என்று சூரியனுக்கு பொங்கி படைத்து கோலாகலமாக கொண்டாடப்படுகிறது.

சிவன் நினைவாகிய பயணம்

சிவன் நினைவாகிய பயணம் வெகு இனிமையான பயணம்
ஆத்மாவின் பயணம் அன்பு வழி பயணம் - சிவன் நினைவாகிய

அலைபாயும் மனதை அடக்கியாளும் பயணம் நிலையில்லாத உடலை மறக்கச் செய்யும் பயணம்
விலைமதிக்க இயலாத சொர்க்கம் நல்கும் பயணம் நிலையான இன்பம் தருகின்ற பயணம் - சிவன்

பரந்தாமம் செல்லும் இனிய நல்ல பயணம் நிரந்தர சுகம் நல்கும் தூய்மையான பயணம்
மனிதனை தேவனாக்கும் மகத்தான பயணம் அழியாத அகம் காக்கும் அற்புத பயணம் - சிவன்

மலைபோல துன்பம் எது வந்த போதும் மனதார சிவனை நினைத்தாலே போதும்
16 கலை நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் பண்போடு நாம் வாழ ஞானம் கற்க வேண்டும்-சிவன்

சைவ சீத்தாந்தம்

திருமதி. கமலாசினி கெங்காதரன் B.A. Hons.
ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம் (ஹரோ)

சிவன் எனும் சொல்லில் இருந்து வந்ததே சைவம். சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்கின்ற சைவத்தின் முடிந்தமுடிவான அறிவை அதாவது ஞானத்தைத் தருவதே சைவசித்தாந்தம் எனப்படும்.

வேதங்கள், ஆகமங்கள், திருமுறைகள் மெய்கண்டசாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றின் முடிவாகவும், சாரமாகவும் விளங்குகிறது. சைவசித்தாந்தத்திற்குப் பொது நூல்களாக வேதங்களும், சிறப்பு நூல்களாக சிவாகமங்களும் கொள்ளப்படுகின்றன.

“வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத் துறை விளங்க” என்கிறார் சேக்கிழார் பெருமான். வேதத்தின் வழிச்சென்று ஆகமங்களின் வழிக்காட்டுதலிற் சைவமாகிய துறையை ஆன்மா அடைவதற்குச் சைவசித்தாந்தமே உறுதுணையாக அமைகின்றது.

இறைவன் ஒருவனே உள்பொருள். ஆன்மாக்கள் அவன் தோற்றங்கள். தோற்றங்கள் மாயாகாரியமானவை. மாயை விலகும் போது அவன் தோற்றங்களான ஜீவான்மாக்கள் இறைவனோடு ஒடுங்கி ஒன்றாகின்றன.

இறைவன், ஆன்மா, ஆணவம், ஆகிய மூன்றும் உள்பொருள்கள் அநாதியானவை தோற்றுவிக்கப்படாதவை. இறைவனாகிய சிவபெருமான் இயல்பாகவே அறிபவர். ஆனால் ஆன்மாக்கள் அறிவிக்க அறிபவை. அநாதியாகவே அறியாமையை இயல்பாகக் கொண்டது ஆணவம். ஆணவத்தினால் முடுண்டு கிடக்கிற ஆன்மாக்களைத் தனது பேரருள் கொண்டு பேதித்துத் தம்மோடு பாலில் நீராய்க் கலந்திட வைப்பவரே சிவபெருமான். இந்தக் கலப்பானது ஒன்றும் இரண்டும் அற்ற அத்துவிதம். எனவே சைவசித்தாந்தம் அநேகான்ம வாதம் அதாவது பனன் மக்கோட்பாட்டினை முதனன் மக் கோட்பாட்டாகக் கொண்டது எனலாம்.

ஒரு கோட்பாட்டினை நிறுவுவதற்குச் சைவசித்தாந்தம் மூவகைப் பிரமாணங்களை வேண்டி நிற்கும். அவையாவன காண்டல், கருதல், நூல் என்பனவாகும். வடமொழியாளர்கள் இவற்றினைப் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் அல்லது சுருதி என்பர். அதாவது எமது கண்களுக்கு முன் தோற்றுபவை உள்பொருள் என்று முடிவு செய்வது காட்சி (காண்டல்) முன்னர் கண்ட ஒரு பொருளின் செயற்பாட்டை பிறிதொரு பொருளிலே பின்பு காண நேரிடின் இதுவும் அது போன்றதே ஆதலின் உண்மையானது எனக்கொள்வது கருதுதல், புகையைக் காண்பவன் அ.து உள்ள இடத்திலே நெருப்பு உள்ளது எனக் கருதுவது இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

எமது உள்ளம் ஆனது அகம் (ego), உணர்மனம், ஆழ்மனம் என்ற மூன்று பிரிவுகளால் ஆனது. நான் என்ற உணர்விற்குப் புறவுலகோடு தொடர்புபட்டுச் செயற்படுவதற்கு அகமும் உணர்மனமும் உதவுகின்றன. புறவுலகம், அகவுலகம் பற்றிய உள்ளுணர்வால் அடையும் ஞானம் என்பன ஆழ் மனதினுள்ளே அடங்கிக் கிடக்கின்றன. செபம், தவம், தியானம் போன்ற முயற்சிகளால் ஆழ்மனத்தையும் அறிந்து அதன்வாயிலாக முழுமையான உண்மையை உணர்ந்து வெளிப்படுத்துபவர்களே ஞானிகள்.

“சத்யம் ஏவ ஜயதே” (உண்மையே வெல்லும்) எனும் கோட்பாட்டில் நிலைத்த இவர்கள் வாயிலாகவே இறைச்சித்தம் நூல் வடிவம் பெறுகின்றன. இவ்வாறாகத் தோன்றிய வேதங்கள், ஆகமங்கள், மெய்கண்டசாஸ்திரங்கள் என்பதே சைவசித்தாந்திகளின் உறுதியான நம்பிக்கை ஆகும்.

ஏதுக்களாலும் எடுத்தமொழியாலும் சோதிக்கவொண்ணாத பரம்பொருள் உண்மையை, அதன் வழிச்சென்று உய்யவேண்டிய ஆன்மாவின் இயல்புகளை, அதனை மறைத்து நிற்கும் இருளான ஆணவத்தின் போக்குகளை வெளிப்படுத்துவனவே ஆகமங்களும், சுருதிகளும் ஆகும்.

மேற்குறித்த அனுமானப் பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் பிரதிஞ்சை (முடிபு), ஏது (காரணம்), உவமை, உபநயம் (உவமேயம்) நிகமனம் (நிறுவல்) எனும் ஐவகை உறுப்புக்கள் அமைந்த நியாயத் தொடை வாயிலாகவும் இறையுண்மை நிறுவப்படுகின்றது. அவையாவன:

பிரதிஞ்சை - இவ்வுலகம் ஒரு கருத்தாவை உடையது.

ஏது - அவன், அவள், அது எனும் மூன்று செயல்களுக்கும் உள்ளாவதனால்

உவமை - பாணையை இயற்றக் குயவன் போல

உபநயம் - அவன் செயலை ஒத்துக்காரியமான இவ்வுலகம் ஒரு கருத்தாவை உடையது. நிகமனம் - முடிவாக ஆகவே உலகம் ஒரு கருத்தாவை உடையது. வேதங்களும், ஆகமங்களும் உரைக்கும் முப்பொருள்களையும் ஏற்று அவற்றின் உண்மைகளை மேலே குறிப்பிட்ட பிரமாணங்கள் வாயிலாகச் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் நிறுவுகின்றது.

அநாதியான முப்பொருள்களாவன பதி, பசு, பாசம் என்பனவாகும். பதி என்பது தலைவர் எனப் பொருள்படும். அனைத்துலகிற்கும், அனைத்துயிர்களுக்கும் தலைவராதலால் சிவபெருமான் பதியாயினர். அவர் நமது சிந்தனைக்கும், சொல்லிற்கும் அப்பாற்பட்டவர். எமது ஐம்பொறிகளால் அவரை அறிய இயலாது. நாமமு் ள்ளத்து உணர்ச்சிகளாலும் அவரைக்கொள்ள முடியாது. எல்லா நன்மைகளும் பொருந்திய அவருக்கு இணை இல்லை. குணங்களைக் கடந்த குணாதீதர். இந்நிலையில் அவர் நிலை சொருபநிலையாகும். இதனை நிற்குணநிலை எனவும் வழங்குவர்.

இத்தகைய ஆதிசுணம் ஒன்றுமில்லாத அந்தமில்லாத இறைவன் உயிர்கள் மீது கொண்ட பெருங்கருணையாலே அவை தம்மையறிந்து வணங்க உய்யும் பொருட்டுத் (தடத்த நிலையில்) திருமேனி கொண்டு அருளுவார். இது சகுண நிலை என வழங்கப்படும். தடத்த நிலையில் அவர் கொள்ளுந் திருமேனிகள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என முத்திறப்படும். சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து எனும் நான்கும் அருவத்திருமேனிகளாகும். மகேஸ்வரன், மால், அயன், உருத்திரன் எனும் நான்கும் உருவத்திருமேனிகள் ஆகும். சதாசிவம் அருவுருவத்திருமேனி ஆகும். ஆக இவை மொத்தத்தில் தடத்த நிலையின் ஒன்பது பேதங்களாகும்.

சிவபெருமானிற்கு எண்குணங்கள் இருப்பதாக வகுத்துரைக்கப்படுகின்றது. அவையாவன தம்வயத்தராதல், தூய உடம்பினராதல், இயற்கை உணர்வினராதல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, முற்றுமுணர்தல் என்பனவாகும். "ஊரிலான் குணங் குறியிலான்" ஆகிய எம்பெருமானிற்கு ஆன்மாக்களாகிய நாம் ஆசைமீதாரக் கற்பிதஞ் செய்துள்ளனவே இவ்வெண் குணங்களாகும்.

இதத் கைய எண்குணத்தினரான இறைவன் உயிர்களின் உய்திப் பொருட்டு நிமித்த காரணராய் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என ஐந்தொழில்கள் புரிந்து அருளுகின்றார். இவற்றை இவரின் வழிநின்று இவரிலிருந்து என்றும் பிரிவேயில்லாத திருவருட்சக்தி வாயிலாகவே புரிந்து அருள்செய்கின்றார். சிவபெருமானும் திருவருட்சக்தியும் சூரியனும் கதிரும் போன்றது.

கடவுள் உளர் என்பதைச் சைவசித்தாந்தம் நிறுவும் வகையைப் பார்போமானால் அவன், அவள், அது என மூவகையாகச் சுட்டப்படுவனவும், செயற்படுவனவுமாகிய பொருள்களின் தோற்றத்திலும், வாழ்விலும் ஒடுக்கத்திலும் ஓர் ஒழுங்கு உண்டு. இவ்வொழுங்குகளை ஏற்படுத்தி நடத்தக் கருத்தா ஒருவர் வேண்டும். அவரே இறைவன்.

மட்பாண்டம் ஒன்றைக் காணும் போது அதனைச் செய்த குயவன் ஒருவன் உள்ள என்பதனை ஊகித்து அறிகின்றோம். அதே போலவே கண்ணாற் காணும் இந்த உலகிற்குக் கருத்தா ஒருவர் உளர் அவரே இறைவன்.

இறைவன். “இறைவன் உண்டு” என்று சொல்பவர்கள் மட்டுமன்றி “இல்லை” என்று சொல்பவருங்கூட “அத்தகைய தன்மையுடையவர் ஒருவர்” என்று கற்பனை செய்தே “அவர் இல்லை” என்று முடிவு செய்கின்றனர். எனவே அவர் “இல்லை” என்பதிலேயே “உண்டு” என்கிற உண்மையும் உள்ளதாகின்றது.

இறைவனின் வியாபகத்தையும், வியாப்பியத்தையும் சைவசித்தாந்தம் நிறுவும் வகையைக் கவனிப்பே பாமானால் இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும் உலகிலும் வியாபித்து நிற்பதாலேயே உலகும் உயிர்களும் இயங்குகின்றன.

இறைவன் ஓரிடத்திலிருந்து ஞானிகளைப் போல எல்லாவற்றையும் காண்கின்றார், ஊக்குவிக்கின்றார், செயற்படுத்துகின்றார் என்றால் அந்த இயல்புகள் ஞானிகளிற்கும் உண்டு. அவர்கள் இவற்றைத் தமது செபம், தவம், தியானம் போன்ற வற்றாலேயே பெற்றனர். அவ்வாறாயின் இறைவனும் அவ்வேதுக்கள் எல்லாம் அடைவராதல் வேண்டும். இது கடவுளிற்கு மனித இயல்பினை ஏற்றுவதாய் முடியும். எனவே இறைவன் மிகச்சிறிய பொருளிலும் சிறியவராகவும் மிகப்பெரிய பொருளிலும் பெரியவராகவும் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும், கடந்தும் நிற்பவர் எனலாம்.

ஆன்மாவின் கட்டுண்ட நிலையிலேயே பசு என்ற சொல் குறிக்கும் பசு கட்டுண்டது எனப்பொருள்படும். அநாதி காலந்தொட்டுப் பாசத்தினால் பிணிக்கப்பட்டுத் தன்னறிவும், தன்னிச்சையும் இல்லாததாக உள்ளதே ஆன்மா. இந்த ஆன்மாவிற்கு மூன்று நிலைகள் உள்ளன. இவை அவத்தைகள் எனப்படும். முதலாவது அவத்தை கேவலாவத்தை பாசமாகிய ஆணவத்தாற் கட்டுண்டு அதோடு ஒன்றிநிற்கும் நிலை. இந்நிலையில் அசத்தாகும் அதாவது அறிவற்றதாகும்.

இரண்டாவது சகலாவத்தை. கருணை வள்ளலாகிய இறைவன் ஆன்மா மீது கொண்டுள்ள பேரருளினால் ஆணவத்தின் வலிமையைக் கெடுத்தற்குக் கருவிகளான தனு, கரண, புவன போகங்களைச் சுத்தமாயை மூலம் அளிக்க ஆன்மா இயங்கத் தொடங்கும் நிலை. இந்நிலையில் ஆன்மாவானது சத்துமன்று அசத்தும் அன்று சதசத்தாகும் அதாவது அறிவிக்க அறிவது அல்லது சார்ந்ததன் வண்ணமாவதாகும்.

மூன்றாவது அவத்தை சுத்தநிலை. ஆன்மாவாவது தெய்வீகப் பேரருளில் மூழ்கிப்போய் நிற்கையில் அது சத்தாகி விடுகின்றது. இனி அதற்குப் பிறப்போ வினைகளோ இல்லை. ஆன்மா பேரானந்தத்தை அநுபவிக்கத் தொடங்குகிறது.

தன்வயத்தனாய் நிற்கும் இறைவனைப் போல ஆன்மாக்கள் எந்நிலையிலும் தனித்து நிற்க இயலாது சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் சார்பு நிலையிலேயே உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மாக்கள் எண்ணுக்கணக்கற்றவை. அவை தொகையாற் பலவாயினும் வகையால் மூன்றாகப் பிரிப்பது சைவசித்தாந்த வழக்காகும். இவை ஆன்மாக்களின் தரத்தை ஒட்டியவை. அவை விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்பனவாம்.

தம்மை மயக்கும் மாயையாலோ, அதனால் தன்னிச்சைச் செயலின்றி நிகழும் கன்மங்களாலோ பாதிக்கப்படாதவர்கள் விஞ்ஞானகலர் எனப்படுவர். மாயையினின்று நீங்கினாலும் கன்மத்தன்மையினால் பிணிக்கப்பட்டிருப்போர் பிரளயகலர் எனப்படுவர். மும்மலங்களாலும் பிணிப்புண்டு. அவை தம்மைப் பிணித்துள்ளதென்பதனையும் உணருந்திறன் அற்றவராய் உழல்வோரே சகலர் எனப்படுவர்.

ஆன்மாக்களின் அறிவு ஊடக அறிவாகும். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொறிகளை ஊடகமாகக் கொண்டு அறிவதேயன்றித் தாமாக அறியும் ஆற்றல் அவற்றிற்கு இல்லை. இருட்டினிலே கண்கள் பார்க்கும் திறனையிழந்து குருடு போலத் தடுமாறும் வேளையில் கண்களுக்குத் தற்காலிக ஒளியை விளக்கானது வழங்குவது போலச் சுத்தமாயையும் தனு, கரண, புவன போகங்களினாலே சிறிது அறிவைத் தரும். ஆனால் ஆன்மாவிற்கு நிரந்தனமான ஒளியைத் தந்து அறியாமையிருளைப் போக்கித் தலைவனை உணரவைப்பது திருவருளே ஆகும்.

ஆன்மாவிற்குக் கிடைத்த புதியதொரு கண்தான் திருவருள். அந்தக் கண்கொண்டு வழிபடித்து இறைவனை ஆன்மா அடைவதே இறுதியிலக்காகும். பக்தியில் தொடங்கி ஞானத்தில் முதிர்ந்து தன்னை முற்றுமுழுதாக இறைவனுக்கு ஆளாகும்வரை ஆன்மாவிற்கு விமோசனங் கிட்டாது என்பதே சைவசித்தாந்தத்தின் முடிந்த முடிபு ஆகும்.

ஆன்மா உண்டென்பதைச் சைவச்சித்தாந்தம் நிறுவும் வகையைப் பார்போமானால் மாயை முதலிய தத்துவங்களாலே ஆக்கப்பட்டுள்ளதான உடம்பில் ஆன்மா உண்டு. அதனை “இல்லை” என்று சொல்வதாலேயே அவ்வாறு சுட்டப்பட்டது ஒன்றிருக்க வேண்டும் அதுவே ஆன்மா. எனது உடல், எனது கை, எனது கால் என்று பிரித்துப் பேசுவதால் உடலில் வேறாகிய ஒன்றுண்டு என்பது புலனாகின்றது அதுவே ஆன்மா.

நீ என்பது உயிர். உயிரிற்கு ஆன்மா என்று பெயர். நீ என்று குறிப்பதும் ஆன்மா நான் என்று குறிப்பதும் ஆன்மா. நாங்கள் எல்லோரும் ஆன்மாக்களே. சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து புலனுணர்வுகளையும் உணர்ந்து கொள்வதாகிய சூக்குமப் பொருள் ஒன்றுண்டு. அதுவே ஆன்மா. சாக்கிரம் (நனவு நிலை), சொப்பனம் (கனவு நிலை), சுழுத்தி (அறிதூயில் நிலை) துரியம் (அருளாம் நிலை) துரியாதீதம் (ஆனந்த நிலை) ஆகிய ஐந்து அவத்தைகளையும் அவற்றின் ஒழுங்கு முறையினையும் ஆன்மா என்றொன்று உண்டு.

பாசம், தளை, கட்டு என்பன ஒரே பொருளுடையவை. ஆன்மாவைத் தளைசெய்து அதன் செயற்பாட்டினைத் தன் வசமாக்குவதே பாசமாகும். அது ஆணவம், கன்மம், மாயை என முத்திறப்படும். இவற்றை மும்மலங்கள் என்பர். ஆணவம் ஆன்மாவை அணுவாக்குவது. இஃது அநாதியாகவே ஆன்மாவிலுள்ளே உறைவதாலும், அறியாமைக்கு மூலகாரணமாயுள்ளதாலும் இது மூலமலம் எனப்படும். இறையருள் வயப்பட்டு ஆன்மா நிற்குங்காலம் வரை இதன் வலிமையானது குன்றுவதில்லை. செம்பினிற் களிம்பு போல ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்பதே இதனியல்பாகும். ஆன்மாவோடு என்றும் பிரியாதிருப்பதால் இதைச் சகமலம் என்றும் வழங்குவர்.

ஆணவம் இருளிலும் கொடியது. அது தன்னையும் காட்டாது பிறபொருளையும் காட்டாது மறைப்பதால் இருளினிற் கிடப்பதையே உணராத அவலத்திற்கு ஆன்மா உள்ளாக நேரிடும். ஆணவம் ஆன்மாவின் அறிவைத் தடுக்கும் வல்லமை வாய்ந்தது. அதன் சேர்க்கையால் நான், எனது என்னும் அகங்கார, மமகாரங்களிலே கிடந்து ஆன்மா உழல்கிறது. “நானே பெரியவன் எனக்கிணை யாருமிலை” என்றெண்ணிச் செயற்படுவது அகங்காரம். இவ் அகங்காரத்தின் வெளிப்பாடுகளாகக் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பவற்றால் ஆன்மாதீய, கொடிய செயல்களைப் புரிகிறது.

மமகாரம் என்பது தனது உடமைப் பொருள்களாகத் தான் கருவதன் மீது கொள்ளும் இச்சை. இந்த இச்சையை நிறைவு செய்யமுயலும் முயற்சியிலே பற்றுக்களை வளர்த்து அவற்றை நிறைவு செய்யும் முயற்சியிலே அவற்றைத் துறக்க முடியாது இடருக்குள்ளாவதே ஆகும். இதனை மமதை என்றழைப்பர்.

கன்மம் (வினைகள்) பிரார்த்தம், ஆகாமியம், சஞ்சிதம் என மூன்று வகைப்படும். பிரார்த்தம் என்பது ஊழ்வினை எனப்படும். இப்பிறவியில் செய்யப்படுகின்ற நல்வினைகள், தீவினைகள் ஆகாமியம் எனப்படும். பிறவி தோறும் செய்யப்பட்டு அவற்றின் பயனை அனுபவிக்காது எஞ்சி நிற்கும் வினை, நல்வினை, தீவினைகளுக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களாய் விளைவது சஞ்சிதம் எனப்படும்.

கன்மமும் உள்பொருளே. அதுவும் அநாதியானது. ஒரு கருமத்தின் பயனை அனுபவிக்கும்போது புதிதாகக் கன்மம் (கர்மம்) தோற்றுகிறது. இப்படியே சங்கிலித் தொடர்போல வருவதால் இதற்குப் “பிரவாக அநாதி” என்று பெயர்.

இறைவன் என்ற சொல்லிற்கு இறுப்பவன் (சேர்ப்பவன்) எனப் பொருள்படும். இதன்படி ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் செய்யும் வினைகளிற்கான பயன்களை அது அனுபவிக்குமாறு இறுப்பவன் இறைவனேயாவான். வினைகளைச் செய்பவன் (ஆன்மா) அவன் செய்யும் வினைகள், அவற்றின் பலாபலன்கள் என்பற்றை அவனிடத்தே சேர்ப்பவன் (இறைவன்) என்ற நான்கும் உள்ளமையைச் சைவசித்தாந்தம் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது.

கன்ம மலங்கள் விதிப்பிரகாரம் நடந்து வருகின்றன. விதியினால் விளைகின்ற கன்மங்களைத் திறமையாகக் கையாளத் தன் மூலமாக அவற்றை வெற்றி கொள்ளலாம். இவ்வெற்றிக்கான வழி இறைபகத்தியோடு சூழவுள்ள உயிர்களுக்குத் தொண்டுகள் ஆற்றுவதும் (SERVE ALL), சமுதாய நலப்பணிகளில் ஈடுபடுவதும் ஆகும் ("LOVE ALL SERVE ALL").

கன்மங்களாகிய வினைகளை நல்வினை, தீவினை என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். நான் என்ற அகங்கார முனைப்பின்றி இறைபணி என்ற உறுதியான நோக்குடன் செய்வனவும், இறைதொண்டுகளும் நல்வினை ஆகும். இறைவனை முன்னிட்டுச் செய்வன சிவபுண்ணியங்கள் எனப்படும். கன்மத்தின் தன்மைக்கு ஏற்பப் பிறப்புக்கள் பலவும் அமையும் என்பதில் சைவசித்தாந்தம் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதால் நல்வினைக்கு ஏற்ற நற்பிறப்பு உண்டான போதிலும் அப்பிறவியில் தீவினை செய்யவும் நேரிடலாம். அதனால் அத்தீவினைக்கு ஏற்ப மீண்டும் பிறப்பெடுத்து அழுந்த நேரிடும் எனக்கருதி நல்வினையும் பிறவிக்குக் காரணமாக அமைகிறது என விளக்கம் தருகிறது.

பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக்கரைகாண இருவினைகளையும் சமமாக நோக்கி அவற்றில் அழுந்திவிடாது "யாவும் இறை செயலே" எனக்கொண்டு செயல் புரிதல் வேண்டும்.

சைவசித்தாந்திகள் நல்வினையைப் "பொன்விலங்கு" என்றும் தீவினையை "இரும்பு விலங்கு" என்றும் உவமித்துள்ளனர். எனவே இரு வினைகளையும் சமமாகக் காண்பதே ஞானத்தின் திறவுகோல் ஆகும். இதுவே "இருவினை ஒப்பு" எனப்படும். இருவினைகளையும் ஒப்பானவை எனக்காண்பவரில் திருவருட்சக்தி படியும். இதுவே "சக்திநிபாதம்" எனப்படும். சக்திபாதமே இறைவனின் பாதாரவிந்தங்களை ஆன்மா அடைவதற்கான இறுதிப்படியாகும்.

மாயை எனப்படுவது கண்ணிற்குப் புலப்படாத ஒரு சூக்குமப் பொருள். அதிலிருந்தே இவ்வுலகம் முழுவதும் உற்பத்தியாகின்றது என்பது சித்தாந்திகளின் முடிவு ஆகும். மா என்றால் ஓடுங்குதல், யா என்றால் வருதல். தநு, கரண, புவன போகம் யாவும் தோன்றுவதற்கும், ஓடுங்குவதற்கும் இடமாயுள்ளதே மாயை ஆகும். இது தன் தோற்றத்திற்கு வேறொன்றைக் காரணமாகவோ, கருவியாகவோ கொண்டதன்று. உண்மையானது எனவே அநாதியானது, வெளித்தோற்றும் தன்மையுடையது எனச்சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. ஆன்மாவின் இயல்பாகவுள்ள அறிதலும், உணர்தலுமாகிய தன்மைகளை அது பயன்படுத்த மாயையே உறுதுணையாகின்றது. இறைவனின் விதிப்படி தொழிற்படுகின்ற மாயையானது சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, குண்டலி, குடிலை, திரோதாயி எனப் பலபெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றது.

"சிவாயநம" என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரத்தில் "ந" என்ற (எழுத்து) அட்சரம் சுத்தமாயையே குறிக்கிறது. இது ஆணவத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து ஆன்மாவை ஓரளவு விடுவித்து ஆன்மா கன்மங்களைச் செய்வதற்கு வழிகோலுகிறது. ஆனாலும் ஆன்மாவை முழுமையாக விடுவிக்கும் ஆற்றல் இதற்கில்லை.

சுத்தமாயைக்கு மோகினி என்றும் ஒரு பெயருண்டு. உருவமற்றது, மந்தமானது, அறிவற்றது அதுவே தன்னிடமிருந்து பல்வேறு தன்மைகள் தோன்ற உடம்புகளையும், கருவிகளையும், உலகங்களையும் தோற்றுவிக்கிறது. அது ஆன்மாக்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்துகின்றது.

சுத்தமாயையைத் தவிர அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என்ற பிரிவுகளும் உண்டு. சுத்தமாயையே மாயையின் ஆரம்ப நிலை. அது மலத்துடனும், கன்மத்துடனும் சேர்ந்து செயற்படும் பொழுது அசுத்தமாயை ஆகின்றது. இவ்வசுத்தமாயை குறையறிவு பெறும் போது சுகத்தையும், துக்கத்தையும் தருகின்றது. அதிலிருந்து வருவதே அசுத்தப் பிரபஞ்சம். இப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாயுள்ளதே பிரகிருதி மாயை.

ஆன்மாக்களின் அனுபவங்கள், உணர்வுகள், செயற்பாடுகள் யாவற்றிற்கும் அடிப்படையாகச் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்பன காரியமாற்றுகின்றன. இக்காரியங்களே பின் தத்துவங்களாக உருவெடுக்கின்றன. இவை ஆன்மதத்துவங்கள், வித்தியாதத்துவங்கள், சிவதத்துவங்கள் என மூன்று வகைப்படும். அசுத்தமாயையின் காரியங்களாக ஆன்மதத்துவங்களும், வித்தியாதத்துவங்களும் சுத்தமாயையின் காரியங்களாக சிவதத்துவங்களும் அமைகின்றன. ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்திநான்கு. அவை அறிதல், விரும்புதல், முயலுதல் என்ற மூன்றும் ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தன்னை மற்றதில் இருந்து வேறுபடுத்தித் தனித்தன்மையுடையதாய் "நான்" என எண்ணிச் செயற்பட வைக்கின்றன. அறிதலும், முயலலும் உடலை இடமாகக் கொண்டு வெளியாகின்றன. விரும்புதல் இவ்விரண்டினுள்ளும் அடங்குகிறது.

அறிவிற்கு அடிப்படையானவை ஐம்பொறிகள். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன. இவற்றின் செயற்பாடுகளுக்கான வகைகளைச் செய்து வாக்கு, கால், கை, பாயு (மல வாயில்), உபத்தம் (ஆண் பெண் குறி) எனப்பெயரிட்டு இவற்றால் உணரப்படும் புலன் அறிவைக் கேட்டல் (சப்தம்), உணர்தல் (ஸ்பரிசம்), பார்த்தல் (ரூபம்), சுவைத்தல் (இரசம்), முகர்தல் (கந்தம், மணம்) என ஐந்தாக வகைசெய்து இப்புலன்களே குணங்கள். இக்குணங்கள் தோற்றும் குணிகளாக நிலம், நீர், தீ, வாயு, ஆகாயம் என்ற பஞ்ச பூதங்களும் அமைந்தன. ஐம்பொறிகளை வாயிலாகக் கொண்டு உணர்வுகளை இணைக்க மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எனும் அகக்கருவிகள் நான்கும் சேர்ந்து மொத்தம் ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்துநான்காகக் காணப்படுகின்றன.

கலை, வித்தை, அராகம், காலம், நியதி, மாயை, புருடன் எனும் ஏழும் வித்தியாதத்துவங்களாகும். ஆன்மாவிற்கு உணருந்திறன் உண்டு. ஆனால் ஆணவம் அதன் உணர்வை மறைத்துள்ளது. அதன் மறைப்பு ஈறற் லில் இருந்து ஓரளவு விடுபட "கலை" என்ற தத்துவம் உதவுகிறது. ஆணவமல ஆறற் லைச் சிறிதளவு நீங்கிச் செயலாற்றல் அளித்து ஆன்மாவை இன்ப, துன்ப போகங்களில் செலுத்துவதே கலை ஆகும். மேற்குறித்த போகங்களில் செலுத்துவதே கலை ஆகும். மேற்குறித்த போகங்களில் ஆன்மாவிற்கு விழைவை ஏற்படுத்துவது "அராகம்" எனப்படும். போகத்திற்கான காலவரையறை "காலம்" எனப்படும். ஆன்மா அனுபவித்த போகத்தினால் விளைவிவதிது, இதுவன்று எனக்கட்டுப்படுத்தி நடத்துவது "நியதி" எனப்படும்.

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து தத்துவங்களும் ஆன்மாவிற்கு ஐந்து சட்டைகள் (பஞ்ச கஞ்சகம்) போன்றவை ஆகும். இவற்றை அது அணிவதற்கு மூலகாரணம் அறிவு, விழைவு, செயல் என்ற மூன்றும் ஆகும். ஆன்மாவிற்கு உணருமாறு முதலில் விளக்கிப் பின் மயக்கத்தில் ஆழ்த்துவதே மாயை என்ற தத்துவமாகும். கலை தொடங்கி நியதி ஈறாக ஐந்து சட்டைகளையும் அணிந்தவண்ணம் போகத்திலேயே ஆன்மா இருக்கும் நிலையே "புருடன்" என்ற தத்துவமாகும்.

சிவதத்துவங்கள் விந்து, நாதம், சுத்தவித்தை, சதாக்கியம், ஈசுரம் என்னும் ஐந்தாகும். இச்சை, கிரியை, ஞானம் ஆகிய மூன்றினுள்ளும் கிரியைக்கு ஆதாரமாயுள்ள தத்துவமே "விந்து" ஆகும். ஞானத்திற்கு ஆதாரமாயும், ஞானமே உருவாயும் கொண்ட "சிவம்" என்ற தத்துவமே "நாதம்" ஆகும். கிரியை குறைந்து ஞானம் மிகுவதற்கு ஆதாரமாயுள்ளது "சுத்தவித்தை" எனப்படும். கிரியையும் நாதமும் ஏற்றம், தாழ்வு இல்லாமல் ஒத்து நிகழ்வதற்கு ஆதாரமாய் உள்ளது "சதாக்கியம்" எனப்படும். கிரியை மேம்பட்டு ஞானம் அடங்கிச் செயற்படுவது "ஈசுரம்" எனப்படும். மேற்குறிப்பிட்ட சிவதத்துவங்கள் ஐந்தும் ஏனைய முப்பத்தொரு தத்துவங்களையும் தொழிற்படுத்துவதற்குத் துணையாக விளங்குகின்றன.

கிரியைக்கு ஆதார உருவாகச் “சக்தியும்”, ஞானத்திற்கு ஆதார உருவாகச் “சிவமும்” விளங்குகின்றன. “சதாசிவம்” தத்துவம் யாவும் கடந்து பேரருளை வழங்கச் சிவலிங்கத்திருமேனி தாங்கிச் சிவாலயங்களில் எழுந்தருளியுள்ள நிலையாகும்.

எனவே சைவசித்தாந்தமானது பல்வேறுபட்ட தத்துவங்களை விரித்து விளக்கம் தந்து இறுதியிலே ஆலயவழிபாட்டினையும், சிவனடியாரான மகேஸ்வரர் வழிபாட்டினையும், சிவஞானத்தை அருள வல்ல குருவையும் வழிபட்டு உய்வடைய வழிகாட்டுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆணவம், கன்மம் மாயை அவற்றின் காரியங்களாகிய தத்துவங்களின் இணைப்பாலே பிறவியிலே கிடந்து அழுந்தி அவற்றில் இருந்து விடுபட்டுச் சிவபெருமானின் திருவருளைத் துணையாகக் கொண்டு அதன் வழிகாட்டலில் ஆன்மாவானது தனது யாத்திரையை முடிவிற்குக் கொணர்ந்து இறைவனின் “பேரானந்தத்தை” அனுபவிப்பதே சைவசித்தாந்தம் எமக்கு வழங்கியுள்ள அரும்பெரும் கலங்கரை விளக்காகும்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய பாதங்களையும், குரு, லிங்க, சங்கமம் எனும் மூவகை வழிபாடுகளையும் வலியுறுத்தி ஆன்மாவை விடுதலையடையச் செலுத்துகின்ற பெரும்பணியைச் சைவசித்தாந்தம் மிகச்சிறப்பாகப் புரிந்துள்ள தெனலாம். இவ்வகையில் வெறுமனே ஆய்விற்குரிய தத்துவமாக மட்டும் விளங்காது வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும் வாழ்வின் முடிந்த முடிவான முத்தியை அடைவதற்கும் வழிகாட்டுவதால் இது சைவசமயத்தவர்களாகிய எமக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு என்றே கூறலாம்.

ஆன்மாவானது ஆணவத்தின் வலிமை குறைந்து சுத்தம் அடைந்து சிவபெருமானோடு கூடிப் பேரானந்தத்தில் திளைக்க வழிகாட்டியாக சைவசித்தாந்தம் அமைந்துள்ளது. வேதத்தின் இதயமாக நடுவில் விளங்குவது சிவபஞ்சாட்சரம், திருவைந்தெழுத்து சிவாயநம, நமசிவாய ஆகும்.

“பேயென்ன புறச்சமயம் பிணக்கு நூல் வழியனைத்தும் பிழையேயன்றி வாயன்மை தெளிந்து சைவ சித்தாந்த வழிதெறி அதீத வாழ்வில் போயன்மி ஐந்தெழுத்தும் திருநீறும் கண்டிகையும் பொருளாகக் கொண்ட நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்திறைஞ்சும் நான் பெற்றேனால” என்கிறது காஞ்சிப்புராணம். இதிலிருந்து ஐந்தெழுத்திற்கு மேலாக மந்திரமே இல்லை என உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆதலால் சைவர்களாகிய நாம் அனைவரும் விபூதி, உருத்திராக்கமும், ஐந்தெழுத்து என்பவற்றை எம் உயிரினும் உயர்ந்தவையாகப் போற்றுதல் வேண்டும்.

சமயத்தையும், தத்துவஞானத்தையும் இணைத்து ஆன்மாக்களின் நித்தியத்துவத்தையும், தனித்தன்மையையும் நிலைநாட்டி, இவ்வுலக வாழ்வையும் உண்மையுடையதும், பயனுடையதுமாக்கி இம்மை, மறுமை இரண்டையும் சிறப்புடையனவாக்கிய தனிச்சிறப்பு சைவசித்தாந்தத்திற்கு மட்டுமே உரியது.

G.U. போப் எனும் மேலைநாட்டவர் கூட “இந்தியாவிலுள்ள மதங்கள் அனைத்திலும் சைவ சித்தாந்தமே மிக மேம்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை” எனக் கூறியுள்ளமையும், கௌடி என்பவர் “சைவசித்தாந்தம் இந்தியச் சிந்தனைகளதும் உணர்வினதும் சிகரம்” என்கிறார். நாமும் சைவசித்தாந்த வழிநின்று கடைத்தேறுவோமாக.

ஓம் சாந்தி - சாந்தி - சாந்தி .

சைவ சமய சீந்தனை மாணவர்களின் பங்களிப்பு

திருமதி P. முரளிதரன்

சைவசமயத்தை பின்பற்றும் நாம் எமது சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாக வணங்கி வருகின்றோம். திருக்கோயிலுக்கு செல்வதில் இருந்து, அங்கு வழிபடும் முறை வரை யாவற்றையும் நாம் எமது பெற்றோரிடமும், சமய அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரிடம் இருந்து கற்றுக்கொட்டுள்ளோம். அதனால் தான் புலம் பெயர்ந்து இங்கு வந்தும் தொடர்ந்து நம் வழிபாடுகளில் ஈடுபடுகின்றோம். இங்கு நான் பெரியவர்களுக்காக எதையும் தெரியப்படுத்த வேண்டியது இல்லை. எனது ஆக்கங்கள் யாவும் மாணவர்களுக்காக சிந்திப்பது மட்டுமே ஆகும்.

புலம் பெயர்ந்த மக்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு எமது அடையாளமான தமிழ் மொழியோடு, எமது சமயமான சைவத்தையும் சேர்த்து கற்பிப்பதை இட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இங்கு பல சைவசமய ஆர்வலர்களால் எத்தனையோ ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எமது நாட்டில் சொல்வது போல் கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்பதற்கிணங்க புலம் பெயர்ந்த நாட்டிலே கூட எத்தனை ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. திருக்கோயில்களில் மாணவர்களின் பங்கும் அதிகமாக இருப்பது வரவேற்க கூடியது தான். ஆனால் எனது கருத்து இம்மாணவர்களுக்கு சமயத்தின் விளக்கங்களையும், தேவார, திருவாசகங்கள் ஓதலின் சிறப்புக்களையும் அறிந்து கொள்ள வழிசெய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதே. இந்த நிகழ்ச்சியை மாணவர்கள் தங்கள் அறிவுத்திறனையும், சமயப்பற்றினையும் வெளிக்காட்ட ஓர் சிறந்த இடமாக இதனைப்பயன் படுத்தவேண்டும் என்பது என் ஆவல்.

இம்மண்ணிலே பல கோயில்கள் இணைந்து, எதிர்கால சிறார்களின் சமய வளர்ச்சிக்காக சிந்தித்து "சைவமாநாடு" உருவாக்கியுள்ளார்கள். இந்த வருடம் 14வது நடைபெறும் வேளையில், மாணவர்களின் வளர்ச்சியை நோக்கியபோது மிக மனவருத்தமாக இருந்தது. காரணம் தெரியவில்லை. மாநாட்டு ஒருங்கமைப்பாளர்களின் அளவற்ற சேவையையும், மாணவர்களின் சமய அறிவினை மேம்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்கு திருமுறை ஓதல், தமிழ் பேச்சு, ஆங்கில பேச்சு என ஒவ்வொரு பிரிவாக வைத்து, எவ்வளவு ஊக்கிவிக்கின்றார்கள். ஆனால் பங்கு பற்றும் மாணவர்களும், முக்கியமாக ஊக்கிவிப்பதற்கு பெற்றோர்களும் பின் நிற்பது கவலைக்குரியது. இறைவனை வழிபடும் போது தேவார, திருவாசகங்களை பாடுகின்றோம். சமயத்தை பற்றி அறிய குழந்தைகளை ஊக்கிவிப்பதற்காக தான் போட்டி என்று சொல்கின்றார்கள். மாணவர்களுக்கு மிக இலகுவான கட்டுரைகளை தெரிவு செய்கின்றார்கள். இதில் பங்குபெற்று, கற்றுக்கொள்வதில் என்ன சிரமம் இருக்கபோகின்றது!!

மனிதப்பிறவியை உயர்த்திக்காட்டுவது சிந்திப்பதை வைத்து தான் காட்டமுடிகின்றது. நாம் எமது வாழ்க்கையைப்பற்றி சிந்திக்கும்போது, கட்டாயம் அங்கு இறைவனின் சிந்தனையும் சேர்ந்து வரும். இறைவனைப்பற்றி நிறைய சிந்திக்கும் போது தான் நமது வாழ்வின் சிறப்பும், மகிழ்ச்சியும் தெரியும். எமக்கு வளர்ந்த தூழல் பலவற்றை சொல்லி தராமலே பார்த்து கற்றுக்கொண்டோம் ஆனால் நம் குழந்தைகளுக்கு ஒவ்வொன்றாக கூறவேண்டியது பெற்றோரின் முக்கியமான கடமையாகும். ஆன்மீகம் கலந்த கல்விதான் முழுமையானது என்பதை முதலில் நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த கூர்மையான ஆற்றல் மாணவக்குழந்தைகளுக்கு உண்டு. இவர்களின் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி, ஊக்கிவிப்பதற்காக நடைபெறும் இம் ம நாடுகளில் மாணவர்களின் வருகை அதிகமாக இருக்கும் போது தான், ஒருங்கமைப்பாளர்களுக்கு தமது பணியில் ஆத்ம திருப்தி ஏற்படும். கலைநிகழ்ச்சிகளில் முழு நேரத்தையும் செலவுசெய்து மாணவர்களை பங்கு பெறவைக்கும் பெற்றோர்கள் எமது சமயத்தை பின்பற்றுவதற்கும், நம் நல்வாழ்விற்காக இறைவனைப்பற்றி சிந்தித்து மேன்மையடையவும் வழிசெய்வீர்களாக:-

சைவமும் யோகாசனமும்

சாவகச்சேரியூர் டாக்டர் க கதிர்காமநாதன்

‘ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு’

விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகனை வேண்டி, வணங்கி அநுமதி பெற்று யோகசனம் ஆரம்பிக்கிறது.

யோகாசனம் என்றால் என்ன?

யோகா என்றால் இணைப்பது என்று பொருள். இறைவனை ஆன்மாவோடு இணைப்பதே யோகாசனம் ஆகும். சிவபெருமானின் ஞானரூபமாகிய தட்சணாமூர்த்தியின் ‘சின்’ முத்திரையும் - பெருவிரலை இறைவனாகவும், சுட்டு விரலை ஆன்மாவாகவும் சேர்த்திருப்பது - இதையே கூறுகிறது. யோகாசனம் செய்பவர் ஆணாக இருந்தால் அவரை ‘யோகி’ என்றும், பெண்ணானால் அவரை ‘யோகினி’ எனவும் அழைப்பர். யோகி என்றால் அரன் - முனிவனென்றும் யோகினியென்றால் காளி என்றும் கூறுவர்.

பூர்வீகம்:

சிவபெருமான் பதஞ்சலி முனிவருக்கு யோகாசனத்தை அருளினார். பதஞ்சலி முனிவர் மற்றோருக்கு அதைக் கற்பிக்க குரு-சீடன் வழியாக யோகசனம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. பதஞ்சலி முனிவர்தான் முற்பிறப்பில் ஆதிசேன் ஆகவும் பின்னர் அத்திரி மகரிக்கும் அநுகூயைக்கும் அருந்ததி சகோதரியுடன் பிறந்தவர்.

நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடினோம்
நந்திகள் நால்வர் சியோக மாமுனி
மறுதொழுதா பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர்
என்றிவர் என்னோடு எண்மருமாம்

பதஞ்சலி சித்தர் யோகாசனத்தை அட்டாங்க யோகமாக்கினார். எட்டுப் படிகள் கொண்ட யோகாசனம் இயமம் என்ற முதற் படியிலிருந்து கடைசிப் படியாகிய சமாதியில் முடிகிறது. அதாவது மனக்கட்டுப்பாட்டில் ஆரம்பித்து எட்டாவது படியில் நான் என்ற அகங்காரம் அடங்கி இன்பதுன்பமற்ற நிலை - ஞான நிலையிற் பூர்த்தியாகின்றது.

கோயிலில் தெற்குத் திசையில் வீற்றிருக்கும் தட்சணாமூர்த்தி ஆலமரத்தடியில் சின் முத்திரையோடு ஞான நிலையில் இருப்பதை எப்போதும் காணலாம்.

யோகசனமும் சைவப் பாடல்களும்:

தருமந்தரம்:

- சைவ சமயத்தின் ‘பைபிள்’. ஏகபோகமாகப் பல பாட்டுக்களால் யோகாசனத்தைப் பற்றி அதிலே கூறப்பட்டுள்ளது.

தேடும் இயம நியமாதி சென்றகன்று
ஊடும் சமாதியில் உற்ற பரசிவன்
பாடுறச் சீவன் பரமாகப் பற்றறக்
கூடும் உபசாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே -திருமூலர்

விநாயகர் அகவல்:

ஒளவையாரின் இப்பாடல் முழுவதுமே யோகாசனத்தைக் குறிக்கிறது. இறுதியில் ‘மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலை காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே.....’ என்று வருகிறது.

சீவவாக்கியார்: ‘ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியில் காணலாம் இறைவனையே’

தருப்புகழ்:

‘மூலாதார மோடேற்றி யங்கியை
ஆளுதாரமோ டோட்டி யந்திர’ - அருணகிரிநாதர்

குண்டலினி:

மூலாதாரம் - என்பது இதுவேதான். முதுகுத் தண்டின் அடியில் உறங்கும் பாம்புபோன்ற வளைவுளது. யோகிகள் பூரணத்துவம் பெறும்போது இது எழுந்து தலையை அடைந்து பேரின்ப நிலைக்கு - ஞான நிலைக்குக் கொண்டுவரும். மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும். இச்சித்தியை அடைந்தோர் அன்பே சிவம், சிவமே அன்பு, தானே சிவம் என்பதை உணர்வர். இவர்களின் முகத்தில் கருணையையும் ஒருவித ஆனந்த நிலையையும் காணலாம்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே

குண்டலினி (சிவனின்) சக்தியாக எழுந்து சிரசை அடைந்து அங்கு சிவனை அடைவதாகவும் கூறுவர். சிவசக்தி தத்துவம் என்பது இதுதான்போலும். ஆகவே யோகாசன சமாதி சிவன் சக்தி சேர்க்கையாகிறது.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே

ஞானநிலையிற் சீவகதி.

பதஞ்சலி முனிவரின் எட்டுப் படிகளில் யோகாசனம் செய்வோர் மூன்றாம் படியாகிய ஆசனமும் நாலாம் படியாகிய பிராணாயாமமும் அநேகமாகச் செய்கின்றனர். இதை 'ஹத' யோகா எனக் கூறுவர். 'ஹ' என்றால் சூரியன் 'த' என்றால் சந்திரன்.

ஆசனம்: ஆசனம் என்றால் இருக்கை - அசைவற்ற நிலை என்பது.

பிராணாயாமம்: மூச்சுவிடும் சுவாசப் பையின் இயக்கத்தை அடக்கும் அப்பியாசமாகும். பலவித ஆசனங்கள் உள. சைவத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட சில ஆசனங்களை மட்டும் கூறுவது நன்று.

பத்மாசனம்: தாமரை போன்று இருத்தல். இத்தோற்றத்தில் சிவன் ஞான நிலையில் இருப்பார்.

நடராசனம்: நடராசனத்தில் நடராசரைப்போல ஒற்றைக் காலில் நிற்பார்.

வீரபத்திராசனம்: சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து புறப்பட்ட வீரபத்திரர் போன்று போருக்குச் செல்லும் ஆசனம்.

சூரிய வணக்கம்: (நமஸ்காரம்)

சிவனின் பரிவாரங்களாகிய நவக்கிரகங்களின் அதிபதி சூரியன். சூரியநமஸ்காரம் பன்னிரண்டு நிலைகளைக் கொண்டது. இது ஏனைய ஆசனங்கள் செய்யுமுன்னர் செய்து ஊக்கத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் உடலுக்கு கொடுக்கும் ஆசனமாகும்.

மந்திரங்கள்: 'ஓம்' என்பது அடிப்படையான முதல் நாதம். அகிலம் அனைத்தும் அதனில் இருந்து தோன்றுகின்றது. இது பிரணவ மந்திரமாகும். ஆசனங்கள் சரி, பிராணாயாமம் சரி செய்யுமுன்னர் ஓம் என்று கூறி, எண்ணித்தான் யோகாசனம் செய்வர். இதைவிட விதவிதமான யோகாசனம் செய்யும்போது வெவ்வேறு மந்திரங்கள் கூறுவர்.

தியானம்:

ஒரே பொருளைப்பற்றி ஒரே நினைவோடு செய்வது தியானம் ஆகும். யோகாசனத்தில் இது முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. சைவ சமயத்திலும் அநுட்டானம் பார்க்கும்போது தியானம் அதன் ஒரு பகுதியாகும்.

சைவ சமயத்தின் சில கோட்பாடுகள் யோகாசனத்தில் காணப்பட்டாலும் யோகாசனம் சைவசமயம் ஆகாது.

சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறில்லை அதிற்சார் சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் இல்லெனும் நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்திருத் தேவாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத் தரச் செய்த நால்வர் பொற்றாள் எம் உயிர்த் துணையே

திருமந்திரம் - ஷாகம் - சைவசத்தாந்தம் ஒரு ஜய்வு

இளையதம்பி ஸ்ரீரஞ்சன்
பிரித்தானிய பாபாஜி யோக சங்கம்

'திருமந்திரம்' கற்றுத்தேர்ந்த அருளாளர்களால் மட்டுமே அணுகி அனுபவிக்க முடிந்த ஒரு சைவசித்தாந்தப் பெருநூல் எனும் வழக்கை நான் அறிவேன். இருந்த போதும், சிவயோக சித்தாந்த பரம்பரையில் வந்த மகா அவதாரம், தமிழ்ச்சித்தர், கிரியா பாபாஜின் முதன்மைச் சீடர் யோகி இராமையாவிடம், முறையாக யோக தீட்டைசபெற்று யோகம் பயின்று வருவதனாலும் 'ஓம் நமசிவாய' எனும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தினையும் 'ஓம் கிரியா பாபாஜி நம ஓளம்' எனும் எமது சற்குருவின் கிரிய பஞ்சாட்சரத்தினையும் நாமஞ்செய்து வருவதலும், மனத் தெளிவும், துணியும் பெற்று, கடந்த சில ஆண்டுகளாக திருமந்திரத்தினை சுயமாக கற்று உணரமுயன்று வருகின்றேன். நான் கற்று உணர்ந்தவற்றை, அந்த இன்பசுகத்தினை மற்றவர்களுடனும், பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற ஆவலினால் இச் சிறுமுயற்சியினை மேற்கொண்டுள்ளேன்.

திருமூலரின் வழிவந்த மெய்கண்டார், தனது சைவசித்தாந்த உண்மை விளக்கும் சிவஞானபோதம்' எனும் நூலிலே, மங்கல வாழ்த்தினிலே;

கல்லால் நீழல் மலைவு
இல்லார் அருளியர்
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே

என்பதாக. முழுமுதற் கடவுளாகிய வினாயக பெருமானை செதுக்கும் உளியால் பொள்ளப்படாத வடிவமைக்கப்படாத இயற்கை வடிவினனாகிய வினாயகனின் மலர் போன்ற இருபாதங்களையும் வணங்குவதுபோல் நானும் அவரது திருவடிகளில் பணிந்து வணங்கி இந்த ஆய்வினைத் தொடங்க விழைகின்றேன்.

இரு பேராறுகள் கலப்பது போல் தமிழ் நெறியும் வைதீக நெறியும் கலந்து அமைந்து 'சைவசமயம்' ஒரு பெரும் சுமயாக உருவாகிய காலத்தில் அவ்வுருவாக்கத்திற்கு "திருமூலர்" தமது பணியினை ஆற்றிச் சைவ நெறிக்கு சாத்திரமும், தோத்திரமுமாக அமையும் "திருமந்திரமாலை" எனும் முதல் நூலை ஆக்கினார்.

சைவத் திருமுறைகளில் 10 வது திருமுறையாக வழங்கி வரும் திருமந்திரத்தினை அருளிய திருமூல நாயனார் அறு பத்திமுன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராவார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய "தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" எனத் தொடங்கும் "திருத்தொண்டர் தொகையில்".

வம்பறா வரிவண்டு மணம் நாற மலரும்
மது மலர்க் கொன்றையான் அடியலாற் பேண
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிகாமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
"நம்பிரான் திருமூலன்" அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்ட மிகு தண்டிக்கும் முர்க்கற்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆடுரன் ஆருரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

என திருமூலரை "நம்பிரான் திருமூலர்" என விளித்துக் கூறிய தனை வைத்து அவர் சைவர்களால் போற்றப்படும் அறுபத்திமுன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராக சிறப்புப் பெறுவதனை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

திருமூலர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்களிடம் வேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுவதனை நான் அறிவேன். சரித்திர கால ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவது எனது நோக்க

மன்று. திருமூல நாயானார் கி.பி. 7ம் 9ம் நூற்றாண்டுக்களுக்கிடையே வாழ்ந்திருக்கக் கூடும் என பரவலாக நம்பப் படுகின்றது. சைவத் திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளையும் வகுந்த திருஞானசம்பந்தரது தேவாரங்களிலேயோ, அன்றி திருநாவுக்கரசரது தேவாரங்களிலேயே திருமூலர் பற்றிய குறிப்புகள் எவையும் காணப்படவில்லை. சுந்தரமூர்த்தி அடிகளது திருத்தொண்டர் தொகையில் திருமூலர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப் படுவதால் அவர் சுந்தரருக்கு முந்திய காலத்தவர் என்பதனை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. சுந்தரர் 7ம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்தவர் என்பதனால் திருமூலம் 7ம் நூற்றாண்டிற்கு முன் வாழ்ந்தவர் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

உயிர்நிலை வளர்ச்சிக்கு, உடம்பின் பயன்பாட்டு அவசியத்தை விளக்க, உயிர்வெற்று ஆண்மா அன்று உடம்பில் வாழும் சிவன், பிரகிருதியன் பிள்ளை, இப்பிள்ளை இந்த உடம்பிலேயே மூச்சுக்காற்றின் உதவியினால் உணர்வு கொண்டு சிவனைப் பேரொளியாகக் கண்டு அந்த அனுபவத்தினை மேலும் மேலும் வளர்க்கிறது என்பதனை திருமந்திரத்தில் திருமூலர் நிறுவியுள்ளார். இவ்வாறு சிவ - அனுபவத்திற்கு சாதனமாக உடம்பைப் பயன்படுத்தும் முறைகளைச் "சிவயோகம்" என்ற முழு இயலாக உருவாக்கிய முதல் தமிழ்ச் சித்தர் திருமூலரே ஆவார். பிற்காலத்தில் தமிழில் ஒரு சித்தர் மரபு தோன்றி வளர்வதற்கு அவர் வித்திட்டுள்ளார். தாயுமானவர், இராமலிங்க வள்ளலார், சுப்பிரமணிய பாரதியார் போன்ற தமிழ்ச் சித்தர்கள் அவர் வழியில் வந்தோர் எனின் மிகையாகது. "காயமே இது பொய்யடா" என உடம்பு அழியும் தன்மை உயைதென்று சித்தர்கள் பாடியதற்கு முரணாக, உடம்பினை இறைவன் வாழும் ஆலயமாக துதித்து, அவ்வுடலை யோக சாதனையால் அழியாமல் நிலை நிறுத்தலாம் இறவாநிலை பெறலாம் என திருமூலரே முதல் முதலில் உரைத்து அதனைத் தன் வாழ் நான் முழுவதும் கடைப் பிடித்து உலகம் பயன்பெறும்வகையில் திருமந்திரமாலையை இயற்றி அருளி உள்ளார்.

திருமந்திரமே தமிழில் ஆக்கப்பட்ட முதல் ஆகம நூலாகும். இதனையே பெரியபுராணத்தில் தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமான்;

“தண்ணிலவார் சடையார் தாம் தந்த
ஆகமப் பொருளை மண்ணின்மிசைத்
திருமூலர் வாக்கினால் தமிழ் வகுப்ப”

என்றுரைத்தார். 'ஆகமம்' என்பதற்கு “தொன்றுதொட்டு வரும் மரபில் வருவது” என்று பொருள் தொன்றுதொட்டு வரும் “அன்பு நெறியாகிய” “சைவநெறி” திருமூலர் காலத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் படிநிலைக் கூறுகளாக வளர்ந்திருந்தது.

திருமூலர் தனது ஆகமநூலாம் திருமந்திரத்தில் யோக பாதத்தை விரிவாகவும் ஏனைய மூன்றையும் பண்டைய தமிழ் நெறியைத் தழுவிச்சுருக்கமாகவும் கூறுகின்றார். யோகத்திற்கு “அன்பு நெறியே” அடிப்படை என்று வலியுறுத்துகின்றார். திருமந்திரம் சிவயோகத்தினைப் பற்றிய முதலாவது தமிழ் நூலாகும். யோகியரைச் 'சித்தர்' என திருமூலர் வழங்குவார். சித்தர் எனப்படுபவர் யார்? இதனை திருமூலர் தனது 123 மந்திரத்தில் விளக்குகிறார்.

சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தரிசித்தோர்
சத்தமும் சத்த முடிவும் தம்முள் கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர் தம் முத்திமுதல் முப்பத்தாரே.

மகான்களாகிய சித்தர் எனப்படுவோர் இங்கேயே, இவ்வுலகத்திலேயே சிவலோகக்காட்சியைக் கண்டுகளித்தவர்கள். ஓசை, ஓசை ஒடுங்கும் காலமுடிவும் தம் மனக்கண்ணை கண்டு கொண்டவர்கள். அவர்கள் அழிவற்றவர்கள். பந்தபாசம் எனும் வினை அழுக்குகள் அண்டாதவர்கள். நோய்நொடி அற்றவர்கள். அவர்கள் தத்துவம் முப்பத்திஆறும் கடந்த ஜீவன் முத்தர்கள் என சித்தர் பெருமையை எடுத்து விளக்குகிறார். (முத்திக்கு முதலான 36 - தத்துவங்களாவன - ஆன்மதத்துவம் 24, வித்தியாதத்துவம் 7, சிவதத்துவம் 5)

திருமூலர் இந்நூல் முழுவதையும் “கலிவிருந்த யாப்பில்” பாடியுள்ளார். பலவிதமான கலிவிருத்தங்களைக் கையாளாமல் ஒருவகையினையே ஆண்டுள்ளார். தொல்காப்பிய நெறியைப் பின்பற்றி எழுத்து எண்ணி முதல் மூன்று அடிகளிலும் அடிதோறும் 12 எழுத்தும், இறுதி அடி நேரசையில் தொடங்கினால் 11 எழுத்தும், இறுதிஅடி நிரையசையில் தொடங்கினால் 12 எழுத்தும் வரத் தொடுத்துள்ளார். பெரும்பாலும் இயற்சீர்வெண்டளையும், சிறுபாண்மை வெண்சீர்வெண்டளையும் இப்பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய கலிவிருத்தம் பிறிதொரு நூலிலும் இல்லாமையால் இதனைத் “திருமந்திரயாப்பு” என்றே வழங்கலாம் என தமிழறிஞர் க.வெள்ளைவாரணணர் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இறைவனின் பெரும் புகழ்பற்றி, சமய தத்துவங்கள் பற்றி எழுதும்போது தர்க்க வாதங்களுக்கு இடமில்லை என்று உறுதியாக நம்பியபோதும், தமிழில் மந்திரங்கள் இல்லையென்றும், வடமொழியில் மட்டுமே உண்டென்றும் ஒரு தவறான எண்ணம் இருந்து வருவதனை யானறிவேன். இவ் எண்ணம் தவறானதாகும். தமிழர்களின் மிகமிகத் தொன்மையான நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் அகத்திய முனிவரின் முதல் மாணக்கராக கருதப்படும் தொல்காப்பியர் ‘மந்திரம்’ என்பதற்கு பின்வருமாறு தனது செய்யுளில்;

‘நிறைமொழிமாந்தர் ஆணையில் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப” - என்றார்.

இதன் பொருள் யாதெனில், எல்லாப் பண்புகளும் நிறைந்து மொழிவல்ல பெருமக்கள் ஆணையிட்டுக் கூறிய வாய்மொழிகள் யாவும் மந்திரம் ஆகும் என்பதாகும். இதனால் நாம் உணரக்கூடியது யாதெனில், இன்னமொழியில் தான் மந்திரம் இருக்கவேண்டுமென்பதன்றி, சொல்பவர் இன்னாராய் இருக்கவேண்டும் என்பதேயாகும். அதாவது மந்திரம் கூறுபவர் நிறைமொழி மாந்தராகவும், அதனை ஆணையிட்டுக் கூறுபவராகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதேயாகும். இக்கருத்தினை நன்கு வற்புறுத்தும் வகையில் திருவள்ளுவரும்;

நிறைமொழிமாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்” - என்றார்.

மந்திரத்திற்கு தனி ஆற்றல் உண்டு. அம்மந்திரமொழிகள் ஓதுபவர்களைக் காக்கவும் அழிக்கவும் செய்யும். இதனை “உச்சிமேற்புலவர்கொள்” நச்சினாற்கினியர் “நிறைமொழி” எனத்தொடங்கும் நூற்பாவினை விளக்கி அதற்கு எடுத்துக்காட்டைச் சொல்லவரும்போது

“ஆரியம் நன்று தமிழ் தீதென உரைத்த
காரியத்தால் காலக்கோட்பாட்டானைச்சீரிய
அந்தண் பொதியில் அகத்தியார் ஆணையால்
செந்தமிழே தீர்க்க சிவா” எனும்பாட்டை வாழவைத்த மந்திரமாகவும்,
“முரணில் பொதியின் முதல் புத்தேள் வாழி

பரண கபிலரும் வாழி - அரணியல்

ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக்குயக் கொண்டான்

ஆனந்தம் சேர்க்க சிவா” என்ற பாட்டை அழிக்கச் செய்யும் மந்திரமாகவும் காட்டினார். இதற்கு சான்றுகளாக திருஞானசம்பந்தர் பாண்டியனுக்கு வெப்பு நோய் வரவும், தணியவும் பாடிய தேவாரங்களையும் திருநாவுக்கரசர் அப்பூதி அடிகளின் மகன் மூத்த திருநாவுக்கரசு பாம்பு தீண்டி இறந்தபோது உயிர்ப்படையச் செய்யப்பாடிய பதிகங்களையும் கொள்ள முடியும். எனவே திருமூலர் ஒரு நிறைமொழிமாந்தர், அவர் திருமந்திரத்தில் தான் சொல்ல வந்த விடயங்களை ஆணையிட்டுக் கூறுவதன் மூலம், அவர் செய்த மூவாயிரம் மந்திரங்களும் தமிழ் மந்திரங்கள் என எவ்வித ஐயப்பாடும் இன்றி கூறமுடியும். திருமூலர், “அன்பே சிவம்” “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” எனும் இருபெரும் தத்துவங்களையும், சைவசமயத்தின் உண்மைக் கருப்பொருள்களாக நிறுவி, அவற்றையே தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து, தான்பெற்ற பயன்களையே தனது மூவாயிரம் பாடல்களிலும் கூறியுள்ளார்.

திருமூலநாயனார் அட்டமாசித்திகளும் ஒருங்கே பெற்ற ஒரு சித்தர். சுந்தரன் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட அவர், கையிலையில் இருந்து, அகத்திய மாமுனிவரைக் காண்பதற்காக தென்னாடு வந்து பல திருத்தலங்களையும் தரிசித்து சாத்தனார் எனும் கிராமத்தை அடைந்தார். அவ்வூரில் மூலன் எனும் மாட்டு இடையன் இறந்து கிடப்பதையும், அவனைச்சுற்றி பசுக்கள் மிகுந்த வருத்தத்துடன் நிற்பதையும் கண்டு அவற்றின் மீது கொண்ட அன்புமேலீட்டால் இரக்கம் கொண்டு, திருமூலரும் தான் முன்னே செய்ய யோகத்தின் பயனாகப் பெற்றிருந்த “பரகாயப் பிரவேசம்” எனும் சித்தியின் பிரகாரம் தன் உடலைவிட்டு நீங்கி, தன் உடலை ஓர் இடத்தில் பக்குவமாக வைத்து விட்டு, மூலனது உடலில் புகுந்து அவனை உயிர் பெற்றெழுச் செய்தார். இது கண்ட பசுக்கள் இன்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கின. மூலனது உடலில் புகுந்ததால் ‘திரு’ எனும் அடைமொழிபெற்று ‘திருமூலர்’ எனப் பின்பு அழைக்கப்படலானார். அவ்வாறு மூலனது உடல் புகுந்த திருமூலர் பசுக்களை ஓட்டிச்சென்று உரியவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு மீண்டும் தனது இறந்த உடலை வைத்த இடத்திற்கு சென்று பார்த்தபோது அது அவ்விடத்தில் இருக்கவில்லை. இச்செயல் இறைவனது திருவுளம் என எண்ணி, அவ்விடம் நீங்கி திருவாவடுதுறைத் திருத்தலத்தை அடைந்து இறைவனைத் தரிசித்து அங்கிருந்த அரசமர நிழலில் யோக நிட்டையில் இருந்தார். அவர் திருவாவடுதுறையில் மூவாயிரம் ஆண்டுகள், ஆண்டுக்கு ஒரு மந்திரம் என மூவாயிரம் மந்திரங்களைப் பாடினார் என்றும் அவையே “திருமந்திரமாலை” என வழங்கி வருவதையும் நாம் அறிவோம். திருமூலர் மூலனது உடலில், சிவ கிருபையினால் புகுந்து மூவாயிரம் மந்திரங்களைப் பாடி அருளினார் என்றும், மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு மேல் உயிர் வாழ்ந்தார் என்பதற்கும் அவரது பின்வரும் பாடல்களே சான்றுகளாகும்;

நந்தி அருளாலே நாதனாம் பெயர் பெற்றோம்
நந்தி அருளாலே மூலனை நாடினோம்
நந்தி அருளாவது என் செய்யும் நாட்டினில்
நந்தி வழிகாட்ட நானிருந்தேனே - 68

இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலிகோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தை
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக்கீழே - 80

இவ்விரு மந்திரங்களின் மூலமாக நாம் அறியக்கூடியது யாதெனில், நந்தி எம்பெருமானாகிய சிவனின் திருவருளாலும் கருணையாலும், அவனது கட்டளையினாலும் மூலன் இருக்கும் இடத்தை நாடி வந்தோம். நந்தி எம்பெருமான் வழிகாட்டலில் தியானத்தில் அவ்வுடலுடன் பலகோடி ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்து, அவனது திருவடியே துணை என்று அதன் கீழே அதைப்பற்றிய படியே, பற்று ஒழிந்து இருந்தோம் என்பதேயாகும்.

திருமந்திரத்தினை சிவயோக சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளின் முதல் நூலெனவும், திருமூலரே அம்மந்திரங்களை சிவனருளினால் இயற்றி அருளினார் என்பதையும் இது காறும் கண்டிருந்தோம். இனி, திருமந்திரம் இயற்றப்பட்ட நோக்கம், அதன்பால் என்ன விடயங்கள் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றி சற்று நோக்குவோம்.

சான்றோர்கள் தாம் அடைந்த இன்பத்தினைப் பிறரும் அடையுமாறு செய்யும் இயல்பினர். திருமூலர் தனது செய்யுள் மூலமாகவே இதனை எமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடி,
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான் பற்றப்பற்றத் தலைப்டும் தானே.

மேற்சொல்லப்பட்ட பாடலில், திருமூலர் நான்பெற்ற இந்தத் திருவருள் இன்பத்தினை மண்ணுலகத்தினரும் பெறவேண்டும் என்பதனையே பெறுக இவ்வையகம் என்றார். நாவாகிய தசையினைப் பற்றி நின்ற உணர்ச்சி தரும் ‘சிவசிவ’ எனும் மகா

மந்திரத்தினை நாவால் உள்ளூக்குள்ளேயே உச்சரிக்க, உச்சரிக்க இறைவனின் திருவடி ஞானம் கிடைக்கப்பெறும் என்பதை “ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம் தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படுத்தானே” என்று அழகாக தானுணர்ந்தவற்றை ஆணையிட்டுக் கூறியுள்ளார்.

திருமந்திரமாலையில் கூறப்பட்ட சைவசித்தந்தக்கூறுகள் எவை? இதனையும் அவர் பாடிய பின்வரும் பாவின்மூலம் விளங்கிக் கொள்வோம்.

ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு - அகத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும் பரை
ஆயத்தை அச்சிவம் தன்னை அகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளக்கியிட்டேனே. - 90

இங்கே, ஞேயம் - அறியப்படும் பொருள்
ஞானம் - அறிவு, ஞாதுரு - அறிபவன்
அத்து - பகுதிப்பொருள் விகுதி
மாமாயை - சுத்தமாயை
பரையாயம் - சத்தியின் பேதங்கள்
அகோசரம் - பற்றப்படாதது
வீயம் - வித்து (பீஜம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு)

மேற்கூறப்பட்ட செய்திகளையே நூலில் விளக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பு. அறியப்படும் பொருளையும், அறிவையும், (பதி, சீவன், ஞானம்) அறிபவன் ஆகிய ஆன்மாவையும், அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை, சத்திபேதம், சிவம் அனைத்திற்கும் சங்கற்ப மாத்திரையில் நிமித்த காரணமாக உள்ளதும், சிந்தையும் சொல்லும் எட்டாத நிலையில் உள்ளதுமான பொருள் இவற்றையும் விளங்கிக் கொண்டேன். முதலில் நான் விளங்கிக் கொண்ட பின்பே, விளக்குகின்றேன் என்று திருமூலர் இங்கு எளிய முறையில் திருமந்திரம் எவற்றை பற்றிச் சொல்ல வருகின்றது என விளக்கியுள்ளார். திருமந்திரம் சைவசித்தந்தத்தின் முதல் ஆகம நூல் என்பதனை நாம் அறிவோம். ஆகமங்கள் இருபத்திஎட்டு என்றும் அவற்றைத் தொகுத்து ஒன்பது ஆகமங்களாகத் திருமந்திரம் வழங்குகிறது என ஒரு சாராரும், மற்றொருசாரார், இறைவன் அருளிய இருபத்தி எட்டு ஆகமங்களில் அழிந்தவை போக மிஞ்சிய ஒன்பது ஆகமங்களையுமே, திருமூலர் தனது சீடர்களுக்கு அருளினார் என்றும் கூறுவர். எது எவ்வாறு இருப்பினும் “திருமந்திரம்” ஒன்பது ஆகமங்களை விளக்கும் வகையில் ஒன்பது தந்திரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளதனை எவரும் மறுத்துவிடமுடியாது. இதனையே திருமூலரும்;

பெற்ற நல் ஆகமம் காரணம் காமிகம்
உற்ற நல்வீரம் உயர்சித்தம் வாதுளம்
மற்ற அவ்வியாமளம் ஆகுங் காலோத்திரம்
துற்றநற் சுப்பிரம் சொல்லும் மகுடமே - 63

எனும் மந்திரத்தில் ஒன்பது ஆகமங்களாவன; முறையே காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தியம், வாதுளம், வியாமளம், காலோத்திரம், சுப்பிரபேதம், மகுடம் என வலியுறுத்தியுள்ளார். திருமந்திரத்தின் முதல் பாயிரம் கடவுள் வாழ்த்து, ‘ஐந்து கரத்தனை’ எனத் தொடங்குகின்றது. ஆயினும் “ஒன்றவன் தானே” எனத் தொடங்கும் பாயிரமே முதற்பா என சேக்கிழார் பெருமான் வாய்மொழியால் நாம் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

“ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றதாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே”

எனும் சூத்திரப்படி ஒரு நூற்குப் பாயிரம் உரைப்பது நூல் முறையாகும். அம்முறைப்படி நாயனாரும் தமிழ் மூவாயிரத்திற்கு பாயிரம் கூறியுள்ளார். மூவாயிரம் செய்யுள்களில் பாயிரச் செய்யுள்கள் சேர்ந்தனவேயாயினும், ஒன்பது தந்திரங்களுக்கும் அவை பொதுவானவையாகக் கொள்ளப்படும். திருமூலர் கூறியது ஒன்பது தந்திரங்களே என்பது

“தந்திரம் ஒன்பது சார்வு மூவாயிரம்
சுந்தரன் ஆகமச் சொன்மொழிந்தானே”
எனும் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கிக்கொள்ளமுடியும்.

திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களாக வகுக்கப்பட்டு ஒன்பது ஆகமங்களை விளக்குவதற்காக இறைவனால் திருமுலரின் மூலம் உலகிற்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு பொக்கிஷம் என்பதை நாமறிவோம். முதலாவது தந்திரத்தில் “காரண” ஆகமத்தை விளக்கும் பாசரங்கள் உள்ளன. இதில் 116 திருப்பாடல்கள் உள்ளன. இவை அறத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு முப்பொருள் உண்மையை விளக்குகின்றது. இத்தந்திரத்தினை உற்று நோக்கினால், இவற்றில் திருக்குறட் கருத்துக்கள் பொதிந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். பதி. பசு, பாச உண்மை விளக்கப்படுவதோடு, யாக்கைநிலையாமை, இளமைநிலையாமை, செல்வநிலையாமை, உயிர்நிலையாமை என்ற நான்கு தலைப்புகளில் விளக்கியுள்ளார். பதி, பசு, பாச உண்மை விளக்கம் 119 பாசரத்தில் விளக்கப்படுகின்றது.

“பதி பசு பாசம் என்பகர் மூன்றில்
பதியினைப்போல் பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றணுகாப் பசு பாசம்
பதியணுகில் பசு பாசம் நிலாவே”

இங்கு பதி-சிவம், பசு-ஆன்மா, பாசம்-ஆன்மாவை என்றும் பற்றி நிற்கும் உலக இன்பமும் அதனால் வரும் பாவ புண்ணியபந்தங்களுமாகும். பதி என்றும் உள்ள, நிலையான பொருள் தொன்மையானது. இதுபோலவே பசுவும், பாசமும் தொன்மையானவை. பாசம் என்றும் ஆன்மாவை உலகபந்தத்தில் ஈடுபடுத்தும். அதனால்தான் பதியினை பசு அணுக முடிவதில்லை. பசு குருவின் உபதேசத்தால் பதியை அணுகின் பாசம் விட்டொழியும். இந்த உண்மையினையே தட்சணாமூர்த்தி சுவாமி சனகாதி முனிவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தனர்.

இரண்டாந் தந்திரத்தில் “காமிக” ஆகம விளக்கப்பாடல்கள் உள்ளன. இத்தந்திரத்தில் சில புராண வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும், கரு எப்படி உண்டாகின்றது என்பதும், இறைவனது படைத்தல் முதலான ஐவகைத் தொழில்கள் என்ன என்பனவும் பேசப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் தந்திரத்தின் முதல்பாட்டில் அகத்தியம் எனும் தலைப்பில் தென்திசை தேடி ‘அகத்தியர்’ வந்தான் எனும் புராணவரலாறு பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

நடுவு நில்லாது இவ்வுலகம் சரிந்து
கெடுகின்றது எம்பெருமானென்ன ஈசன்
நடுவுள அங்கி அகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிர் என்றானே. 337

பார்வதிதேவியின் தவத்துக்கு இரங்கி ஈசன் அவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ளத் திருவுளம் கொண்டார். சிவன், பார்வதி திருமணக்கோலம் காண உலகமே திரண்ட திருக்கயிலாய மலையில் கூடியது. இதனால் உலகின் வடபகுதி கீழே தாழ், தென்பகுதி மேலே உயர்ந்தது. இச்சரிவைச் சமன் செய்ய, ஈசன் அகத்தியமுனியை அழைத்து “நீ தென்திசைக்குப் போய் இந்தச் சரிவைச் சமன் செய்க” என்றார். அகத்தியரும் அதன்படி பொதிகை மலைக்கு வந்து தங்கத் தென்பகுதி சமமானது எனும் புராணக் கதையையே மேற்கூறிய பாடல் விளக்குகின்றது. நடுவுள அங்கி என்பதற்கும், நடுவுநில்லாது என்பதற்கும், முறையே நெற்றி நடுவில் புரவ மத்தியில் சோதி, ஓளிவடிவான இறைவன், கிரமமான பிராணாயாமப் பயிற்சியால் தோன்றுவான் என்பதே பொருள் என்றும், அதனை அறியாது, உலகம் சரிகின்றது என்று உலகத்தினர் பொருள் கொள்வர் என யோகம் பயில்வோர் கூறும் கருத்தினையும் இங்கு நாம் குறிப்பிட வேண்டும்.

மூன்றாம் தந்திரத்தில் ‘வீர’ ஆகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட 330 செய்யுட்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இதில் இருபத்தியொரு பிரிவுகள் உள்ளன. இப்பகுதியிலே இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி

ஆகிய அட்டாங்யோகம் விளக்கப்படுகின்றது. இந்த தந்திரத்தினைப் பின்னர் 'யோக விளக்கப்பகுதியில் விரிவாக ஆராய்ந்து வழங்கவுள்ளேன்.

நான்காந்தந்திரம் 'சிந்திய' ஆகமத்தின் சாரம் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் 530 திருப்பாட்டுகள் உள்ளன. இதில் சிறப்பாக சக்கர அமைப்புகள் பற்றியும், வயிரவ மந்திரங்களுக்கான மார்க்கங்கள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாந்தந்திரத்தில் 'வாதுள' ஆகமத்தின் உட்பொருள்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 254 பாடல்கள் அடங்கும். சுத்த சைவம், உட்சமயம் போன்ற சைவத்தின் வகைகள் பற்றியும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் பற்றியும், சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம், சகமார்க்கம், ஞானமார்க்கம் சாலோக, சாமீப, சுருப, சாயுச்சிய மார்க்கங்கள் பற்றியும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஆறாம் தந்திரம் 'வியாமள' ஆகமத்தின் சாரமாக அமைந்துள்ளது. இதில் 128 திருப்பாட்டுக்கள் உள்ளன. இதனுள் சீடனது இலக்கணம், சிவவேடம், அவவேடம், தவவேடம், திருநீற்று மாண்பு, துறவு, பக்குவன் முதலான விடயங்கள் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

ஏழாம் தந்திரம் 'காலோத்திர' ஆகமத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இதில் 407 திருப்பாட்டுக்கள் அடங்கும். இப்பகுதியில் சிவலிங்க வழிபாடு பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆன்மாவின் இலக்கணம், அடியார்க்கு அன்னம் இடலின் சிறப்பு, சமாதி அமைய வேண்டியமுறை, குருபூசை முதலிய அம்சங்களும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எட்டாம் தந்திரத்தில் 'சுப்பிரபேத' ஆகம சாரம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் 518பாக்கள் உள்ளன. இதில் தத்துவமசி வாக்கியம், ஞானிசெயல், முக்குற்றம், முக்கரணம், முப்பரம், முப்பாழ், வாய்மை, பக்தி முதலானவையும் முத்தி நிலை பற்றியும் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் 'மகுட' ஆகமம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதிசூக்கும பஞ்சாட்சரம், சிவதரிசனம், சிவசொருபதரிசனம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம், ஞானோதயம், ஞான குரு தரிசனம், தூலபஞ்சாட்சரம், திருக்கூத்து தரிசனம் ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன.

யோக விளக்கம்:

யோகம் என்பது 'இணைதல்' என்று பொருள்படும். இது மனிதன் மேற்கொள்ளும் அகமுகப் பயணமாகும். பலவகையான யோகமுறைகள் இன்றைய உலகில் காணப்பட்டபோதும், 'சிவயோக' சித்தாந்த முறையே மிகவும் தொன்மையானது. சிவயோக சித்தாந்தமானது 'யோகி சிவன்' பார்வதிதேவிக்கு, குண்டலினி பிராணயாம முச்சுப்பயிற்சியினை, காஷ்மீரிய இமயமலை அடிச்சாரலில் அமைந்துள்ள "அமர்நாத்" எனும் தலத்தில் வைத்துப் பயிற்றுவித்தமையுடன் ஆரம்பமாயிற்று என்பர். தென் இந்தியாவின் முக்கியத்துவம் பெற்ற சைவ ஆலயங்களில் ஒன்றான சிதம்பரத்தில் காணப்படும் "நடராஜன்" ஆகிய நடனமாடும் சிவனின் 108 நாட்டிய ஆசன சிற்பங்களே அடயோகத்தின் ஆரம்ப நிலைகளை எடுத்துக் கூறுவனவாகும். அடயோகத்தில் வரும் 'அ' பிங்கள நாடியையும், 'ட' இட நாடியையும் குறித்து நிற்கும். சமாதி நிலையில் யோகி தன்னிலை அடையும் போது "இட", "பிங்கள" நாடிகளில் பாய்ந்து கொண்டிருந்த குண்டலினி சக்தி, மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்து "சுமுமுனை" ஊடாகப் பாய்ந்தோடி 1008 தாமரை இதழ்களுடைய சகஸ்ரதளத்தில் சிவானந்தப் பேறு பெறுவதனையே அடயோகம் குறித்த நிற்கின்றது.

சிவயோக சித்தாந்தில், ஐந்து உல்கள், ஐந்து இந்திரியங்கள், ஐந்து உணர்வுகள், பஞ்ச பூதங்கள், பஞ்சாட்சரம் என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இதன்

அடிப்படையிலேயே சிவயோக சித்தாந்தம் 'பஞ்சகிரிய சிவயோக சித்தாந்தம்' என வழங்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பஞ்சகிரிய சிவயோக சித்தாந்தக் கூறுகளையும் அவை மனிதனின் உடல், உள, செயற்பாட்டில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்களையும், பஞ்சபூதங்களுடனான அவற்றின் தொடர்புகளையும் இனிப்பார்ப்போம்.

கிரிய அடயோகம்- அன்னமய உருவம் -புவி
கிரிய பிராணயோகம்-பிராணமய உருவம்-காற்று
கிரிய தியானயோகம்-மனோன்மய உருவம்-நீர்
கிரிய மந்திரயோகம்-காரணமய உருவம்-நெருப்பு
கிரிய சக்தியோகம்-ஆனந்தமய உருவம் - ஆகாயம்

யோகத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று உடலையும், உள்ளத்தினை சுத்தி செய்தலாகும். கிரிய அடயோகத்தின் ஒரு பகுதியான ஆசனங்களைச் செய்யும்போது உடலில் உள்ள அளவுக்கதிகமான பித்தம், வாயு, சளி (கபம்) என்பன அகற்றப்பட்டு உடல்சுத்தம் செய்யப்படுகின்றது. பிராணாயாமம், மூச்சுப்பயிற்சியினால் (காற்றின்) பிராணவாயுவின் மூலமாக உள்உடம்பு சுத்தம் செய்யப்படுகின்றன. தண்ணீர் மூலம் உடலின் வெளிப்பகுதிகள் சுத்தம் செய்யப்படுகின்றன. யாகங்கள் செய்யும்போதும், நெருப்பினைச் சுற்றி மந்திரங்கள் சொல்லும்போதும், தியானத்தின் போதும் மனது சுத்தமடைகின்றது.

“ஒன்றினை ஒன்றலே யோகம்
அலைமனத்தை வென்றிடின
ஒன்றாம் விரைந்து” என்பது சித்த வாக்கியம்.

இதனால் நாம் அறிவதென்பது அலைகின்ற மனதினை வெற்றி கொண்டு வசப்படுத்துவதன் மூலம் யோகசித்தி பெறலாம் என்பதாகும். இதையே திருவள்ளுவரும்;

“ஒருமையுள் அமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து”

என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். இதனை மேலும் வலியுறுத்துவதாக பின்வரும் பதஞ்சலியின் யோக சூத்திரம் அமைந்துள்ளது.

“யோக: சித்த விருத்தி நிரோத”

மனதின் எண்ண அலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது யோகம். எனவே யோகம் என்பது இணைதல், தன்னிலையடைதல், மனிதனின் அகமுகப்பயணம் என்பது முடிவு. யோகத்தின் முக்கியமாக கூறுகள், ஆசனம், பிராணாயாமம், தியானம் என்பனவாகும். யோகம் பயில்வதற்கு ஒரு குருவின் துணை அவசியமாகும்.

திருமந்திரத்தில் யோகம்

திருமந்திரத்தில் அட்டாங்க யோகம் பற்றிய விளக்கம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மூன்றாந்தந்திரத்திலேயே யோகம் பற்றி சிறப்பாகக் கூறப்பட்டாலும் மற்றைய தந்திரங்களிலும் திருமூலர் ஆங்காங்கே யோகத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

“இமயம் நியமம் எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்
சயமுறு தாரணை தியானம் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்கமாவதும் ஆமே” - 223

இமயம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய எட்டும் அட்டாங்க யோகத்தின் உறுப்புகளாகும். இவையே சீவான்மாக்களை

நல்வழிப்படுத்தும் யோக நிலைகள் எனப்படும் என யோகத்திற்கு திருமந்தித்தில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய எட்டுவகை யோகங்களுள் இயமம், நியமம் என்பன மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நல்ஒழுக்கம் தவிர்க்க வேண்டிய பழக்கங்கள் என்பன பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன.

கொல்லான் பொய் கூறான் களவிலன் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான்கள் காமம்
இல்லான் இயத்திடை நின்றானே” எனும் மந்திரம்.

கொலை செய்யாதவன், பொய் சொல்லாதவன், பிறர் பொருளைத் திருடும் எண்ணம் இல்லாதவன், எதையும் எண்ணிப்பார்த்து ஆராய்ந்து அறியும் குணமுடையவன், நல்ல பண்புகளை உடையவன், அடக்க உணர்வுடையோன், நடுவு நிலைமை தவறாது இருப்பவன், தானே உண்டு களிக்காது பிறருக்கும் தந்து பகுத்துண்டு மகிழ்பவன், மனமாசு அகன்றவன், கள் உண்ணாதவன், பெண்மீது பித்து இல்லாதவன் ஆகிய இவர்கள் நல்லதே செய்யும் இமயயோக நெறியில் நிற்பவர்கள் என விளக்கம் தருகிறது. இதேபோன்று நியம யோக நெறியை விளக்கும் பின்வரும் பாடலில் திருமூலர்

தூய்மை அருள் ஊண் சுருக்கம் பொறை செவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்று இவை
காமம் காவு கொலை எனக் காண்பவை
ஜேமி ஈர்ஐந்து நியமத்தான் ஆகுமே - 556

நியமத்தான் எனப்படுபவன் பரிசுத்த மனம், கருணைபாட்டும் உள்ளம், குறைவான உணவு உண்ணுதல் பொறுமை, நேர்மை, உண்மை பேசுதல், நடுநிலைமை தவறாது இருத்தல் ஆகிய நல்ல பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளுவதும் மற்றும் இவற்றோடு பெண்பித்து, திருட்டு, கொலை என்பவற்றை தீயவை என்று உணர்ந்து நீக்குதல் ஆகிய பத்துப் பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். எனவே, யோகாசனப் பயிற்சியில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் ஒருவன் நல்ல பண்புகளை வளர்த்து, உணவுக்கட்டுப்பாடு, மனக்கட்டுப்பாடு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதன் அவசியம் இங்கு திருமூலர் வாக்கினால் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. யோகத்தின் மிகமுக்கிய அங்கங்களான ஆசனம், பிராணாயாமம், தியானம் போன்றவை திருமந்திரத்தில் எவ்வாறு விளக்கப்பட்டுள்ளன என்பதனை இனி நாம் பார்ப்போம்.

‘பங்கையம் ஆதி பரந்தபல் ஆதனம்
அங்கு உளவாம் இருநாலும் அவற்றினுள்
சொங்கு இல்லையாகச் சுவாத்திகம் என மிகத்
தங்க இருப்பத் தலைவனும் ஆமே’

எனும் மந்திரத்தில், பத்மாசனம் முதலான பல ஆசனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் எட்டு ஆசனங்கள் மிகமுக்கியமானவை. சுகாசனத்தில் நீண்ட நேரம் பொருந்தி இருந்தால் தலைமைப் பேறடையலாம் எனவும் விளக்குகிறார். எட்டு முக்கிய ஆசனங்களாக திருமூலர் கூறுபவவை; பத்மாசனம், பத்திராசனம், கோமுகாசனம், கேசரி, சொத்திரம், வீரம், சுகாதனம், சுவாத்திகம் என்பனவாகும். திருமூலர் 559வது மந்திரத்தில் பத்மாசனம் பற்றி தரும் விளக்கத்தினை பார்ப்போம்.

ஓரணை அப்பதம் ஊருவின் ஏறிட்டு
ஆர வலித்து அதன்மேல் வைத்து அழகுறச்
சீர்திகழ் கைகள் அதன்மேல் வைக்கப்
பார்திகழ் பத்மாசனம் என லாகுமே.

ஓருபக்கம் அணைந்த காலை மடித்துத் தொடையில் வைத்து நன்றாக இழுத்து, இன்னொரு காலை அதன் மேல் வைத்து நன்றாக இழுத்து, இன்னொரு காலை அதன்

மேல் வைத்து, அதாவது வலதுபக்கத் தொடையின் மேல் இடது காலையும், இடதுபக்கத் தொடையின் மேல் வலதுகாலையும் மடித்துவைத்து, அழகாக; பெருமை பொருந்திய இருகைகளையும் மடித்த கால்களின் முட்டியில் வைத்தபடி நிமிர்ந்து நேராக உட்கார்ந்து இருப்பது பாரெல்லாம் போற்றிக் கொண்டாடும் பத்மாசன நிலையாகும் என பத்மாசனம் செய்யும் முறையை விளக்கியுள்ளார். ஆசனங்கள் செய்வதன் மூலம் உடல் அமைதியடைகின்றது. “எவனுடைய மனதின் அலைகள் அமைதியடைந்தனவோ அவனே யோகி” என்பது பழமொழி. முச்சுப்பயிற்சி உள்ளவர்க்கு, அதாவது பிராணாயாமம் செய்பவர்களுக்கே மனம் அலைபாயாது ஒருமுகப்படும், வசப்படும். திருமூலரும் இவ்வுண்மையினையே தனது 565ம் மந்திரத்தில் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

ஆரியன் நல்லன் குதிர இரண்டுள
வீசிப்பிடிக்கும் விரகு அறிவார் இல்லை
கூரிய நாதன் குருவின் அருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படும் தானே.

மனமாகிய பெரியோன் மிகவும் நல்லவன். அவனிடம் இரண்டு குதிரைகள் உள்ளன. அவை முறையே இடதுமுகுக்கு (இடநாடி), வலதுமுகுக்கு (பிங்கள நாடி) வழியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் முச்சுக்காற்றை கயிற்றை வீசிப்பிடிக்கும் வழி பலருக்கும் தெரியவில்லை. நுண்ணறிவுடைய குருவின் துணைகொண்டு அவர் கற்பித்த வழிப்படி முயன்றால், அப்பிராண வாயுவினை இழுத்து அடக்கி வசப்படுத்த முடியும் என்பதாகும். இங்கே வீசிப்பிடித்தல் எனும்போது உள்இழுத்தல் பூரகம், வெளிவிடுதல் இரேசகம், நிறுத்துதல் கும்பகம் எனும் முச்சுப்பயிற்சியின் மூன்று நிலைகளையும் விளக்கி, அத்தோடு ஒரு குருவின் துணையுடனேயே முச்சுப்பயிற்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் திருமூலர் வலியுறுத்தியுள்ளார். தியானம் என்பதன் தமிழ்ப்பதம் ‘உள்நோக்கு’ ஆகும். இதனாலேயே யோகம் மனிதனில் ஒரு அகமுகப் பயணம் என்று முன்னர் கூறியிருந்தோம். தியானம் என்பதன் விளக்கத்தை திருமூலரின் பாடல்களினூடாக இனிப் பார்ப்போம்.

வரும் ஆதி ஈ ரெட்டுடன் வந்த தியானம் -598
பெருவாத புந்தி புலன் போக மேவல்
உருவாய சத்தி பரத்தியானம் உன்னும்
குருவார் சிவத்தியானம் யோகத்தின் கூறே.

தியானம் என்பது உணர்வும், நினைவும் ஒன்றி இருக்கும் நிலை. மெய்யாகிய புத்தி புலன்களில் வைத்த பற்று நீங்கி இருப்பதாகும். உருவோடு கூடிய சத்தியைத் தியானித்தல் ‘பரத்தியானம்’. நல்லாசிரியனான சிவனைத் தியானித்தல் ‘சிவத்தியானம்’. இவை இரண்டும் சிவயோகத்தின் கூறுகளாகும் என மேற்கூறிய செய்யுளிலே தியானம் பற்றி அழகுற விளக்கியுள்ளார்.

எண்ணாயிரத்தாண்டு யோகம் இருக்கினும் -603
கண்ணார் அமுதினைக் கண்டறிவார்இல்லை
உள்நாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கினால்
கண்ணாடி போலக் கலந்து நின்றானே.

பல ஆயிரம் ஆண்டு காலம் தவயோகம் புரிந்தாலும் கண்போன்றவனும், உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதினைக் போன்றவனும் ஆன இறைவனைக்கண்டு கொண்டவர்கள் யாரும் இல்லை. ஆனால் சுழுமுனை நாடி உள்ளே, உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிவடிவமாக இருப்பவனை, அகக்கண் கொண்டு தியானித்தால், அப்பரம் பொருள் கண்ணாடியில் காண்பது போல் எம் கண்ணுக்குள் கலந்து நிற்பான் என்பதாகும். இச்செய்யுளின் மூலம் திருமூலர் தியானம் என்பது உள்நோக்கு, அகமுகப் பயணம் என்பதனைத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகிறார். யோகத்தின் அதிஉச்ச நிலையான சமாதிநிலையை திருமூலரின் 618, 628 பாடல்களிலிருந்து அறிந்து கொள்வோம். சமாதி நிலையை அடைவதற்கு இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், தியானம் ஈறாகிய ஏழுநிலைகளைத் தாண்டியே அடைய முடியுமென்று வலியுறுத்துகிறார்.

சமாதி இமாதியில் தான் சொல்லக் கேட்கில்
சமாதி இமாதியில் தான் எட்சிச்சித்தி
சமாதி இமாதியில் தங்கினோர்க்கு அன்றே
சமாதி இமாதி தலைப்படும தானே.

உணர்வும் நினைவுமற்று, உடம்பை மறந்து இறைபற்றில் ஆழ்ந்திருக்கும் யோகநிலையே 'சமாதி' எனப்படும். இந்த நிலையை அடைய தியான நிலையைத் தாண்டி, ஏழு நிலைகளைக் கடக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சமாதிநிலை சாத்தியமாகும்.

கற்பனை அற்று கனல்வழியே சென்று
சிற்பனை எல்லாம் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதியோடு உற்றுத்
தற்பரமாகத் தரும் தான் சமாதியே.

கற்பனையான, வீணான எண்ணங்களையெல்லாம் விட்டு, மூலாதாரத்தின் வழியே மேல்நோக்கிப் பிராணனைச் செலுத்தி, அழகிய சித்திரமண்டபம் போல் இவ்வுலகினைப் படைத்துள்ள, பேரொளிப் பிளம்பாகத் திகழும், பெருமைக்கும் போற்றுதலுக்குமுரிய, பரம்பொருளை, புருவமத்தியில் சிவஞானச்சிந்தையில் ஒன்றி, தான் என்ற பேதமற்று சிவமாகி இருக்கின்ற நிலையே 'சமாதி' எனப்படும் என இப்பாடலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

யோகம் ஏன் செய்ய வேண்டும்

திருமந்திரம் யோகத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், உடம்பைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தினையும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளது.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தென
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே - 724

உடம்பு அழிந்தால் உயிரும் அழியும். உறுதியான மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைய முடியாது. ஆகவே உடம்பை வளர்க்கும் உபாயத்தை அறிந்து கொண்டேன். எனவே உடம்பை வளர்த்தேன். ஆதனால் உயிரையும் வளர்த்துக்கொண்டேன் என இங்கு உடம்பைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

உடம்பை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோவில் கொண்டான் என்று
உடம்பினை யான் இருந்து ஓம்புகின்றேனே. - 725

உடம்பின் அருமை தெரியாது அதனைக் குற்றமுள்ள பொருளாக எண்ணி இருந்தேன். பின்னர் உடம்புக்குள்ளே சிறந்த பொருள் இருப்பதை அறிந்தேன். உடம்புக்குள்ளே சிறந்த பொருள் இருப்பதை அறிந்தேன். உடம்புக்குள்ளே சிறந்தவனாக இறைவன் கோவில் கொண்டு வீற்றிருக்கிறான் என்று உணர்ந்து கொண்டேன். எனவே இவ்வுடம்பினைக் கண்ணும் கருத்துமாக நான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று உடம்பினை ஏன் ஓம்புதல் வேண்டுமென்பதனை இப்பாடலில் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார். யோகம் செய்வதன் மூலம் அழியும் தன்மையுள்ள யோகம் செய்வதன் மூலம் அழியும் தன்மையுள்ள எமது உடலினை, திடகாத்திரமாக்கி எமது உடலினுள்ளே உறையும் இறைஞானத்தினை எய்தமுடியும், மரணம் இல்லாப் பெருவாழ்வு எய்த முடியுமென்பதினை எடுத்து இயம்பியுள்ளார்.

யோகப் பயிற்சியினால் அடையும் பயன்கள்

யோகம் ஏன் செய்ய வேண்டும் என விளக்கிய திருமூலர், யோகத்தினால் ஏற்படும் பயன்பற்றியும் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார். எமது உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு வாதம், பித்தம், கபம் என்பன சமநிலையில் இருத்தல் அவசியம். ஒன்றின் அளவு

கூடியோ குறைந்தோ இருந்தாலும் உடலில் நோய் ஏற்படும். இதனை விளக்குவதாகப் பின்வரும் திருமந்திரம் அமைந்துள்ளது.

அஞ்சனம் போன்றுடல் “ஐ” அறும் அந்தியில்
வஞ்சக “வாதம்” அறும் மத்தியானத்தில்
செஞ்சிறு காலையில் செய்திடில் “பித்தறும்”
நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே - 727

மாலைநேரத்தில் யோகம் செய்வதனால் உடலில் உள்ள கப நோய் நீங்கும். மத்தியானத்தில் யோகப்பயிற்சி செய்தால் வாதநோய் நீங்கும். விடியற்காலையில் யோகம் செய்தால் பித்தநோய் போகும். வாதம், பித்தம், கபம் உடலில் இருக்கவேண்டிய அளவுக்கு மேல் இருக்குமானால் அது விஷத்தன்மையை உண்டாக்கும். எனவே யோகம் செய்வதனால் உடலில் உள்ள விஷத்தன்மை நீங்கும். அத்துடன் நரையும், திரையும் கூட நீங்கும் என மேற்சொன்ன பாடலில் யோகம் செய்வதனால் ஏற்படும் பயன்கள் பற்றி விளக்கியுள்ளார். யோகம் ஏன் செய்யவேண்டும். அதன் பயன்கள் என்ன என விளக்கிய திருமூலர், யோகம் செய்ய ஏற்ற காலம் பற்றி தனது 651 பாடலில் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

முந்திய முன்னாற்று அறுபது காலமும்
வந்தது நாழிகை வான்முதலாயிடச்
சிந்தை செய் மண்முதல் தேர்ந்தறி ஆர்வலர்
உந்தியுள் நின்று உதித் எழ மாறே -

சூரிய உதயத்திற்கு முன் ஆறு நாழிகையும், பின்னுள்ள ஆறு நாழிகையும் யோகம் செய்ய ஏற்ற காலமாகும். ஒரு கைநொடிப்பொழுது விநாடி எனப்படும். அறுபது விநாடி ஒரு நாழிகை. பகல், இரவு பாகுபாடு அறிந்து யோகம் செய்பவர்கள் மூலாதாரத்தில் உள்ள மூலாக்கினியை தலைக்கு கொண்டு செல்ல முயற்சிக்கலாம் என இச்செய்யுளில் விளக்குகிறார்.

திருமந்திரம் - சைவசித்தாந்தம்

அன்பாலும் அருளாலும் சிவப்பரம் பொருளை அடைய முயலும் வழிபாட்டு முறையே சைவம் எனப்படும். இது சுத்த சைவம், அசுத்தசைவம், மார்க்க சைவம், கடும் சுத்தசைவம் என நான்கு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை விளக்குவதாக பின்வரும் திருமந்திரப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஊரும் உலகும் ஓக்கப் படைக்கின்ற
பேரறிவாளன் பெருமைகுறித்திடில்
மேருவும் மூவுல காளியில் அங்கு எழும்
தாரண நால்வகைச் சைவமும் ஆமே - 1419

சுத்த சைவமாவது பற்றற்றுப் பரம்பொருளைப்பற்றி நிற்கும் நெறிமுறையாகும். ‘நமச்சிவாய’ மந்திரத்தை ஒதி உரைத்தபடி சைவசித்தாந்த நெறிகளை மற்றவர்க்கு உபதேசம் செய்பவர்களை ‘அசுத்தசைவர்’ என்பர். பொன்னால் செய்யப்பட்ட உருத்திராக்க மாலை, வீழூச்சு நன்னெறியில் செலுத்தும் ‘நமச்சிவாய’ மந்திரம் செபித்தல், சைவசித்தாந்த நூலறிவு பெறுதல், தீயவருடன் பழகாது நல்லவர்களுடன் பழகுதல் ஆகிய குணங்களையுடையோர் ‘மார்க்கசைவர்’ என்பர். உடலில் அணிந்து கொள்ளும் சிவச்சின்னங்களாகிய புறவேடங்களை விட்டுவிட்டுப் பரம்பொருள் தியானத்தில் ஈடுபட்டு ஆடம்பரமின்றி, பந்தகாசங்களை விட்டொழிந்து துன்பப்பிறவிக்கு காரணமான அகப்பற்றுக்களால் ஆண்மாக்கள் அழிவதைத்தடுத்து அவை அண்டாமல் சிவத்தைச் சிந்திக்கம் சிவஞானம் பெற்றவர் “கடும் சுத்த சைவர்” எனப்படுவர். நால்வகைச் சைவங்களின் விளக்கம் தந்த திருமூலர் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நால்வகையான சிவப்பேறு பெறும் வழிகளையும் அழகுறத் தனது திருமந்திரமாலையில் எடுத்து இயம்பியுள்ளார். சரியை நெறியை விளக்கும் பாடலாக திருமந்திரம் 1443 அமைகின்றது.

நேர்த்திரு மூல சரியை நெறி இதென்று
ஆய்ந்திடும் காலங்கி காஞ்ச மலையமான்
ஓர்ந்திடும் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்து
ஓர்ந்திடும் சுத்த சைவத்து உயிரதே - 1443

முத்தியாகிய பேரின்ப நிலை அடைவதற்கான மூலகாரணமாகவும், முதன்மை வழியாகவும் உள்ளது சரியை நெறியேயாகும். பூமியில் உண்மை உணர்ந்திடும் சுத்தசைவருக்கு உயிர்போன்றது, இச்சரியை நெறியே என்பதனையும் இப்பாடல் எமக்கு உணர்த்துகிறது. மலர் இட்டுச் செய்யும் வழிபாடு கிரியை முறையாகும். இதனை திருமூலர் தனது திருமந்திரம் 1451 திருப்பாட்டில் விளக்குகிறார்.

பத்துத் திசையும் பரம் தெய்வம் உண்டு.
எத்திக்கில் அவர் இல்லை என்பதில் மலர்க்
கொத்துத் திருவடி நீழல் சரண் எனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே

இப்பாடல் மூலம் கிரியை வழிபாடு இறைவனைப் புறவழிபாட்டின்மூலம் அடையும் நெறியை விளக்குகின்றது. யோகநெறி மூலம் இறையருள் பெறுவதெப்படி என்பதனைத் திருமூலர் தனது திருமந்திரம் 1457ல் பின்வருமாறு சிறப்புற விளக்கியருளியுள்ளார்.

நெறிவழியே சென்று நேர்மையுள் ஒன்றித்
தறி இருந்தால்போல் தம்மை இருத்திச்
சொறியினும் தாக்கினும் துண்ணென்று உணராக்க்
குறி அறிவாளர்க்குக் கூடலும் ஆமே.

அடித்த கட்டுத்தறிபோல் அசைவற்றுத் தம் உடலை இருக்கச் செய்து பிறர்வந்து உடலைச் சொறிந்தாலும், அடித்துத் துன்புறுத்தினாலும், இவை எதையும் உணராது, தாங்கள் அடையவேண்டிய இலட்சியமே குறியாக இருந்து, மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்கள் வழியாகப் பிராணனை மேலே செலுத்தி, நெற்றிக்கு நேர்புருவ மத்தியில் மனதை ஒன்றி, நிற்கச் செய்து தியானம் செய்பவர்க்கு யோகம் எளிதாகக் கைகூடும் என மேற்கண்ட பாடலில் யோகநெறிக்கு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

சிவன் அருள், அறிபவனும் அறியும் பொருளும் என்று இரண்டாக இல்லாது அறிபவனே அறியப்படும் பொருளாக ஒன்றிக்கலந்து விடுவதே சிவோகம் ஆகும். இச்சிவோக ஞான விளக்கத்தை திருமந்திரம் 1469ம் பாடல் எளிதாக விளக்குகின்றது.

தன்பால் உலகும் தனக்கு அருகாவதும்
அன்பால் எனக்கு அருளாவதும் ஆவன
என்பார்கள் ஞானமும் எய்தும் சிவோகமும்
பின்பாலின் நேயமும் பெற்றிருந்தானே.

சிவன்கள் தம்மிடமே நினைப்பால் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற உலகங்கள், தன்னைச் சுற்றியுள்ள இன்னும் பல உலகங்கள், இவை எல்லாம், தமக்கு அன்பால், சிவனருளால் அருளப்பெற்றவை என்றிருக்கும் ஞான உணர்வே சிவபதம் எனப்படும். இந்த ஞான நல்லறிவே பின்னர் 'சிவனருள்' என்ற மேலான பெரும்பேறு பெற்றுத் தரும் என்பதே மேற்சொன்ன பாடலின் விளக்கமாகும்.

சரியை, கிரியை, யோக, ஞான விளக்கங்களுடன், திருமந்திரத்தில் சன்மார்க்கம், சகமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம் எனும் இறைவனை அடையும் நான்கு வழிமுறைகள் தெளிவான முறையில் பாடல் 1477ல் இருந்து பாடல் 1506வரை விளக்கப்பட்டுள்ளன. சன்மார்க்கவழி என்று சொல்லப்படுவது எது என்றால், உண்மைப்பொருளான சிவப்பரம் பொருளை, ஞானத்தின் முடிவாகவும், மறைகளின் பொருளாகவும் விளங்கும் அந்தச் சோதிச்சுடத் ஒளியை, உள்ஒளியிலேயே தெரியக்கண்டு, வெறுப்பு, கோபத்தினை விட்டொழிந்து சிவயோகத்தில் தன்னை மறந்து இருப்பவர்களின் வழியாகும். சகமார்க்கம் என்பது இறைவனைத் தோழனாகக் கொண்டு வழிபடும் முறையாகும். சமய குரவர்களில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சகமார்க் வழியில் இறைவனைத் தொழுது இறையருள் பெற்ற வரலாற்றினை நாம் அறிவோம்.

சற்புத்திர மார்க்கம், பரம்பொருளைத் தந்தையாகக் கொண்டு தான் நல்ல மகனாக இருந்து வழிபடுகின்ற முறையாகும். சற்புத்திரமார்க்கம் என்பது சிவபூசையாகிய கிரியை ஆகும். சற்புத்திரமார்க்க வழியில் இறைவனை வழிபட்டு இறையருள் பெற்றவர் எம்பிரான் திருஞானசம்பந்த அடிகளாவார்.

தாசமார்க்கம் என்பது ஆண்டவனுக்கு அடிமையாக தாசனாக இருந்துகொண்டு திருத்தொண்டு செய்வது, இதனை திருமந்திரம் 1502ம் பாடல் சிறப்பாக விளக்குகின்றது.

எளி அனலி தீபம் இடல் மலர் கொய்தல்
அளிதின் மெழுகல் அது தூர்த்தல் வாழ்த்தல்
பளிமணி பற்றல் பன்மஞ்சனம் ஆதி
தளி தொழில் செய்வது தான் தாசமார்கமே

எளிதாக எவரும் செய்யத் தக்கதான, திருக்கோயிலில் திருவிளக்கு ஏற்றுதல், இறைவன் பூசைக்கு மலர் பறித்தல் உள்ளன்போடு தரைமெழுகி அலகிடுதல், கூட்டிச்சுத்தம் செய்தல், இறைவன் திருவருளைப் பாடிப் பரவுதல், பூசைவேளைகளில் கோவில் மணியைப் பற்றி இழுத்து அடித்தல் முதலான எல்லா வகையான கோவில் திருப்பணித், திருத்தொண்டுகளை மேற்கொள்வதே தாசமார்க்கம் எனப்படும் நெறியாகும். இந்நெறியைக் கைக்கொண்டு இறைவனடி அடைந்தவர் நாவுக்கரசராவார்.

சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் ஆகிய நான்கு வகை சைவசித்தாந்த முத்திவகைகள், திருமந்திரத்தில் 1507ம் பாடலில் இருந்து 1513ம் பாடல் வரையில் சிறப்புடன் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருமந்திரப் பாடல் 1507 இந்நான்கு சித்திகளைப்பற்றியும் அழகுற எடுத்துரைக்கின்றது.

சாலோகம் ஆதி சரியாதியில் பெறும்
சாலோகம் சாமீபம் தங்கும் சரியையாம்
மாலோகம் சேரில் வழியாகும் சாரூபம்
பாலோகம் இல்லாப் பரன் உருவாமே.

சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் ஆகிய நான்கு வகை முத்திகளும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கிலும் அடங்கும். இதில் சாலோகம். சாமீபம் இரண்டும் சரியை மார்க்கமாகும். இதன் மூலம் இவர்கள் இறைவன் வாழும் சிவனுலகம் அடைந்து அவனருகில் இருக்கப்பெற்றவர்கள் (பரம்பொருள் உருவத்தையே அடையப்பெற்றவர்கள்) இப்படி இவர்கள் பெறுவது பரந்த உலகெங்கிலும் இல்லாத பரம்பொருள் உருவமாகிய, ஞானத்திருவுருவம் பெறுதல் சாலோகம் ஆகும். எனவே சாலோகம் என்பது சிவனுலகம், சாமீபம்- இறைவனுக்கு அருகாமையில் இருத்தல். சாரூபம்- இறைஉருபெறல். சாயுச்சியம்-கடவுளோ ஒன்றியிருத்தல், இரண்டறக்கலப்பது என்பதாகும்.

சிவனை அறியும் சித்தாந்தமே சைவசித்தாந்தம் என்பது திருமூலர் திருவாக்கு. திருமந்திரமாலை பாடல் 1421 சைவசித்தாந்திகள் யார் என்பதனை சிறப்புற விளக்குகின்றது.

கற்பனை கற்று கலைமன்னு மெய்யோகம்
முற்பத ஞானமுறை முறை நண்ணியே
தொற்பதமேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரம் கண்டுள்ளோர் சைவசித்தந்தரே.

இதன் விளக்கம் யாதெனில், கற்க வேண்டிய ஞானநூல்களைக் கற்றறிந்து, பதினாறு சந்திரக்கலைகள் பொருந்திய உண்மையான சிவயோகம் முதலான பத ஞானங்களை முறைப்படி அடையப்பெற்று, சமாதிநிலை கைகூடப்பெற்று, மல மயக்கங்கள் நீங்கப் பெற்று, மேன்மை தருவதான சிவப்பரம்பொருளை உள்ளத்துள்ளே கண்டுணர்ந்தவர்களே சைவசித்தாந்திகள் எனத்தக்கவர் என்பதாகும்.

திருமந்திரம் இறைஅருளால் திருமூலர் வாயிலாக எமக்குக் கிடைத்த அரும்பெரும் தோத்திர, சாத்திர சிவயோக சித்தாந்த ஆகமநூல் என்பது வெள்ளிடைமலை. திருமூலர் வாயிலாகவே இதனை நாம் பின்வரும் பாடல்மூலம் உறுதி செய்யக்கூடியதாக உள்ளது.

பின்னைநின்றென்னே பிறவிபெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தன்ன
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே

இறைவன் திருவருளை நினைந்து தவம் செய்யாமையினாலேயே மீண்டும், மீண்டும் இப்பூமியில் பிறவி எடுக்க நேரிடுகின்றது. நான் முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயனாகவும். தமிழ்மொழியில் ஆகமநூலான திருமந்திரத்தினைப் படைத்தருள வேண்டும் என்பதற்காகவுமே இறைவன் என்னைப் படைத்தருளினான் என எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

திருமந்திரமாலைக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல் அமையும் “அன்பேசிவம்”, “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” எனும் இரு சைவசித்தாந்தக் கோட்டுபாடுகளை விளக்கும் இரு பாடல்களையும் சற்று நோக்குவோம்;

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆகும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணமே
சென்று புகும்கதி இல்லை நும் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர் நினைந்து உய்மினே -2104

மனிதகுலம் முழுமையும் ஒன்றுதான், இறைவனும் ஒன்றுதான். எல்லோருக்கு என்றும் எப்போது நல்லதை நினையுங்கள், நல்லவற்றையே செய்யுங்கள். மற்ற உயிர்கள் மீது அன்பு செலுத்துங்கள். அன்பும் சிவமும் வேறல்ல என உணர்ந்து கொண்டால் அன்புருவான சிவமாய் ஆனந்த வெள்ளத்தில் அமர்ந்திருப்பீர்கள். இறவாப் புகழுடன் சிவமாய் அவர் வாழ்வீர்கள் என்று சைவசமயத்தின் உண்மைக் கோட்பாட்டினை தன் வாழ்க்கையின் மூலம் எமக்கெல்லாம் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

ஒரு நூலின் கண், நூற்பயன் கூறவேண்டுமென்பது இலக்கண விதியாகும். நந்தி எம்பெருமான் திருவருளால் திருமூலர் வாய்மொழியாக எமக்குக் கிடைத்த அரும்பொக்கிஷம் “திருமந்திரமாலை என்பதனையும், அதன் கருத்தறிந்து ஓதிடின் உலக மாதாவாகிய சித்தசக்தியின் அருள் கைவரப்பெறுவர், எனவும் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகின்றது.

மூலன் உரை செய்த மூவாயிரம் தமிழ்
ஞானம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந்து ஓதிடின்
ஞாலத் தலைவியை நண்ணுவர் அன்றே

நம்மால் தன்னிச்சையாக எதையும் செய்யமுடியாது. யாவற்றிற்கும் இறைவன் திருவருள் வேண்டும். அதுவே ஈண்டு நந்தி அருள் எனப்பட்டது. எனவே திருமந்திரத்தினை தினமும் காலையில் அதன் உண்மைக்கருத்தினை உணர்ந்து பாராயணம் பண்ணுங்கள் அப்போது இறையருள் அவனருளால் கிட்டும், என்பதனை இப்பாடல் மூலம் திருமந்திர நூல் பயனாக எடுத்து கூறியுள்ளார். இதனையே மணிவாசகப்பெருமான் தனது சிவபுராணத்தில்;

“அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கி”
“சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவாம்”

என்று, ஒருமந்திரத்தினையோ, ஒரு பாடலினையோ அதன் பொருள் உணர்ந்து ஓதும்போது தான் சிவனருள் கிடைக்கப்பெறுமென்பதனை உறுதி செய்கின்றார். தவயோகத்தை முறையாகவும், குரு கற்பித்தவழியிலும் நன்கு சிந்தித்து செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்யாது விட்டால் இறைவனருள் பெறுதல் என்பது யார்க்கும் இயலாததாகும். இதற்குக் காரணம் அவரவர் தன்மைக்கேற்ப குழுவினால் மறைவாகச் சொல்லப்பட்ட யோகமுறை என்பதைத்தவிர வேறொன்றும் இல்லை. எனவே இதனைத் தம்பட்டம் அடித்த ஊரெல்லாம் பரப்பியபடி ஆடம்பரம் செய்யாமல் அமைதியாகத் தன்னடக்கத்தோடு மேற்கொள்ள வேண்டும், என்பதனை திருமந்திரம் 748 எமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

முறைமுறை ஆய்ந்து முயன்றிலர் ஆகில்
இறை இறை யார்க்கும் இருக்க அரிது
மறையது காரணம் மற்றொன்றும் இல்லை
பறைஅறையாது பணிந்து முடியே - 748

இதனையே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரும்:
“பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம், தன்னை வியந்து” என்பதாக பணிவுடமையின் பெருமையை எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

எனவே யோகத்தினை மேற்கொள்வோர் அமைதியாக, எதுவித ஆடம்பரங்களும் இல்லாமல் தன்னடக்கத்தோடு மேற்கொள்ள வேண்டும். அது யோகத்தை மேற்கொள்பவர்களுக்கு மேன்மையைத் தருவதுடன் சைவசமயத்திற்கும் பெருமையைத் தரும் என்பதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை. வேதங்கள், ஆகமங்கள், தேவாரங்கள், திருமுறைகள் என்பன இறைவனாலும், இறையருள் பெற்றவர்களாலுமே ஆக்கப்பட்டன என்பதனை நாம் அறிவோம். அவற்றில் சிறந்த, உயர்ந்த வாழ்க்கை முறைகளே எடுத்து இயம்பப்பட்டுள்ளன. இதனை திருமுலரின் திருமந்திரம் 51ம் பாடல் ஐயம்திரிபுற எடுத்துக் கூறுகின்றது.

வேதத்தை விட்ட அறம் இல்லை - வேதத்தில்
ஓதத்தகும் அறம் எல்லாம் உள தர்க்க
வாதத்தை விட்ட மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஓதியே வீடு பெற்றார்களே.

இறைஅருளினால் இயற்றப்பட்ட, சிறந்த வாழ்க்கைநெறிகளைக் கூறும் வேதத்தைப்பற்றி தர்க்கவாதம் செய்வதனை விட்டு கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் அறிவுநலம் மிக்க வேதத்தினைப் படித்து உணர்ந்தே, வீடுபேற்றைப் பெற்றுள்ளார்கள். எனவே வீண்வாதம் செய்யாமல் வேத நெறிகூறும் அறநூல் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு அதன்படி நடந்து ஒழுகுங்கள் என இப்பாடலில் வலியுறுத்துகின்றார். திருமந்திரம் சைவசமயத்தின் தலயாய ஆகமநூல், அறநூல். எனவே அதன் கருத்தறிந்து உணர்ந்த நாளும் படித்து பாராயணம் செய்து சிவப்பேறு பெறுவோமாக.

நம; சிவாய ச; சிவதராய ச உபநிஷதம்-1 (ஸ்ரீருத்ரம் 8 -1)

சிவம் என்றும் சொல் மங்கள் எனப்பொருள்படுகின்றது. சிவதரன் என்பது தன்னையடைந்தவரை சிவமாக்குகிறவன் என்பது பொருள்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க!

மங்களமான சிவனின் தாள் பணிந்து வணங்குகின்றேன்.

THE UNIQUENESS OF TAMIL SAIVISM

Dr. T.N. Ramachandran, D.Litt (Jaffna)

Mahakavi Bharati affirmed thus: “வையத்தில் ஐட வஸ்து இல்லை” [On earth, there is nothing which is inanimate.] Is this dictum true only poetically? To arrive at an answer, one must penetrate that which is well-nigh impossible to penetrate, to get a glimpse, by sustained and sternous effort, of that which remains recondite in the profoundest of recesses.

While in Calcutta, Aldous Huxley visited the Bose Institute. Luckily for Huxley, Sir J.C. Bose himself acted as the guide. “Through all an afternoon,” says Huxley, “we followed him from marvel to marvel.” In this Institute, Huxley was enabled to watch the growth of a plant, as also its sudden, shuddering reaction to an electric shock. He watched the feeding of a plant and its death when poison was administered to it. I reproduce hereinbelow the reaction of Huxley in his own words:

“The spectacle of a dying animal affects us painfully; we can see its struggles and, sympathetically, feel something of its pain. The unseen agony of a plant leaves us indifferent. To a being with eyes a million times more sensitive than ours, the struggles of a dying plant would be visible and therefore distressing. Bose’s instrument endows us with this more than microscopical acuteness of vision. The poisoned flower manifestly wreathes before us. The last moments are so distressingly like those of a man, that we are shocked by the newly revealed spectacle of them into a hitherto unfelt sympathy.”

-Jesting Pilate by Adlous Huxley.

Life (consciousness) appears to be inherent in the ultimate particles of matter too. Inanimate matter as it is called, we should know, can behave in the same way as does matter which is admittedly animate. Huxley says; “It reacts to stimuli, it suffers fatigue, it can be killed. There is nothing in this that should astonish us. If the conclusion, shocks our sense of fitness, that is only due to the fact we have, through generations, made a habit of regarding matter as something dead...”

The Tiruvaachakam says that even a stone is endowed with soul. St. Maanickavaachakar speaking of his numberless transmigrations says:

“புல் ஆகி, பூடு ஆய், புழு ஆய், மரம் ஆகி, பல் விருகம் ஆகி, பறவை ஆய், பாம்பு ஆகி, கல் ஆய். மனிதர் ஆய், பேய் ஆய், கணங்கள் ஆய், வல் அசுரர் ஆகி, முனிவர் ஆய், தேவர் ஆய், சொல்லஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள், எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்.”

[Grass, herb, worm, tree, beasts a good many bird, snake, stone, men, ghouls, bhuta-host, cruel Asuras, sages and Devas: I was born as all these fauna and flora, and am now utterly fatigued.]

Siva Gnaana Siddhiyaar says: “அகலியை கல் அது ஆனாள்.” [Ahalya become a stone.]

Saivism affirms that many embodiments will be assumed by the soul by reason of its Karma till it gains Gnosis thanks to the grace of Grace. No one should be judged by the deeds done by that one during a single life-time. To decide who the winner is, three or five sets are played by the participants in a tennis-match. *A fortiori*, a single birth is inadequate to judge a person. It takes many millennia for coal/carbon to become diamond. Many opportunities should be provided to

human beings for correction and rectification. The God of Saivism is infinitely merciful, patient and forbearing.

All the faiths of the world are deeply concerned with the problem of evil. Is God the author of evil also? Tomes, tracts and tractates dealing with this problem are legion. The outcome, alas, is nothing but tohu bohu. Saivism declares, ex cathedra, that Siva is not the author of evil. Evil springs from Paasam which is threefold and it exists beginninglessly. So is the soul too. Siva helps the soul to get itself extricated from Paasam. St. Tirumular says:

‘Pati, Pasu and Paasam are the three;
Pasu and Paasam like Pati are beginningless;
Paasam prevents Pasu’s gaining Pati;
If Pati and Pasu are oned, Paasam ceases to be.’

Pati is Siva; Pasu is Jiva (soul) and Paasam, the fettering rope of three strands. These are the three sempiternal categories. These can never go out of existence. If Pasu gains at-one-ment with Pati, Paasam is rendered nugatory. Out of its volition Pasu must tread the godly path. This path is laid by Pati and He Himself leads the willing Pasu to the coveted goal. Truly speaking Siva talks with His devotee and walks with him. The Periya Puranam is but a chronicle of the Naayanmaars who are forever companied with Siva.

Let it be remembered that Siva is not the creator of souls. Neither is He the creator of matter. If any faith says that God is the creator of souls as well as matter, we should say that God should squarely take on His shoulders the responsibility for the creation of Evil. Evil is inherent in matter which is connected with the soul. The major mala known as *Aanava mala* is ever with the soul. Unless this is removed from the soul, it cannot gain deliverance. *Aanava mala* is not a person like Satan or Beelzebub. It is a blemish, a besmirching blemish. Satan/Devil is a person. A close scrutiny of the Western scriptures tempts me to the conclusion that Satan is even more potent than the Omnipotent. Cannot God, forever, incarcerate this Satan and leave the world a safe place for all entia? God also uses the service of Satan as is clear from a perusal of The Book of Job. So, Carl Jung in his prefatory Note to his work ‘Answer to Job’ says as follows: “Dogmatically, neither ‘good’ nor ‘evil’ can be derived from Man, since the ‘Evil One’ existed before Man as one of the ‘Sons of God’”. The idea of *Privatio boni* began to play a role in the Church only after Main. Before this heresy, Clement of Rome taught that God rules the world with a right and a left hand, the right being Christ, the left Satan.” Thus Satan becomes indispensable for God’s rule over the universe.

Creation by Siva is explained as follows. ‘If God creates, for whose sake does He create? He either creates for Himself or for the sake of others. If God creates for His own sake it will mean that He lacks something with He must gain by His creation. This militates against His plenitude and perfection. Creation cannot even be ‘the glory of God’. It is because He creates the world of gain glory. It is to remove from the soul its pre-cosmic impurity (*Aanava mala*). He indulges in creation. So God’s creation is nothing but a manifestation of His mercy, His grace which alone can save souls. God cannot commit any error. He need not repent his action. He cannot be stultified. So the following passages in the Bible cannot be understood by a Hindu.

‘And God saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually.’

‘And it repented the Lord that he has made man on the earth, and it grieved him at heart.’ –Genesis 6:5-6.

Again, God saves a chosen few only.

During Dissolution the animals taken into custody by Noah and the members of his family alone were saved. Then what happened. One day Noah swilled too much wine as a result of which he lay nude in his tent. One of his sons covered his nakedness. Walking up Noah knew what his younger son had done. Then he cursed his own son.

Even sleep is quotidian dissolution. Dissolution of the cosmos is for a right purpose, according to Saiva Siddhantam. Notwithstanding numberless opportunities, embodied souls had not exercised themselves towards the removal of Aanava mala. Time has come when indefinite continuance of wearying life will be too great a burden to bear. The souls need rest. It is common knowledge that vacations are provided for students. They need rest. It will have an invigorating effect. Dissolution is not destruction. It is reabsorption. It is creative rather than destructive. After this rest, re-creation (*punar urbhavam*) takes place.

The scriptures of Saivism are scientific works. The world was not conceived as flat-surfaced. In the illimitable space are billions and billions of spheres. The purpose of creating stars is no 'to give light upon the earth.' Such a simple explanation, appears to be utterly inadequate.

The Siva-Yogis of India were endowed with Yogic Vision. They knew all about the phenomenal universe. Many of their pronouncements came to be attested by scientific discoveries, made centuries later.

Morris Mandel (November, 1972, Reader's Digest) says: "The sun is so large that if it were hollow, it could contain more than one million worlds, the size of our earth. There are stars in our space so large that they could easily hold five hundred million suns, the size of ours. There are about hundred thousand million stars in the average galaxy-and at least hundred million galaxies in know space."

This scientific discovery was announce by St.Maanicavaachakar about 1,200 years ago. He says:

"On scrutiny one will find
The spherical and heavenly bodies of the cosmos
Their limitlessness, their uberous
And multitudinous forms,
And the way they excel each other in pulchritude
To exceed in number a thousand millions."
What indeed are these immense forms before God? Our Saint says:

"God indeed is so great that all these worlds,
In His presence, are like the minute motes
Seen in the sun's rays that streak into a house."
Boundless is the creation of God. Creation is worthy of veneration.

Reverence for life is a fundamental tenet of Saiva Siddhantam-which presents a world-view / Gestalt that is as basically and ineluctably holistic as it is non-dualistic. It dins into unity between Pati and Pasu. That which links Pati and Pasu is a spiritual glue called Love.

Nature is Siva's creation. The Creator indwells His creation. Saivism teaches us to revere and foster Nature. It is in this context the concept of *Ashta-Murti* (the God of Saivism) becomes

all-important. The form of Ashta-Murti compares the five elements, the sun, the moon and the soul. All these partake of Godliness. Humbly addressing Siva, St.Maanickavaachakar says:

“You pervader the earth and endure it with virtues five, praise be!
The water with virtues four, praise be!
The fire with virtues three, praise be!
The wind with virtues two, praise be!

How Siva vivifies the five elements is thus narrated by our Saint.

“He is the One that confers
On the sun its diurnal effulgence,
On the sacred moon its coolth,
On the puissant fire its heat,
On the ether pure its pervasiveness,
On the glorious wind its force,
On the sparkling water its sweetness,
On the earth its palpable hardness.”

It is a truism to say that we depend on the five great elements at all times. Are they not sacrosanct? Are they not pervaded by Siva? So, can we repeatedly puncture the ozone layer and yet hope to live gleefully? Can we pollute the air and yet hope to escape pulmonary affliction? Can we misuse and abuse fire and yet hope to escape from dire consequences? Can we suffer water to be contaminated and yet hope to live hygienically? Can we endlessly drill into the bowels of earth and still hope to escape thereon our homes? Alas, we but wage a relentless and ubiquitous war against Godhead at all times, Saivism informs us that Siva indwells every atom, every sub-atom and every sub-sub-atoms too.

St.Maanickavaachakar says:

“எனைப் பல கோடி எனைப் பல பிறவும்
அனைத்து அனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன்...”
“Thus, even thus, He (Siva) packed into each
Of the billions and billions of things its virtue.”

The omnipresent Siva pervades humans and non-human creation alike. The least act of violence on our part ushers in imbalance. We must play the role of preservers and not destroyers. Saivism dins into us the concept that we must behave as committed conversationalist, protectors of fauna and flora, enlightened educators and pious propagators of peace. Saiva scriptures are so many blue prints for the preservation of ecological theology and theological ecology.

Space does not permit me to descant at length on the multifoliate glory and grandeur of Saivism. I will but touch upon a few factors.

Saivism hails Siva in His androgenic form. He is Ammai Appar, Mother cum Father. God is both feminine and masculine, though the concept of Godhead in Saivism transcends sex. Any faith which is unable to identify God as Mother is to be deemed imperfect and incomplete from the Saivism standpoint. The initial absence of this perception in Christianity has resulted in Mariolatry. In India the Catholics deliberately named their church as மாதா கோயில் (Maatha Koyil). In this connection, I had a discussion with a Seminarian, who came out with a clever explanation. He said that it is only non-Christians who refe to it as Maatha-Koyil. Months after my encounter with him, I happened on a Tamil brochure entitled கரும் பாம்பின் விஷக்கடிக்கு

மருந்து (The Remedy for the Venomous Bite of the Black Cobra). It was indited by one called Raja Rishi Aaseervadappirisaar. The message of this brochure is this, Martin Luther is black cobra. This snake bit a good many. They became Protestants. The remedy for this snake-bite comprises in re-embracing the Catholic faith. The point which I desire to place before the reader is this. This pamphlet was printed in a press attached to the church at Pondicherry. At the end of the title-page are printed the following words. “புதுவயிற் சன்மவிராக்கினி மாதாகோயிலைச் சேர்ந்த அச்சக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது” (Printed at Pudukkottai in the press belonging to Sanmaviraaggin Maatha Koyil) The pamphlet was commissioned by the Vatican and published in 1868.

Well, the Seminarian perhaps thought that his fib would pass for truth, ad infinitum. Almost all Catholic chapels and churches prominently display the icon of Mary holding in her hands the bambino. So the church itself is designated as Maatha Koyil. Gullible Hindus are hoodwinked with ease.

Saivism does not believe in trickery, machination fibbing, equivocation, violence and vandalism. It does not use the rack or the gibbet. Inquisition is known to it. It insists that the means to an end should be fair and righteous. It is not so in the faith above referred to.

A passage quoted in Arthus Koestler’s work “Darkness at Noon” is given below;

“when the existence of the Church is threatened, she is released from the commandments of morality. With unity as the end, the use of every means is sanctified, even cunning, treachery, violence, simony, prison, death. For all order is for the sake of the community, and the individual must be sacrificed to the common good.”

-Dietrich Von Nieheim, Bishop of Verden: De Schismate
libri iii, C.E.1411

By way of contrast, I will but cite one example of Saivite ethics. It is from the Periya Puraanam.

Yenaati Naayanaar of Sri Lankan lineage was every inch a Saivite, He was the master of the art of fencing. He trained the king’s men in this art. He spent his wealth on the servitors of Siva. An agnate of his, called Atisooran pursued the vocation of training men in fencing. He grew envious of our Naayanaar. Enlisting his kith and kin, he gave battle to our Naayanaar who routed him in no time.

“Thus routed, dishonoured and driven away

Atisooran

Fell in the floor, but would not sleep;
He though of his plight for a whole night
And resolved thus; “It is by base guile
I’ll vanquish him”

He sent a message to our Naayanaar that a dual would prove his superiority. Our Naayanaar accepted the challenge. The duelling took place in a secluded place. Atisooran knew that his rival was an ardent Siva-bhakta who adored the holy ash. He wore it on his forehead. He fought for a few minutes screening his forehead with his shield. When our Naayanaar gained the strategic position to kill his opponent, Atisooran stepped aside and revealed his face. The moment our Naayanaar beheld the holy ash on the forehead of his foe, he cried.

“Woe is me! I now behold on him

The blazing beauty of the holy ash
Which I haven't hitherto seen.
Lo, he is now a glorious servitor of Siva.
Let me so act that he may his wish fulfil.”

His first thought was to throw away his sword and shield. He would not throw them away, however. He held them and stood fully exposed. He did not want any stigma to attach itself to the one that wore the holy ash, in particular, the stigma resulting from killing an unarmed person. So our naayanaar held his weapons which he would not use against his former-foe. Atisooran with ease killed him.

Our Naayanaar willingly embraced death to gain the sempiternal life. Siva who had the paasam of His servitor snapped by the sword of his enemy, manifested before him with His Consort and graced him with eternal life.

The ethics of the Saivites is unique like their faith. Saivism does not know of perdition which is eternal damnation. Every soul is entitled to salvation.

Dear reader, pursue the blessed path of Saivism. If you keep on keeping on, sooner or later, you will reach the goal.

14th Saiva Conference: Children Competition; Children Participated at the Four Examinations Centers

Thirumurai Othal

Group 1 Up to 5 years

Miss Pooja Vamadevan
Miss Suganthi Ratheeskumar
Miss Sivarupa Sathiarupan.

Group 3: 7, 8, 9 and 10years

Mr Kawsithan Krishnamoorthy
Mr Subenthiran Sathian
Miss Thenuga Sivanesarajah
Miss Sahana Sureswaran
Miss. Ramiya Pratheepan
Mr. Sarujan Thavarajah
Miss Soana Sachithananthan
Miss Vithuja Surenthirabalakumar
Mr Anujayan Sugirtharan

Group 5: 13, 14, 15, 16 and 17 years

Mr Kaneshvarr Devanand
Miss Supanki Velaiyah
Miss Mathoorika Sivananthan
Mr. Sailathan Saseetharan
Miss. Taranja Amirthalingam

Miss Merenthula Ragurajan
Miss Shathurya Sasitharan

Mr Thanusan Balendran
Miss Aarabi Ketheeswaranathan
Miss Sajini Sanjeevan,
Mr Dhaheeran Uthayakumaran
Miss. Shopeitha Ravithas
Miss Krishni Sachithananthan
Miss Tharshika Gnanalingam

Miss Batusa Kandasamy
Miss Rukshsheena Ravindran
Miss Devibaruni Devanand
Miss. Preththa Santhiran
Miss. Vishnija Nithiyanantha

Group 2: 5, 6 and 7 years

Mr. Luxsigan Vamadevan
Miss Janu Jayani Sugirtharan
Miss Athisaya Balakulenthiran
Miss Thanika Balendran
Miss Meenatchi Thanasingam
Mr Ganesha Janakan
Miss Laxy Pratheepan
Mr. Sayanthan Raguranjan
Mr Gaveran Uthayakumaran
Mr Janoson Rajkumar
Miss Nandika Thileepan

Group 4: 10, 11, 12 and 13 years

Mr Tharshan Gnanalingam
Miss Keerthana Satchthanthasivam
Miss Gayathiri Kanthavel
Miss Yesica Nithiyanantha
Mr Vithushanan Ketheeswaranathan
Miss Samintha Thavarajah
Miss. Shamini Santhiran
Mr. Sreen Ravithas
Miss Varnaja Thiyagarajah

Tamil Speech

Group 1: Up to 5 years

Miss Sugaathri Ratheeskumar
Miss Shathurya Sasitharan

Group 3: 7, 8, 9 and 10 years

Mr Arwin Thamilgnanan
Mr Subenthiran Sathian
Miss Nega Laxmi Thileepan
Miss Tharshika Gnanalingam
Miss Thenuja Sivanesarajah
Miss Ramiya Pratheepan
Mr Dhaheeran Uthayakumaran
Miss Shopeitha Ravithas
Miss Sobana Satchithananthan
Mr Anujayan Sugirtharan
Mr Kavijan Vigneswaran
Mr Kathigeyan Kanthavel
Mr Thanusan Balendran
Miss Senthujah Gangatharan

Group 5: 13, 14, 15, 16 and 17 years

Miss Batusa Kandasamy
Mr Kavijan Vigneswaran
Mr Kaneshvarr Devanand
Miss Mathura Muraliharan

Miss Mathoorika Sivanantham
Miss Devibaruni Devanand
Miss. Preththa Santhiran
Miss Gayathiri Gangatharan

Group 2: 5, 6 and 7 years

Miss Meenatchi Thanasingam
Mr Gaveran Uthayakumaran
Mr Luxsigan Vamadevan
Miss Laxy Pratheepan
Mr. Harishan Muraletaren
Miss Janu Janani Sugirtharan
Miss Athisaya Balakulenthiran
Mr Sayanthan Raguranjan
Miss Thanika Balendran

Group 4: 10, 11, 12 and 13 years

Mr Brnthan Pratheepan
Mr Tharshan Gnanalingam.
Miss Gayathiri Kanthavel
Miss Samini Santhiran
Miss Apilaasha Nahulamohan
Miss Vanaja Thiyagarajah
Miss Kirupana Satchithananthan
Miss Keerthana Satchithananthasivam

English Speech

Group 1: Up to 5 years

Miss Mernthula Raguranjan
Miss Radha Ratnesan

Group 3: 7, 8, 9 and 10 years

Mr Anujayan Sugirtharan
Mr Arwin Thamilgnanan
Mr Kartigeyan Kanthaverl
Mr Ranesh Nerupan Ratnesan
Mr Sarujan Thavarajah
Mr Thanusan Balendran
Mr Rajeiv Ratnesan
Miss Krishni Satchithananthan
Mr Dhaheeran Uthayakumaran

Group 5: 13, 14, 15, 16 and 17 years

Mr Kaujan Vigneswaran
Miss Preththa Santhiran
Mr Kaneshvarr Devanand
Mr Sailathan Saseetharan
Miss Devibaruni Devanand
Mr Aswin Satchithananthan
Miss Thekshayeni Thanabalasingam

Group 2: 5, 6 and 7 years

Mr Harishan Muraletaren
Mr Sayanthan Raguranjan
Mr Lakshan Ganapathy
Mr Ganesha Janakan
Miss Meenatchi Thanasingam
Miss Thanika Balendran
Mr. Luxsigan Vamadevan
Miss. Janu Janani Sugirtharan
Miss Nandika Thileepan
Mr Janosan Rajkumar

Group 4: 10, 11, 12 and 13 years

Miss Gayathiri Kanthavel
Mr Gajen Jeyachandran
Miss Samintha Thavarajah
Miss Shamini Santhiran
Miss Varnaja Thiyagarajah
Miss Keerthana Satchithananthasivam

Sannathi Murugan Temple

**14th Saiva Conference: Children Competition;
Winners of the Final held at Archway Murugan Temple
on Sunday 16th September 2012**

Thirumurai Othal

Group 1 Up to 5 years

1st Place Miss Suganthi Ratheeskumar,
2nd Place Miss Shathurya Sasitharan
3rd Place Miss Sivarupa Sathiarupan.

Group 3: 7, 8, 9 and 10years

1st place Miss Thenuga Sivanesarajah,
2nd place Miss Sajini Sanjeevan,
Joint 3rd place Miss Sahana Sureswaran
Joint 3rd place Mr Dhaheeran Uthayakumaran

Group 5: 13, 14, 15, 16 and 17 years

1st place Miss Rukshsheena Ravindran
2nd place Miss Mathoorika Sivananthan
3rd place Miss Devibaruni Devanand

Group 2: 5, 6 and 7 years

1st place Miss Thanika Balendran,
2nd place Miss Meenatchi Thanasingam
Joint 3rd place Mr Ganesha Janakan
Joint 3rd place Miss Laxy Pratheepan

Group 4:

10,11,12 and 13 years

1st place Yesica Nithiyanantha
2nd place Mr Vithushanan Ketheeswaranathan
3rd place Miss Samintha Thavarajah

Tamil Speech

Group 1: Up to 5 years

1st place Miss Sugaathri Ratheeskumar
2nd place Miss Shathurya Sasitharan

Group 3: 7, 8, 9 and 10 years

1st place Miss Thenuja Sivanesarajah,
2nd place Ramiya Pratheepan,
3rd place Mr Dhaheeran Uthayakumaran,

Group 5: 13, 14, 15, 16 and 17 years

1st place Mr Kavijan Vigneswaran
2nd place Miss Devibaruni Devanand
3rd Place Mr Kaneshvarr Devanand,

Group 2: 5, 6 and 7 years

1st place Miss Meenatchi Thanasingam
2nd place Gaveran Uthayakumaran
Joint 3rd place Mr Luxsigan Vamadevan
Joint 3rd place Miss Laxy Pratheepan.

Group 4: 10, 11, 12 and 13 years

1st place Samini Santhiran,
2nd place Miss Apilaasha Nahulamohan.
3rd place Miss Vanaja Thiyagarajah.

English Speech

Group 1: Up to 5 years

1st place Miss Radha Ratnesan

Group 3: 7, 8, 9 and 10years

1st place Mr Sarujan Thavarajah
2nd place Thanusan Balendran
3rd place Mr Rajeiv Ratnesan

Group 5: 13, 14, 15, 16 and 17 years

1st place Miss Preththa Santhiran
2nd place Mr Kaneshvarr Devanand.

Group 2: 5, 6 and 7 years

1st place Miss Meenatchi Thanasingam
2nd place Mr. Luxsigan Vamadevan
3rd place Miss Thanika Balendran

Group 4: 10, 11, 12 and 13 years

1st place Miss Samintha Thavarajah,
2nd place Miss Shamini Santhiran
3rd place Miss Varnaja Thiyagarajah

14TH SAIVA CONFERENCE CHILDREN COMPETITION WINNERS 2012

Abilasha
Nahulamohar

Sugaathri
Ratneeskumar

Meenatchi
Thanasigam

Dhaheeran
Uthayakumaran

Shathurya
Sasitharan

Mathoorika
Sivananthan

Gaveran
Uthayakumaran

Ganesha
Janakan

Shathurya
Sasitharan

Mathoorika
Sivananthan

Thenuga
Sivansarajah

Kavijan
Vigneswaran

Varnaja
Thiyagarajah

Sivarupa
Sathiaruban

Briñthan
Pratheepan

Devibaruni
Devanand

Kanaeshvarr
Devanand

Laxy
Pratheepan

Luxsigan
Vamadevan

Preththa
Santhiran

Ramiya
Pratheepan

Sahana
Sureswaran

Sajini
Sanjeevan

Samintha
Thavarajah

Sarujan
Thavarajah

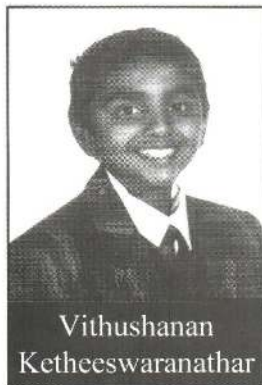
Shamini
Santhiran

Yesica
Nithiyanantha

Rukshsheena
Ravindran

Vithushanan
Ketheeswaranathar

TALK ON SAIVISM

Siva Booja Thurantharar
Saba. Shanmugasundaram B.A
Additional Inspector General of Registration (Retd)
Government of Tamil Nadu.
President Aranarul Trust

Saivism is a Hindu religion which regards Lord Siva as the Supreme God and worship him accordingly. It is the oldest of all in the Hindu family of religions. It is pre-historic religion, its root dates back to the Indus Valley civilisation 5000 BC, or even earlier. Followers of Saivism are popularly known as saivas or Saivites. Saivism is very rich in its philosophy. Scholars considered Saiva Siddhantha as the best philosophy. Saivism is a living religion practised by several millions of people all over the world. Both Ramayana and Maha Bharatham mention Lord Siva as a prominent Hindu God. Saiva puranams made Saivism as very popular religious sect. Of the 18 Puranas six were saiva puranas namely Siva Purana, Linga Purana, Mathsya Purana, Koorma Purana, Skantha Purana and Agni purana. The Agamas are the most authoritative works of saivism. They deal mainly with ritual worship of Lord Siva.

There are many sub-sects in Saivism for all Lord Siva is the supreme deity. But they differ from one another such as modes of worship, nature of Brahman, Soul, nature of reality and the means of liberation. They are, Saiva Siddhantha among Tamils, Veera Saivism among canarese (Karnataka) Khasmira Saivism among the Northerners, the Pasupadha School, Mahavirtha School, Khapalika School, Vama School, Bhairava School, Khalamuki School and so on. Thirumoolar Thirumanthiram verse 1449 deals with all these schools.

The temples of Lord Siva are located all over the world. The most prominent among them are popularly known as 12 Jothirlinga Temples. They are located in India. They are

1. The Somnath Temple.
2. The Mallikarjuna Temple at Srisailam.
3. The Mahakaleswara Temple of Ujjaini.
4. The Omkareshwar Temple at Omkareshwar.
5. The Kedarnath Temple in Himalayas
6. The Bhimashankar Temple in Maharashtra
7. The Triambakashwar Temple at Naski
8. The Kasi Viswanath Temple at Varanasi
9. The Baidyanath Temple at Madhyarjun
10. The Nageshwar Temple at Dwaraka
11. The Ramalingeshwar Temple at Rameswaram and
12. Grishmeshwar Temple near Ellora Caves

The temples in Tamilnadu are famous for their rich architectural works. The Kings who ruled Tamilnadu had built very big temples on the Southern and Northern banks of holy river Cauvery. The Pragadeeshwarar Temple at Thanjavur, Sri Meenakshi Temple at Madurai, Sri Natarajar Temple with Golden roof at Chidambaram and Rameshwaram Temple are the masterpieces of Saiva Temples. People all over the world are astonished to see these monument works. It is a wonder how they had built with such an engineering skill

when no modern technologies were available. It is sure, even today's modern technology cannot excel their work. Thus the kings played an important role in protecting and preserving the spiritual culture of saivism.

In this juncture, I would like to praise all of you whole heartedly that saivism today with its old glory glitters and widely spread all over the world means, it is because of you, the elite, eminent and enlightened Ceylon Tamils who are responsible for this tremendous achievement. But for you Saivism would not have gone to the nook and corner of the world. All are able to worship Lord Siva throughout the world because you have constructed the famous temples wherever you reside. Thevaram and Thirumurai is being sung throughout the world today because your family have made it compulsory to learn Thevaram and sing in your family functions and temples. You regard them as sacred and you have all adopted them as your way of life. That is why you are all on the forefront wherever you are in whatever field you are. I really envy you. I whole heartedly and sincerely appreciate and admire your yeomen service to the entire Saivism Community.

By the by - I want to return to my topic for every religion, a dark period may come. Like that for Saivism also, the Kalapirar period - was considered as a dark period. Till 5th century A.D. this dark period existed. Thanks to the grace of God, from 6th century AD there came the revivalism. The Nayanmars of South India, played an important role from 6th Century onwards in popularising the devotional worship by their disciplined way of life. They belonged to various castes. But their main principle was to observe strictly saivism and worship Lord Siva. In spite of innumerable worries and miseries, they did not spell out from their discipline. They showed the way in which people have to design their life, how to lead their life and attain the Lotus Feet of Lord Siva. When Jainism and Buddhism were on their high pitch, these Nayanmar faught against those sects and spread Saivism. Their revolution called Bhakthi Movement is responsible not only for the revival of Saivism but also for the revival of Tamil Language. Thirugnanasambandar, Thirunavukkarasar, Sundaramoorthy Nayanar and Manickavasaga Swamigal who are popularly known as "Nalvar Perumakkal" were blessed and chosen people of Lord Siva toured throughout India and sang in praise of Lord Siva. Except Saivism other sects were thrownout from the scene. Language played a prominent role to spread Saivism among the masses. They sang in the language mostly known to the masses. They paved the way for the creation of "Bhakthi Literature". No other language around the world is having such a vast and valuable literature in praise of God other than Tamil. This made Rev. Xavier Daninayagam Adigal to say that "If English is the language of commerce, if Latin is the language of Law, if Greek is the language of music, if German is the language of Philosophy, if French is the language of envoy and embassies, if Italian is the language of Love, then Tamil is the language of Bhakthi".

Thevaram and Thiruvagasam sung by "Nalvar" opened a new era in Saivism. From poor to rich, from farmer to King all embrassed Saivism. Wherever they went, a large number of followers followed them. They did so many wonders by their songs - giving rebirth to serpent bite, getting alive a girl from ashes and bones, opening and closing of a temple door which was kept locked for many years, changing a stone into a boat in sea, getting back a child alive from the mouth of crocodile and so on. They have described Lord Siva in various ways. To quote Sambandar, he calls Lord Siva as a "Saivan" in Thirukkarkudi Padigam "தண்மதி தாங்கிய சைவன்". In another verse he cites him as "காதலால் சைவன்". Manikavasagar in Thiruvaiyaru Padigam sees him as "ஐயாறு அதனில் சைவனாகி" - Hence the Saints considered Lord Siva as a true Saivite"

Appar Swamigal in his Thiruthandagam vividly describes his character

எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே
ஏகம்பம் மேவி இருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே
ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வம் தருவாய் நீயே
திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதீ.

Lord Siva's grace is so great, He gave to Sundarar all he wanted. Sundarar scolded him many times with angry. But Lord Siva took it as a child scolding the Mother, and friend getting angry with his friend. Such is the greatness of Lord Siva.

Sundaramoorthy Nayanar praises Lord Siva in his Thiruvarur Padigam as follows:

பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானைப்
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
பின்னை என் பிழையைப் பொறுப்பானைப்
பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மையன் என்று அறியொண்ணா
எம்மானை எளிவந்தபிரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழனத்து
அணிஆருரானை மறக்கலுமாமே.

Thiruvagasam, the holy literature of all other literatures, moves everybody to shed tears on reading. G.U.Pope endorsed this view, and he translated the entire into English. From the above devotional literatures we are able to understand that Lord Siva is the Supreme independent entity, Omnipresent and ever showering blessings on his devotees. The Panchatchara Mantra Na-Mah-Sivaya is a most powerful Mantra. The meaning of the mantra is the essence of Saiva Siddhantha - Namaha means not mine - Shivaya means belongs to Shiva. In other words, Lord Siva is perfect in itself. Everything belongs to Lord Siva. He is independent while all others are his dependent. Thus when you chant Nama Shivaya - you are saluting the Lord saying nothing is mine, all belongs to you. In other words it is negating our Agankara (Ego) when ego goes out, one is getting free from bondage of pasam. He is stepping towards the Almighty. Thus when one repeatedly chant this mantra, his soul gets purified and it is certain that he will attain the golden feet of Lord Siva.

Sambandar confirms that chanting of this mantra with full of love with melting heart and tears brimming in the eyes, it is certain that he will attain the golden feet of Lord Siva.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

As a conclusion, following the advise of Saint Gnana Sambandar let us chant together in one voice the holy mantra -

ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்

Thank you all.

Energy and Spiritualism

Manoj Kumar Mukhopadhyay

The term energy as used in physics has a deep rooted significance in understanding the concept of spiritualism. The object of the article is not an attempt to persuade the readers to rest their belief and faith in a particular religious doctrine. Rather, it is an attempt to understand an aspect of spiritualism from a logical standpoint. First we search for the true meaning of energy as used in physics. To illustrate the ideas and the kind of reasoning that might be used in theoretical physics, we shall now examine one of the most basic laws of physics.

There is fact, or if you wish, a law, governing all natural phenomena that are known to date. There is no known exception to this law – it is exact so far as we know. The law is called the conservation of energy. It states that there is certain quantity, which we call energy that does not change in the manifold changes which nature undergoes. That is a most abstract idea, because it is a mathematical principle; it says that there is a numerical quantity which does not change when something happens. It is not a description of a mechanism, or anything concrete; it is just a strange fact that we can calculate some number and when we finish watching nature go through her tricks and calculate the number again, it is the same. Since it is an abstract idea, we shall illustrate the meaning of it by an analogy. Imagine a child who has blocks which are absolutely indestructible and cannot be divided into pieces. Each is the same as the other. Let us suppose that he has 28 blocks. His mother puts him with his 28 blocks into a room at the beginning of the day. At the end of the day, being curious, his mother counts the blocks very carefully and discovers a phenomenal law – no matter what he does with the blocks, there are always 28 remaining! This continues for a number of days, until one day there are only 25 blocks. However, there is a box in the room, a toy box and the mother goes to open the toy box, but the boy says “No, do not open my toy box” and screams. Mother is not allowed to open the toy box. Being extremely curious and somewhat ingenious, she invents a scheme! She knows that a block weighs three ounces, so she weighs the box at a time when she sees 28 blocks and it weighs 16 ounces. The next time she wants to check, she weighs the box again, subtracts sixteen ounces and divides the result by three. She discovers the following: (Number of blocks seen) + ((weight of the box) – 16 ounces) ÷ 3 ounces = constant. In the gradual increase in the complexity of her world, she finds a whole series of terms representing ways of calculating how many blocks are in places where she is not allowed to look. As a result, she finds a complex formula, a quantity which has to be computed, which always the same in her situation. What is the analogy of this to the conservation of energy? The most remarkable aspect that must be abstracted from the picture is that *there are no blocks*. Take away the first term from the above equality and we find ourselves calculating more or less abstract things.

This analogy has the following points. First, energy has a number of manifestations depending on the system. Second, the energy leaves and comes back to the system in its different aspects; however, the total energy remains the same. It reveals from the discussion above that although we know the way to calculate the total energy which is always constant, in physics today, we have no knowledge of what energy is. We have no picture of energy at all. However, energy needs a medium, known as a system in physics, to manifest its different forms. For instance, we say that a system has the gravitational

SAIVA SIDDHAANTHAM

- *Saidhanya Raviendrakumar*

Saivism is one of the four most widely followed sects of Hinduism, which reveres the god Shiva as the Supreme Being. Shiva is a major Hindu deity, and is the Destroyer or Transformer among the Trimurti, the Hindu Trinity of the primary aspects of the divine. He is regarded as the most powerful god in Hinduism. In the Saiva tradition of Hinduism, Shiva is the Supreme God and has five important works: creator, preserver, destroyer, concealer, and revealer (to bless). Saivism is a living and popular faith followed by more than 250 million people around the world today but its traditional bases are in India, particularly in South India. But historical facts show that Sivalinga worship goes back to the period of Indus civilisation 2500 BC and even beyond.

Saiva Siddhaantham is the system of Saivism which is the pre-historic religion of India. The basic concepts of Saiva Siddhaantham philosophy are already found in the Vedas. It was not founded by any particular person and has no particular date of origin.

“Saivism has been recognised as the most ancient religion which is living in the world” – Sir John Marshall The term Siddhaantham was first used by great Saint Thirumular in his great work. Thirumanthiram verse 1421.

“Having learned all that learned must be. Having practised all yoga that have to be, They, then, pursue the path of Jnana in graduation sure, And so pass into the world of Formless Sound beyond; And there, rid of all impurities, Envision the Supreme, the Self-created; They, forsooth, are the Saiva Siddhaantis true.”

It is stated here that the goal of Saiva Siddhaantham is to get rid of all impurities. There are numerous religions and various philosophies in India and the world. Among them, the Saiva religion and Siddhaanta philosophy occupy a prominent place. Saiva Sidhaantham philosophy is considered to be one of the most perfect, clearest and cleverest systems of human thought.

Saiva Siddhaantham believes in the three eternal entities of God, Soul and Bondage (materials of bondage). These are called Pathi, Pasu and Pasam respectively in Siddhanta philosophy. Pathi mean Lord (of the souls) who is God. Pasam means bondage. Pasu means that which is under bondage. All things known and perceived are included in these three categories. According to Saiva Siddhanta, God is one, Souls are many and Pasam consists of three impurities (malams) called Anava (anavam), Karma (kanmam) and Maya (mayai). Like Pathi who is real and eternal, Pasu and Pasam are also real and eternal.

The founders and propagators of the Saiva religion and philosophy are broad minded and noble hearted. They taught us that God is LOVE and LOVE is God –

Anbe Sivam – Thennadudaiya Sivane Potri; Ennattavarkkum Iraiva Potri.

INNER SIGNIFICANCE OF LORD SIVA-NATARAJAH'S DANCE

S.Selvapaskaran

Today we are on the threshold of a new age and it's our responsibility to find out how to realise the supreme God Lord SivaNatarajah's ideal at this time where scientists say they have found out new planets out of our solar systems. Is there a spiritual famine. We live in a world where changes are occurring at an ever increasing pace. It is time we Saivaites too need to refresh our spiritual discipline of Saivism and to impart the teachings of Saivism and its inner significance to our younger generation. For the consummation of human evolution and realization of man is his highest goal religion and spiritual discipline are very essential. Religion is the link between Jeeva and Deva. It must be emphasized that by mere birth in a Saiva family we can call ourselves as Saivites. It is very essential to understand that any one who is practicing the Siva philosophy can be called as saivites. This applies to all the religions too.

In order to have a more clear understanding of the inner significance of Lord Sivanatarajah's dance, it is ideal to see the different appearances of Lord Siva. There are several well known anthropomorphic forms taken by Lord to redeem the souls and ten of which are as follows.

- (1) Natarajar.
- (2) Dhakshinamoorthy,
- (3) Somaskandar,
- (4) Pitchadanar,
- (5) Kalyana Sundharar,
- (6) Lingodbhavar,
- (7) Bairavar,
- (8) Parasakthi,
- (9) Murugan and
- (10) Ganapathi.

Formless God assumes the form in which He is worshipped.

He assumes the above forms out of love His abundant grace in accordance to the spiritual advancement and religious maturity of devotees. Lord siva have no physical forms. They are (Bhavteeta) meaning beyond all thoughts. He has no physical form, but people attribute physical forms to them. worship them and aspire to have the vision of their forms. Then who gave these forms to them? Many spiritualists say that these forms were given to them by well known artists like Ravi Varma. They drew these pictures on the basis of descriptions and attributes given in the sastras (sacred texts) The forms drawn by them are nothing but their imagination. God is described as Nirgunam, Niranjanam, Sanathana Nikettanum, Nitya, Suddha, Buddha, Mukta, Nirmala Swarupinam. Meaning attribute less, unsullied, final abode, eternal, pure, enlightened, free and embodiment of sacredness. The God assumes the form in which He is worshipped by His devotees. The form is only momentary and not eternal. All forms are temporary. In fact God is beyond all forms.

Saiva philosophy and modes of existence of Lord Siva. Saiva philosophy is based on Lord Siva as almighty God. Siva's existence has been emphatically affirmed by devotional as well as philosophical literature into the following classifications.

- (a) Formless. (Aruvam) (b) Form (Uruvam)
- (c) Form-Formless (Aru-Uruvam)

(A) Formless state of existence.

Siva is formless and nameless and nameless. Siva is all pervading, omniscient, omnipresent, and omnipotent. He is naturally existing everywhere. This approach may be attributed to His grace which is operating at every moment without being seen, (To Quote Saint Manickavasakar) he is attributed as (Thontra Thunaivan) meaning His grace which is operating at every moment without being seen

Dialogue between Parvati and Lakshmi on the subject of formless.

In this context, it is appropriate to relate a Telugu poem. Once Lakshmi commented on the form of Lord Siva and asked Parvati:

Oh Gowri! you are very young and Sambasiva is old; He has matted locks and wears a tiger skin; He rides a bull and is constantly on the move; He is adorned with snakes; How did you court Him? Don't you know all this? He has no house of His own and sleeps in cremation ground.

This also refers to the imaginary form of Lord Siva. Lakshmi further said, Siva has no house. If someone comes to you, there is not even a small place to give him shelter. He has neither a clan nor a lineage. Moreover, he is Ardhanareswara (half male, half female). How can you call him God? Then Parvati replied. "God is beyond any name, form, clan or lineage". She also questioned Lakshmi, "Do you know what type of person is your husband? He has no time for food or sleep. He runs to help devotees who call out to him for help and is not able to eat even a morsel of food even, if it is served before him. Devotees like Draupada, Prahalada, Narada keep on calling him for help. How could you marry him who is always running about to help his devotees? Names and forms attributed to God are only imaginary. They are not real. God is eternal. He is beyond birth and death. He has no beginning or end. He is the embodiment of Atma which is eternal. It is due to delusion the humans attribute names and forms to God who is formless.

(B) Form.

Siva is merely formless, none can know "Him nor realize" Him. Unless He assumes certain forms and nobody can identify Him. However when God incarnates on earth, He assumes a form in the form of Saints or avatars like Krishna, Rama etc. and they leave the body or form.

(C) Form- Formless.

This type of manifestation is known as Sivalingam. It is known as form-formless. as it has a form, the unique form of symbol Lingam and its formless, which has no specific form like humans or animals with limbs, head etc. It is a permanent Symbol to be worshipped in the sanctum sanctorum, a symbol of Lord Siva. For the invisible formless and visible form, Sivalingam is a symbolic representation of the snake which Siva wears.

LINGOD BHAVAMOORTHY. and His appearance on Maha Sivarathri.

Inner significance of "LINGA"

If we go into the significance of the symbol Linga, we will realise that it is intended to bring the unknown within mental comprehension...

This form refers to the huge beam of fiery fire mass taken by Lord in pursuance of his Divine sport. The prime manifestation with a form of the formless Iswara is known as Lingod Bhava moorthy and make His appearance on Mah Sivarathri. That is why Saiva devotees keep vigil during the sacred night of Sivarathri and worship Iswara throughout the night accompanied with devotional bhajans, chanting the collective "RUDRAM" AND WITH SPECIAL POOJAS" conducted during the four quarters of the night. Ecstatic, illuminating ceaseless dance; On the

night LORD SIVA NATARAJA performs the ecstatic, illuminating ceaseless dance. The sivarathri is significant as working out the infinite modes of rhythm in the process of universal creation, preservation and destruction.

NATARAJAR.

Lord Siva natarajar is the supreme dancer. He is said to be the cosmic dancer. In scientific parlour we can say Lord Sivanatarajah is in His cosmic dance as the colloidal particles in their ceaseless movement. Almost all the Saiva saints hailed this posture, with reverence and sages elucidated the philosophical implications in this dance. It is also very important to note that the Bharatha Natyam originated and became an element of the temple, and is said to be an act of devotion (Bhakti) to God. The divine art was strictly prevalent in temples and was performed on religious occasions by "Devadasis" the temple servants of God. The dancer is considered as the worshipper of the divine. Many of the dance items tend to be in praise of the prominent deities, in the Saiva culture, depicting the good virtues, possessed in the ancient Saiva civilization, following and practicing the Sai philosophy and principles attached to it. St Appar preferred to take another birth to behold the eyebrow, "kovai" a red coloured beautiful fruit of the tropics which he compares to the lips with mild smile, drenched matted locks, milk like white ashes in the pearl like body and the lifted leg of Lord Sivanatarjar. St Karaikkal ammayar goes one step further that she does not want any birth even by chance, if she is destined to be born again. She prayed that Lord Sivanatarajar give her a boon that she should not forget His holy feet and must always be by the side of where He dances, besides the inner significance of religious values, this image invokes cultural and artistic values. Every house adorns these icons for aesthetical appeal.

Install any form of Lord Siva Natatrarjar in our heart and follow Saiva philosophy. Love is the Life principle of humans. It is essential to install any form of Siva natarajar in our hearts. His main philosophy is "ANPE SIVAM" Love is Lord Siva" when we are meditating on Lrd Siva, we need to do the meditation with love. If we have love, we will have no hatred. If we hate someone, it means there is no love in us, we will get angry even when others abuse us. When we have hatred, jealousy and anger, it is clear indication that we don't have true love. Therefore we as saivaite we must try to constantly practice "Love" which will develop as divine love for Lord Natarajar. The divine values, a saivaite need to practice are; Daiva Preeti, papa Bheeti, and Sangha Neeti. The meaning is love for God, fear of sin and morality in society. As we develop and nourish love for Lord Siva in us, we will have peace in mind, nation, and globally. Love will always direct man towards God. Love is the special grace God bestows on him. We can see god in every being in the form of love. To sum up we must know who we are? We are an instrument in the hands of Lord Siva, who have the intelligence, discrimination and power to detach our self from the world. Unless we make some disciplined effort, grace cannot descend on us. Let us practice the principles of saivism as embodied in the sacred texts and from Saiva "Nayanmars" Saints and specially the teachings of St Arumuganavalar. The children can be taught on the basics of "Saiva Vina Vidai" written by Navalur Peruman. It is now translated into English and many foreign languages. It can be distributed by the Saiva Temple Onrium and included in the tests syllabus on sivaism conducted by the temples. The youth's knowledge on Saivism is very important and the Inner significance of the Siva philosophy also need to be given priority, equally as the religious rites in the places of worship in order for the younger generation to continue the Saiva culture and traditions in their daily life for ever.

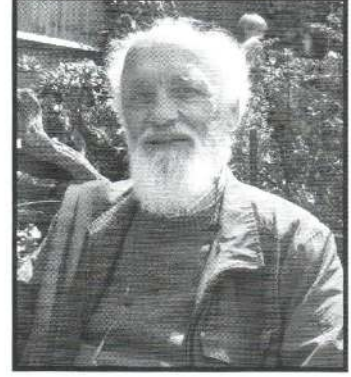
"Menmai kol Saiva Neethy Vilankuha Ulaham Ellam"
May the Saiva morality flourish all over the world.
"Lokha Samastha Sukinoor Bavanthu.

A TRIBUTE TO ROBIN MCGLASHAN

by Mrs. Geetha Maheshwaran,
following an interview with Mrs. Margaret McGlashan.

Alastair Robin McGlashan was born in Plymouth on 16th March 1933, into a distinguished Naval family. His father, later to become Rear Admiral Sir Alexander Davidson McGlashan, and his mother, Irene Margaret Cooke, had an older son and daughter and Robin joined as the youngest of 3 in the family.

Robin gained the top classics scholarship to Shrewsbury Boys School – one of the leading private boarding schools in the country and was an intelligent young chap! His gift for Greek and Latin led him to win a Classics exhibition to study at Christchurch College, Oxford. And it was whilst he was in his 3rd year that Robin had the religious experience and revelation that set him along his lifelong path of Christianity and spirituality.

In those days, all young men were expected to do 2 years of National Service in the armed forces. So after graduating, given his rank of birth and education, Robin would have been expected to automatically become an officer. But he had already decided his vocation was to enter the priesthood and therefore, wanting to gain experience mixing with men from all walks of life, he turned his back on a commission and trained as an ordinary soldier in order to mix with ordinary men – a trend that was to be a hallmark of his life to come – doing what he felt was right, rather than what was expected.

On finishing his National Service, Robin went to St John's College, Cambridge, in order to do a further degree in Theology and joined Ridley Hall – an evangelical Theological College, to learn of the roles, rituals and responsibilities that would be expected of him as a Priest.

His Christian education continued at the Château de Bossey in Switzerland, at the Graduate School of Ecumenical Studies where, one day, he sat down next to Rev. C. Selvamani, the Principal of the Tamil Nadu Theological College, based in Tirumarayur in South India, who asked him to come to India to become a missionary. He had to turn it down, because he hadn't been ordained yet and didn't feel that he had the experience needed - but that seed of yearning was planted in his heart!

On his return to the UK, he took up posts in Lancashire, in the parishes of St. Helens and Ormskirk, to gain further experience as a minister, before being ordained at Liverpool Cathedral in 1960. Deciding that the call to India was too strong to resist, he was accepted by the Church Missionary Society (CMS) and prepared for the trip of a lifetime. After further training, including his first steps in learning the Tamil language, he arrived in India in 1963 at the age of 30, to teach at the Theological College in Tamil Nadu. Interestingly, before he left the UK, he met the young lady who would later become his wife – a young student called Margaret Parr, with whom he corresponded throughout most of his time in India.

For the next five years, he taught the New Testament to Tamil Christian students who were

being trained for ordination at the college. And it was during this time that he learnt to speak Tamil fluently - a requirement of the CMS, by living with people who only spoke Tamil, knowing that this was the best way to immerse himself in the beauty and intricacy of the language. Seeing that his students were struggling with the nuances of Greek grammar in the Bible (which they had to study from English books), he used his knowledge of Tamil and Greek to write a book called "Introduction to the Grammar of New Testament Greek" in Tamil, published in India in 1972, which is still used as a central text today by Tamil-speaking theologians. And it was during these years that he was first introduced to the Periya Purāṇam of Cēkkilār.

In his own words: "I first met the Periya Purāṇam soon after my arrival in India in the sixties, when I was required to study it in a prose version, as a set text for the third language exam of the South Indian Languages Board. The many examples of selfless devotion to God which it contained made a powerful impact upon me. There seemed to be many points of contact with the Christian scriptures with which I was already familiar. I met it again a few years later, when a young student friend in the eleventh standard, gave me his Tamil text book after his exams were over. Among the selections from Tamil literature was Cēkkilār's original text of the story of Iḷaiyāṅkuṭi Māraṇ Nāyanār. This further stimulated my interest, and prompted me to make my first attempt at a translation."

He continued his work in India as a Christian Missionary – going into villages, helping the people with their work and holding Church Services afterwards. But it didn't really satisfy him and he felt that this approach wasn't right. He spent time revising the New Testament in Tamil and rented a room in Tirunelveli, in the house of a very religious Hindu family. The father of the household took him under his wing and Robin would often go with him to their local Temple and became very used to Temple festivals, rituals and Tamil devotional singing. He made many friends, who helped him to further develop his love for the Tamil Language and Literature and for the people of Tamil Nadu. And it was whilst in India that his career took another change in direction!

He had become more and more interested in counselling, and so, after 10 years, he left India and travelled to America to learn about Clinical Pastoral Education and gained a post there as a Chaplain Intern – going into hospital wards to listen to people who were sick or dying, writing down ad verbatim what was spoken and analysing the conversation with trained psychologists to further hone his skills.

He then returned to the UK in 1974 to become a hospital chaplain in Sidcup, at the age of 41. By then, Margaret had qualified in Medicine and was a Radiologist at Guy's Hospital. Love blossomed and they were married in 1977. Robin took the post of hospital chaplain at West Park Psychiatric Hospital in Epsom, further developing his skills in counselling and became Chairman of the local hospital chaplains. In November 1978, Robin and Margaret had a beautiful baby girl called Vivienne, and Margaret become a full-time mother and supported Robin in another change of career.

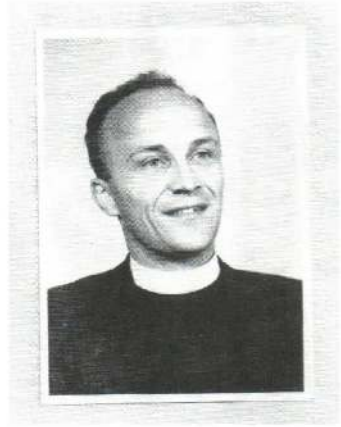
His wish to help people with their emotional and psychological problems, led Robin to study Jungian psychotherapy and he trained for 3 years to become a member of the Society of Analytical Psychologists (SAP), after which he started seeing patients privately at home. A memorial fellowship from the Maudsley Hospital enabled him to become a full-time analyst

in 1987, successfully practising as a Jungian analyst from 1987 to his retirement in 1998, at the age of 65.

Then he went straight back to India! In his own words: “..... in those early days, the idea had formed in my mind that here was the material for a retirement project. When it became evident that no complete translation of this work had ever been published in the west, that fleeting idea became a firm intention. It seemed, and still seems to me, that this rich treasury of spiritual experience deserves to be known beyond the limited circle of those who can read it in the original. So when finally I retired from full-time work, after an interval of twenty four years, I returned to South India for a visit of a few months and among the interests that I pursued then, and on subsequent visits, was that of bringing this project to fruition.”

And over the next 4 years, frequent and prolonged visits to India allowed him to not only teach at the Theological College (now a Seminary, relocated in Madurai) and pass on his extensive skills in Pastoral Supervision, but also to renew the many friendships that he had made with Hindu Saivites in Tamil Nadu. Margaret joined him in India for 3 years, when she came to study Yoga, and they spent a joyous time together, revisiting the places and people of his youth, which proved to be an invaluable source of knowledge and expertise that he called on in the years to come, as he began his life-time goal of translating this great book into English.

Margaret said that once back in the UK, he would spend hours in the attic, in his study, poring over the Tamil texts and painstakingly translating, word for word, trying to find the equivalent words in English to reveal the depth and beauty of this most ancient of Tamil literature. When visiting Tamil scholars came to the UK to lecture, he would use the opportunity to meet with them and discuss the minutiae of subtle inflexions in the text that he wished to convey in English, drawing on his expertise in translating Greek and Latin as a young man in Oxford. But it was obvious to all who met him during this quest, that this was not merely an academic exercise in translation, but a true labour of love and dedication. And it was at this period on his journey of discovery, that we had the great privilege of meeting this wonderful man for the first time.

Following the death of my father in 1998, we became more involved in religious matters at the Shree Ghanapathy Temple – the temple that he had founded in 1981. As he had also been a founder member of the Federation in early 1998, my husband also took on the responsibility of meeting and liaising with other Hindu Saiva Temples in London and helped to organise their annual Saiva Conferences. It was in this capacity that we played host to Professor S. Gangadharan in the summer of 2000 in our home in Wimbledon. He asked us to contact his good friend Robin, who came to see him as soon as he was free. And we watched in wonder as this soft spoken, thoroughly English gentleman conversed with great affection and ease in fluent Tamil with his old friend. He spent hours with him, discussing the progress of his translation, and we could see the joy and spirituality with which he was undertaking this work – it radiated from his whole being and it was truly humbling to see someone, ostensibly from a totally different faith, treat one of our most ancient of holy books with such humility and reverence.

And through the years to come, whenever we had visiting scholars staying with us, or speaking at our Temple or at the annual Federation Conferences, we would always try to inform Robin, so that he could come and discuss any details of translation that he needed to be clarified. We would also often invite Robin to speak at the Temple, especially when our young children and youth were there, as a source of inspiration and encouragement to learn their mother tongue. And listening to his in depth discussions on spirituality only deepened our love and respect for this great man.

What we didn't realise at the time was that Robin was also a medical miracle! Having been diagnosed with cancer of the left kidney in 2002, he fought an ongoing battle, with operations and chemotherapy, to try and stop the spread of cancer through his body. He hadn't been expected to last the year. But I think that his sheer willpower and determination to finish the translation, together with the grace of God, kept him alive and well so that he could complete the work that he was so obviously destined to carry out. And in 2007, he did so with a lavish book launch at the Muthumari Amman Temple in Tooting.

Reading his book "The History of the Holy Servants of the Lord Siva - a translation of the Periya Purāṇam of Cēkkilār" was a true revelation, especially to people like myself, who had been born and brought up here in the UK and did not know how to read and write Tamil. When previously reading other English translations of Tamil poetry and literature, the author's poor knowledge of proper English and the stilted flow and bad grammar had often rendered me so irritated that I couldn't read beyond the first few pages. But Robin's work was so beautifully translated, capturing the full cadence and majesty of the Tamil poetry that it instantly caught at the heart and brought tears to my eyes and a great surge of pride and gratitude that such a work of beauty and inspiration was part of our culture so many thousands of years ago.

As more and more people within the Tamil community read his work, he received many invitations to come and speak at Temples, organisations and conferences in England and in other parts of Europe. And Robin, often accompanied by Margaret, travelled to many areas of Europe - helping to inspire and mentor others within the Tamil ex-patriate community to continue the vision of translating great works of Tamil literature into English for our future generations growing up here in the UK.

In the last few years of his life, the cancer growing within took a greater hold on Robin, often causing him to have to go weekly to the Royal Marsden Hospital for treatment. And yet, despite his increasing frailty, the enthusiasm with which he continued to talk about his work remained unaffected. His face would light up and energy would flow through him when he talked about the Periya Purāṇam, his time in India and the many life-long friends he had made within the Tamil community. And if you Google his name today, you can still see a You Tube interview from Deepam TV, showing him talking in Tamil about his work and his love for the Tamil language and literature - a wonderful memory to be treasured.

In June 2012, Robin's battle with cancer came to an end. He was admitted to hospital with excruciating back pain and was made comfortable, with Margaret and Vivienne his constant companions by his bedside. Four and a half days later, at 1.58pm on Tuesday 19th June, he quietly slipped away, to continue his journey to God. When Margaret came home from the

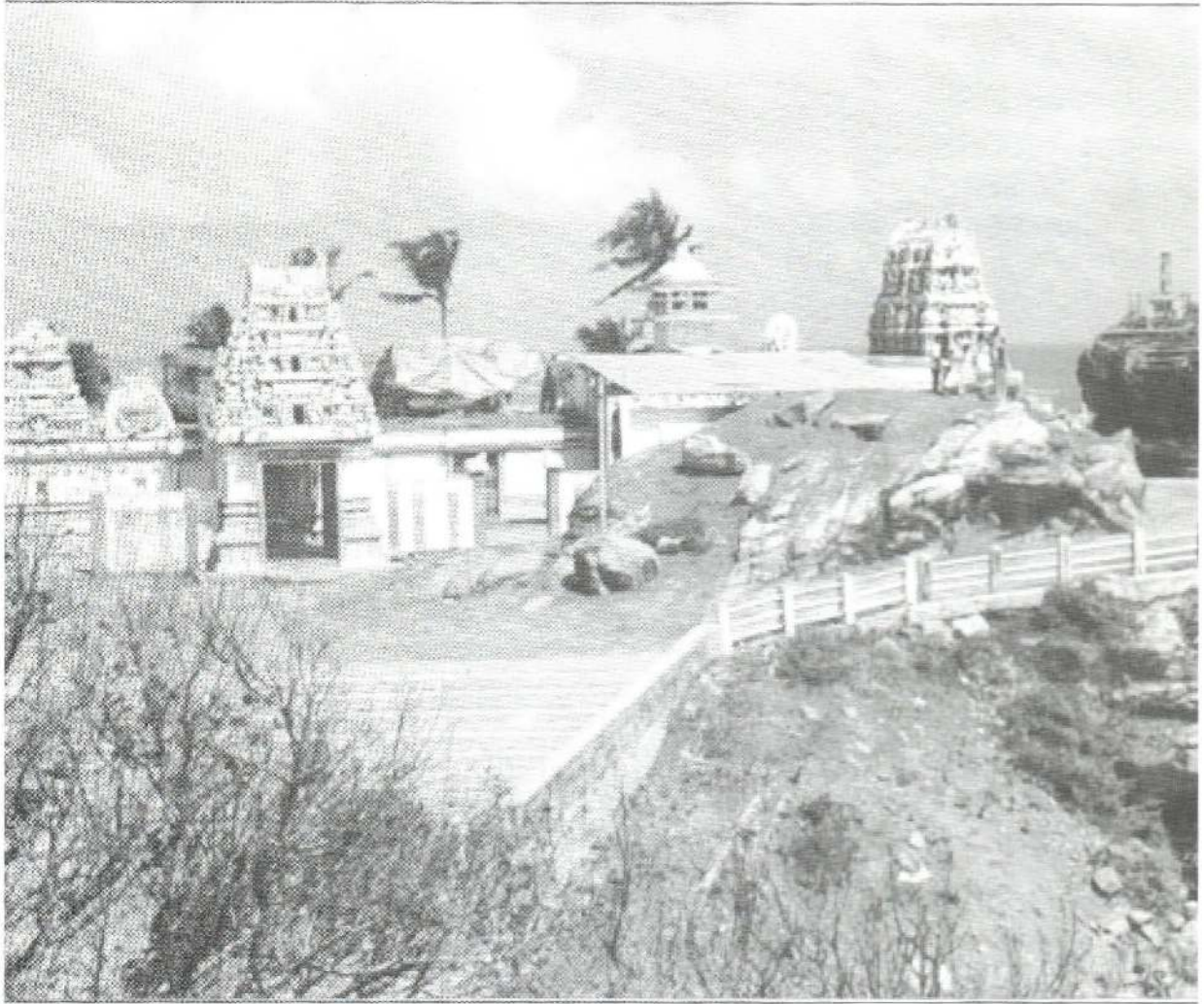

hospital that evening, she realised that his mother's clock, that had always stood on their living room mantelpiece, had stopped at exactly that same time – perhaps a sign of the great life-force that had left their lives that day.

Many felt the loss of this great and gentle man, whose legacy will continue to inspire generations to come. I wanted to conclude with the last sentence he wrote in the Acknowledgements section of his book, because it so closely echoed a particular stanza in the Rig Veda which I hold dear to my heart : Rig Veda 1:164.46 – “Ekam sat vipra bahudha vadanti” – “There is only one Reality, the wise ones call it by different names”

In his last sentence, Robin wrote : “It remains for me only to lay the completed work, which has truly been a labour of love, at the lotus feet of the one Lord who rules over earth and heaven, by whatever name He is known.”

A truly wise man, whose spirituality transcended the confines of any particular religion and whose love for the Tamil language and literature has left a lasting legacy for the Tamil community and the Hindu Saivite Religion. May his soul continue on its journey back to the Lord, with our prayers and gratitude for having known him and been touched by his spirit and inspiration – a life lived well, in service to our beloved Lord.

Thirukkoneswarar Temple - Trincomalee

Life and Times of Thirugnanasambandhar

-Dr. T.N. Ramachandran, D. Litt. (Jaffna)

During the sixth century and the first quarter of the seventh century Saivism was at its lowest ebb. During the commencement of the seventh century the Pallava king Mahendra Varma ruled over Kanchi. He was a Samana. During his reign Jainism flourished with royal patronage. The Pandya who ascended the *gadi* in C.E. 640 was a puissant monarch. He was a staunch Samana. Though King Mahendra quit Saivism, it could not regain its former splendour. This Pallava passed away in C.E. 630. St. Tiruvavukkarasar was at this time leading a peaceful life at Tiruvatikai where his sister spent a life dedicated to the service of Lord Siva. St. Tirunavukkarasar, since known more famously as Appar, spent his life at this time, in utter seclusion. He chose to remain under the holy umbrage cast by the divine feet of his self-effacing sister Tilakavatiyar. St. Tirugnanasambandhar was to make his avatar in C.E.639. It was during this interregnum, to be precise, in C.E. 635, Hiuen-Tsiang sojourned at Kanchipuram. According to his reportage, both Jainism and Buddhism thrived well during this time. In fact, Jainism had a greater number of adherents [St. Yu ki, Samuel Beal, Introduction pages xx, 228-229-1804, Reprint 1981, Delhi.] Saivites were far outnumbered by the adherents of alien faiths that were positively hostile to Saivism. Again, many among the Saivites were but nominal Saivites.

In such circumstances, Sivapada Hrudayar intensified his askesis and prayed to God Siva for the blessing of a son who would do away with the alien faiths. In this connection, it should be observed that the other faiths could have continued to thrive well, if their adherents had practised tolerance. Instead, they proved to be needlessly militant and abominably aggressive.

Both Sivapada Hrudayar and his wife Bhagavatiyar hailed from clans solely, wholly and exclusively dedicated to Lord Siva. Siva-the compassionate Lord-, blessed them with the boon sought by them. Thus came to be born the godly son “in flesly tabernacle and human form” (Sivam perukkum Pillaiyar tiruvataram ceythar).

Thanks to the patient and painstaking research conducted by Sri Sivagurunaatha Pillai of Sundaraperumall Koyil, we now know that St. Sambandhar made his avatar on the Adirai Day, the 29th of Chittirai, Vikari (3740, Kaliyabda) corresponding to 12 May 639.

The town that stands aeviternally sanctified by the birth of St. Tirugnanasambandhar is Sekazhi. A few days after his third birth-day, he importuned his father to take him to the temple-bank where his father was to have his ritualistic bath. His father placed him on the bank of the tank, implored Lord Siva to take care of the child and immersed in the water to perform what is known as *agamarushanam*. As soon as the father plunged into the water, the child casting his look on the temple-tower, began to cry aloud. Then took place, the miracle of miracles. Mother Parvati, as commanded by Her Consort, approached the child, poured her breast-milk into a goblet of gold, pacified the child and made him drink the milk. It was indeed GNOSIS (Siva Gnanam) that was administered to the divine child. From that very moment he emerged as Sivagnanasambandhar. Thus, even thus, he was blessed with immatchable wisdom. As an indicant of his omniscience, his lips began to articulate the peerless glory of Siva in His Ammai-Appar form.

A decad was sung by the divine child from the bank of the tank. Though his father was not vouchsafed a darshan of the Lord congregate with His Consort, he knew that a theophanic miracle had taken place.

A rousing reception was given to the godly child after he came out of the temple duly adoring Toniappar and Periyamayaki.

The very next day, the godly child proceeded to Kolakka.

As he sang in the temple keeping time by the clap of his flower-soft hands, the merciful Lord caused a pair of golden cymbals, which bore the inscription of the Lord's own name, namely Panchakshara, reach his hands so that he could thenceforth keep time with the help of the divine cymbals. Mother Parvati invested the cymbals with a valiancy to produce sound.

A few days later, he visited Tirunanipalli- the birth-place of his mother. His father bore him on his shoulders, and it was thus he travelled.

The next shrine adored by the godly child was Tiruvennkadu where he sang soul-uplifting hymns.

With very great reluctance, he left Vennkadu and visited Tirumullaivayil where he hailed Siva in sweet songs.

St. Sambandhar left this place and returned to Sekazhi. He adored the Lord of the Ark and in His presence sang a decad- verily the pure touchstone of poesy. He daily adored the Lord in ever-increasing devotion. Then, impelled by a growing love to adore the Lord in His various shrines like Mahendrappalli, Kurukavur and Tirumullaivayil, he left Sekazhi. He visited many shrines, hymned the Lord's praises in each and every shrine that he visited and eventually returned to Sekazhi.

During this time, the great psalterist Tirunelakanta Yazhappanar and his noble wife Matangkachulamani- the mellifluous songstress of clear and ambrosial numbers-, arrived at Sekazhi to pay, in single-minded devotion, their obeisance to the divine child. With the leave of the child, they chose to abide at Sekazhi. The Panar thenceforth became his accompanist.

Divining it to be the divine wish of Siva, the godly child set out for Tillai accompanied by his father, the Panar-couple and other devotees. Adoring Siva on the way His many shrines, the divine child reached the Kollidam. Sipping the beauty of nature and praising the Lord, he crossed the river. The three thousand Brahmins of peerless Tillai gathered in their strength and received the child of Siva, in a fitting manner. He moved into the temple, possessed by divine ecstasy. Standing before the Lord he rendered his hymns.

The godly child would not stay at Tillai- the polis of the three thousand Brahmins. He chose to put up at Tiruvetkalam. He adored the Lord of Tiruvetkalam and hymned His multifoliate glory in many decads.

His next place of visit in his pilgrimage was Uchi, known as Tirunelvayil. It is now known as Sivapuri.

As mentioned above, the divine child would not stay at Tillai. He would visit it from the places where he abode. Eventually he returned to Tillai and hailed the Lord.

He left Tillai and proceeded west on the way running beside the bank of the holy Niva. Arriving at Yerukkatthampuliyar, he addressed Tirunelakanta Yazhappanar thus; "O great one! Great indeed should have been the tapas Wrought by this place to have caused your avatar here!"

He hymned the Lord of this town in ecstasy. From this place he proceeded to Muthukundru. En route he sang a decad on its Lord-God.

From Muthukundru the godly child proceeded to Pennakandam and adored Siva in His shrine at Thungkanai Matam. He hymned the Lord in beautiful verses.

From this place he proceeded to Tiruvaratthurai. Though this stretch of the pilgrimage proved to be painful, he moved on with ease, adoring the Lord every now and then, the while chanting the Panchakshara. He rested at a place called Maranpadi. The Lord of Aratthurai designed to avert the fatigue of the godly child. Through the Brahmins of Aratthurai, He presented to the godly child a pearly palanquin, a margaritaceous parasol and trumpets. He adorned these and hymned the praise of the Lord of Aratthurai.

He sojourned at Tiruvaratthurai. He visited the nearby shrines and returned to his place of sojourn. He left Tiruvaratthurai at the end of his sojourn, for Sekazhi. He adorned on his way the Lord in the towns of Pazhuvur, Vijayamangakai, Vaika, Tiruppurampayam, Seignalur, Viyalur, Tiruntutevankudi, Pandanainallur, Naraiyur and Karuppariyalur, and eventually arrived Sekazhi.

The godly child was now seven years old. He underwent the ceremony of upanayanam (investiture of sacred thread) in keeping with the hoary tradition. The officiating priests announced thus: "Om! In keeping with the hoary tradition, we hereby grant you all the four Vedas!" The holy child at once recited all the four Vedas. Not only that. He also explicated to them the six Anga-s of the Vedas. Seizing the opportunity the Brahmins had all their doubts resolved by the boy-saint. He also blessed them with the message that the source of all primal and foremost mantras in Lord Siva's Panchakshara. Then he hymned the divine decad on the Panchakshara. It was during this time, St. Navukkarasar hearing of the greatness of the boy-saint, fared forth of Sekazhi. Apprised of his arrival, the boy-saint deemed it to be the boon yielded by his meritorious acts in the past, hastened to receive him, accompanied by the servitors of Siva. When the boy-saint beheld him, he adored him thinking that his form was the visible manifestation of servitorship to Siva and the source of true love-pure and purifying. When the boy-saint hailed him as Appar (Father), St. Appar responded with the soul-melting phrase: "Your servitor. "Since that day, the name Appar stuck to St. Vakesar.

Together they visited the Ark-shrine. The boy-saint addressing St. Appar, said: "Hymn Your Lord-God in numbers." Then St. Appar sang a decad whose opening verse it as follows:

"When the universe came to be covered with the deluge,
It is said (Devas in the form of) birds-four or five
In number-, bore Your feet-the source of all.
Is there aught for anyone of this wide sea-girt earth
To do, save become the servitor of the Lord of Kazhumalam
Who wears a cool crescent and whose boon-conferring hand
Stretches to His knee?"

St.Appar abode with the boy-saint in the latter's holy mansion for many a day and eventually took leave of him to tread the godly way leading to the hallowed shrines of Siva. This was but a physical parting. Their minds, for ever, accompanied with each other. During this time, the boy-saint hailed Siva in rhythmic tukkus. St. Sekkizhaar says he composed poems in *Vikarpam*, *Mozhi-matru*, *Malai-Matru*, *Vazhi-mozhitthiru virakam*, *Yamakam*, *Ekatpatam*, *Iukku-k-kurall Tiruvezhukutrirukkai*, *Orati-mel-vaippu*, *Nalati-mel-vaippu*, *Erakam* and *Chakkaram*.

Once again the boy-saint was on his pilgrimage. The first shrine he visited was Tirukkannar Koyil. He adorned Siva in this shrine and hymned him. Then he visited the shrines which were close by. Then he fared forth on the northern bank of the Cauvery. At Pullirukkum Tiruvelur he hymned the Lord in melting devotion.

The boy-saint moved onward and adorned the Lord of Tiruninriyur and sang His praise in boon-conferring decads of Tamil. He visited Nedur whence he proceeded to Tiruppunkur. He eventually arrived at Pazhamannip- Patikkarai where he hailed the Lord in ever-during garlands of Tamil verse. Then he visited Tirukkurukkarai Verattam. From there he came to Anniyur where he hailed the Lord in sweet songs.

Then he visited Panthanainallur, Tirumananjeri, Ethirkollpadi and Velvikkudi. Both at Velvikkudi and Turutthi, the boy-saint beheld the theophany of the Lord in His glorious form as the Bridegroom, respectively during the night and the day. From Velvikkudi he proceeded to Kodika and thence to Kanjanur. He then visited Manthurai and Tirumangkalakkudi. At Viyalur he had a darshan of the Lord who manifested before Him in His divine form. From there he came to Tirunthuthevanakudi where he hailed Lord Siva thus:

"Know that the divine formws of the presiding deity
Of Tirunthuthevanakudi-the Sovereign of the supernals,
Whose feet are adored by the saints of rare tapas-,
Are indeed the much sought-after medicament and the mantras;
Eke are the ever-coveted meritorious punya."

Then he visited the shrine at Innambar and hailed the Lord with a garland of Tamil verse set in the pattern of *Iddai-madakku*. From there he fared forth of Vadakurangkaduthurai where he hymned the Lord in a decad which celebrates Vali's puja and surrender to the Lord. Eventually he arrived at Tiruppazhanam and hymned the Lord.

From Pazhanam, the boy-saint came to Tiruvaiyaru. He sojourned in this holy polis and hailed the Lord in many decads.

From Tiruvaiyaru the boy-saint processed to Perumpuliyar whence he came to Tiruneitthanam. His decad on Neiyadi Appar opens thus:

"He is the Lord-God who has His ablutions in glee;
His neck is tinct with the dark hue of the oceanic venom;
He is concorporate with the Daughter of Himavant;
He is mantled in the hide of the trunked tusker;
He abides with Her whose eyes are the blue lilies
That dance in the field. Behold His Neitthanam!"

From there he fared forth to Mazhapadi and hailed its presiding deity Vayiratthun Nathar. He next visited Tirukkanur where he hailed Siva in dulcet decad.

He then fared forth to Anbilanthurai whence he arrived at Manthurai situate on the western bank of the river Cauvery. He then visited Tiruppacchilacchiramam. In this town, he cured the grand mal with which the daughter of local chieftain was afflicted. He then visited Paingneli whence he came to Tiruengkoi Malai where he hymned the Lord in solemn song.

He then fared for to Kodi-Madacchengkandrur where he cured the malarial fever (which in those days was a grievous illness) of servitors. He admonished them and commanded them to engage themselves fittingly in services to the Lord.

After his sojourn in that town, he left for Tirupbandikkodumudi, where he adored the Lord with all his heart. Then passing through Venjamakkudal, Karur, Manikka Malai, Paraitthurai, Alanthurai, Senthurai, Tirukkarkudi Hill and Mukkeccchuram he arrived at Tiruchirappalli. In all these holy places he sang on the Lord-God.

From there he went to Anaikka where he hymned an Akam decad. At Tavatthurai he adorned the Lord with a verse-garland. Then he came to Tiruppatrurai whence he arrived at Tiruverumpiyur on his way to Nedungkalam. In his garland of melodic verses he hailed the Primal One of Nedungkalam.

Visiting Niyamam, Tirukkattuppalli, Tiruvalampozhil, Punthurutti, Kandyur, Chotrutthurai, Tiruvedikudi, Venni and Chakkarappalli he arrived at Pullamangkai where also he hailed Siva.

He then visited Celur, Palaitthurai, Tirunallur, Tirukkarukavur, Avallivallnallur, Paritinanniyamam, Puvanur, Avur and Tiruvalanjuzhi. Summer was at its fiercest when he arrived at Tiruvalanjuzhi. From there he desired to leave for Pazhayarai. Seeking the intimate company of the devotees he fared forth with them on foot, to Pazhayarai Metrali. He adored the Lord of Pazhayarai Metrali in melting love. He then came to Tirucchattimutram, hailed the Lord and proceeded to Patticchuram. To alleviate the cruel heat of summer, invisible Siva-Bhuthas held over his head a canopy digit with pearls. When they addressed him and said: "The Lord Pattisdar mercifully commanded us to carry this and give it to you" the beauteous pandal of pearl materialised. Thrilled with ecstasy, he prostrated on the ground. He then moved under the panal and sat beneath it. It looked as though he was throned in the shade cast by the divine feet of Lord Siva. Well-received by the devotees of the place he reach Patticchuram, he stood before the presence of the Lord and hymned his garland of verse. He sojourned in this town from where he visited Pazhayaraivadatali. Then visited Irumpulai, Arathaipperumpazhi, Tiruccherai, Tirunalur, Kudavayil, Naraiyur and (Arisilkarai) Tirupputthur. In the last-mentioned place he sojourned. From there he visited Sivapuram and hymned its Lord in a divine decad of swelling music.

He then left for Kudamukku and hailed its Lord in harmonious numbers. He also visited the shrines of Kezhkottam and Karonam. He then arrived at Tirunakkechuram and hailed the Lord in a divine decad of splendidous Tamil-rich in rare wisdom. He left his town for Tiruvidaimaruthur and hailed Siva in that holy polis.

From Idaimaruthu, he visited Kurangkaduthurai in the south and Tiruvavaduthurai.

When he sojourned in the latter place, the season for sacrifice was close at hand. His father sought his leave to depart with the wherewithal needed for the performance of sacrifices. At this, he moved into the temple, stood beside the bali-pitam and prayed thus: "I

have nothing to give him who prays for immense wealth; I know not aught but Your hallowed feet.” He composed his decad in the pattern of Naaladi-mel-vaippu. Lord Siva heard his prayer. Through a Siva-Bhuutha, a purse was placed on the bali-pita. It was indeed an inexhaustible *kizhi*, ever containing a thousand gold sovereigns. He gave this to his father who with joyous mind left for Sekazhi.

He then visited Kazhampam, Vaikal Maadakkoyil and Tirunallam. At Tirunallam he adored the Lord with a lovely garland of verses. The decad opens thus:

“The goodly Lord that rules us, with His bow,
Gutted with fire, the three citadels.
He abides at Nallam hailed by the cetestials
In various ways as the blue-necked Lord who is
Seated in the shade of the Kallaala tree.”

From there he visited the Maadakkoyil at Tiruvazhunduur, hailed the Lord of Maa Matam in hymn and song and solemn strain. From there he came to Tirutthurutthi, Muuvaluur, Mayilaaduthurai, Cemponpalli, Vilanakar and Pariyaluur. At Pariyaluur Veerattam, he hailed Siva in melting love.

He then arrived at Dharmapuram, visiting on his way Vattakkudi. For some reason, the kin of Tiruneelakanta Yaazhppaanar thought that the boy-saint owed much of his glory to the great Paanar. So, at Dharamapuram, at the request of Paanar, he established the infinite superiority of his vocal rendering. His yaazh-muri decad rendered here, is a class by itself.

He was ever on the move. He eventually arrived at Tirunallaaru and hymned the Lord ever concorporate with His Consort.

Leaving Nallaaru, he visited the many shrines of the Chola realm. At Saatthamangkai he abode in the house of Nila Nakkar. He then visited Naakaikkaaronam and Keezhveluur. At the invitation of Sirutthondar he visited Chengkaattangkudi and hailed the Lord of Ganapatieccchuram in an ecstatic decad of the Akam genre. As his mind was oned with the Lord, he grew oblivious of the trouble-making Samanas. In this decad, there is no mention of the Samanas or of those alien faiths. At the time of his visit to Chengkaattangkudi, Seeraala, the son of Sirutthondar, was a three-year old boy. Our boy-saint’s decad celebrates the glory of Sirutthondar too.

His next place of visit was Tirumarukal where he came to know of the untimely death of a youth belonging to the mercantile clan. Eloping with his beloved, he arrived at the town, only the previous night. Before the night would melt into day, he was stung to death by an adder. The unwed virgin could not even touch the person of her dead lover. She cried and cried in sore distress. Looking towards the direction of the entrance to the temple, with her mind set on Siva, folding her hands in adoration, she wailed. The boy-saint was touched by her plight. He was also convinced of her profound devotion to Siva. So he appealed to the Lord thus: “O Lord of all entia! Does this soulful languishing of this bejewelled lass become Your grace?” By the intercession of the boy-saint, the dead man stood resurrected. He blessed them with the great life of martial felicity. He gave them leave to depart. He sojourned in that town. Once again at the invitation of Sirutthondar he visited Chengkattangkudi. From there he came to Pukalur and abode there in the house of Muruka Nayanar. When he heard of the advent of St. Appar he proceeded to its outskirts and duly

received the venerable saint. From him he heard of the glory of Atirai festival at Arur. Moved by a penchant to visit Arur, he left for that famous town. On his way, he adorned Siva in the shrine at Virkudi Verattam.

He reached to Arur. He hailed the Lord of Arur in the company of devotees, in many a garland of verses. He also adored the Lord of Araneri. Then he visited Valivanam, Kolil and other shrines too. Eventually he returned to Pukalur after a sojourn at Arur. Nelanakkar and Sirutthondar called on him while he sojourned at Pukalur. Then in the company of St. Appar he visited Tiruvambar, Kadavur, Akkur. Meyacchur, Pampuram and Tiruvezhimizhalai. During this time a famine swept the land. At Tiruvezhimalai, to the boy-saint and St. Appar, the Lord granted each a coin of gold, so long as the famine lasted. St. Appar's coin was slightly superior to the coin granted to the godly child. It was wrought of the gold of finer touch. Thought St. Appar richly merited the gift by reason of his manual service, the boy-saint did not desire Siva differentiate between them. He hymned Siva to bless him with a coin matching in worth St. Appar's. This, the Lord granted. When the famine ended the two were again on their pilgrimage. They visited Tiruvanjiyam, Talaiyalangkadu, Peruvlur, Saththangkudi, Tevur, Nellikka, Kaicchinam, Tengkur, Kollikkadu, Kottur, Vennthurai, Tandalai Nellneri and Tirukkalar. They eventually arrived at Tirumaraikkadu where they were informed that the Vedas in their anthropomorphic form adored the Lord of that shrine for which purpose they used the passage leading to the adytum through the main entrance and that the doors of this entrance stood closed thereafter. The devotees were using a side-entrance. At this, the boy-saint addressed St. Appar and said: "Be pleased to sing open the doors." He did so. They both passed through the threshold, hymned and adored the Lord. Then St. Appar requested our boy-saint to close the doors through his hymn, and this he did. Since that time, the devotees were enabled to use this passage. When St. Appar invoked the Lord through his hymns for the opening of the doors, there was some delay in opening. However, pat on the invocation of the boy-saint, the doors closed shut. Back in his matam, when St. Appar brooded over this, sleep overtook him. In his slumber, the Lord appeared to him and bade him to proceed to Vaimur. He was led by Siva in the form of a Saivite who materialized and dematerialized off and on. Eventually He disappeared when St. Appar arrived at Vaimur. Hearing of St. Appar's departure, the boy-saint too left Maraikkadu and arrived at Vaimur. At his advert St. Appar sang thus.

"Yonder stands he who sang the doors shut;

In chaste Tamil, he is more valiant than I

Who sang the doors open; can the Lord of Vaimur

Still conceal Himself? Ha, He is truly mad ..."

The Lord then revealed Himself to the boy - saint who then showed Him to St. Appar and the boy - saint sojourned at Vaimur and returned to Tirumaraikkadu.

During this time, the Pandya realm, whose ruler had swerved from the righteous path temporarily as the Samana religion thither flourished, was sorely distressed, divorced from the goodly and the ought-to-be-pursued-path of virtue. The Pandya queen and the minister, hearing of the boy-saint's sojourn at Maraikkadu, sent messengers to apprise him of this plight. When he heard of the deplorable situation by which the Pandya realm was beset, he decided to leave for Madurai. At this, St. Appar tried to dissuade him and proposed that he should go to Madurai to set things straight. He also informed the boy-saint that the times were inauspicious as indicated by the evil conjunction of the planets. Thus informed, the boy-saint affirmed thus: "It is the feet of our Lord that we hail; evil shall not touch us." Then,

the Prince of Pukali, hailing the roseate and ever – fragrant flower-feet of the Supreme One, hymned the Veyuru Tholi.

Adoring Siva in His many shrines, he left for the Pandya realm. After hailing the Lord of Akatthiyanpalli and Kodikkuzhakar, he came to Kadukkulam and proceeded to Idumpavanam. He also visited Usatthanam, Kodungkunram and many other shrines and eventually arrived at the outskirts of Madurai.

Meanwhile, the Samanas of the eight great hills suffered from malneirophrenia and bad omens. Minister Kulacchiraiyar and Queen Mani were blessed with excellent auguries.

At the behest of the Queen, Kulacchiraiyar proceeded to receive the boy-saint at the outskirts of the city. From at a distance he heard the blare of trumpets, which proclaimed the advent of the boy-saint.

Apprised of the minister's advent, the boy-saint descended down from his palanquin, hastened to his presence and lifted the prostrating minister up with his lotus-hands. Thus blessed, the minister apprised the boy-saint of the plight prevailing in the realm.

When the boy-saint interrogated him about the lie of the shrine Alavai, the minister pointed towards the direction of the temple. At this, the boy-saint burst into verse and sang a decad.

The decad sung by the boy-saint on this occasion celebrates the glory of the queen as well as the minister. Arriving at Alavai, he moved into it, circumambulated the shrine and had a darshan of the Lord. He prostrated on the floor again and again and yet again and then rose up, filled full with bliss. The hair on his thrilled body stood erect. From his eyes, streaked red, tears cascaded. His divine frame glowed with splendour. Then he hymned the decad of Tiru-virukku-k-kurali which opened thus.

“They that are ruled by the lord of Alavai whose
Glorious throat is blue, will be the rulers of the earth.”

He then moved towards the entrance of the shrine. It was then the queen, whose eyes were tear-bedewed, came before him with her palms kept folded above her dark tresses. The minister pointed to her and meekly submitted to the boy-saint that the queen was moving towards him. At this, he hastened to her presence. The queen fell at his feet. The boy-saint tenderly lifted her up with his divine hands that confer great and sweet grace. She felt convinced that her cherished wish was as good as fulfilled. With tear-filled eyes and ruddy lips atremble, she said, “Oh, the tapas of my husband and myself!” To this, he replied, “You are truly and irrevocable poised in divine servitor ship even amidst the domination of the alien faith. Therefore, did we come to see you?” Then the minister took him to his matam where he joyously abode with his retinue.

The Samanas notorious for their trichotillomania hastened to the Pandya, apprised him of the advent of the boy-saint, and obtained his leave to set fire to his matan by incanting mantras. The evil ones that practiced epicaricacy tried all their mantras but in vain. They thought thus. “Our failure debunks us. Should the king know of our aborted attempt,

he would jettison us” So, under the cover of night they set fire to the outer yard of the matam and took to their heels. The servitors of the boy-saint put out the fire. When he heard of the dastardly deed of the Samanas, moved by mercy, he exclaimed thus: “O sinners, should you cause harm to the outer court of the holy matam in which tapaswis slumber? Though this be the evil wrought to me, is it fair to even think of harming the Lord’s devotees?” He eventually arrived at this conclusion. “He King’s scepter has swerved from justice.” As the evil was to be blamed on the sovereign he hymned his punishment in a decad.

“May the cruel fire that was set by the Samanas
To the matam where abide Saivites
Slowly move away and hug the King!”

The king was possessed forthwith by a raging fever. The great unwashed did their best to sure the king. Their acts but aggravated the fever of the king. At the suggestion of his queen and his minister, the boy-saint was invited to the palace. The Samanas claimed that they would cure the king. The king had already decided to join the fold of the victor who would cure him. The Samanas prevailed with the king and obtained his leave to cure the fever on his left half. They failed. Not only that. The fever of the king but raged the more. Unable to endure it, the king cast his look on the boy-saint. Taking the cue from his piteous look, the boy-saint hymned a decad on the multifoliate glory of the Holy-Ash.

When the godly child bedaubed the holy ash with his sacred hand on the person of the king, his raging fever vanished and his right half became cool like a pool. However, the fever began to rage the more on his left side. the heat of the two sied bruned concentrated on the left. At the king’s request, the boy-saint effected a complete cure. When the king addressing the Samanas said, “You have lost; get away from me,” they suggested that they should be permitted to secure success by the ordeal through fire. They announced thus, “If the truth of our faith is inscribed on a palm-leaf and if it does not burn when thrown into the fire that even proclaims the triumph.” A raging fire was reared. With the grace of Siva, the boy-saint resorted to bibliomancy. It revealed the decad relating to Tirunallaru which he sang in the past. Before assigning it to the fire, he sang a decad invoking Siva’s benediction.

When the palm leaves of the boy-saint was consigned to the fire, they lay poised in the fire dazzling with a peerlessly fresh splendour. However, the leaf that was dropped into the fire by the trembling Samanas was totally burnt.

For a third time the Samanas suggested an ordeal – this time by water. They said, “Everlasting truth should be inscribed on a palm-leaf which must manifest eternal truth. It should be dropped into the running river. The leaf which rolls not with the current but stay at the pave where it was dropped, decided the issue.” the boy gave his assent for the performance of the task.

A leaf which bore the inscription Asti Nasti, was greedily dropped into the Vaikai by the Samanas. The current rolled away with it toward the sea. Now came the turn of the boy-saint. He hymned a decad and cause it to be inscribed on palm-leaves.

When the boy-saint put into the river his scroll of the Tiruppasuram, it swam against the current cleaving the water with such speed that Kulacchiraiyar who tired to follow it,

could not do so, though he rode a swift steed. Then he prayed that the scroll should stop to enable him to fetch it. The town near the bank of which the scroll stopped, is even today hailed as Tiruvetakam (the town of the holy scroll). The Samanas in their full strength ganching themselves, true to their word.

The boy-saint blessed the Pandya with the holy ash. He adored the boy-saint and adorned himself with the holy ash. The king stood redeemed and so too the Pandya realm. Saivism stood re-established in that famous country. The Brahmins performed the Vedic sacrifices. The celestials blessed the earth with rain. The king stood sublimely poised in the lofty and righteous way.

In the company of the king, his queen and his minister, the boy-saint visited Alavai and hymned the glorious God of Alavai.

In one of my private meetings with His Holiness, the 26th Pontiff of the Dharmapuram Adhenam, I was blessed with an explication of a verse by His Holiness who remarked thus, "The boy-saint had never done anything without the leave of Lord Siva. So, his deeds are Siva's own. The Samanas, 8000 in number, gave up their ghost when he vanquished them in the disputation. For once, the shadows of a doubt flit across his mind. He thought, 'Have I done anything in excess of what I was commanded to do? If my act be regarded in any way as excessive by Siva, my expiation lies in concentrated contemplation of Siva's mercy.'" Ninaipathe Niyamame. His Holiness also added that for violation committed by others, the expiation would be of a very different kind.

The boy-saint continued his sojourn at Madurai to hymn the Lord of Alavai. He celebrated the Lord's grace bestowed on Tirunelakanta Yazhppanar in his decad now known as Tiruviyamakam and spent his time in confabulating with him. During this time, the father of the boy-saint called on him and paid obeisance to him. He heard from his son all the happenings and grew exceedingly happy. Thinking on the Ark-shrine, the boy-saint burst into verse thus:

"One can live daily one's life exemplarily;
Duly considered, no shortcoming can bar
One's way to deliverance. At the fecund town
Of Kazhumalam – pleasing to behold –
The magnificent One is enshrined with Her –
The goodly Lady par excellence."

Companied with the King, his Queen and his minister he visited Tirupparangkundram, Appanur, Tirupputthur, Puvanam, Kanapper, Suzhiyal, Courtalam, the shrine of Kurumpala, Nelveli and Rameswaram. From the last mentioned place, he hymned the Lord of Tirukonamalai and the Lord of Tirukkedecchuram of Mathottam. He then proceeded northward and adored at the shrines of Tiruvadanaï, Punavayil and Manemerudi – the home town of Kulaicchiraiyar. At this place, he gave leave to the king, his queen and his minister to proceed to Madurai. On his way to the Chola realm, he visited Tirukkalar, Pathaleecchuram and reached Mullivaikkarai. When he came to this place, he found that the river was in spate. The boatmen safely tethering their boats had gone away. The boy-saint and his servitors got into a boat. He hymned a decad which rowed the boat safely across the river. They adored the Lord of Kollampudur. From there they proceeded to Nallaru. The boy-saint hailed the Lord and declared thus, "You are my soul's aid and it is you who abide at

Alavai.” He then came to Thelicchery. The Sakyas of that town opposed his progress. Buddha Nandi, an erudite scholar, backed by his followers, prevented the return of our saint from announcing his advent to that town. With the leave of our saint, his amanuensis pronounced a curse upon Buddha Nandi. A thunderbolt descended on Nandi’s head and severed his head. His followers ran amuck in utter bewilderment. At this, Cari Buddha – another leader of the Buddhists -, threw down a challenge. Thus began a disputation in which Cari Buddha was routed. At this, the Buddhists fell at the feet of the boy-saint, and with his benediction, embraced Saivism.

During this time, one day, the boy-saint who was sojourning in Tirukkadvur enquired about the whereabouts of St. Appar. He was told that St. Appar was residing at Punthurutthi. Impelled by a penchant, our saint set out for Punthurutthi. On his way, as he neared the town, something strange occurred in his mind. The events preceding this occurrence are as follows. When St. Appar heard of the advent of the boy-saint, he moved out of his matam to fulfill his long-cherished desire. Unbeknown to the boy-saint he came there, fell on the ground and adored him. He melted into the devotee-throng and joined the palanquin-bearers and moved onward in delight great. It was then that something struck the inner sensorium of the boy-saint who thought aloud thus. “Where indeed is Appar?” Hearing this St. Appar said, “Thanks to my non-pareil tapas; I am blessed to bear your feet. Lo, I stand redeemed!” At this the boy-saint descended from the pearly palanquin. The meeting of the two saints was a sight to see. Our saint sojourned with St. Appar, and then with the latter’s leave, proceeded to Sekazhi. On his way, he adored the Lord in His shrines at Neitthanam, Aiyaru and Tiruppazhanam. When he reached the outskirts of Sekazhi, the townsmen thither foregathered and gave him a royal reception. The boy-saint moved into the shrine of the Sacred Ark and hailed Ammai-Appar in his decad beginning with the words: Utrumai Servathu. He came to the entrance-tower of the temple and adored it. When he entered his holy mansion, his mother bid him obeisance and he too adored her, his thought fixed on the hallowed feet of Mother Uma enshrined at the Ark-Temple. He remained at Sekazhi for a few days. He was again bound for his pilgrimage. He visited Tillai, Tirutthinainakar, Tirumanikuzhi, Tirupparippuliyur, Tiruvatukur, Tiruvakkarai, Idumbai Makalam, Atikai Verattam, Tiruamattur, Tirukkovalur, Araiyaninallur, Tiruvannamalai, Tiruotthur here he wrought a miracle causing male palmyrah trees to yield bunches of tender fruit, Makaral, Kuranganilmuttam and Kanchi. He adored the Lord in His shrines at Kacchi-Neri-k-Karaikkadu, Kacchi Anekathangkapatham and Kacchi Metrali. Then he visited Tirumalperu, Tiruvallam, Ilambayamkottur, Tiruvirkolam, Takkolam and Tiruural. He would not step into Tiruvalangkadu sanctified by the presence of St. Peyar. When he abode at its outskirts, Siva manifested in his somnium and gave him darshan. Then he visited, Pasur, Vennpakkam and Tirukkarikarai. Eventually he arrived at Tirukkalatthi. He celebrated the servitorship of St. Kannappar in a beautiful decad. From Kalatthi he hymned the shrines of Siva at Kailas, Kedaram, Gokaranam, Sri Sailam and Indranelaparuppatham. Then he proceeded to Tiruvotriyur adoring on his way at the shrines of Triuverkadu and Tiruvalithayam. He sojourned at Otriyur.

Here we should narrate an episode, which bespeaks the unexampled greatness of our Saint. One Sivanesan, a great devotee of Siva and a merchant, flourished at Mylapore. By the grace of Siva, a lovely daughter was born to him. She was given the name Pumpavai. Having heard of the peerless glory of the boy-saint, Sivanesan resolved to give her in marriage to our Saint. However as kismet would have it, one day, when she was plucking

flowers, she was bitten by a serpent. She passed away. After cremation, her bones and ashes were gathered in an urn. This urn was taken to the Kanni-matam where she formerly abode; it was decked with jewels of gold and pearls and with soft and silken vestments. It was installed on a fragment quilt stuffed with the down of swan and cotton, under a decorated canopy. When Sivanesan heard of the sojourn of the boy-saint at Otriyur, he had the entire stretch of the road from Mylapore to Otriyur – a distance of about twenty kilometers – decked fittingly. Hearing of the inconsolable bereavement of Sivanesan – the servitor of Siva, the boy-saint had the urn brought to a place fronting the gopura of the shrine at Mylapore. Invoking the mercy of Lord Kapali, he sang a unique decad which invested the bones and ashes, with form, life, limb and all. From the urn emerged Pumpavai, as a lass twelve summers old. When Sivanesan offered her to our saint, saying that he should wed her, our Saint said, “Your daughter died by snake-bite. This one, as the grace of Siva would have it is my daughter.” Pumpavai remained a virgin all her life and eventually gained the hallowed feet of Siva.

After sometime, the boy-saint continued his holy Yatra. Passing through Tiruvanmiyur, Idaicchuram, Kazhukkunru, Acchirupakkam, Arasili and Tiruppuravar Panangkattur he arrived at Tillai. Hearing of his arrival at Tillai, his father came there, together they repaired to Sekazhi where St. Murukar and St. Nilanakkar called on our saint and sojourned with him. he was now sixteen years old (punniya-p-patinarandu). His parents and kin broached his marriage, our saint, though neither a misogynist nor a misogynist would not assent to the proposal. Then they appealed to him thus, “You made your avatar to re-establish the way of the Vedas. To exemplarily perform the six fold duties ordained by them, may you be pleased to become a householder.” To this request, he expressed his assent. It was Nampandar Nampi of Nallur-p-Perumanam (present-day Acchalpuram), who was blessed to become his father-in-law.

On an auspicious day, the connubium of our saint took place at Nallur-p-Perumanam. St. Nilanakkar was the officiating priest at the wedding.

Pat upon the conclusion of the wedding and even as his hand held that of his bride's, he thought thus, “Should the life of a householder engird me, even me? With her I will reach the everlasting feet of Siva.” This desire in him began to swell more and more in him. He then fared forth to the shrine of the Lord who had willed this wedding. He divined that the hour of deliverance was nigh. In ever-swelling love and devotion he sang a decad. Verses numbering 1 and 8 of this decad are as follows:

“I seek not the life pursuant to the wedding
In which the bridegroom places his bride's foot
On the grinding stone to perform sapta-pati.
The hymns that I sang in Kazhumalam
And other holy places stand robbed of their truth.
O Lord of Nallur-p-Perumanam who is
Supremely desirable! Servitors will no longer wear
As garlands my verses wrought
With You gracious words.”

“That day You pressed under Your foot the Asura

That lay crushed beneath the lofty mount;
Seated well, You laughed at his plight,
This day You abide at Nallur-p-Perumanam;
Be pleased to show me the way of deliverance.”

[The idea is this. The saint refers to Siva’s reaction to the suffering of Ravana. Siva laughed at him when the Asura groaned under the weight of Mount Kailas. St. Sambandhar implores Siva not to heap on him the load of Samsara and then laugh at his plight. The Lord should mercifully point the way leading to his salvation.]

Thus invoked Lord Siva graced him thus, “May you and your wife, and all men and women that attended your wedding come to Us through this gate of effulgence.” then the Lord grew into a pillar of pure light that by its radiance brightened the triple worlds. At this, St. Sambandhar sang his swan song. The opening and the closing verses of this decad are as follows:

“If they chant it in melting love with tear-bedewed eyes,
It leads them to the salvific way, it is the truth contained
In the four Vedas; it is indeed the Lord’s own name
Which is Na Ma Si Va Ya.”

“The metrical affirmation of Tamil Gnanasambandham
Declares that the name of Nandi is Na Ma Si Va Ya.
All those that with gladdened hearts hail his verses
Become valiant to snap their attachment and bondage.”

Concluding his decad, the saint thus proclaimed his mandate, “To ride for ever your debasing embodiment, all of you present here enter the light.” Thus, was deliverance vouchsafed to all that were blessed to attend the grand marriage. Our saint and his bride were the last to step into the threshold of light to get oned with Siva.

Thus came to an end the life of our divinely glorious saint. But to his, blessings and benevolence there is no end.

*wishing a great success to the
14th Saiva Conference in London
with Best Compliments from*

KUGAN & CO
Chartered Certified Accountants

**10 Maria Theresa Close
New Malden
Surrey KT3 5EF**

**Phone No : 020 8949 8256
Office: Unit 1, King Park Business Centre
152-178 Kingston Road,
New Malden, Surry KT3 3ST
Email : Kugan@kugan.org**

EURO TRAVEL & TOURS LTD

CHEAPEST FLIGHT TICKETS TO ANY DESTINATION

- » Flight Tickets to Anywhere in the World
- » Visa Services to Any other Country
- » Tailor Made Package Holidays
- » Pilgrimage Tours
- » Airport Pick up and drop off

DEAL OF THE MONTH
MAIN AGENTS FOR SRILANKAN AIRLINES

Special
offer to
Colombo
£270+TAX

111B LOAMPIT VALE, LEWISHAM, LONDON SE13 7TG TEL: Tel : 02084659666, Fax: 02084659888

WEB : www.eurotraveluk.com EMAIL : info@eurotraveluk.com

BEST FOODS LEWISHAM (ENS GROUP)

30, LOAMPIT HILL, LEWISHAM SE13 7SW

TEL : 0208 691 9811, 07940754765

வூசியத்தீல் முதலாவதும் முதந்தர துமிழ்க்கடை

K&P MONEY TRANSFER : 0208 6921 811

உடன் மீன் / இறைச்சி : 07466 697 934

கைரேகை சாஸ்திரம் : 0208 692 9811

Best Food ஸ்தாபனத்தாரின் மாதாந்த எங்கள் கிளையிலும்
நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டு கணிசமான பணத்தை சேமிப்புகள்

ENS

தமிழ்க்கடை

SHOTOKAN & SHITO RYU KARATE CLUB
In Lewisham Sivan Temple
Every Sat 3.00-4.30 p.m

(WE BEAT ANY PRICE IN LEWISHAM
WHEN YOU SPEND OVER £16.00)

**darren
estate**

Estate Agents

**Lettings
& Sales**

Specialists in Residential Lettings

Tel:

0208 542 1717

We Cover

Sutton **Wimbledon** **Southfields** **Mitcham**
Balham **Morden** **Kingston** **Putney**
New Malden **Colliers Wood**
Tooting **Raynes Park**

15 Kingston Road
South Wimbledon
London SW19 1JX
Fax: 0208 543 4030

Web: www.darrenestate.com
Email: letting@darrenestate.com

SRI ASHTALAKSHMIS JEWELLERS

41 LEE HIGH ROAD,
LONDON SE13 5NS

Tel: 02082972524

FREE REPAIR
FOR ALL OUR
CUSTOMERS

WE CASH
GOLD & SILVER AT
UK'S BEST PRICE

WE SWAP
OLD GOLD
FOR NEW
JEWELLERY

SPL - in -100% 22KT Gold,

*18KT white Gold

*Lucky Birth stones, diamond,

*Italy made, (925) exclusive silver
Jewellery.

VASTHU PYRAMIDS, YANTHRAS,
KUBER LAKSHMY, FOR HOUSES AND
BUSINESS PLACES.

*Very Best Gold Saving Scheme
available! Join NOW!

*Free gift for all the Purchases

*Genuine citizen watches 25% OFF

தாலிக்கொடிகள் கூலியின்றி வழங்கப்படும்.

சாத்திர விதிப்படி பொன்னுருக்கல்

ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும்.

அஷ்டலக்ஷ்மியின் தங்கநகை

சேமிப்பு திட்டத்தில் பங்குபற்றி

பயனடையுங்கள்.

தங்க, வைர, நகைகள்,

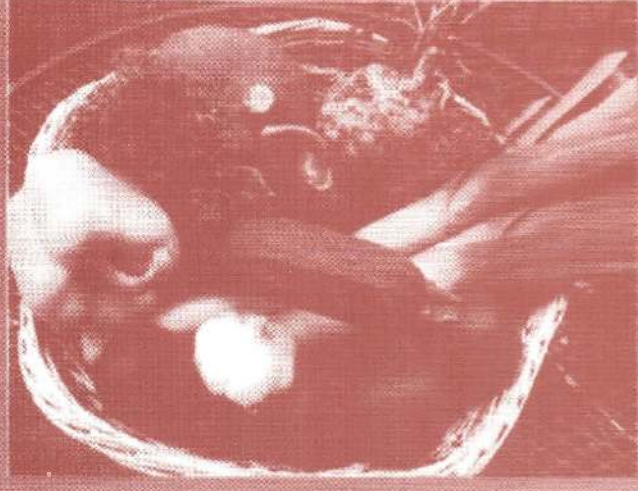
மாங்கல்யம், வாங்க

கைராசியான கடை

ஸ்ரீ அஷ்டலக்ஷ்மி ஜீவல்லர்ஸ்

பழைய
நகைகளுக்கு
கூடிய விலை

(VARSHI)
Megaa

Superstore

Wholesale & Retail

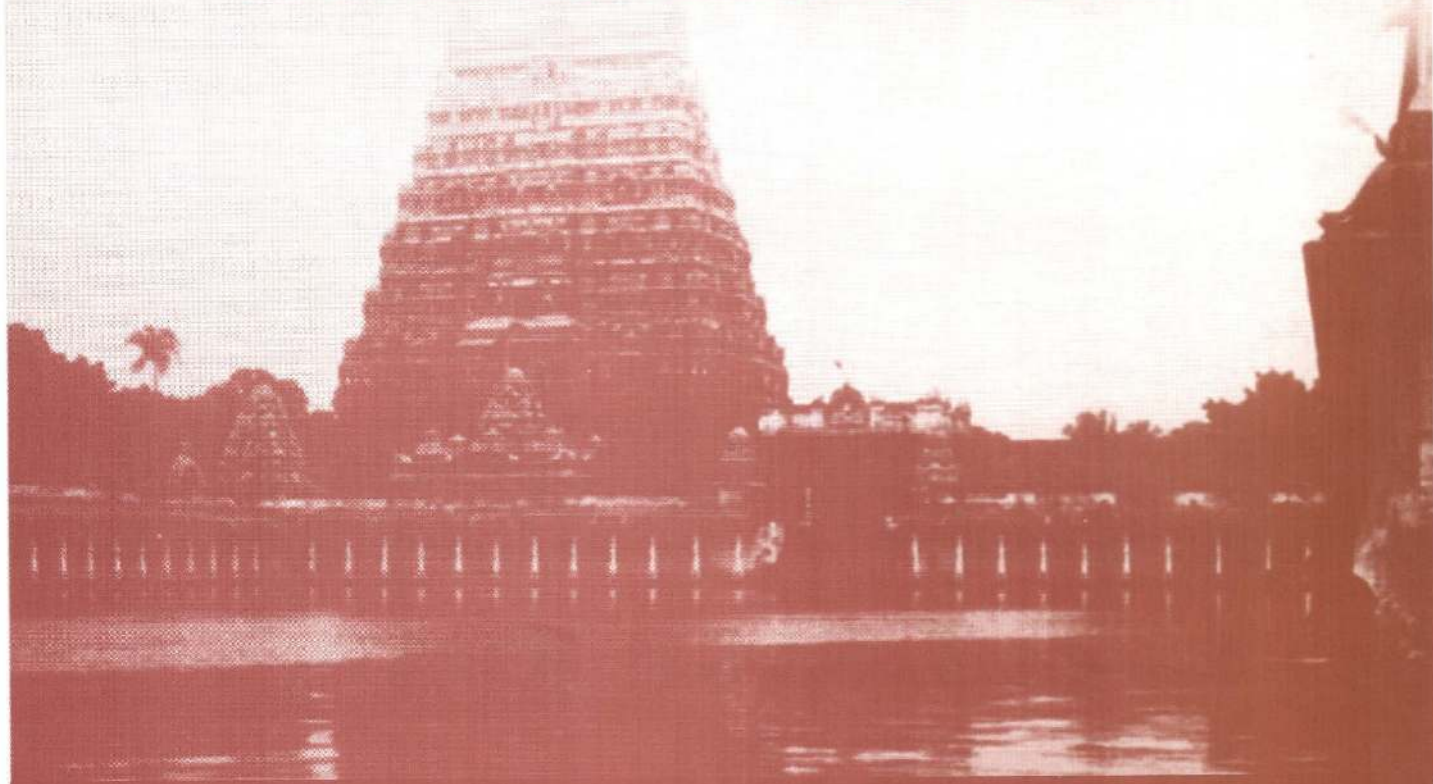
**99, Burlington Road,
New Malden, Surrey KT3 4LR**

மெகா சூப்பர் ஸ்டோர்

உங்கள் விருத்த தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் மொத்தமாகவும் சிலைஹயாகவும் ஒரே இடத்தில் கொள்வனவு செய்வதற்கு இன்றே நாடுங்கள்.

நம்பிக்கை, நாணயம், உத்தரவாதம், குறைந்த விலை இவற்றிற்கு நியூமோல்டனில் ஒரே தமிழ்க்கடை.

இலங்கை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள், பசுமையான மரக்கறி வகைகள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் யாவும் தரமாகவும் மிகக் குறைந்த விலையிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

TEL: 020 8336 0061

K.R.S

ORIENTAL STORES

இலங்கை, இந்திய, ஆங்கில உணவுப்பொருட்கள் மற்றும்
இந்திய, இலங்கை பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்
அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள
நவீன புதுப்பொலிவோடு அமைந்திருக்கின்றது

கே.ஆர்.எஸ் தமிழ்கடை

புதிய நிரவாகம்

**33 LEE HIGH ROAD,
LEWISHAM
LONDON SE13 5NS
TEL : 020 8297 1764**

BIRUNTHA SOLICITORS

Solicitors & Administrations of oaths

Specialists In:

■ Immigration and Asylum

- * Asylum & Human Rights
(அரசியல் தஞ்சம், மனித உரிமைகள்)
- * Students Visa (Tier 4) Visa extension application
- * Investor and Entrepreneurs (Tier 1)
- * Work Permit (Tier 2)
- * Detention, Deportation, Removals & Appeals
(தடுத்து வைத்தல், நாடு கடத்தலுக்கு எதிரான மேன்முறையீடு)
- * Judicial Review
(மேல் நீதிமன்ற மீளாய்வு)
- * Entry clearance application
(UK ற்கு வருவதற்கான விசா அனுமதி விண்ணப்பங்கள்)
- * UK Naturalisation
(British Citizenship)
(பிரித்தானிய குடியரிமை)
- * Permanent Residency (ILR)
(நிரந்தர வதிவிடவரிமை விண்ணப்பங்கள்)
- * EEA Nationals Application
(ஐரோப்பாவிலிருந்து UK இல் வதிவதற்கான விண்ணப்பங்கள்)

■ Family - -Divorce, Ancillary Relief and children matters

(விவாகரத்து மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு)

■ Crime

■ Debt Recovery

(கடன் மீள்பெறுவதற்கான ஆலோசனை)

■ Power of Attorney

■ Statutory Declaration

■ Translation of Tamil and Sinhala Documents

(தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழியிலுள்ள ஆவணங்களின் மொழிபெயர்ப்பு)

■ Sri Lankan affairs

111B Loampit Vale
Lewisham, London SE13 7TG
Tel: 020 8318 7177, Fax: 020 8852 3700

59, Hoe Street, Walthamstow
 London E17 4QR,
 T : 020 8503 6643
 M : 07939 998 730
 E-mail : jrprintuk@gmail.com
 Web : www.jrdigitals.com

25 Years Experience In the Printing World

Digital Print

- * Vinyl Cut Sign
- * Digital Print Sign
- * Canvas Print Sign
- * Flat Cut Letters
- * Flame Polishing
- * Built Up Letters
- * Diamond Polishing
- * Neon & LED Lighting
- * Line Bending
- * Sign Trays
- * Signage Extras
- * Painting & Finishing
- * Bespoke Signage
- * Illuminated Light Boxes
- * Menu Light Boxes

Vehicle Graphics

T-Shirt Printing

- * Tamil Banners Print
- * Canvas Print
- * Birthday Banner Print
- * Menu Print
- * Posters Print
- * Popup Banner Print
- * A Boards Print

Window Graphics

Roll-Up Banners

Pavement Signs

Guaranteed Delivery Within 72 Hours In Europe at Minimal Cost.
 CALL FOR FREE QUOTATION

61, Hoe Street, London E17 4QR
 T : 020 8503 6643
 F : 020 8521 3967
 M : 07939 998 730
 E-mail : ravi@jrprint.com
 Web : www.jrprint.com

25 Years Experience In the Printing World

- * Arangetram Books
- * Cake Boxes
- * Bill Books, Invoices
- * Leaflets
- * Rich Cakes & Boxes
- * Raffle Tickets
- * High Speed Copier
- * Rubber Stamps
- * Lamination
- * Translation Services
- * Birthday Cards
- * Letter Heads
- * Wedding Cards
- * Short Eat Boxes
- * Photocopying
- * Compliment Slips
- * Short eat Bags
- * Gold Blocking
- * Visiting Cards

- * Colour Printing
- * Invitation Cards
- * Souvenirs & Invoices
- * Fast, Reliable & Friendly Service

Guaranteed Delivery Within 72 Hours In Europe at Minimal Cost.
 CALL FOR FREE QUOTATION

Sathy Estates Limited

Sales & Lettings

Leading Estate Agency In London

SATHY ESTATES LIMITED ARE PLEASED TO ANNOUNCE THAT WE WILL BE CELEBRATING OUR 20TH ANNIVERSARY THIS YEAR AS ESTATE AGENTS.

JOIN US IN THE CELEBRATION

AS A SPECIAL OFFER TO ALL NEW LANDLORDS WE WILL PAY YOU 6 MONTHS RENT IN ADVANCE.

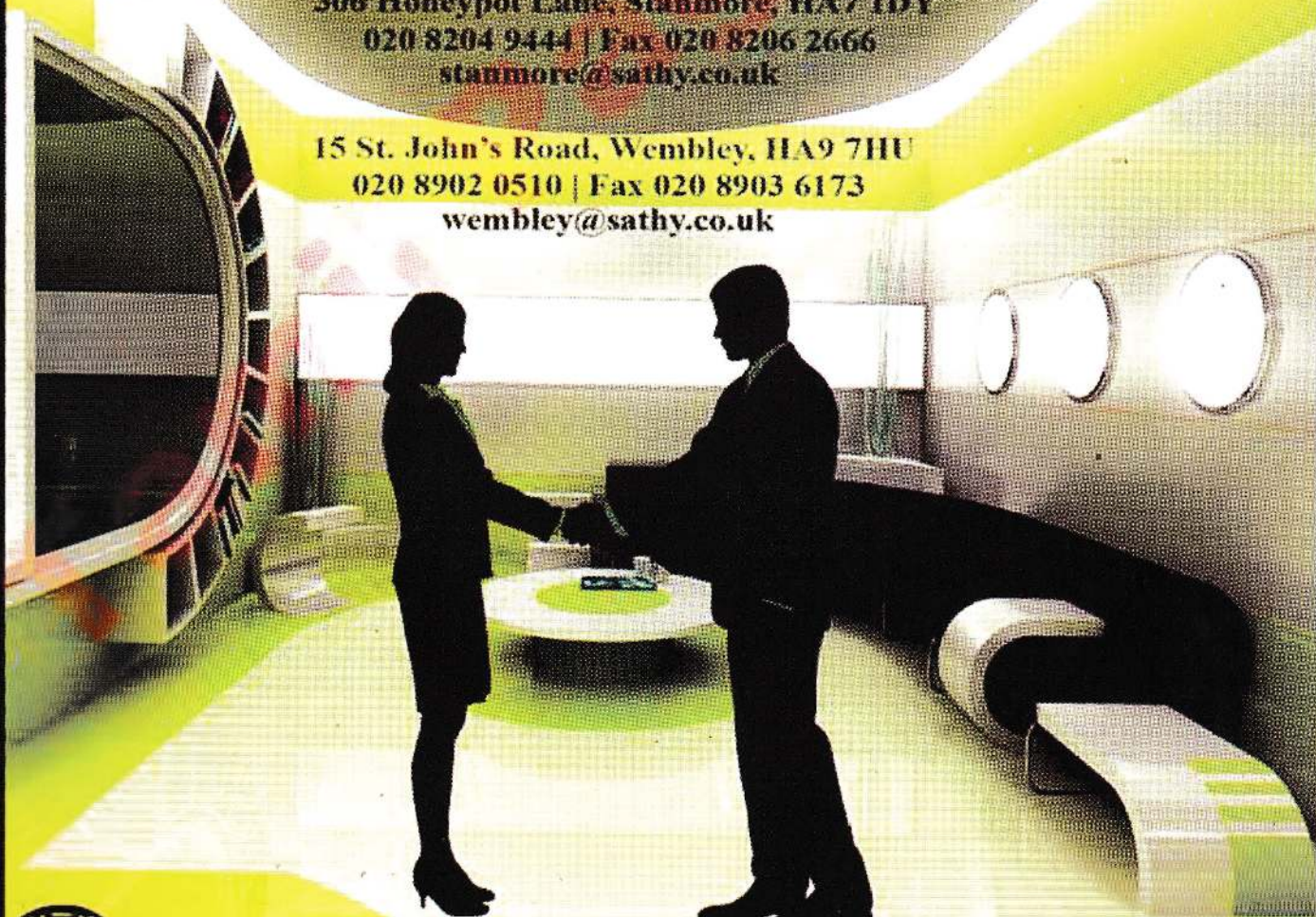
www.sathy.co.uk

Our Branches

220 High Street, Harlesden, London, NW10 4SY
020 8961 9613 | Fax 020 8961 9614
harlesden@sathy.co.uk

306 Honeypot Lane, Stanmore, HA7 1DY
020 8204 9444 | Fax 020 8206 2666
stanmore@sathy.co.uk

15 St. John's Road, Wembley, HA9 7HU
020 8902 0510 | Fax 020 8903 6173
wembley@sathy.co.uk

020 8961 9613

CALL US OR E-MAIL US

ஸ்ரீ கனகதூர்க்கை அம்மன் (இந்து) ஆலய அறக்கட்டளை

SHRI KANAGA THURKKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST

5 Chapel Road, Ealing, London, W13 9AE, UK Tel: 0044 208 810 0835 Fax: 0044 208 840 0485

Email: info@shrikanaga.org.uk Web: www.shrikanaga.org.uk

கோவிலின் செலவுகள் தவிரந்த வருமானத்தில் 1/3 பகுதி ஈழத்தில் அவதியுறும் சிறுவர்களைப் பராமரிப்பதற்கென பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

1	இலண்டன் ஸ்ரீ கனகதூர்க்கை அம்மன் இல்லம் - பதுளை	8	அம்மன் மகளிர் இல்லம் - அம்பாறை
2	இலண்டன் ஸ்ரீ கனகதூர்க்கை அம்மன் இல்லம் - திருப்பமுகாமம்	9	சிவன் அருள் இல்லம் - மன்னார்
3	இலண்டன் ஸ்ரீ கனகதூர்க்கை அம்மன் இல்லம் - செட்டிப்பாளையம்	10	சிறுவர் இல்லம் - ஊர்காவற்றுறை
4	திலகவதியார் இல்லம் - மட்டக்களப்பு	11	இந்து வித்தியாபிருத்திச் சங்கம் - யாழ்ப்பாணம்
5	யோகர் சுவாமி சிறுவர் இல்லம் - மட்டக்களப்பு	12	அன்பகம் - வவுனியா
6	விபுலானந்தர் இல்லம் - மட்டக்களப்பு	13	ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி இல்லம் - வவுனியா
7	விபுலானந்தர் இல்லம் - அக்கரைப்பற்று	14	ஸ்ரீ சத்தியசாயி இல்லம் - வவுனியா
		15	யோகசுவாமி சைவ மகளிர் இல்லம் - மட்டக்களப்பு

மேற்குறிப்பிட்ட இல்லங்களில் உங்கள் பேருதவியினால் 500 பிள்ளைகள் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். ஏராளமான வேண்டுகோள்கள் இல்லங்களில் இருந்து வந்த வண்ணம் உள்ளன. அம்பிகை அடியார்களாகிய நீங்கள் முன்வந்து இன்னும் இப்பணிக்கு உதவவேண்டுமென வினயமாக வேண்டி நிற்கின்றோம். கடந்த நிதியாண்டில் காக்கும் கரங்கள் திட்டத்திற்கு **£81,990.00** பவுண்களும் மற்றும் ஏனைய அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கு **£ 114,285.00** பவுண்களும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. ஆலயம் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து இதுவரை எமது ஆலயத்தினால் தாயகப்பணிக்கு **£1,624,315.55** பவுண்களும், 2012- சித்திரை முதல் **29,500.00** பவுண்களும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதரவற்ற பிள்ளைகளை என்றும் அரவணைப்போம்!
 அவர்களுக்கு வாழ வழிகாட்டுவோம்!
 அவர்களுக்குப் படிப்பறிவித்து, இருளகற்றுவோம்.
 அவர்களுக்கு கலங்கரை விளக்காக அமைவோம்!
 அவர்களை உயர்த்தும் ஏணிப்படியாக எங்களை அர்ப்பணிப்போம்.!